به نام خالةٍ عشق

مجموعه شعر

(غزل،قصیده،مثنوی و دوبیتی)

احمد باباحاجیانی (نادر)

تلفن همراه: ۹۱۲۱۰۵۶۲۸۵ و ۹۱۲۱۰

Email:ahmad_babahajiany@yahoo.com

سنندج

1494

: باباحاجیانی،احمد،۱۳۳۳ -سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور : چهارده به در: مجموعه شعر /احمد باباحاجیانی(نادر).

مشخصات نشر : تهران: توکلی، ۱۳۹۲.

۰ مشخصات ظاهری : ۰۳۸ ص.

978-964-5821-65-2 : شابک

وضعیت فهرست نویسی : فییا

: شعر فارسی ––قرن ۱۴

؛ ۱۳۹۲ و چ ۲۲۴الف/ ۲۹۶۳ ردەبندى كنگرە

> : ۱/۶۲فا رده بندی دیوئی

شماره کتابشناسی ملی : ۰۶۰ ۳۲۵۹

شناسنامه كتاب

نام کتاب : چهارده به در

: احمد باباحاجیانی (نادر) شاعر

> : انتشارات توكلي ناشر

لیتوگرافی و چاپ : نقره آبی دروفچینی : احمد باباحاجیانی (نادر) حروفچيني

نقاشی و طرح جلد : احمد باباحاجیانی (نادر)

: پویا باباحاجیانی ويراستار

: ۳۱۲۰ بیت تعداد ابیات

: ۱۰۰۰ نسخه تيراژ

: اوّل ۱۳۹۲ ڃاپ

شاىك: ۲-65-15BN:978-964-5821-65-2 ۹۷۸-۹۶۴-۵۸۲۱-۶۵

آدرس ناشر: تهران خ.انقلاب روبروی دانشگاه تهران مجتمع فروزنده شماره ۲۲۵

تلفن : ۶۶۹۵۶۹۲۶ فکس : ۶۶۹۵۷۰۸۹

E-mail:Tavakolipublications@yahoo.com

به جای مقدمه :

چشمهی چشمم شده از دوریِ چشمت،چو رود بــر تــو و آن چشـمِ شـهلا و فـریبایت،درود دل رُبــود از مــن،نگـاه و شـیوهی دلبـردنت آن دو چشـمِ نـرگست،دیـوان «نـادر» را سُـرود بیوگرافی از زبان شاعر:

من کسی نیستم.

فهرست اشعار به ترتيب حروف الفبا:

بهار من ۳۹	آتشِ عشق ا
بهانهٔی دیداربه	آرزُوی دیدار۳
به تو چه؟! ۴۱	آمد از سفر۵
به قلبم پا نهادی ۴۳	افسانهی دُل۷
بی طاقت۴۵	الاكلنگ ٩
بیمار۷	الهي شُكر
پائيز ۴۹	اوستای دلبران۱۳
پدر رفت۱۵	ای ماهِ من
تب عشق ۵۳	ای وای بر من و دل ۱۶
تنهًا۵۵	با تو قهرم۱۷
تنهای تنها۷	بار سفر را بستهام ۱۹
تو خورشیدی ۵۹	باغبان ۲۰
ثبت نام در جهنه ۶۱	بت پرست ۲۲
جمع مستان ۶۲	بتخانه ۲۳
چشم به راه ۴۲	بُتى تو ٢٥
چه کردم؟!	بدخوابتم
چه کنم؟!چه کنم؟! ۸۰۰۰۰	برای دلبرم۸
حاجي فيروز ٧٠	بُرو
حادثه۷۲	بساط غصّه و غم ٣١
حبّهی قند۷۴	بگیر از من نشانی ۳۳
خداحافظ	بمان با من ۳۴
خداحافظ برای همیشه . ۷۸	بهار ۳۶
خسته از دَهر٧٩	بهار ب <i>ی</i> تو۳۷
· ·	

خوابِ دلبر ۸۰
خواب دیدم ۸۲
خوشنگار ٰ ۴۸
دردِ بي درمان عشق ۸۵
دردِ دوري ۸۷
دردِسر۸۸
در قُلب منی۹۰
دریای آرام۹۲
دزدِ دل
دشمن۵
دفن خاطرات ۹۷
دلبر بي مثالِ من ٩٩
دلبر چادري١٠١
دلبر عاشق آزار١٠٣
دلِ به درد نخور ۱۰۵
دلِّ بى معرفت
دلِ تنگ ۱۰۸
دلتنگتم
دلم خیلی گرفته ۱۱۱
دورٰی ز تو ۱۱۲
دوست ۱۱۴
دوستت دارم ۱۱۶
دیدار در یلدا ۱۱۸
رسوا۱۲۰
رفاقت۱۲۱
رفيقِ نيمهراه ١٢٢

قلب من ۲۲۳	شبنشینی ۱۷۵
کاه و کهرُبا ۲۲۴	شراب میکده ۱۷۷
كو؟!كو؟!٢٢٥	شعر ُدلتنگی۱۸۰
كوچەباغ دل ٢٢٧	شهيد عشق١٨٢
کوه کندن و دلکندن ۲۲۹	شیدا۱۸۴
کوی تو ۲۳۱	شيرين كلام ١٨٦
گدائی	طُرّه
گریه کردی؟؟! ۲۳۵	طريقت١٩٠
گریه نکن۲۳۷	طنّاز ١٩٢
گفتمان۲۳۸	عاقل١٩۴
گلچهره۲۴۰	عشق پیری ۱۹۵
گل رُز۲۴۱	عشق جاودانی ۱۹۷
گل زیبای من ۲۴۲	عشقُ و عقل ١٩٨
گل لبخند ۲۴۳	عكسِ آتشزا
گل نازم ۲۴۵	غروب
گل یاس۲۴۷	غم باوفا ۲۰۳
گمشدهی عزیز ۲۴۹	غم دوري
گناهِ دلبري ۲۵۱	غم هجران٧٠٠
گناهِ عاشق ٢٥٣	غم يارم
گیسوکمند ۲۵۵	فتنَّه گر ٰ۲۱۰
لُعبتِ ناز ٢٥٧	فراق ۲۱۲
مادر ً ۲۵۹	فرشته۲۱۴
ماهِ تابان ۲۶۰	قاصدک ۲۱۶
مجنون ۲۶۲	قرار ۲۱۸
محتاجتم ۲۶۴	قسمنامه ۲۲۰
مده آزارِ من ۲۶۵	قصّه ی عشق۲۲۲
/	

مرو..... ۲۶۶ دوبيتي ها: من و تو و دل ۲۶۸ آتش دل ۲۱۳ مونسِ جان.... ۲۷۰ مهمان.... ۲۷۲ آتش سوزی ۲۱۲ مهمانی ۲۷۴ آتشفشان.... میازارم ۲۷۶ آرام جان..... ۳۱۳ نامهر بأن ۲۷۸ احسان نبو دَنت. ۲۸۱ اسیر ۲۱۳ نتوان غم تودیدن ۲۸۲ ۲۸۲ نگاهِ آتشٰین....۲۸۴ اشتباه اشتباه اشک شبانه.... ۳۱۴ نگاهت..... نقاش ۲۸۷ اشکم درآمد ۳۱۵ نماز باران ۲۸۸ اعتیاد ۳۱۵ نىمكت.....٢٩٠ افسر ده واژگون پنج ۲۹۲ انگشتنما ۳۱۶ وداع..... ۲۹۴ وداع، تلخ است ۲۹۶ ای دل. ا وردِ زبانم ۲۹۷ ای بار ا وَقتى كه دٰلتنگِ توام . . ٢٩٩ باران....ب۳۱۷ بازَنده بازَنده هجران پر ستو ۲۰۱ با منی ۳۱۸ هفت بیت هفته ۳۰۳ برف..... ۲۱۸ هوای چهارده به در ۲۰۴ به یادِ تو ۳۱۸ بیا..... یادم کن ۳۰۸ یار بی خبر..... بيخوابتم ۱۹۳۰

چهارشنبهسوري ۳۲۸	بیست
حُباب عمر ٣٢٩	بیمار عشق ۳۲۰
حذرً و گذر ٣٢٩	پابوس۳۲۰
حسادت	پاکباخته ۲۲۱
حسودي ۲۳۰	پای دار ۲۲۱
حصار	پُرزدن۱۳۲۱
خاطرات ۲۳۰	پشیمانی ۲۲۲
خاطرخواه ۲۳۲۱	پیرم تو کردی ۳۲۲
خاطره۱۳۳۱	پیشٰمَرگتم۳۲۲
خدایت،ناخدا	تاب
خنده ۲۳۳۲	تحويلِ سال ٣٢٣
خواب مرگ ۳۳۲	تقدير َ ٣٢٣
خواب و بیدار ۲۳۳۲	تمنّا
خواب و بیداری ۳۳۳	تنهای تنها ۳۲۴
خوشا آئي ٣٣٣	تو؟!! ٣٢۴
خيالِ خام ٣٣٣	توشهي راه ۲۲۵
دام و چاه ۳۳۴	تو می آئی ۳۲۵
درد بی درمان ۲۳۴	جاننثار ٣٢٥
درگذشتِ من ۲۳۴	جُرم عاشقى ٣٢٤
دشنه۵۳۳	جهان،بی تو ۳۲۶
دفترِ خاطرات ٣٣٥	چرخ گردون ۳۲۶
دلا بُس كن ٣٣٥	چرځ گردونت به کام . ۳۲۷
دلباختن ۳۳۶	چشم ۳۲۷
دلبر عيّار ٣٣٤	چشم پُر خون ٣٢٧
دلبر نادیدنی ۳۳۶	چشم پر شراب ٣٢٨
دلِ بهانه گیر ۳۳۷	چشمهایت ۲۲۸

سازِ رفتن ۳۴۶	دلِ بی تاب ۲۳۷
ساعَتْ	دلِ تبدار ۲۳۷
ساقى	دلِ زَبانُبسته ٣٣٨
سبزهزار۷۴۷	دلَشكسته ۲۳۸
سرگذشتِ من ٣٤٧	دلِ صدياره ٣٣٨
سكُوتِ مُركبار ٣٤٧	دنیای من ۳۳۹
سِل ۳۴۸	دو خط موازی ۳۳۹
سنگدلِ عزيز ٣٤٨	دُور زدن ۲۳۹
سنگِ صَبورم ۲۴۸	دور مشو۳۴۰
سوزان ۲۴۹	دوش ۳۴۰
سيل آمد ۳۴۹	دیار من۲۰۰۰
سَيلَ غمت ٣٤٩	دیدار یار۱۳۴
سیّه روز ۲۵۰	ديوانگي ۲۴۱
شاد زی ۳۵۰	ديوانِ من ۲۴۱
شعر سیاه ۴۵۰	ديوانَ نادر ٣٤٢
شفاکی عاشق ۳۵۱	رفتگر ۳۴۲
شقایق و دریا ۳۵۱	رفتی۲۴۲
شکار ۳۵۱	رفيقِ راه ۳۴۳
شكرلب ٣٥٢	رنج َ هجران ٣٤٣
شكستِ سكوتت ٣٥٢	رؤیای من۳۴۳
شمع ۲۵۲	روسپيد ۴۴۴
شمع شبافروز ۳۵۳	رها ۴۴۳
شُهرَهی شهر۳۵۳	رهزن ۴۴۳
شیرین فرهاد ۳۵۳	زلزله۴۵
صدای قلب تو ۳۵۴	زلفِ یار ۳۴۵
صيّادِ من ۳۵۴	زیباترین زیبا ۳۴۵

كوهِ غم	صید و صیاد ۳۵۴
کویر۳۶۳	طعنه مزن ۳۵۵
گاز اشکآور ۳۶۴	طواف ۳۵۵
گل زیباگل زیبا	عسل
گلی برای گلم ۳۶۴	ع ش ق ۳۵۶
گمراه ۳۶۵	عشق،زهر شیرین ۳۵۶
گیتارگیتار	عشق و هیاهو ۳۵۶
لبخندِ تو ٣٤٥	عقربهها ۳۵۷
لب دريا ۳۶۶	عکس تو ۳۵۷
مجلس ختم دل ۲۶۶۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	
مُخلصمُخلصم	غلط کردم ۳۵۷ فدائی
مزَن نیشتر۷۶۷	قبله گاهِ من ۳۵۸
مژدهی بی نقطه ۳۶۷	قبله ي عالم ٣٥٨
مستِ عشق ۳۶۷	قرصِ خواب ۳۵۹
مشتاق دیدار	قفل دل ۳۵۹
معبدمعبد	قلب من ۳۵۹
معمّای نگاهت ۳۶۸	قهر مکنقهر
ملوس ۳۶۹	قهوهی تلخ
مِه	کافرکافر
مهربانی ۳۶۹	کبوتر عشق ۳۶۱
مەلقا	کتاب عشق ۳۶۱
مهمانِ من	کجائی؟!! کجائی
مى ترسىم ۳۷۰	کلبهی تنهائی ۲۶۲
میخوار ۱۳۷۱	کمین ۳۶۲
میخوارگی۳۷۱	کنج غم ۳۶۲
نازِ دلبر۳۷۱	كودَتا
, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

نیاز ۳۷۶	ناگفتهها ۳۷۲
ویرانهی دلم ۳۷۶	نامهربان ۲۷۲
ویس و رامین ۳۷۶	نامههای بی جواب ۳۷۲
هدیه ۳۷۷	ندانستم
هشت و پنج ۷۷۳	نقّاش عالم ۳۷۳
همیشه،پائیز۷	نگاهِ تو ٰ ۳۷۳
هندوانهي يلدا ٣٧٨	نگه بر حالِ من کن ۳۷۴
يادِ تو ٣٧٨	نمازِ عشق
یارت خدا باد ۳۷۸	نمکَی ۲۷۴
يارِ جاني ٣٧٩	نمى فهمد دلِ من ٣٧٥
يکَ اتّفاق ساده ٣٧٩	نوبرانه ۳۷۵
یلدا مبارک ۳۷۹	نهر زمزم ۳۷۵

آتش عشق

داغ و ســـوزان،هـــمچو آتش در تــنور

مــن ز تــو بگــرفتهام،چــون شــعله،نـور

شــــعلەور،اســــپندِ روى آتشــــم

ســوزم و سـازم،بــه عشــق تــو خـوشم

مـــن كــه دانــم،عـاشقى،كـار دل است

دوری عـــاشق،ز دلبـــر،مشكـــل است

عشـــــق را آغــــاز،ســهل و سـاده است

چـــاره در پـایان،شــراب و بـاده است

عــــقلِ مــن در پـنجهی عشــقت اســير

عـــــقل مـــن،بَــرده،ولی عشــقت،امــير

ســـــوزم و ســــازم،بـــــببن از راهِ دور

بـــاز،امشب مــــثل هــر شب،مستِ مست

در گـــــــلویم،بــــــغض ســــــنگینی نشست

رفــــــتهای و مـــــن هــــنوز یــادِ تـــوام

بــــيکس و بــــــىتاب و نـــــاشادِ تـــوام

آتشِ عشــــق تــو شــد،یکبــاره ســرد

تــو نـــــــ دلم بــــ تـــو چــه کــرد!!

زنــــدگی از کس نــــدارد واهــــمه

دشــــمنیها مــــیکند او بــــا هــــمه

بـــى تـــو عـــالَم پــيش چشــمم،خــار و خس

مــــــــــــــــرنام فــــــــرياد و نــــيست فــــريادرس

قــــــــــــــــــــــــن،غـــــمنامه است

هــــر شــبي پـاتوقِ مــن مــيخانه است

مـــن نـــمیخواهـــم کِشـــم بـــی تــو نــفَس

چــون جــهان بــی تــو دگــر شــد چــون قــفس

کےاش میں دیدی میرا یک شب،بے خواب

تــــا بگـــویم رنــج «نــادر»،بــــــــــاسب

آرزوی دیدار

هــــمه عــمرم،بــه دنــبال تــو گشــتم كـــنون پشــتم خــميده،مــثل هشــتم بــه مـن گـفتى:«رفـيق و يـار غـارم» دلم خــوش شــد کــه یـاری چـون تـو دارم شـــــدى الهـــــام نـــــابِ شــــعرهايم بگـــو تـا كــى ز هــجرانت سُـرايــم؟! ز بس از قــــهر و نـــاز تـــو نــوشتم

شــــدم بــــيزار از ايـــن دنـــياى زشـــتم

هــدر رفت آنــچه بـا عشــق تــو كِشـتم

شـــده غـــمنامه بـــی تـــو ســـرنوشتم

چ____راک___ارم ه_میشه اشک و آه است؟!

مگــر ایــن عـاشقی،جــرم و گــناه است؟!

بـــــرای دیـــــدنت،در جســــتجویم

بــــــوَد ديــــــدارِ رويت آرزويــــــم

پــــریشانم،پـــریشان هــــمچو زلفت

نــــمیگیرد دلم جــــز بـــا تــو الفت

هــــمهدنیا بـــرایــم بــی تــو غــربت

كــجائى تــا كــنم مــن بـا تـو صحبت؟!

لبـــــم ســـاكت،نگــــاهم مـــيزند داد

از ایسن دیسوانهدل،فریاد،فریاد

از آن روزی کے عاشق بےر تے گشتم

چـــو مــجنون،راهـي صـحرا و دشـتم

شــــدم آواره از شـــهر و دیـــارم

کـــــه شـــــاید بـــــینمت،زیــــــبانگارم

چــه مـــىشد دلبـــرم،پــيش تـــو بــودم؟!

تـــو شــيخ و بــنده درويشِ تــو بــودم؟!

بــــيا و كـــن گِــره از كــار مــن بــاز

تــو حـل كـن مشكـلم،شـيرين طــنّاز

بـــــيا،دل شـــد ز هــجرت،پــاره پــاره

بــــــيا بــــــوسم دو دســـــتت را دوبـــاره

تـــو هســتى دلربـاى مـــهجبينم

خـــوش آن خــوابــي،تــرا در آن بــبينم

خــوشا بــينم تــرا يکشب بــه خــوابــي

بــــــرای تشـــــنه،مـــــثل جـــــرعهآبی

نـــمىخواهـــم بــميرم تـا تـو دارم

مشــــو راضـــی بــه مــرگم،ای نگــارم

چـــو «نـادر»،عـاشقی کـو در زمانه؟!

تــــرامــــيخواهـــد از دل،عـاشقانه

آمد از سفر

از ســـفر بــازآمــده،زيـبای مـن شـــادی آمـــد در دل شـــیدای مــن شادمانی آمده،یار آمده مــــونس مــــن،يـــار غــمخوار آمــده مــــاهِ پــــنهان از پسِ ابـــــر آمــــده آن گــــل زیـــبای خــوشعطر آمـده نـــازنينم،شـاهِ خــوبان آمــده در کـــویرِ خشک،بــاران آمــده ديــــدنش بــــــيقرارم،بـــــيقرار عـــاشقِ دل بـــردن و خـــنديدنش در دل مـــن شـادی و شـوری بـه پاست ديـــدن دلبـــردوباره،عـــيدِ مـاست قـــلب مـن گـوئی چـراغـانی شـده از دلم غــــم رفـــته و فـــانی شــده دیــــده،او را بـــــیند و روشــــن شـــود خـــانهی تـــاریکِ دل،گــاشن شــود تــاکــه روی مـاهِ او پـیدا شـود خـــنده بــر ايـن لب،هـويدا مــيشود گــــر رســد از راه و وقــتی دیـدمش مــــــىكنم جـــــان را فــــــداى مـــقدمش

ســــرمهی چشــــم،غــــبارِ جــامهاش او گــــل زیـــبا و مـــن پــروانــهاش مــــــىنشينم در كـــــنارِ دست او دست او را بــــوسهباران مــــــىكنم فــــــصلِ پـــــائيزم بـــــهاران مـــــىكنم روی مــاهش را تــماشا مــیکنم پـــــيش او رازِ دل افشـــــا مــــــىكنم گـــویمش جـان را بـه قـربانت کـنم بــــا شـــرابــی ســرخ،مــهمانت کــنم بــــــوى عــــــطرِ جــــامهاش را بــــو كـــنم هـــرچــه دارم در دلِ خــود رو کــنم چــــون بـــــتى او را نـــــيايش مـــىكنم مــــوی زیــــبایش نــــوازش مـــیکنم مــــىروم بــــا او بـــه هــــرجـــا خـــواهـــد او چـــون غــم «نـادر» فــقط مــيكاهد او

افسانهی دل

ز دستِ ایــــن دل،آســـایش نــــدارم خــــوراک و خـــواب و آرامش نــــدارم ز دست دل،ســـفر کـــردم بــه غــربت ز کـــوی یـار،بردم خاک و تُـربت غــــم او تــا بــه غـــربت،هـــمرَه آمـــد بــه چشــم،قــطره اشكــي نــاگــه آمـد دل دیــــوانـــهی مــن،دربــه در بــود نگـــاهم مــنتظر،چشــمم بــه در بــود بـــرفتم بــاغـمش،خـلوت گـزيدم در آن خــــلوت بــــهجز دلبـــر نــديدم دريــــغا دلبــــرم در بــــر نـــدارم هــــوس جـــز وصـــل او در ســـر نـــدارم نــــبود آن نـــازنين،آنـــجا كـــنارم مـــرا بـــا پـادِ رویش،خـلوتی بـود دَمــادم،جـام و باده،شـربتی بود ز او دورم،دل آرامش نـــــدارد بــــهجز دلبـــر ز کس،خــواهش نــدارد ز مـــن بـــيگانه،يـار ديگـري شــد خــــبر از حـــال مـــن،يــارم نــدارد طــــــيبی،قـــــلب بـــــيمارم نـــــدارد

نــــمىديدم نگــــارم،ديــده تَـــر بــود غـــم از هـــر زمـانی بـیشتر بـود نــــبود آنــــجا کـــه آرامــم کــند او شـــــرابـــــی ســـرخ در جـــامم کـــند او غــــم نـــاديدنش،بـــيچارهام كـــرد بـــه كُــنج مــيكده،مــي،چــارهام كــرد دلم خــواهــد كــه بـاشد پــيشم هـر دَم نـــمىخواهــم بــهجز او يـار و هــمدم اگــــر آيــد،غــم هــجران ســرآيــد دوبـــاره شــادمانی از در آیـــد نــــــــثارش مــــــــکنم هـــــــرآنــــچه دارم ولی جــــز عشـــق او،دیگــر چــه دارم؟! بـــه جـــز او در جـهان،یـاری نــدارم بـــه جـــز ديــوانگـــي،كــارى نـــدارم خـــوشا آيـــد،كـند درمـان،دل مـن مگـــر دلبـر كـند حـل،مشكــلِ مــن شـــدم گـریان و رو کـردم بـه خـالق كـــه او را حــمد،سـزاوار است و لايــق بگ فتم ب اخ دا،افسانهی دل ز حـــــزن و مــــاتم ويــــرانــــهى دل بگـــــفتا:«كـــــم بـــــنال از نـــالهى دل! شـــناگــر کــی کــند دوری ز سـاحل؟! کـــه کـار دل،هـمین دیـوانگــیهاست هــر آنکس عـاشق است،دیـوانـهی ماست» بگ فتا: «نادر» شوریده احوال

«هـــمیشه بــاش عــاشق،تــا بَــری حـال»

الاكلنگ

چـــو مـاهِ آسـمان،يـارم قشـنگ است

بـــرایش ایــن دل دیــوانــه،تــنگ است

دلم افــــــتاده انـــــدر دام دلبــــر

چــو آهــوئی کــه صــیدِ یک پــلنگ است

نگــاهِ پُــر شــرارِ آن نگــارم

چــو تـيرِ جَسـته از خـانِ تـفنگ است

دلِ عـــاشق،نـــصیحت کـــی پــذیرد؟!

مــيان عشـــق و عــقل،هــمواره جـنگ است

خــوشا پــيچد بــه گــوشِ مــن صـدايش

صــدایش دلنشین چـون عـود و چـنگ است

نگــــارم بـــا هــمه حُسـن و نکــوئی

جـــفاپیشه،ســتمکار و دورنگ است

شده شايع،كه گفته حاكم شرع

رواج عـــاشقی،کــارِ فــرنگ است!

نــــصيبِ عـــاشقان،جــز غــم نــباشد!

هــــمیشه ســنگ،ســزای پــای لنگ است

جــــدا سـازد فــلک،عــاشق ز مــعشوق

دل گــــردون، يــ قيناً، جــنس ســنگ است

چ و بیند هرکسی رخسارِ عاشق

بگــوید:«بـــی گـــمان،او اهـــل بــنگ است»!!

ســــــزای ایـــــن دلِ ســر بــه هـــوایـــم فـــــقط یک دانـــه از تــیرِ فشــنگ است یکـــــی پـــــائین رَود،آن یک بــــه بــالا حــــدیثِ عـــاشقی،الاکـــــلنگ است مگــو «نــادر» دگــر شــعری تــو از عشــق کــه عشـــق و عــاشقی،بــحثی جـفنگ است

الهي شُكر

ز دستِ روزگـــارم،خســـته بـــودم چـــو مـرغی در قـفس،پَـربسته بـودم مــــرا زيــــبانگارم،مـــبتلا كـــرد دلم دیــــوانگــــی را،بَــــرمَلا کـــــرد الهــــى شُكـــر،دلبــر،يــار مــن شــد غــم گــفتم بــه او،غــمخوار مــن شــد نشست و بـــا دل مــن درددل كــرد هــوا را پُــر ز عــطر و بــوی هِــل کــرد لبــــانِ غـــنچەاش را مــثلِ گـــل كـــرد دو دستِ مــــهربانش مـــــثل پــل كــرد سكــــوتِ ســـالهايم را شكســــته كــــنون شـــادى كــنار مــن نشســته شــــدم مـــجنونِ يـــارِ دلپــــذيرم کــنون چــون بــيدِمجنون،ســر بــه زيــرم چـــو مــجنون گــر رَوم ســوی بــيابان شـــود رخسـارِ او پـــيشم نـــمايان دلم را بُـــرده وديـــوانـــهام كــرد چـــو مــجنون،راهـي مـيخانهام كـرد دو چشــــمی دلفـــریب و نـــاز دارد

نگـــاهی پُـــر ز رمـــز و راز دارد

ز بس طــــنّاز و زيــــبا و ظـــريف است

تــــمام غـــمّههايم را حــريف است

بـــه قـــلبم،زنــدگی،نـامش نـوشته

بگـــویم نــام او،زیــنپس،فـرشته

مگــــير از مـــن خــدايـا،هــمدمم را

ســـــــبُک او مــــــیکند،بـــــارِ غـــــمم را

كــــند خـــالى ز رنــــج و غــم،دلم را

اگـــر بـا او بگــویم مشکــلم را

دو دســــتش پُـــر ز لطــف و مــهربانی

دلم جـــــز اونـــخواهـــد هـــمزباني

مـــــيان بــــهتران،او بــــهترين است

ســــزاوارش،هــــزاران آفــــرین است

ز يـــادم كــــى رَود رنگ لبـــانش؟!

نــــوازشهـــای دست مـــهربانش؟!

دلم را دیگـــــر از او پس نگـــــیرم

کسے را من بے جنز او،کس نگیرم

بـــهجز او هـــهمدم و يــارى نــدارم

ز رســــوائـــــې خـــود عـــارى نـــدارم

كـــــنارش،غـــــصّهام از ســــينه پَـــر زد

دگــــر ایـــن زنـدگی بــی او نــيَرزد

خـــدا در دل،مگـــر جـایش بگــیرد

اگــــر تَــرکم کــند، «نـادر» بــمیر د

اوستای دلبران

من ندیدم چون تو گل،در شهر و در هیچ روستا

در مـــــيانِ دلبـــران،تــنها تـــو بـــودی اوســتا

سهل و آسان شد دلم،با یک نگه،پابند تو

زندگی شد شهد و شیرین،چون لبان قند تو

ماهِ تابان رُخَت،خسواب از دو چشم من رُبود

تا سَـحر در قـلب مـن،در چشـم مـن،یـاد تـو بـود

رفتی امّا،روزگارم شد سیه،همرنگِ شب

باز هم میخواهمت،ای دلبر از درگاهِ رَب

تــو ز مـن دوری و من هم سخت دلتنگ توام

عاشق خال سیاه و موی خوشرنگ توام

هــر سَـحر بـا يـاد تـو از خـواب شـيرين مـي پَرم

مـــىشوم دلتــنگ تــو،هــر لحـظه نـامت مــىبرم

كـــى بـوَد جَـور و جـفا،بـر عـاشقى چـون مـن روا؟!

ای طـــــبیبم،درد ایـــن دیــوانــهدل را کــن دوا

تــــا بـــه روزی زنــدهام،وصــل تــو دارم آرزو

هـــر كــه پـــرسد از غـــم،گــويم غــمم دارم از او

مـــن نـــدارم صــبرِ ايّــوب،صــبر مــن پــايان گــرفت

در نگــــاهم زنـــدگانی،حـالت زنــدان گــرفت

ایـــنهمه درد و غـــم دوری تــو،رنــج فــراق

خالیام کرده دگر،از شور و شوق و اشتیاق

عــاقبت ايــن عشــقِ تــو،روزى هـلاكـم مـىكند

چشــم تــو آخــر شـهید و زیـر خاکـم مـیکند

انــدکی رحــم و مــروّت از تــو خـواهـم،گـلعذار

کے ہے ہے ہے اشق و بشکستهی من پا گذار

غـــصّهی ایـــن عــاشقی،تــرسم کــه بــر بــادم دهــد

با دلِ سنگت بگو،جور و جفا،یادم دهد

قـــصد نــاشکری نـــدارم،رنـــجم از آزردگـــیست

آخر این کی سرنوشت و آخر این کی زندگیست؟!

تــو دل «نـادر» شكســتى بـا چـنين جَـور و جـفا

لیک مـــیخواهـــم بــرایت،شــادی و شـور و صـفا

ای ماہِ من

عاشقم بر خال روی چانهات،ای ماهِ من

جان فدای نرگس مستانهات،ای ماهِ من

نـــیمنگه کـــردی مـــرا،دلبـــر،ولی رنـــدانـــه بــود

دل رُبــود آن نــيمنگه رنــدانــهات،ای مــاه مـن

دانـــه پـاشیدی و در بـندم کشـیدی،مـهلقا

باز ده،یکدانه از آن دانهات،ای ماه من

دزدکــــی کــردی نگـاهم،دزدکــی بــردی دلم

وَه چــه زيــبا آن نگــه دزدانــهات،ای مـاه مـن!!

خــوش بــه حــال شــانهات،هــر روز،پــویَد مــوی تــو

مــن حســودی مــیکنم بـر شـانهات،ای مـاه مـن

كاش روزى كافش پايت مى شدم،اى نازنين

تــاکــه آیــم پـا بـه پـا،تـا خـانهات،ای مـاه مـن

گشــــتم از مســجد گــريزان،خــانهات بــتخانهام

مُــر تدم کـــردی،شـــدم دیـــوانــهات،ای مـاه مـن

گـرچـه صـد بـاری مرا راندی،ولی راندن چـه سـود؟!

مــن گُــزيدم كــعبهام،كــاشانهات،اي مــاه مــن

چشـــم مســتت كــرده مســتم،سـاقى زيـباى مــن

گشـــــته پـــاتوق دلم،مــيخانهات،اي مــاه مــن

رُخــصتی دِه تـا نشــینم در کــنارت بــر چــمن

تــا نــهَم یک لحـظه سـر بـر شـانهات،ای مـاه مـن

در مـــــيان بــــوستان زنـــدگى،زيــباگــلى

دَور تــو گــردَم،شــوَم پــروانــهات،ای مـاه مـن

گــفتی بـا غـمزه،بـرو «نـادر»،کـه تـو دیـوانـهای!

وه چــه زيــبااا،غــمزهي جـانانهات،اي مـاه مـن

ای وای بر من و دل

دل رفــــته دیگـــر از دست،ای وای بـــر مــن و دل

از مـــن بُـرید و بُگسست،ای وای بــر مـن و دل

مـــد بـار گـفتم:ای دل، «عشـق،کـار عـاقلان نـیست»

گ فتا ک «این شعار است»،ای وای بر من و دل

تـــا پــندِ دل بـدادم،آزرده گشت و بگــریست

در را بــــه روی مـــن بست،ای وای بـــر مـــن و دل

قــــولی گـــرفتم از دل،دل بــر کســی نــبندد

آن عـــهدِ بســته بشکست،ای وای بـــر مـــن و دل

تــا ديـده،ديـدهمستى،چـون سـاقى بـهشتى

ناخورده می، شده مست،ای وای بر من و دل

دل دیــده روی دلبــر،گــم کــرده دست و پـا را

چــون تــيری از کـمان جَست،ای وای بـر مـن و دل

ایسن دل ز بسهرِ دلبسر،دست از جسهان دگر شست

در ســوگِ عشــق بــنشست،ای وای بــر مـن و دل

از دستِ چشــــم نــاز و از دست ایــنهمه غــم

کے مسی توان دگےر رَست؟!،ای وای بر من و دل

پــرسیدم از دل خـویش: «تـا کـی چـنین پـریشی؟!»

گـــفتا:«کـــه تــا نـفس هست»،ای وای بــر مــن و دل

«نادر» اگر کُشد عشق،عمر دوباره دیگر

کے میں دھد دگیر دست؟!،ای وای بر من و دل

با تو قهرم

دگــــر بـــيزار از ايـن دنـيا و دَهـرم

بـــرو دیگـــر،هــمیشه بـا تــو قــهرم

نـــــبودی پــــایبندِ عـــــهد و پـــــیمان

تـــو كـردى غــصه را در سـينه مــهمان

چــه شــد آن قـول و آن پـيمان و عـهدت؟!

كــه گــفتى و مــن افــتادم بــه بــندت؟!!

شکســــتی عـــهد و پـــیمانی کـــه بســـتی

گــــــرفتی از دل مـــــن شــــوقِ هســـتی

لبےم سے کت،دل مےن پُےر ز حےرف است

کــنون مــوی سَــرم هــمرنگ بـرف است

نــصيبِ مــن ز تــو،جــز غـم،چـه بـوده؟!

بــه رویت،کس چــو مـن عـاشق،کـه بـوده؟!

دلم بشکســــتی و کــــاری نــــداری

دگـــر بـا مـن سـرِ يـارى نـدارى

مــــرا دیـــوانــه کــردی ای پَــریرو

بگـــو قــول و قـرار بستهات كـو؟!

چــه زود رفــتی،مــرا کــردی فــرامــوش

غــــمت،شــمع حــياتم كــرده خــاموش

ســــپيد از رنـــج عشـــقت كــــردم ايــــن مــو

نـــمىبينم تـــو خـم آرى بــه ابـروا

بـــرای تــو،چــه آسـان دل شکســتن!!

بـــرای مــن،چــه مشکــل،دلگسسـتن!!

بـــود پــايانِ عشــق مـا جـدائــي! چگـــونه،چـون کـنم بـاور جـفایت؟! شكســـــتى قـــــلبِ يـــــارِ بــــاوفايت! چگــونه،چــون دهــم،دل بــی تــو تسکــين؟! بـــه ســویت آمــدم،دیــدم ســرابــی نــدانســتم كــه تــو رنــج و عــذابــي! جــــفا و جَـــور تــو ديــوانــهام كــرد گـــــریزان از هــــمه،آوارهام کـــــرد بــــمانم زنـــده يـــا از غــم بــميرم بـــه تـــو دل دادهام،دل پس نگـــيرم مگـــو بـا کس کـه قـلبم را شکستی مگــــو بشکســتهای عـــهدی کـــه بســـتی نــــداری تـــو گــنه،بــختم ســياه است بــــرای عـــاشقان،شــادی،گــناه است بـــه آزارم خـــوشی؟،آزار مـــن دِه كــــه شــادى تــو،حــالم مـــىكند بِــه اگـــــر رنـــج دلم بـــر تـــو خــوش آيـــد کـــن آن کـاری مـرا،شـادی نشـاید تـــو دنـــيای دلم بــودی،بــه رؤیــا دگــــر بـــاید کــنم ایــن دل ز دنــیا

نـــــریز اشکـــــی بـــه وقتِ مُـــردنِ مـــا

مـــــزار «نــــادر» عـــاشق نــــيائي

بـــرو،خــوش بــاش،از آزردن مـا

اگـــر مُــردم ز رنــج ایــن جــدائــی

بار سفر را بستهام

تــا كــه هســتم،بــا دل ديــوانـه پـيمان بسـتهام

جــــز بـــرای دیــدن تــو،دیــدگانم بســتهام

كس نـــــدارد رَه درونِ قـــلبِ عـاشق پــيشهام

جـــــز بـــه روی مـــاهِ تـــو،دروازهی دل،بســـتهام

وصل تو ای نازنین،ما را میسر کی شود؟!

بــر جــمال و بــر قــدِ رعــنای تــو دلبسـتهام

تـــا ابــد از دام تــو،راه نــجاتی نــیست،چــون

مــن بــه دست و پـای دل،زنـجیر عشـقت بسـتهام

تـــو نــدارى از درون قـلب غـمگینم خـبر

نــامهای در زیــر پـا،نـاخوانــده و ســربستهام

شــوق يــروازي نــمانده،در قــفس زنــدانـــام

چــون پَــرم از بــام تــو؟!،بـال و پَـرم را بسـتهام

مــن گــلایه از دو چشــم دلفــریبت کــی کـنم؟!

چـون زبـان از شِکـوه و از هـر شکایت بستهام

عــــاقبت روزی بـــمیرم از غــم هــجران تــو

راهِ دیگــر،دلبــرم،جــز ایـن بــه رویـم بسـتهام

منع این عاشق مکن،چون زنده مانم بی تو من؟!

کــردهای دیــوانــهام،مــن چشــم عـقلم بسـتهام

بـــىتو مـــردن،نــازنينا،خـوشتر از ايـن زنـدگيست

دل ز دنــــــیا کـــــنده و بـــار ســفر را بســتهام

مـــن کــه مــیدانــم کُشــی «نــادر» بــه نــازت،نــازنین

خــود كــمر بـر قـتل خـود،در راه عشـقت بسـتهام

باغبان

تـــوزيــباباغبان،مـن خاكِ باغت بـــه تــاریکی شب،گـــردم چــراغت تـــو ســبزي،رنگِ زيــباي طــراوت تـــو بـارانــی،پُـر از رحــمت،سـخاوت هــــمیشه ســـبزِ سـبزی،مــثل کــاجی بـــــرای ایـــــن ســـرِ شــوریده،تـــاجی خـــوش آن باغي،تـو باشي باغبانش شـــود فــردوس و بـلبل،نـغمهخوانش شَــوم دانــه،شــوم مــن بــذر دســتت ب____فشانَم،ف____ت لبت گـــــــا،بــــاغ دســـتانت،پُـــر از گُـــل غــــزلخوانـــم،بــه دَورِ تــو،چــو بــلبل نـــــاشى،مـــن كـــوير و شــورهزارم تـــــرا خـــــواهـــــد دلِ در انـــــتظارم بــبار بـــر مـــن،تـــو بـــارانـــى،تـــو آبــی دو چشمت چون پیاله،خود شرابی تـــــونهری،جــــویباری،آبشــــاری دو چشــــم بـــی تــو دارد قــمد زاری! تــــر وتــازه،جــوانــي،نـونهالي كــنم هـــرلحظه بــا عشــقت،چــه حـالى!

تـــو شــيرينميوهاي،مـن دانــهي آن

تـــو گــل هســتى و مــنهم سـاقهى آن

نـــهالى تـــو،درختِ بــــىبَرم مـــن

گـــــــلی پــــــــــــــــــــرم مــــن

تــو شــيرين،مـــثل قــند و مــيوهى تـوت

مــن آن هســته،کــه بـا پـا مــیشود شـوت

نگے کے زیر پا،مے خاکِ پاتم

تـــو زيــبارخ ولى مـن شاهِ مـاتم

مـــنم آن تکدرختِ پـــير و فــرتوت

مــن آن شــمعم،کــه مـیمیرد،بـه یک فـوت

خــــمیده قـــامت مـــن،داس دســتت

بــــزن بـــر ریشــهی غـــم،نـــاز شَســتت

شكســـــته گــــرچـــه قــلبم را،زمــانه

زنــــم بـــا نـازِ دسـتانت،جـوانــه

بگـــــردم دَور بـــالايت چــــو پــيچک

شــود «نـادر» بــه قــربان تــو بــیشک

بتيرست

در دلِ بت پــــرستِ مـــن،خــدای بــتخانه تــوئی

شــــفا و درمــانِ دلِ عـاشق و ديـوانــه تــوئي

عشـــوهگــر و فسـونگر و فــتنه و فــتّانه تــوئی

گُـــل بـــه چــمنزار تــوئی،خـارِ دلآزار مــنم

عــــطرِ گُــــلِ بـــهاری و صــفای گـــلخانه تـــوئی

با نگیه دو چشیم تیو،شیدم خیراب و مستِ تیو

مست مــــنم بــه مــيكده،سـاقى مــيخانه تــوئى

گـــرچـــه نـــدارد ایـــن دلم،بـــهجز تـــو آشــنا دگــر

بـــــا دلِ بـــــينوای مـــــن،هـــنوز،بـــيگانه تـــوئی

شـــبى بـــيا بـــه خــانهام،چشـــم تـــرَم نـــظاره كــن

امـــيد ايـــن دلِ حـــزين،چـــراغِ ايـــن خـــانه تـــوئي

اخــــتر تـــابانِ شب و پـــرتو كــاشانه تــوئى

نــــوای بــــلبل سَـــحر،تـــرنِّم و تــرانــهای

چــنگ و رُبــاب و عــود و نــی،نـغمهی جـانانه تـوئی

پُــر از نــياز و خــواهشـــم،تــو مــظهر نــوازشـي

گــــــدای مسکـــــین،مـــنم،هـــمّتِ شـــاهانه تــــوئی

«نــادرم» و عـاشقِ تــو،اسـيرِ خـط و خـالِ تــو

دلبــــــرِ ســــيمينبرِ مـــن،عـــزيز و دُردانـــه تـــوئی

بتخانه

بت است او،خـــانهاش بــتخانهی مــن خـــوشا او پُــر کـند پـيمانهي مـن بــــــتى زيــــــبا،در آن بـــــتخانه دارم بــــه ســــينه،يک دلِ ديــــوانـــه دارم اگــــر او پـانی مـن مـــنوّر مــــيشود كـــاشانهى مــن خـــوشا یک لحـــظه بـینم مـاهِ رویش دل مــــن گـــم شــده در تــابِ مــویش دل مــــن،بتپـــرست و بتتــراش است ســـخن از هــجر دلبــر،دلخــراش است هـــــوای مســــتی و مـــــيخانه دارم ز دلبــــر در دلم،افســـانه دارم نـــه آرامش بــه دل دارم نـه طـاقت نـــه هــوشی از بـرای ذکـر و طـاعت روم مـــــيخانه،درب بســـــته بـــــينم دلم بشکســـــته،خـــود را خســته بــينم غـــــم بســـــيارِ و بــــــىانــــــدازه دارم بــــه روی گــــونه اشکــــی تـــازه دارم نـــــه امــــيدی،نــه آرامش نــه ســامان هــــمیشه در تـــمنّا،دست بـــه دامــان

دلم پــــــيش نگــــــارم،رفـــــته مـــهمان نــــمیبم شــد ز یـارم،رنــج و حِـرمان نگـــارم در دل مـن،بــذر غـم كـاشت دلم مـــىخواست،ايــن دل،غـــم نـــمىداشت شـــده غـــمخوردن و انــدوه يـارم دگــــر صـــبحانه و شــــام و نـــهارم گــــهی عـاقل،گـهی دیـوانـه هســتم گــــــهی مســـجد،گـــهی مـــیخانه هســـتم چــو مــجنون بــيکس و ســر در گــريبان شب و روزم هـــمه شـام غــریبان از ایـــــن پس خــــادم بـــتخانه گـــردم شــــــبانه ســــاكــــن مــيخانه گــردم كــــنم تــــركِ مــحل،كــوچه،خــيابان نَـــهم از دستِ دل،ســـر بـــه بــيابان رَوم چـــون بـــيکسان،گــوشه کــناری ز ســـوز دل،بــخوانــم چـون قـاری غــــم عشــقش ز عــالم كــرده ســيرم نــــمىترسد ز هــــجرانش بـــميرم!

دل مــــن طــــاقت ایـــن غــم نــدارد روم دکــــتر،کــــه قــــلبم را درآرَد کــــنارِ غــــصّهاش،هــــر دَم نشـــينم بـــــه امـــــيدی کـــه گــردد هــمنشينم هــــمه در فکــــرِ عـــيش و زنــدگانی

ولی «نــــادر» بــــه لب دارد فــــغانی

بُتی تو

رخ زیـــــایت ای گــــا،دیـــدنی است

گــــــل پـــــيراهــــنِ تـــو چـــيدنی است

لبِ شــــيرين تـــو،هـــمرنگ غــنچه

دو دســـــت مـــــثل گـــل،بـــوئيدني است

خــوش آن مــيخانه،سـاقىاش تــو بـاشى

شــــراب از دست تــــو،نــوشیدنی است

تـــــرا،هـــــم رنــج عشــقت،دوست دارم

غـــــمِ شـــيرينِ عشــقت،خــوردني است

شــــنیدم کــــه قــمار،از مــنکرات است

قــــمار از چشـــم نــازت،بُــردنی است

بـــه قــلبِ عــاشق و بــى مــنطقِ مــن

هــــمیشه خـــاطراتت مـــاندنی است

مـــنی کــه بــا غـــم عشـــق تـــو شـــادم

دگــر ایــن غــم ز دل،کــی رانـدنی است؟!

بـــــمیرد عــــاشق از هـــجرانِ مــعشوق

گـــــل بـــــىباغبان،پــــــــژمردنى است

اگــــر ديــدار تــو قســمت شــود بــاز

بگـــویم بـا تـو آنـچه گـفتنی است

بے یاد تے ہے ہے مانم گلاندام

ز خـــاطر،خــاطره،كـــى رفــتنى است؟!

دلم خـــواهــد زنــم بــوسه بــه پــایت

بـــــتى تـــــو،پـــاى بت،بــوسيدنى است

بـــخوان اشــعارِ «نــادر» بــعدِ مــرگش

ز هــــجر تــو ســروده،خــوانــدنی است

بدخوابتم

هســـتی و زنـــدگانیام،تـــو کـــردهای ســـراب مــن

كاش شبى،نـصف شبى،سـفر كـنى بـه خـواب مـن

کــاش بـــيائي تـــو شـــبي،بـــبيني از فـــراق تـــو

بــه قــصد و وقتِ خــوابِ مــن،ايـنهمه پـيچ و تـاب مـن

بے پے ردہی خیال خیود،نیظارہ میکنم تو را

گـرفتهای بـه قـهر و نـاز،نگـار مـن،تـو خـواب مـن

شب کــه رســد،بــه بسـترم،خـيالت آيـد بـه بَـرم

اشک ســـرازيـــر شــود،بــه روی رخــتخواب مـن

كــاش خــبر بـياورد،بـاد صــبا زكــوى تــو

تــا كــه كــند كـمى نكــو،حـالِ بــد و خــرابِ مــن

چــه كـردهام،چـه ديـدهاي،كـه مـيدهي شكـنجهام؟!

شاد زی و همی به بر،تو لذّت از عداب من

تــو كــردهاى نــصيبِ مــن،غــم بــزرگِ عــاشقى

گـــرفتهای دل مـــرا،صــبر و تـــوان و تـــابِ مـــن

گـــرفته خــاطرات تــو،شــور و نشــاطِ زنــدگی

گـــرفتهای جـــوانـــی و ســـیه ز تـــو،شـــباب مــن

به یاد چشم مست تو،دو چشم من پُر از غم است

چــو رودِ کــارون شـده ایـن،دو دیـدهی پُـر آب مـن

تـــمام لحـــظههای مـــن،شــد سـپری بــه یــادِ تــو

با غم تو به سر رسد،حیاتِ چون حباب من

ســرودهام بــه يـاد تــو،قـصيده و شـعر و غـزل

پُـر شـده خـاطرات تـو،بـه دفـتر و کـتاب مـن

جـــز تـــو نـــدارم آشـــنا،کـــه دردِ دل بگـــویمش

کـــه در مـــیان مـــردمان،فـــقط تــوئی،خــطاب مــن

عشـــقِ تـــو عـــاقبت مـــرا،بـــر ســـرِ دار مــیبَرد

بـــيا و انـــداز خـــودت،بـــه گـــردنم،طـــنابِ مــن

مگـــیر ز «نـــادر» هـیچ خـبر،مـباد کـه آزرده شـوی

اشک نــــریزی گــــل مــــن،قـــطرهای در غــیاب مــن

برای دلبرم

روزگـــارت شـــهدِ نـــوشين،دلبـــرم،اي مـــاهِ مـــن

تــو هــمیشه،در خــوشی و نــاخوشی،هــمراهِ مــن

بس کے با قلبِ پریشم مسہربانی کسردہای

تــو شــدى ســلطانِ قـلب و حكـمران و شـاهِ مـن

بـــا مــحبّت،هــمزباني،بـا نــوازش،بـا صـفا

بُــــردهای از ســـــینه،درد و از لبـــانم آهِ مـــن

هـــمچو دلســوزی،کــنارم،لحــظهلحظه حــاضری

تــو شــفای درد و رنــج و غــصّهی جـانکاهِ مـن

زندگی پُر از طللاطُم،مشل دریا،پُر خروش

چشــم تــو فـانوس و دســتانِ تــو بـندرگاهِ مـن

روی تــو خـورشیدِ تـابانِ مـن است،ای مـهربان

وقت دلتـــنگی و غــم،کــویت،مسـیر و راهِ مــن

دست تــو گــرم و صــمیمی،پُــر ز مِــهر و عـاطفه

خــانهی پُــر از صــفایت،گشــته درمــانگاهِ مــن

تـا تـرا دارم نـخواهـم چـيز ديگـر از خـدا

تــو تــمام زنــدگانی،تــو شُکــوه و جـاهِ مــن

وقتِ دلتـــنگی کـــه غـــم،مـــهمانِ «نــادر» مــیشود

دل تــو را خــواهـد عـزيز و مـونس دلخـواهِ مـن

بُرو

غـــمت مــهمانِ مــن،جـای تــو خـالی

نــــــدانــــــى دلبــــــرم،رســـم مـــروّت

خـــوشا تـــنهائی و دوری و خـــلوت

قــــفس کـــردی بــه چشــم،زنــدگانی

نــــمىخواهــــم دگــر پــيشم بــمانى

ز يـــادم كـــى رَود آن وعــدههايت؟!

كــــنارت،گـــریههایم،خــندههایت؟!

ز تـــو دارم بــه قـلبم،زخـم تـيري

نشـــاندی روی مـــویم رنگ پـــیری

جـــوان بـــودم،ز غـــم كـــردى تـــو پـــيرم

تـــو كـردى عـاشقم،از غـم بـميرم؟!

تـو پـيرم كـردى و گـفتى «چـه پـيرم!»

زدی بــا ایــن سـخن،بــر سـینه تــیرم

گــــــلستان بـــــودم و كــــردى كــويرم

ز تــــو دارم غـــم و رنـــج كـــبيرم

شكســــتى بــــا جــفايت،بـال پــرواز

نـــمىخواهـــم كـــه بـــاشم بـــا تــو هــمراز

مـــرا حســرت بــه دل از تـــو،هـــزار است

دگــر بـا تــو عسـل،چــون زهـرمار است

تَــــبه شـــد در کـــنارت زنــدگانی نــخواهـــم خــاطرت،خــواهـــم بـــدانــي بـــرو راهت ز راهِ مـــن جــدا كــن دل دیـــوانــهام از غــم رهـا کـن تـــو را از بـام دل خـواهـم پَـرانـم تــو کــردی خــوار،بــه پــیش دیگـرانـم كـــنم تــركت،غــمت از خــود بــرانــم گــــــــذارم بــــــر زمـــين،بـــارِ گـــرانـــم كـــنم بــا تــو وداع و بــرنگردم ز تــــو دارم مــــن ایـــن رُخســار زردم رَوم جـــائی کـــه در پــيشم نـباشی نــــمکریزِ دلِ ریشــــم نــــباشی روم جــــائی،نـــــبینم از تـــــو آزار نـــــمىخواهـــــم بــبينى حـــالِ مـــن زار نـــدیده چشـــم مـــن،هـــیچ نـــوری از تــو روَم غــــربت،گُـــزینم دوری از تـــو نـــــاشد کس،کـــه پــرسد از غـــم مـــن كـــه افـــزايَـــد بــه رنـــج و مـــاتم مـــن تــــمام خـــاطراتت راكـــنم پــاک ز دل بـــــيرون،گـــــذارم در دلِ خــــاک نـــدانســتى تــو قــدر عشــق پــاكــم مگــــر روزی بــــبینی زیـــرِ خـاکــم بـــرو،بــاشد خــدا پشت و پـناهت هـــــزاران اشکِ چشــــم،فــــرش راهت دگــــر «نـــادر» نــدارد قــصد ديــدار

تــو در آن ســوی و مـن ایـن سـوی دیـوار

بساط غصّه و غم

بسلطِ غسصه و غسم برقرار است

هـــــمیشه رنـــج عشــقت در جــوار است

گــــرفتی تـــو هـمه شـور و نشاطم

نــــاطم آه،دیگـــر در بســـاطم

مــــــيان جـــــمعم و دَورم شـــــلوغ است

ولی بـــــی روی تــــو،شــادی دروغ است

بـــــيا ای نـــــازنین،ای نـــــور دیــــده

بــــيا،جـــانم دگـــر،بــر لب رســيده

از آن روزی کسته مستن را کسردهای رام

نـــــــمیگیرد دمــــــی دل بــــــی تـــو آرام

دلم خــواهـد كـه شب بـينم تـو را خـواب

چـــه ســازم بـا دل پُـر التـهابم؟!

اگـــر آئـــی بـــه خـــوابـــم،تـــا بـــخوابــم

تــــو دُرّ وگــــوهری،یـــاقوتِ نـــابی

بــــــرای ایــــــن لبِ تشـــــنه،تـــو آبـــی

مــــرا تــــا آرزوهـــا راهِ دور است

بــیا،بـــی تــو هـمه جـا سـوت و کـور است

بســـــوزم از تبِ عشــــــق تـــــو،ای یـــار

بــــه بــالينم تــو را خــواهــم پــرستار

بـــه زيــبائي،كســي مــانند تــو نــيست

گــلم،بـــی تـو دگـر چـون مـیتوان زیست؟!

نگ اهم م انتظر ت ا ت و بیائی

ن جاتِ م ن دَه ی از این جدائی

ز چش م،اشک آید. د،گر نیائی

ب یا و ک ن نصیبِ من رهائی

ک جائی دلبرم،ای م القایم

ب ه عشق ت و دگر بسته بقایم

درونِ سینهام،غ م،بیم شمار است

دو چشمم ت ت ت و آئی، جویبار است

ب ب الینم بیا،دردم دوا ک ن

بگیر از من نشانی

ب دن بالت دلم، تا کی کشانی؟!

بگ یر ازع اشقت،گیاهی نشانی

ب ازی بائی، تو هستی، شُهرهی شهر

مسنم رسوای بی نام و نشانی

تر مین دور و میان کیهکشانی

ز مین دور و میان کیهکشانی

ز مین دور و میان کیهکشانی

شده دی وانیه دل، آتشیفشانی

بیه بیاغ آرزوهیای دلِ مین

تیو کیی بیذر میخبت میفشانی؟!

خیوشا چیون بیاغبانِ میهربانی

دو دست میهربانت، پُسرحیرارت

بیه سرما،طعم گیرما،کی چشانی؟!

هیمی سیوزد دلِ «نیادر» ز عشقت

بگـــو ایـــن آتش دل،کـــی نشـانی؟!

بمان با من

بـــمان بـــا مـــن،بـــمان تـــا مـــن بـــمانم پُــر از گــل مـــیشود بــا تــو خـــزانـــم بــــمان بــــا مــن هــمیشه،ای نگــارم تــــو راخــواهـد دل مــن،گــلعذارم چـــه فـــرقی مـــیکند،آرام جـانم؟! اگــــر بـــى تــو بــمانم يــا نــمانم؟! بــــمان،ديــــوانــهى روى تــو هســتم چــو چشــم مست تــو،بــی بــاده مســتم کــــنار مـــن بـــمان،ای زنـــدگانی ز تــــو دارم مــــن عشــقِ جــاودانـــى کســــی را مــهربان چــون تــو نــدیدم تــــو را زیــــنرو ز عـــالَم بــرگُزیدم ـــحبّت مــــــىكند ديـــــوانــــه را رام مـــــرا دیــــوانـــــه کــــردی،ای دلارام تـــوزيــاا،مــهربان و دلنــوازی قشنگی و ظریفی،پُسر ز نازی جــــمال و جــــلوهای،چـــون مــاه داری بــــه هــــر جــائي،دلم هـــمراه داري بــــه روی گــــونههایت،رنگِ شــرم است بـــه عشــق تــو دلم،ايــنگونه گــرم است

چـــو بــرگی زرد بـودم،پـاره پـاره

بــه عشــق تــو،جــوان گشــتم دوبـاره

مــــن ایـــن جـان دوبـاره از تــو دارم

شـــدم دیــوانــه،عشـقت،یـادگارم

دلم از عشـــــقِ تــــــو،بـــــيمار بـــــينم

گــــل گــلشن بــه چشــم،خــار بــينم

تـــــو بـــــينائي چشـــــمانم،تـــو نـــورم

ز عشــــقت پُـــر ز آتش،چــون تــنورم

تـــــو ســلطان،مــن گـــدای دورهگـــردم

مــــرا آزردهای،آخـــر چـــه کــردم؟!

دلم خـــواهـد فـقط دور تـو گـردم

تـــــو کــه دادی مـــرا ایـــن رنـــج و دردم

بـــه مـــــژگانت مـــزن تــيرم،خــدا را

بے کشتن مے دھی آخے تے ما را!!

نــــمىدانــــم چـــرا،خــيلى عـــزيزى!!

مــــبادا خـــون «نـــادر» را بــریزی

بهار

نــــمانده چـــندروزی،از زمســـتان بــــه نــــوروز و بــه تــعطیل دبســتان رخ زردِ چـــمنها،مـــيشود ســـبز طــــــبيعت بـــــارِ ديگـــر مــــىزند نـــبض درخـــــتان مـــــىشود پُــــر از شكــوفه زنَـــد غـــنچه درخــتان،گــونه گــونه شـــود صــحرا پُـر از گـلهای زیـبا شــود رنگـــى،شــود چــون فــرشِ ديــبا بے گـوش آیـد،صـدای شُـر شُـر آب شــود صــحرا پُــر از خــرگوش و سـنجاب نســــيم خــــوش،خــــبر از يـــار آرَد خــــبر از بــــوی و عــــطرِ يـــار دارد نســـــيم،بـــوى خــوشى دارد،بــهار است گــــمانم عـــطر و بــوی زلفِ یـار است كـــنون نـــوروز و آغــاز بـهار است بـــه هـــرجـا بــنگرم،آنــجا نگــار است هـــــوای پــــاکِ نـــــوروز در بـــهاران كــــنم دستِ نگــــارم،بـــوسهباران بــــهار،يــــعنى كــــنار يـــار بــودن ز فــــرطِ اشــــتياق،بــــيماربودن چــه تــابستان،چــه پــائيز يــا بـهار است زمســـتان هــم دلِ مــن،فكــر يــار است اگـــر آیـد گـلم،دنـیا بـه کـام است نـــــباشد،عـــمر«نــادر» هـــم تـــمام است

بھار ہی تو

ز تـــو دورم ولی غــم در کــاار است

بــهارم بـــی تـــو ای گـــل،کــی بــهار است؟!

شـــدم تــنها،بـهار مـن خــزان است

ز هـــــجران تــــو اشک مـــن،روان است

دو چشـــمِ نـــازِ تــو هــرشب بــه خــواب است

دو چشــــم مــن زگــریه،پُــر ز آب است

حــــياتِ عــــاشقان،مـــثل حــباب است

دو چشــــمم تـــا ابــد،در انــتظار است

نـــــارم بـــــى تـــو،زار است

اگـــرچـه دَور و بَـر،ایـنجا شـلوغ است

اگـــر گــويم خــوشم بــی تــو،دروغ است

مــــرا رنـــج و غــم و دردی گــران است

شکــــایتهای دل تـــا بـــیکران است

غـــــمِ ايــــــن دل،نشــــانِ اشـــتياق است

كــدامــين رنـج و غـم،هـمچون فـراق است؟!

چــه سـازم بـا دلی کـه از تـو دور است؟!

جــهان بــی تـو گـل مـن،سـوت و کـور است

جـــهنّم در كــــنار تـــو،بــهشت است

بے شت امّا گلل من،بی تو زشت است

از آن تــــرسم،تــــرا از مـــن بگــيرند

نشـــاط و شـادی از ایــن تــن بگــیرند

اگـــر تـــقدیر بـــوَد مـــن بـــی تـــو مــانم

هــــمان بــهتر دهـــم،بــهر تــو جــانم

نــــباشی،زنـــدگی رنــج و عــذاب است

مکــــن دوری ز مــن،عــمرم حــباب است

نــــباشی،قــلب مــجنون تــو تــنگ است

بــــيا،بــا تــو،بــهار مــن قشــنگ است

بــــرای دیـــدنت،دل هـــاج و واج است

گـــــانم درد ایـــن دل،لاعـــلاج است

از ایــــن پس کــار دل ،شــیون،عــزا است

بــــرايـــم خــونِدل خــوردن،غـــذا است

دلم *خــــــواهـــد بـــمير*م بـــی تـــو،دلبـــر

شـــود مـختومه ايـن پـرونده ديگــر

دلِ «نــــادر» ز عشـــقِ تــو هـــلاک است

اگــر مُــردم،فــدای تــو،چـه بـاک است؟!

بهارِ من

گــــل زيـــبای مــن،فــصل بــهار است

تــو نــيستى،غـــصّه و غـــم در جَــوار است

دو چشــــم پُــر شــرارِ تــو خُــمار است

اگــــر آئـــي،كــنم بـاور بــهار است

ز تـــو زیــبا شــود،فـصل بـهارم

كـــــنارت بــــاشم و بــــاشى كــــنارم

گــل مــن،بـــى تــو كــارم بــيقرارىست

دو چشمهم پُسر ز باران بهاریست

بـــــرای مـــــن تــــو نـــوروزی،بـــهاری

دليـــــل گـــــردشِ ليـــــل و نـــــهارى

بــــه دام تـــو اسـيرم هـمچو صـيدى

نــخواهـــم از خـــدایـــم جـــز تــو عـیدی

لبـــانت بـــوی سـيب هـفتسين است

تــو بـاشى دور هـفتسين،دلنشـين است

گــــــل مــــن،تـــو بـــهاری،تـــو گـــلستان

ولی مــــن بـــرگِ زردی در نَـــيستان

كــجا چــون تــو گــلى يـا غـنچه چـينم؟!

بـــهار مـــن بـــيا رويت بـــينم

گــــــــذارم یک شکــــــوفه روی مـــــویت

شَـــوم خـيره،بــه چشــمانت،بــه رويت

بـــهارم بـــی تـــو غــمگین،چــون خــزان است

غـــم و دلتـــنگی «نـــادر»،از آن است

بهانهی دیدار

دلبــــر شـــيرينزبانم،مــظهر شـادى و شــور

گـوئی از عـرش آمـده،هـمچون مـلائک،هـمچو حُـور

گــرچــه مــن نـالايق و او از فـرشته بـرتر است

آرزو دارم شـــود روزی مــرا،سـنگ صـبور

ســـوزم و سازم ز دستِ آن دو چشم آتشين

ســينه مــالامالِ آتش گشــته بـــى او،چــون تـنور

تـرس مـن این است حسود یا ناکسی چشمش زند

دور بادا چشم او،از هر گنزند و چشم شور

چشـــــم مشـــتاقم ز بس گـــریَد،نـــمیبیند دگـــر

گـر كـند بـر مـن نـظر،بـينا شـود ايـن چشـم كـور

بسته این دیوانهدل،با تار زلفش چون کمند

هـــمچو صــیادی کــه مـاهی را اسـیر کــرده بــه تــور

دل ز مـــن گـــيرد بــهانه تــا کــه بـــيند روی او

دل نـــدارد عــقل و مــنطق،مــنطق دل،حــرف زور

چـــون گـــدایــانِ مـــحبّت،پـــای او زانـــو زنـــم

مـــــىدهم ســـوگندِ او،قـــرآن و انـــجیل و زَبـــور

مـــن نــدارم واهــمه،روزی مــرا از غــم کُشــد

بگـــذرد گـــر از مـــزارم،زنـــده بـــرخــيزم ز گــور

فصل تاریکِ خران،با او به پایان میرسد

مها شبهای تهاره،روشن و دریای نور

ناگهان آمد ندائسی از شمال شهر عشق

به تو چه؟!

غنچه و گل، شده نایاب به بُستان، به تو چه؟!

لب اگــر غـنچه کـند يـار،تـو بِسـتان،بـه تـو چـه؟!

گــل بـــىخار جــهان،هــمدم و يــار تــو شــده

پُـر ز خـار،ار شـده هـر بـاغ وگـلستان،بـه تـو چـه؟!

پُــر ز گـرما و حـرارت شـدهای از تب عشــق

سـوز و سـرمای خـزان،بـرف زمسـتان،بـه تـو چـه؟!

تـو كـه خـود مست و خـمار نگـهِ يار شـدى

نــعره و عـــربَده و مســتى مســتان،بـه تـو چـه؟!

بــــــىنياز از مــــــى و از بـــاده و پـــيمانه تـــوئى

التــــماسِ قـدح بـاده پرستان،بـه تـو چـه؟!

چــــرخ دوّارِ فـــلک،پُــر شــده از رنگ و ريـا

تـو بـمان سـاده،هـمان طـفل دبسـتان،بـه تـو چـه؟!

زخـــم قــلب تــو،ز تــير مـــژهی تــيز نگــار

پشتِ سـر،زخـم زنـند،دشـنه بـه دسـتان،بـه تـو چـه؟!

تـــو مــيازار و مكُش مــورچــه در مــحضر يــار

گـر كـه سـهراب كُشَـد،رسـتم دسـتان،بـه تـو چـه؟!

ب____ريا دوستِ عـــزيز،كــرده خــدا،قســمت تــو

هـمه جـا خـصم شـده قـاطي دوسـتان،بـه تـو چـه؟!

يار اگر خواست بسوزد دل تو،هيچ مگو

شـــمعِ ســـوزان شـــدهای،یـــار از ایــن بــیخبر است

کس نگـــيرد خــبر از شـمعِ شـبستان،بـه تـو چـه؟!

زیـــر پــا له شــده دلهــای بســی عــاشق و زار

شده گر وادي عشق،همچو لهستان،به تو چه؟!

کــــعبهای ســـاختهای،«نـــادر»ِ دیـــوانـــه،بـــه دل

به قلبم یا نهادی

شــدی ای گــل بــه ایــن زودی پشـیمان؟!

چــه شــد پس آن قــرار و عـهد و پـيمان؟!

شکســــــتی عــــهد و پـــیمانی کـــه گـــفتی

گـــــرفتی خـــوابِ مـــن،آســوده خــفتی

خــوش آندَم پـا بــه قــلب مــن نـهادی

چــه كــردم پــا بــه قــلب مـن نـهادى؟!

تـــو يـارم بـودي و يـارِ تــو بــودم

بــــه دام تــــو،گــــرفتار تــو بــودم

درون قــــلبِ تــــنگم،لانــــه كـــردى

بـــه نـــاز خـــود مـــرا ديـــوانـــه كـــردى

مــــرا بـــا یک کِـــرشمه،رام کــردی

بـــه پـــيمانِ دروغت،خـــام كــردى

دلم دیـــوانـــه،نــاآرام کــردی

شـــدم عــاشق،مــرا بـدنام كــردى

بـــه نــاز و غــمزهای،دادی فـریبم

تـــو رنــج عـاشقى،كـردى نـصيبم

دلِ بــــيچارهام،دســـتت ســــپردم

هـــــمیشه بــــرلبم،نــــام تــو بــردم

بے هرجا،هر زمان،فکر تو بودم

تـــو بــودی در تـار و پـودم

بــــرای عشــــقت از خــویشان گـــذشتم ز دیـــن و بــاور و ایــمان گــذشتم مــــرا جـــز از خــودت،بــيزار كــردى کســـــی را جــــز تــو در دل ره نــدادم ولی تــــوبـــیوفا،بــــردی زیـــادم بـــه بـــدعهدی،مـــرا آزرده کــردی غــــمین و نـــاامــید،افســرده کـــردی ــمىدانـــم بــه يــادت مــانده آن روز کــه گــفتی:«کاش باشی،پیشم هـر روز؟!» كــــنارت روزهـــايم،شــاد بگــذشت زمـــانِ دوســتى،چــون بـاد،بگــذشت چـــو دانسـتی کـه در دسـتت اسـيرم جـــفا كــردى و گــفتى:«از تــو ســيرم!» فــــريبم داده چشـــم پُـــر فــروغت بــــه يـــادم مــانده پــيمانِ دروغت

بـــــيا حـــــــالِ دل ديـــــوانــــه بــنگر نـــــمیخندد لبـــــانم بــــی تـــو دیگـــر سَــــحر چـــون آیـــد و روز گـــردد آغـــاز دلِ عـــــاشق کُــــند ســـوی تـــو پـــرواز

ز «نـــادر» گــر کــنی یک لحــظهای یــاد تــــمام غــــمّههایم را بَـــرد بـــاد

بىطاقت

ز تـــو دورم،دلم طـاقت نــدارد دلم خـــواهــد كــمى بـاران بـبارد! بــــه كــــنج ســـينهام،دل نــاله دارد دلم بـــــىتاب و قـــــصد گـــــریه دارد شـــده خــصم و بـلای جـانم ایـن دل کُشــــد روزی مـــرا،مــیدانــم ایــن دل نـــبینی تـــو،کــه بـــی تـــو چــون بگــریم! ز دست غـــم،بــه خــلوت،خــون بگــريَم بــرای مــرد،اگــرچــه گــریه نــنگ است ولی گــریم،کــه ایـن دل بـی تـو تـنگ است غـــــم نـــــادیدنت در ســـــینه دارم شـــده غــم خــوردنت،هــرلحظه كـارم دل دیـــــوانـــــهام،از پــــا درآمـــــد فـــــغان و نـــــالهام،از دل بـــــرآمـــــد دلم عـــاشق،لبـــم سـاكت،خــموشم بــــهجز رَخت عــــزا،رخــــتى نـــپوشم هــــزاران سـال،پـيرم كــرده ايــن دل بــــه دام تــــو،اســيرم كـــرده ايـــن دل بـــه جـای سایهات،یک سایهی شــوم

مـــرا در بـــرگرفته،بـــی تـــو چـــون مـــوم

چــه مـــىشد چشــم نــازت مــال مــن بــود؟

دو دست مــــهربانت،شـــال مــن بــود؟

تــو کــه از عشــقِ پــاکــم بــودی آگـاه

چـــرا رانـــدی مـرا دلبـر،ز درگـاه؟!

چـــرا از مــن بــریدی،رفــتی نــاگـاه؟!

تـــــرا خـــواهـــد دل مـــن،خـــواهنـــاخواه

نـــــدارد بـــــيش از ايــــن،دل،تـــابِ آزار

گـــــنه دارد دلم،قـــــلبم مـــــيازار

بـــــيا ديــــوانـــهات،ديــوانـــه تر كــن

بـــــيا و خــــانهام،ويــــرانـــه تر كــن

دلم خــــواهـــد در آغــوشت بــميرم

بگـــــــــری دســــــتم،آرامش بگــــــــيرم

از ایــن مُــردن،نــخواهــم شــد پشـیمان

کــه «نــادر» بســته بــا تـو عـهد و پـيمان

بيمار

بـــه خـــوابِ دیشـــبم دیـــدم تــو را خــواب کــــه بــــيماری و رنـــجوری و بـــیتاب طـــــبيبِ دردِ خــــود،بـــــيمار ديــــدم بــــه دیـــده،زنــدگی را تــار دیــدم دو چشـــــم پُــر ز نــازت،خســته ديــدم چـــو مــوی تـو دلم،آشـفته دیـدم بــــدیدم رنگِ رُخســـار تــــو را زرد لبـــان تــو خــموش و سـاكت و سـرد تـــو را ديــدم،درون آتش تب نـــدیدم خـــنده را دیگــر بــر آن لب تـــو را دیــدم،حــزین و زار و رنــجور دلم دیـــوانــه شـد،نـاجور نـاجور نـــمىدىدم كـــه آن لبهـاى شــيرين بـــخندد،شــاد بـــينم،يـارِ ديــرين بـــه دســتم مــوی نــرمت،نــاز کــردم بـــه چشـــم گــریه را آغــاز کــردم تـــو بــيماری و مـن،بـيمار چشــمت بـــود دلبــردن از مــن،کــار چشــمت بـــــترسيدم شَــوى چــون غــنچه پَــرپَر دو چشمم پُرز آب و دیده شد تَر

شـــدم غـــمگین،زدم از ســینه فــریاد

بــــه درگـــاهِ خـــدای تـــو زدم داد

بگــــفتم:«ای خـــدا،دردش بــه مــن دِه

نشــــيند بـــر لب او بـــاز،خـــنده

تـــو كــن دفع بـلا از يـارِ نـازم

اگــر بــی او بــمانم،مــن چــه سـازم؟!»

دُعــا كـردم:« خـداونـدا،شـفا دِه

بتِ زيـــــبا و شــــيرينم شـــود بـــه

خـــداونــدا،دو چشــم کــور گــردان

بـــه جـای او تــو بســتان جـانِ مـا را

پــــرستم بــعد از ایـــن،دیگـــر شـــما را!»

خــدا گـفتا:« خـدای تـو مگـر اوست؟!

کے جای مےن گُزیدی دلبرت دوست؟!»

از آن خـــوابــی کــه مــیدم،پــریدم

بــــه جـــانِ تــو،ز هســتى دل بــريدم

وصـــال تـــو بـود،تـعبير خـوابـم

جـــوابــم دِه،مكــن هــرگز جــوابــم!

اگــــر روزی شــنیدی «نـادر»ت مُـرد

بـــدان بـــا خـــود،غــــم عشـــقِ تـــو را بُــرد

يائيز

بـــهاران بـــى تـــو ديگـــر،مـــثل پـــائيز بــــرای مـــن بــوَد فــصلی غـــمانگـــيز تـــو نـيستى،مـن نــمىدانــم كــجايم دلم گــــم كـــردهام،هــم دست و پـايم ز دســـــتم رفـــــتی و پـــــرواز کـــردی س____هبختی م___ن،آغ_از ک_ردی نــــبودی تــا کــه دســتان تــو گــيرم ز دستِ غـــــم،هــــوس كــــردم بـــميرم دو چشمت كرده مستم،بُسرده هموشم خــــوشا آیـــد صـــدای تـــو بـــه گـــوشم چـــو شـــمعی از غـــم عشـــق تـــو ســـوزم كــــجائى تـــا بــبينى حـال و روزم؟! اگــــرچـــه رفــتی،کــردی،تــیرهروزم تـــــو را مـــــن دوست مــــىدارم هـــنوزم گــــل زیــــبای بـــاغ و بـــوستانم! گــــرفتی قـــوم و خـویش و دوستانم بــــرفتی از بَـــر و از دل نـــرفتی نــــــــــــــــــن تــــو كــــردى تــــيرهبختى بــــه دل مِـــهر تــو بـــاانــدازه دارم تـــو را در يـاد خـود هـرلحظه دارم

ز عشــــقت بـــارِ غــم دارم بــه دوشــم

نـــــيائي گــــر،ز هســتى ديــده پــوشم

بـــــيا اى مــــونسِ شبهــــاى تـــارم

بــــه دادم رس،كســـى جـــز تـــو نـــدارم

بـــه هـــرجــائى،تــو هسـتى پــرس و جــويم

بــــود پـــيشِ تــــوبودن آرزويــــم

بـــود پـــيشِ تــــوبودن آرزويـــم

تــــو راكــــم دارم و رنـــجم از آن است

گـــمانم وقت مــــرگم در خـــزان است

ز يــــادم بُـــردهاى،اى شـــاهِ خــوبان

تــــو را ايـــزد بــود هــرجــا نگــهبان

تــــو رفــتى «نــادر»ت كــردى فــرامــوش

خــــــيال و يـــــاد تــــو دارم در آغــوش

پدر رفت

اجَـــل آمــد، يــدر از مـا جــدا كــرد مــــميبت آمــد و در خـانه جـاكـرد پـــدر رفت و مــحبّت بُـرد بـا خـود نـــمیب ما غـم و رنـج و بـلا کـرد غـــمی آمــد،بــزرگ و ســخت و ســنگین کـــه مــا را با يـتيمي،آشـنا كـرد بـــرفت و شــادمانی رفت بــا او قــــیامت،مــحشری در دل بــه پــا کــرد بــــرای شــــادی و خـــوشبختی مــا حبّت،مـــهربانی،عشـــق و خــوبی بــــرای مـــا بــه درگـاه خـداونـد هـــــمیشه در نــــماز خــود،دعــا کــرد لبش خـــاموش و چشــمش پُــر ز گــریه نگـــاه او ولی مــا را صـدا کــرد نــــبود فــــرصت كــنيم بــا او وداعـــي فــــراق او نــــمىدانـــى چـــهها كـــرد!! كـــنون آن مــهربان،در زيــر خـاك است

بـــه دستِ ســرنوشت،مــا را رهــا كــرد

چــــه خـــوش ایّـــام خـــوبی بـــود بـــا او

فسلک با ما چه کاری ناروا کرد

كــــنار مـــا دگـــر هــرگز نــيايد

زمـــانه بـــا دل مــحزون،جــفا كــرد

زمـــانه،قــلبِ مــا كــمتر بـيازار

از ایــن ظــلم و ســتم بــاید حــیا کــرد!

دلِ مــا تــنگِ خــوبیهای او است

كـــجا بـــى او دگـــر بــايد صــفا كـــرد؟!

مگــــو «نـــادر» دگــر از غــصّه و غــم

كــــنون بــايد تــوكّل بــر خــدا كــرد

تبِ عشق

تــا کــه بـــدیده دیـــدهام،دو دیـــدهی خُــمار تــو

شدم اسیر و عاشقی که جان کند نار تو

بــه هــر زمان و هـر كـجا،بـه يـادِ چشـمانِ تـوام

شاد شوم،بینم اگر،چهرهی خوشنگار تو

مست شــوم اگــر كــنم بــه ديـدهات،دَمـي نــظر

کــاش کـــنی نگــه مـرا،شـوم خـراب و خـوار تـو

داغ و پُـــر از تَــبم دگــر،تبِ قشــنگِ عــاشقی

بــه آتشـــم کشــیده آن،دو چشـــم پُـر شـرار تــو

هــمچو گــل ســرسبدی،مــعطّر و قشــنگ و نــاز

گـاه شَـوم قـناری و گـهی شَـوم هـزار تـو

ز دستِ رنــج و غــصهها،مــرا رهـا تـو كـردهاى

بـــود فــرشته و پـری،گــمانم از تــبار تــو

تـو مـشل ماهِ آسمان،تو خوب و ناز و مهربان

دگــر چــه گـویم،گــل مــن،ز حُسـن بــیشمار تــو؟!

شهرهی شهر گشتهای،میان خیل عاشقان

بے جےمع عاشقان تے و،من یکی از هزار تو

بے زیےر سےقف آسےان،بے سےزمین بیکسی

کس نشــود دگــر چــو مــن،عـاشق و بـیقرار تـو

شـــهر مـــقدّسم بـــوَد،شـــهر و دیـــاری کــه تــوئی

چـــرخ زنـــم چـــو زائـــری،هــمیشه بــر مَــدار تــو

تــو در مــيان و عــاشقان،هــميشه در طـواف تـو

خــوشا بــه حـال مـن،شـدم،خـادم و پـردهدار تـو

وقت مسناجات و دعا،بسه مستجد و بسه خانقاه

مـــــىطلبم وصــــال تـــو،ز ربّ و كـــردگار تـــو

كـــاش دهـــد اجـــل مـــرا،مـــجالِ هـــمنشينيات

تــا بــنشینم بــه چـــمن،لحـــظهای در کـــنار تــو

كاش شبى به خواب من بيائى و ببينمت

بـــه مـــن بگـــوئی شـــدهام،هـــمدم و غــمگسار تــو

بــهجز تــو «نـادر» از خــدا،هـيچ طـلب نـميكند

کــاش شــود نــصیب مــن،زنــدگی در جـوار تـو

تنها

شـــدم تــنها،دگــر خــویشم نــمانده بــــهجز يـــادت كســـى پــيشم نـــمانده بـــهجز ســـودای تــو در ســر نــدارم غــــمت دارم،غـــمی دیگـــر نــدارم تـــو هــر لحظه درون قلب مائي بــــهجز تــــو،دل نــــدارد آشـــنائی خــوش آن خــلوت،كــه بـاشى هـمنشينم كســـــى جــــز تـــو،نــباشد،نــازنينم تـــرا خــواهـم كـنار خـود بـبينم تــو كــي آئــي،بگــو تــا كــي نشــينم؟! خـــوشا آندَم نشـــينم روبــرويت بـــخندی و کِشــم دســتی بــه مــویت ز عشــــقت،جــان مــن،دیگــر چــنانم کــــه دیگــــر دادهام از کــــف عِــنانم غـــم عشـــقت بـــه قـــلب مـــن،نــهان است مــن ایــن غــم از تــو دارم،ارمــغان است شــــدم پـــير از غــمت،فــرصت نــدارم خـــــيالى خـــوش،بـــهجز وصـــلت نــــدارم تــو بــردی عــقل و دل،تـاب و تــوانــم شـــدم پـــيرت،بــيا و كــن جــوانــم

ع۵۶ چهارده به در

بــــه هـــر جــائي بــه دنـــبالت دوانـــم

ز عشـــقت چشـــمپوشی،چـــون تـــوانـــم؟!

نـــــمانده عـــــقل و هـــوشي از بـــرايـــم

شدہ غُــربت سَــرا،بــی تــو سَــرایــم

کـــجا پـــيدا کـــنم کس چـــون تــو بــاشد؟!

بـــخندد،كـــوه غــم از هــم بــپاشد؟!

تكـــامل مـــي پذيرد بـا تـو هسـتى

بـــــا و ایـــن دلم کـــن سـرپرستی

بـــــيا و يــــادِ مــن دِه شــور و مســتى

كـــه نـــيمى از وجــودِ مــن تــو هســتى

تـــو از حالِ دلِ «نادر» چـه دانـي؟!

خــــبر داری ز اشکــــم در نـــهانی؟!

تنهای تنها

ز تــــو دورم،شـــدم تـــنهای تـــنها مــــرا از پــا فكـنده بــى تــو غــمها تـــو رفـتى و مـن عـاشق،هـمچنانم پـــریشانزلفِ خــود بـنگر،چـو آنــم تـــو رفــتى و شـدم تـنها و غــمگين گــــــغض ســنگين مـــرا بـا تـو،خـدايـم آشـنا كـرد ولی قسمی،نها کرد! تــــو رفــــتى و ســــيه ديــدم زمــانه گُـــل غــــم در دلِ مــن زد جـوانــه خــــرامــان رفــتی و دل زیـــر پــایت دلِ تـــنگم،خـــراب خــندههایت دو چشـــــم تــــر،دلی پُـــر غــصّه دارم بــــه دل،صـــدها حــديث و قـــصّه دارم تـــو رفـتى،چـون نــى نـالان،حـزينم كســــى جــز تــو نــمىخواهــم بــبينم گــــــذشت از آن جــدائـــي،چــند مــاهي نـــبود هــمدم مــرا،جــز اشک و آهــی كــــنار خـــاطراتت،گــــریه كـــردم

بــــه كـــنجى رفــته از دل،نــاله كــردم

نسبودی و نسمی دیدی چسه کردم!

ز دستِغسم،گسریبان پساره کردم

نسبودی تسو،دلم از غسمّه پُسر بسود

امسیدم،دیسدنت،بسار دگسر بسود

غسمت دارم،غسمی جسز ایسن نسدارم

غسم تسو،مسی کَند آخسر،مسزارم

مکسن دلخسوش بسه مسرگم،گسلعذارم

تسو را و عشسقِ تسو،در سسینه دارم

نسدارم کس بسپرسد حسالِ زارم

نسدارم ارزشسی دار و نسدارم

تسو را دیگسر کسنارِ خسود نسدارم

نسخواهسم بسی تسو دنسیا،ای نگسارم

نسخواهسم بسی تسو دنسیا،ای نگسارم

دلِ «نــادر» شــده،چـون خُـرده شـيشه

تو خورشیدی

بــــه چشـــم مـــن،تــو مــاهي،آفــتابي تــــو شـــورِ ايـــن دلِ پــرالتــهابي تـــو خــورشیدی و نــور دیـدگانم تـــو مــهتابی بــه سـقف آســمانم تــــو اخـــتر،تــو سـتارهای فــروزان بے پایت تا سَحر،من شمع سوزان جــــمالت،هـــمچو مـاه و رنگِ مـهتاب بـــــرای تـــــو،دلم غــــمگین و بـــیتاب از آن روزی کـــه دیــدم روی مـاهت شـــــدم دیــــوانـــهی چشـــم ســیاهت نـــدیدم روی مــاهت چــند روزی نــــبودی تــا بــه چشــم،دیــده دوزی غــــم هـــجران،خــدايــم كــرد روزي!! نــــدا آمـــد کــه تــو بــاید بســوزی اگــــرچـــه دارم از تـــو اشک و آهــم بـــهشت را بـــی حـــضورِ تـــو نـــخواهـــم تــــو زيـــبائي،تــو مــهتابم،تــو مــاهم بــه جــای حــوری جــنّت،تــو خــواهـم چـه کـردی،کـردهای مـن را پـریشان؟!

گــریزان کــردی از مــن،قــوم و خـویشان

دلی دیــــوانــــه و ســــرمست دارم

غــــم شـــیرینِ عشــــقت،دوست دارم

بــه تــابستان،تـــو را چــون سـایه خــواهــم

زمســـــتان،گــــرمیِ دســــتت،پـــناهم

بــــیا تـــــا روی مــــاهت را بــــبینم

تـــــوئی دیگـــر کــنون،ایــمان و دیــنم

نــــــمیپرسی ز «نــــادر»،ای دریــــغا

درونِ دل،هــــیاهو هست و غــــوغا

ثبت نام در جهنّم

گــــيسوانِ نــــرم تـــو،ابــريشم است

كـــافرم كــردى و عشــقت،كــيشم است

بــا نگـاه و نـاز،رامـم کـردهای

در جـــهنّم،ثــــبتِنامم كــــردهاى!

دستِ تـــو،تــقديرِ مــن،خــوشخط نــوشت

عشـــق تـــو،شــد قســـمتم،شــد سـرنوشت

صـــبح و ظـــهر و عـــصر و مـــغرب،شــامگاه

مـــــى شوم دلتــــنگ آن چشـــم و نگــاه

بـــــى تـــــو غـــم مـــىآيد و در مــــىزند

خـــنده از لب،نـاگـهان پَـر مــازند

بـــــى تـــــو مـــفهومى نـــدارد زنـــدگى

بـــــى تــــو اشکِ مـــن درآرد زنــدگی

هــرچــه گــویم از غــمت،دانــم کـم است

از تــــوگفتن،بـــر دل مــن مَــرهم است

ديــــدن هــرلحظهات،مـا را خــوش است

از فــــاخوش است

ســــوزشی دارم ز عشــــقت در تــــنم

آتشـــــی افکــــندهای در خـــــرمنم

ای پـــــرستارِ دلم،مـــــن نـــــاخوشم

عـــاقبت از دست تـــو خـود را كُشـم

گشــــــته «نــــادر»،در رهِ تـــو،جـاننثار

دیگــر از عـاشق چــه خــواهـی،گـلعذار؟!

جمع مستان

شـــــبی رفـــتم بـــه بـــزم جـــمع مســـتان مــــيانِ عـــاشقان،بـاده بــه دســتان شــــدم مست از شــــراب دستِ ســـاقی نــــماند چـــيزى دگــر از غـــصّه بــاقى بــــدیدم عـــالَمی خـــوش تر ز دنــیا بــــدیدم زهــــره و پــــدوین،ثــــریّا در آن مستی،جسمالت جسلوهگسر شسد دل دیــــوانـــهام،دیــوانـه تر شــد در آن مـــحفل،پَــياپَی مَــی زدم مــن ز دوری تـــو دلبــر،نَــي زدم مــن نـــپرس از مـــن چـــرا،بـــهر چـــه مسـتی؟! گــــناه مـــن بـــود زيـــباپرستى مــــرا بـــا نـازِ چشــمت،مست كــردى تــو دشــمن،پــيش چشــم،دوست كـردى دلم بــــردی،ســـراپـا عشــوه و نــاز دوبـــاره زنـدگی شـد بـا تـو آغـاز كــــجائى تـــا بـــه قـــربان تـــو گـــردم؟! بــــــــلاگــــــردانِ چشـــمان تـــو گـــردم؟! اگــــر آئــــی نشـــینی در کــــنارم نگـــه از دیـــدگانت بـــرندارم

بـــــيا پـــــيشم،كــــنم رويت تــــماشا

نـــخواهـــم زنــدگانی،بــی تــو حــاشا

بــــيا گــيرم دمـــى،دســتت بـــه دســتم

تـــو هســتيّ مــني تــا زنــده هســتم

تــو خــورشیدی،تــو نــورِ چشــم مـائی

تـــو مــعبودى،بــتى،هــمچون خــدائـــى

عـــــــزيزم،نـــــازنينم،ديـــــدگانم

بــه عشـــق تـــوست كــه مــىخواهــم بــمانم

ز بس خــــوبی،مــرا کــردی تــو شــيدا

کے دیگے کے نم،کس چےون تے پیدا؟!

دلِ دلواپســـــم در اضــــطراب است

ز تـــو دوری بــرای مـن عــذاب است

فــــقط نـــام تـــو آرَم بــر زبـانم

نـــــباشى،مـــن نــخواهـــم زنــده مــانم

مــــرا روزی کــند عشــق تــو خـاموش

اگـــر مُــردم،مكــن «نــادر»،فــرامــوش

چشم به راه

نگــــاهم چـــون تــو زيــبا،کس نــدیده

خــــدا زيــــبا دو چشـــمت را کشــيده

چـــو کــردی روی شـانه،مـو پـریشان

دلم گــفتا بــه مــن: «مــيخواهــم ايشـان»

دلم تــــــقديم تـــــو كــــردم دودســـتى

به تـو گـفتم:«گـلم،عشـقم تـو هسـتی»

از آن روزی کے با من عصهد بستی

تـــو تــنها دلخـوشي ايـن دل هسـتي

بــــه روی شـــانهی مــن ســر نــهادی

تــو كــردى قســمتِ مــن شــور و شـادى

ولی نـــاگـــه ز دست مـــن رمــیدی

نگـــــفتی نــازنین،از مــن چــه دیــدی؟!

از آن روزی شکستی عصد و یسیمان

شکســــتی دل،نـــدارد بـــی تـــو درمـــان

دلم را فــــرش پــاكــردى گــذشتى

اگــرچــه كــردهای عــهدت فــرامــوش

نشـــد عشـــق تـــو در ایـــن سـینه خـاموش

رُخت زیـــــبا،رخ مــــن رنگپــــریده

دو چشــــم مــن بــه راهت نــورِ ديــده

نشــــينم بـا غــمت در خــلوتِ خــویش

نـــــدارم جـــــز وصــــالت آرزو بــيش

نــــــدارم تــــــابِ هــــجرانِ تـــو دیگـــر بــــــيا و حــــــال و روزم را تــــــو بـــنگر چـــه کـــردم مـــن کــه مــيخواهــی بــميرم؟!

صــــدایـــم زن،کــه جــانی تـــازه گــیرم

مـــدایـــم کـــن،صــدایـــم کــن،گــلِ نــاز

صـــــدایت خـــوش تر از هـــر ســـاز و آواز

بــــــيا يک دَم بــــــه فــــــرياد دلم رَس

کے مے مے جےز تے نے ارم دیگے میچکس

فــــدایت مــــیشوم،ای جـــان جــانان

تـــو را خــواهــد دلم،شــيرينتر از جــان

بــــمانم مــــنتظر صـــد ســالِ ديگـــر

کــــه شـــاید بــینمت،یـارِ فســونگر

ز «نادر» کی توگیری،رنیج و غیم را؟!

بـــخشکانی دو چشــــم پُـــر ز نَــم را

چه کردم؟!

دو چشــــم تـــو،كــليدِ مشكــل مــن تــو را خــواهــد هــمیشه،ایــن دل مــن چــه کــردی ایــن دلم،دیــوانــهات شـد؟! اســــير دام و تــــور و دانــهات شــد؟! چــه كــردم عـاشقم كــردى گــل مـن؟! شــدى هــم ســوسن و هــم ســنبلِ مـن دو چشــــم نــرگسات،خــورشيدِ ســوزان بـــه قــلبم عشــق تــو دائــم فــروزان امـــــــيد و دلخـــــوشيهايم تــــو هســتي دو چشــــمت مــــى بَرد مـــن را بـــه مســـتى دل تــــنگم،فــــقط انــــدازهی تــــو امــــــيدى تــــــو،حـــــياتِ تـــازهاى تـــو تــــو طــــنّازی و زیــــبا،گـــــلعذاری نَــــهم دل پـــيش پـــا تـــا پـــا گــــذاری هــــمیشه پــــادِ تـــو دارم در آغــوش نــه پــندی و نــه انــدرزی دهــم گــوش هـــنوز هـــم جـاى پـايت روى قـالىست بــه هــر جـا مـىروم،جـاى تـو خـالىست شــده كـار دل مــن،نـاله كـردن

شــــانه بــا خــالت گـریه کـردن

چــه شبهـائی کــه بـا یـاد تـو خـفتم

ز دریـــای غـــمم بــا کس نگــفتم

دلم از عشـــــقِ تـــــو بـــــيمار بــــينم

گُــــلِ گــلشن بــه چشـــمم خــار بــينم

مــــــرا دیگــــــر نــــــمانده تــــابِ دوری

ز یــــادم رفــــته مــــعنای صـــبوری

چــه مـــىشد پــيش مـن هــرلحظه بـاشى؟!

بـــه دســتم خـاتم و فــيروزه بـاشي؟!

بـــه لوحِ خـاطرم،يادِ تـو باقىست

انــيسِ مــن شــراب و جــام و سـاقىست

دگــــر بـازآ کــه بـــىتابِ تـــو هســتم

پــــریدهخواب و بــــیخواب تـــو هســـتم

بــــيا پــــيشم،شـــفا دِه درد مـــا را

بگ ن با «نادر» مجنون،مدارا

چه کنم؟!چه کنم؟!

غـــم دوري تــو افــتاده بــه جــانم،چــه کـنم؟!

بی تو با این غم و این اشکِ نهانم چه کنم؟!

خــوابــم آناست کــه در خــواب،بــبينم رخ تـو

بـروم خـواب و نـيائي تـو بـه خـوابـم،چـه كـنم؟!

عشـــق تـــو،شــادی و شـــور و شــعفِ زنــدگیام

نشــوم عــاشق تــو،گــر هـمه عـمرم،چـه كـنم؟!

پـــرسد از مــن،دل مــن،آدرس چشـــمان تــو را

بی تو با این دل دیوانه،چه سازم،چه کنم؟!

لحےظہای نے پست کے از پاد بَرم خاطرہات

گـــر فـــرامـــوش كـــنى خـــاطرههايم،چــه كــنم؟!

تـــرسم آناست کــه از پـاد بَــری نــام مــرا

بگـــــــذری و نکـــــنی نـــیمنگاهم،چــه کــنم؟!

گـــر فـرامـوش كـنى و بَـرى از يـاد،مـرا

بـــى تـو بــا رنــج و غــم و غــصّه و آهــم،چــه كــنم؟!

درس عشقم کے نگاہ تے بیاموخت بے من

نــتوانــم کــه کـنم «پـاس» و «بـیُفتم»،چـه کـنم؟!

كاش باشى بە كىنارم تى و تىنها،گال مىن

بـــى تـــو بــا ايــنهمه آدم،چـه غــريبم،چـه كــنم؟!

تـــو مكـن ظـلم و بـيا،بـاز بـبينم نگـهت

بـــى تــو بــا ايــن دل بشكســتهى مــظلوم،چــه كــنم؟!

دیــــدن روی تـــو دارو و شـــفای دل مــن

قــطع دارو كــنى از حـال خــرابــم،چــه كـنم؟!

تــرسم ایــن است کــه روزی ز مـن آزرده شـوی

گـــر كـــنى اخـــم و كــنى خـانهخرابــم،چــه كــنم؟!

گــر كــنى عــزم ســفر يــا بــروى شـهر دگـر

ایــن دل در بــه در و بــی سـر و پـایم چـه کـنم؟!

تــــرسی از مـــرگ نـــدارم،بـــه خـــدای تـــو،ولی

اگـــر از دوریِ تـــو،بـــی تـــو بـــمیرم چــه کــنم؟!

عاشقی جرم و گاناه است در ایان دوره،گالم

عـــاشق روى تــوام،بـارِ گــناهم چــه كــنم؟!

هــمه خــوانــند بــهجز تــو،غــزل و شـعر مـرا

بـــی تـــو ای بـــیخبر از درد درونـــم،چـــه کـنم؟!

وقت جـــاندادن و رفــتن بــه ســرای ابــدی

جای اشهد به لبم نام تو آرم،چه کنم؟!

آخــرین وصــیتِ «نــادر»،طــلب روی تــو شــد

غـــم نـاديدن تـو،وقت وداعـم،چـه كـنم؟

حاجىفيروز

نـــمىشناسى مـــرا؟!،مـــن حـــاجفيروز زمان خسندهی مسن،عسید نسوروز لبـــاسم،رنگ شــادی،رنگ خــون است اگــــرون است بــــرقصم بـــا دلی کــه پُـر ز خـون است غــــم مــــن،لحـــظه لحــظه در فــزون است رُخــــم هــــمرنگ شب،بـــختم ســياه است بــــرایــــم شـــور و شـادی،یک گــناه است خـــودم دانـــم کــه پُــر از عــیب و نــقصم ولى مـــجبورم و بــايد بــرقصم! بــــه روی مــــدرکم،بـــنوشته لیســانس خـــوشی هـــرگز نــدیدم،قــدر یک سـانس کشــــــیدم روز و شبهــــایم بســـــی رنــــج نشــــد قســــمت مــــرا،ســـرسوزنی گــنج ز گــــردون،قســــمتم شـــد،روســـياهي نـــــداری،بـــــیکسی و بـــــیپناهی نشــــد پــــيدا كــــنم يک كــــار بـــهتر چـــه حــاصل از کــتاب و درس و دفــتر دهــــم خـــرج بــرادر،هــم ســه خـــواهـــر پــــدر مُـــرده،دو هـــفته بـــعد مــادر

بـــه لب،لبـــخندِ لبهــايم دروغــين بـــــيا در خــــانهام،غــــمهای مــــن بــين زنــــم بــــر طــــبل بــــىعارى هـــميشه دلی دارم غـــــمین و مـــــثل شــــیشه بـــخندم تـــا بــخنديد بــر زمــانه کــــنم ســــوی شــــما،شــــادی روانــــه دگــــر وقت صـــفا در ســـبزهزار است شك____وفه،غ___نچه وگ___ل،س__ر ب_رآرَد طـــــبیعت،ســــبز و رنگـــــی تــــــازه دارد مـــــبارک بــــر شـــما،ایــن جشــن پــيروز هــــمان رســـم كـــهن،ديــروز و امـروز خــــداونــــدم دهـــد،کـــام شـــما را خ ودِ او پُ رک ند،ج ام شارا خــــدايـــا سـال خــوبى،از تــو خــواهــيم بـــه داد مــابـرس،مـا پُـر ز آهـيم بــه لطــف خــود عــطا كــن،آنــچه خــواهـيم اگـــر از تــونــخواهــيم،از كــه خــواهــيم؟! کــــند «نــــادر» دعــــائی از تـــــهِ دل

غـــم و انـــدوه،دلهـا را كــند ول!

حادثه

چشــــم بســـتم،تــا كــه گــفتم:«يك،دو،ســه» رفــــتى و مــــن مـــاندم و آن حـــادثه! تـــا گشــودم چشــم،دیــدم رفـتهای ه چوره زن،دی ن و دل را بُـــردهای دل بــــدیدم زیــــر پـــای تـــو شکست غــــم بــــيامد در دل تــــنگم نشست رفـــــتى و زانپس رفــــيقم،غـــــصّه شـــــد عشـــــق تـــــو،عــــين دروغ و قــــصّه شــد چــــون دلِ دیــــوانــــه دیــدم پَــرپَر است بـــا خــودم گـفتم كـه مُـردن بـهتر است خــــواب خـــوش از ديـــدگانم رفــته است از کــــنارم،مــــهربانم رفــــته است رفـــــتی و مـــــن مــــاندم و یک کـــــولهبار پُـــر ز انـــدوه و غـــمِ ايـــن روزگـــار شــــد ســیه بــی تــو بــه چشــمم روزگــار از تـــو مــانده رنــج و دردی يـادگار رفـــــتی و مـــــن در پـــــی تــــو در بــه در روزگــــارم بــــی تــــو شــد دیگــر هــدر شـــــد ز دستِ چشـــــم تـــــو،حــالم خـــراب مـــــىروم بـــــى تـــــو،ولى ســـوى ســـراب

خــــنده از یــــادِ لبــــانم رفــــته است

مــــونس و آرام جـــانم رفــــته است
عـــاقبت مـــا را کُشـــد،دوری ز تـــو
مـــاهِ مــــن،کـــی مـــیرسد،نــوری ز تــو؟!
بُــــردهای دل از مــــن و عــــقل از ســــرم

گــــو چـه سـازم بـا غــم و چشــم ِ تــرم؟! تـــا کـه هســتم،مــن بـه عشــقت زنــدهام

تــــو نشـــاط و شـــور و عشــق و خــندهام در جـــهانِ مـــن،کســي مــثل تــو نــيست

نــــمرهی دلبــــردن و نــــازِ تـــو بــيست!

ســــایهات خـــواهـــم کــه بــاشد بـــر ســـرم پُــــر شـــــده از غـــــصّهات،دَور و بَــــرم

عـــــاشق و دیـــــوانــــــهام،دل نــــاخوش است

چشــــم زيـــبايت،چـــرا عــاشقكش است؟!

مـــن گــــلایه از دو چشـــمت کـــی کــنم؟!

چـــــارهی ایــــــن عـــــاشقی،بـــا مَـــی کـــنم مــــــیکِشم رنـــــجِ فــــــراقت روز و شب

عشـــــقِ تـــو «نـادر» رسـانده جـان بــه لب

حبّەي قند

فکــــندی قـــلب مــــن در دام و در بـــند دلم دیــــوانــــه کــــردی،نشـــنود پــند تـــــوئى شـــــيرينكُن ايـــــن زنـــــدگانى دل چـــــون شــــيشهی مـــــن را خـــــدا داد تـــو بُــردی بـا نگاه و ناز و تَـرفند تــــو اســـتادِ تــــمامِ دلبــــرانــــى دلم را بُـــردهای،شـــيرين دلبـــند تـــــمام حُســــنِ خـــوبان،در تــو جــمع است تـــو زيـــبا و خـــردمند و هــنرمند مـــرامــحزون، پـریشان خـواهـی ای گــل بگـــو ای نـازنین،بـهر چـه؟!،تـا چـند؟! بــــــيا تــــــا بـــــينمت از پـــــای تـــا ســـر مــــرا كــــن تــا ابـد،مسـرور و خــرسند دلم خـــواهــد كــه بـردارم بـه خـاوت ز روی مــاهِ زیــبای تــو روبــند نگـــه بـــر آب و بــلبل،غــاز و اردک صــــفا دارد کــــنار تــــو بــــه «دربــند!» خـــوش آن لحـظه کــه یـارم گــردی و مــن بــــياويزم گــــلويت را گــــلوبند!

خداحافظ

دلبــــرم آمــــد كــــنار مـــن نشست دست مـــــن بگــــرفت مــــيان هـــر دو دست مـــاهرانــه باكـمندِ مـوى زيـبا و بـلند دست و پـــای ایـــن دل دیــوانــه بست خــــیره شــد چــند لحــظهای در چشــم مــن تـــا كــند مـن را چـو چشـمش مستِ مست مــــــثل تـــــيرانـــــدازِ مـــــاهر،چــيرهدست بــــالِ پــــروازِ مــــرا،از تَـــه بــــريد كــــى تــوان بــى بـال و يَــر از لانــه جَست؟! وَه چـــه آســان دل رُبــود از دست مــن!! گــــــفتمش:«ای مــــــرحــــــبا،ای نــــــازِ شست» اخــــــتيارِ دل ز دست مـــــن گـــــرفت شـــــد اســــيرش ايـــــن دل زيــــباپرست چــــون خـــيالش تــخت شــد مــن عــاشقم گــــفت:«خـــداحـافظ دگــر!!»،قــلبم شكست رفــــتم و بــــر در زدم تـــا بـــينمش در گشـــود و چــون مـرا دیـد،در بـبست كـــاش مــــىشد بـــينم و پـــرسم ز او رشـــــتهی الفت،چــــرا از هـــــم گسست؟!

مـــــيفرستم لعــــن و نـــــفرين روز و شب

بـــر خــود و بــر ایــن دل و ایــن دهــر پَست

مـــــى كنم بــــا يــــاد او ســــر،لحـــظهها

ایـــــن دلم از غـــــصّهاش،یکدم نـــــرست

بـــــيوفادلبر،ز دل هـــــرگز نــــــرفت

گـــرچـــه عـــمر مـــن گـــذشت از مـــرز شــصت

مـــن گــــذشتم بــــهرِ او از آبـــرو

مــــــثلِ مــــــن آيــا دگــر ديــوانــه هست؟؟!

مَـــر خـــدا بـــرهاندَم از دست عشـــق

آنكـــه تـــقديرم نـــوشت،روزِ الست

گــــرچــه «نــادر» مــوی ســر کــرده ســپيد

در مـــــيان عــــاشقان،عــــاشقتر است

خداحافظ براي هميشه

تــو رفــتی از بــر مــن،بـیخبر،بـی هـیچ وداعـی

بـــــــرايـــــم،بـــيوفايم،بـــيوفائي،شـــد تـــداعــــي

ب___ وقتِ رفتنت كه فتم: «خداحافظ نكارا»

بـــرفتی و نــدادی پاسخی،آن لحـظه مـا را

جـواب هـر سـلام و هـر وداعـی،بـر تـو فـرض است

اگـر پـاسخ نـدادی،چـون نـمازی،بـر تو قرض است

جـــواب مــهر بانی،گــر بـدانــی،مــهر بانیست

خداحافظ،اگرچه تلخ،کلامی آسمانیست

بــدین مــعنی:«خــدا بـاشد وجـودت را نگـهدار»

تـــــرا هــــرگز نــبينم نــازنين مــن،گــرفتار

بـــرو ای گــل،ســيارم دست تــو در دستِ دادار

قــيامت مـــىكنم بــا قـلب سـنگت،بـا تـو ديـدار!

بـــرو،دانـــم کــنی روزی مـــرا در خــلوتت یــاد

نهمىخواههم تهو را آن لحظهها،غمگين و ناشاد

تــــمام خـــاطراتِ تــو،بــرای مــن مــقدّس

بــرايــم هــمچنان،مــثل بـتى تـو،پـاک و اقـدس

نــمیدانــم چــه کــردم یـا چــه دیــدی از مــن ای یـار!

گــمانم تــو نــهادی قــلب عـاشق بـر سـرِ کـار!!

برو هرجا که هستی،چون گذشته،دارمت دوست

خـــدا یـــارت،نگـــهدارت،کــه دانــم بــهترین اوست

حـــلالت مــــى کنم،گـــرچـــه دل از دســـتم ربـودى

زمـــانی آرزوی ایــن دل «نـادر» تـو بـودی

خسته از دَهر

از ایـــن عـاشق،خــبر داری خـدایـا؟!

بــه پـاد مــيآوري مــن را تــو آپــا؟!

كــــنى رفــتار بـا مــن،چــون تــبهكار

فــقط هســتم بــه تــو،مــرگی بــدهکار

ولی چــــرخ دوّار

هـــــزاران آرزو،هســـتم طـــلبكار

فــــلک دارد ســـر نــــاسازگاری

عـــجب بــختِ ســياه و روزگــاري!!

دل دیـــوانــه از دلبــر جـدا است

نــــمىدانــــم عــــزيزِ دل كــجا است!

امـــــيد و آرزوی دل،هـــــمين بــــود

كــــه غــــمخوارِ دلم،آن مــهجبين بــود

بـــده آنـــچه طــلب دارم مــن از تــو

نـــمىخواهـــم بـــهجز يـــارم مـــن از تـــو

فــــــتاد از چشـــــم مـــن ایـــن زنـــدگانی

شـــده کـــمیاب و نـــادر مــهربانی

شـــدم گــریان چـو طـفلان دبسـتان

نــخواهـــم زنــدگی،از مــن تــو بســتان

نــــمىخواهــــم دَهـــم ديگـــر ادامـــه

شــــدم خسسته از ایــن دَهــر و زمـانه

دلِ «نــــادر» از ایــن هســتی،هــراســان

بــرای مــن شــده،مُــردن،چــه آسـان!!

خواب دلبر

بـــه يــادِ او،شــبي در خــواب رفــتم بــــه پــــيشش بــا دلى بـــى تاب رفـــتم بـــدیدم خـــواب او،ای خـــوش بـــه حـــالم بــــديدم دلبـــر خــوش خــط و خــالم كــــنار مــن،ســرش بـــر شــانهام بــود صــــــدای خـــــندهاش،در خــــانهام بـــود عــــزيزِ مــن،چــه زيــبا نــاز مـــىكردا دلم تـــاكــهكشان،پــرواز مــيكرد بـــدیدم خــواب او،خــواب خــوشی بــود غـــم و غـــصّه بــه حــال خــودكُشي بــود ز بـــختِ بـــد، پـــرید از دیـــده خـــوابـــم نـــيامد چــهرهاش،ديگــر بــه خــوابــم شــــدم بــــيدار و حســرت در دلم مــاند غــــــمی آمـــــد،خــــوشی را از دلم رانـــد دوباره چشم خود بستم،بخوابم غـــــمی آمــد بــه چشــم پُــر ز آبــم ز خـــوابـــم رفــته او،حــالم گــرفته خـــوشی از مـن در ایـن عـالم گـرفته كــــنون روزم ســـيه،هــمچون شب اوست شــــاغرم،رنگ لب اوست

مــــنم صـــيدِ هــــمان صــيّادِ رفــته

خـــوشا بــار دگـر،آن خـواب،بـينم

بـــــه خــــوابِ خــوش،بـــبينم مـــهجبينم

خــــدايـــا،كــاش،خــواب آخـــرم بــود

کـــه دلبــر تــا هــمیشه در بَــرم بــود

نـــباشد هــيچ گـــلى،هـــمچون گـــل مـــن

اگــرچــه خــواهــدم دلخــون،گــل مـن

مــرا آن خــواب خـوش،دائـم بـه يـاد است

غـــم دوری ز او،خــيلی زيـاد است!!

از آن تــــرسم دگـــر رویش نـــبینم

بــــمانَد مُـــهر عشــقش بـــر جَــبينم

چـــو مــرغی سـربُریده،مــیزنم پَـر

بــــرای دیــدنش،هــرجــا کِشــم ســر

غـــمِ ایــن عـاشقی را بـا کــه گــویم؟!

اگـــر آیــد دگــر از غــم چــه گــویم؟!

خــــدايـــا،ريشــهكــن كــن،بــيوفائي

تــحمّل چــون كــند «نــادر»،جــدائــي؟!

خواب دیدم

شــــبى خـــفتم،دَمـــى خـــواب تـــو ديـــدم دلِ دیــــوانــــه بــــیتابِ تــو دیــدم تــــرا ديــدم چــه زيــبا خــفته بــودى شــــدی بــــيدار،کـــمی اشـــفته بـــودی كـــــنارم،مــــهربان،بـــنشسته بـــودى دل و دســــتم،بـــه مـــویت،بســته بـــودی تـــو مسـرور و دل دیـوانـه در بـند نشسته روی لبهای ترو لبخند گــــل يـــيراهــنت،خــوشبوتر از عُــود خـــوشى،آنــجا كــنار دست مــن بــود كــــمندِ مـــوى تــو در دست مــن بــود ولی افســـوس کــه رفـتی،نـازنین،زود! شدم ناگه،ز خواب خویش بیدار ز بــــــيداری شــــــدم بــــــيزارِ بــــــيزار از آن خـــوابِ خــوش و شــيرين پــريدم از ایــــن دنـــیا،از ایــن هســتی،بُــریدم كــــنون بــــيدارم و خـــوابـــم پـــريده تـــــرا خــــواهـــم كــنارم،نـــورِ ديـــده چـــه خـــوابـــی دیـــدمت آن شب!انـــبودی

تـــرا دیــدم گــلم،امّـا چــه ســودی؟!

نـــبودی پــیش مــن،دنــیا قــفس بــود

تـــــراديـــدن،مـــرا،یک لحــظه بس بــود

نــــبودی،مـــن ز غــم،بــيمار گشــتم

زمـــاندن،زنـــدگی،بـــيزار گشـــتم

فـــــغان از ســـــينه و قــــلبم بـــرآمـــد

خـــوشیهای دلم،بـــی تــو ســر آمــد

دلِ دیـــــوانـــــهام،بـــــيداد مــــــيکرد

لبـــان بســـتهام فـــریاد مـــیکرد

بــه دل گــفتم کــه: «مـــه خواهـــم بـميري!

بـــهانه تـــا دگــر از مـن نگــيري

چــــرا ديـــوانـــهدل،در انــتظارى؟!

چـــه ســودی مـــیبَری زیــن آه و زاری؟!

شـــدی عــاشق بــه روی گـلعذاری

نــــداری جـــز نگـــاهش،انــتظاری»

دلم گــــفتا: «اگـــر خــواهــي بــميرم!

دعـــا کـــن دردِ بــــىدرمان بگــيرم

تـــو كـه بـينى بـه عشــق او اسـيرم

دعــا كـن بـا غـم عشـقش بـميرم!»

ز انــــدوهِ دلِ خـــود،زار گشـــتم

چـــو ديــدم مـاتم دل،خـوار گشــتم

ســـــرازيــــر،اشک چشــمانم چــو رودی

خـــوشا بـــينم تــو را دلبــر،بــه زودی

قـــد و بــالای زیــبای تــو،رعــنا

نـــدارد عشـــق و هســـتى بــــى تـــو مـــعنا

دل «نــــادر» بــهجز تــو کس نــخواهــد

كسيى جيز تيو غيم و رنيجم نكاهد

خوشنگار

تـــو زيــبائي،گــال نـيلوفري تــو چـه آسـان،بـا نگـاهت،دل بـری تـو! دلم بـــــردی،قشــــنگِ خــــوشنگارم شــــدم بــــيدل دگـــر،مـــن دل نـــدارم تــو زیــبا کــردهای ایــن چــرخ هسـتی دلم دارد ز چشــــمانِ تـــــو،مســــتی نگـــاهِ تــو پُـر از پـاکــی و عــصمت خـــدای مــن کــند وصــل تــو قســمت عــــجب بــر قـامت و حُسـن جــمالت كــــدامــــين كس دگـــر دارد كـــمالت؟! عـــــزيز و نـــازنين،آرام جـــاني بـــــرای مـــــن تـــــو دنـــيائی،جـــهانی چـــه مـــهشد لحـظهای،ای نـازنینیار؟! گــــذارم ســـر بــه دامــان تــو یکبــار؟! اگـــرچــه بــا جــفا كــردى تــو پــيرم نــــمیخواهــــم دل از تـــو پس بگـــیرم ســحر نــزدیک و گــویا وقتِ خــواب است كــــنارم يـــاد تــو،در رخــتخواب است اگـــرچـــه رفـــتی و بـــا مـــن شـــدی بــد خــــدا عــمرت دهــد،بــيشتر ز يكــصد ز يـــادم بَــر،بــرو جـانت ســلامت

مكــــن «نــــادر» ولى هـــرگز مــلامت

درد بیدرمان عشق

ای کــه رفــتی و شکســتی بــیخبر پـیمان عشـق

درد دارم،درد دارم،دردِ بــــــىدرمان عشـــــق

رفــــتهای و مــن بــه دام تــو گــرفتارم هــنوز

هـــر شـــبی بـــاشد غـــم تــو،مــیهمانم تــا بــه روز

تا تو رفتی،نازنینم،شادی از من دور شد

آنـــقدر بگـــریستم،چشـــمان مـــن کـــم نــور شــد

عشـــق تــو پـيرم نـمود و پشـتم از غـم كـرده خـم

كــاش مـــىمُردم بـــه ايــن زودى،نــدارم تــابِ غــم

مــن مــصيبتها كِشــم از دستِ چشــم نـــازِ تـو

با کسی هرگز نگویم،تا که هستم،راز تو

چشــم پُــر بــارانِ مــن،چــون چشــمهی جــوشان شـده

عاشقِ تو همنشينِ جمع مينوشان شده

پــيشهى تـــو بـــىخيالى،كـــار مــن هــر دَم خـيال

زندگی ارزش ندارد بسی تسو حستّی یک ریال!

قــاتل ایـن قـلب عـاشق،آن دو چشـم مست تـوست

کے توان دیگر دو چشم ناز،چون چشم تو جُست؟

ظــرفيت تكــميل و قــلبم پُـر ز رنـج و غـصه است

گـرچـه پـنداری کـه عشـق و عـاشقی،یک قصّه است!

مــن گـــلایه هـــیچ نـــدارم از خـــدایـــم،از کسـی

لیک دارم شِکــــوهها از چشــــمِ زیـــبایت بســی

مـــن ســـرودم شـــعری از عشــقِ تــو و چشــمِ تَــرم

از جــــفای تــــو،کـــه رفـــتی و نــــماندی در بَـــرم

روزی از دنـــــیا روَم،شــــعرم بــــمانَد یــادگار

تــــو بـــمانی و سـعادت در کــنارت مــاندگار

ای خــوشا آرد نســیم تــا خـانهی مـن بـوی تـو

رنے عاشق کے نگردد،تاکه بیند روی تو

ایـــن دل دیـــوانــه دائـــم،بـــيقرار چشـم تــوست

غــصّههای قــلبِ «نــادر»،یــادگارِ چشــم تـوست

دردِ دوري

ســـفر رفــتی و رفت شـادی ز پـیشم

غــــمت آيــد،زنــد هــر لحــظه نــيشم

شـــدم بـــيکس ترين، تـــنهای عــالم

غــــم دوری ز تـــو،بگــرفته حـالم

تــــمام شـــهر،بـــي تو رنگ غـــم شـــد

ز عـــمرم،بــیست ســالی،بــی تــو کــم شــد

نشــــد دیـــده،ز دیـــدار رُخت ســیر

شــــــدم از حســــرتِ ديـــدارِ تـــو پـــير

نـــویسم شــعر و مــیگرید دو چشــم

ز ظـــــلم ایـــــن زمــانه پُــر ز خشــمم

بــــه روی گــــونههایم،اشکِ ســرد است

حـــــبابِ اشکِ چشـــــم،پُــر ز درد است

چـــه آسـان مـــهرود،ایّـام شـادی

به سرعت،بهتر از هر برق و بادی

نگے چےون مے کنم جےای تے خےالی

شَـــوم بـــي تـو پُـر از افسـردهحالی

کــنارم نــیست کســی،اشکـــم کــند پــاک

دلم خــواهــد،کــمی ریــزم،بـه سـر خـاک

نــــدارم دوست دنــــيايت،خـــدايــا!

كـــنى ايــنگونه قســمت،غــصّه آيــا؟؟!!

خـــــداونــــــدا،دلِ تـــــنگم بـــــبخشا

کے کردم شعر خود اینگونه انشا

دل «نـــادر» غــمین و پُـر ز حـرف است

غـــم عشـــق داغ و عـــمرم،مــثل بـرف است

درڊسر

کــــرده دل مـــن را دچــار دردسـر آرزوی دل بـــود،دلبــر بــه بَــر دردســــرهای دل مــــن لاعـــــلاج مــن بــه عــزرائــيل دهَــم هـرروزه بـاج چــون نــمیخواهــم بــمیرم تــا کـه بـاز لحـــظهای بــــينم رخ آن ســروِ نـاز رنگ مــــوهای بــــلندش،رنگ شب جـــان مـــن آن دلبــر آورده بــه لب مـــحرم اســـرار و هـــمرازِ دلم رنگ غــــم بــــى او گـــرفته مــنزلم مـــــــثلِ ابــــــری پُـــر ز بـــاران مـــیشوم بــــــاراده ديــــده گـــــريان مــــىشوم در دلم دارم غــــمی،دورم ز یــــار در نگــــاهم روزِ روشــــن،شـــامِ تـــار آســـمان،بــارانــي و پُــر از مِــه است در کـــنار او فـــقط،حــالم بــه است گــــرچــه رفت و از بـرم یکــباره جَست خاکِ پایش سُرمهی چشم من است دور از او،غــــمگین،پــــریشانخاطرم بــــهر جـــانبازی بــه راهش حـاضرم

مـــــىدهم آخـــــر بـــه پــاى او ســرم

كـــاش بـــيند لحـظهاى چشــم تَــرم

دل هــــمیشه بــــر در او،ســائل است

زنـــدگی،دریــا و دلبـر سـاحل است

در فـــــراقش،آه ونـــاله،كـــار و بـار

در دلم غـــــم مــــيهمان،در ســينه نـــار

هـــر کســی را بــا کســی دیــدم رفــیق

غـــم هـــميشه بـا دلم،يارِ شـفيق

يُــر زغــصّه گشــته ايــن ديــوانــهدل

مـــــى و مـــيخانه،دل

آمـــد و رفت از بَــرم یـارم،چـه زود!!

آرزویــــم،وصــل او،امّـا چـه ســود؟!!

دوری و دوســــتی،مــــرا از پـــا فکــند

غــصّهی دوری،خــدایـا تـا بـه چــند؟!

كـــاش بـــينم قــامتش،بـارِ دگــر

تـــا بــبوسم چشــم او بـا چشــمِ تــر

ای خـــداکــاری کــن او آیـد ز در

يـــا خـــيال او شــود بـيرون ز ســر

شــــور و شــادی از دل «نـادر» رمــید

در قلبِ منی

بــــه لبـــخندی دلم بـــردی،در آنــی دلم بشکـــاف،تــا بـــينى در آنـــى زدی لبـــخندی و کـــردی نگــاهم شــــدی زان پس،امــــید و تکـــیهگــاهم شــــدم دیــــوانـــه از طــرزِ نگــاهت درونِ دل،بـــه عشـــقت شــد گُــلستان نـــــمىآئى اگـــــر،جـــانم تـــو بســـتان نــــباشد بـــى تـــو زيـــبا بـــاغ فـــردوس شده بی تر جهان،بی معنی و لوث خَ مِ ابروی چشمت،قبلهگاهم بــــه دنــــبالِ تـــو مـــيگردد نگــاهم تـــو ليــاي و مـنم ديـوانـهي تــو کـــنون شــد کــعبهی مــن،خـانهی تــو هــــمه عـــهد و قــرار خــود شكســتم کے بسندم با تے پسیمانی کے بستم ز یادت بردی آن عهدی که گفتی گـــــرفتی خـــواب مـــن،آســوده خــفتی چــــو مـــــهمانی،درونِ دل نشســــــتی غـــرور مــن بــه نـاز خــود شكســتى بـــه خــوابــم آمــدی،نــنشسته رفــتی

دل مشـــــتاق مــــن،بشكســـته رفــتى

نشسستی در دلم،تسسا روز مسسردن

نشـــانِ مـــن تــو دادی غــصّهخوردن

گـــرفتی از لبـان مـن تـو لبـخند

شــــدم دیــوانــهای کــه نشــنود پــند

اســـــــــرم کـــــــردهای،ایـــنک بـــه دامـــم

بـــــيا تـــــا زنـــدگی گـــردد بـــه کـــامم

خُـــــمارت مــــــىشوم وقــــــتى نـــباشى

ز دیـــوار دلم،غـــم کــی تــراشــی؟!

هــــمیشه،هـــرکجا،در قـــلب مـائی

بگــــو،کـــــی،در کــــجا،رخ مـــینمائی؟!

بـــــيا يک دَم کــــنارِ دست مــن بـاش

تـــو سـاقى دلِ ســرمستِ مــن بــاش

خــوش آن مســتی مــرا ســاقی تـو بـاشی

تـــــمام ســـاقیان،پـــیش تــو نــاشی!

بگــــــير از مـــــن غــــم و افســـردگی را

ز چشـــم اشک و از پــا خســتگی را

اگـــــر آئــــى،بـــه چشـــمت،چشـــم دوزم

كـــنم كـــن نــالهاى،از حــال و روزم؟!

نـــمی چرخـــد بــه کــام «نــادر» هســتی

در شـــادی بــه روی مـن تـو بسـتی

دریای آرام

دو چشــــــمِ خـــــيسِ مــــن،دريـــای آرام مــــرا دیـــوانـــه کـــردی،ای دلآرام بـــه خـــلوتگاه قــلبم،خـانه داری تـــو مــجنونی چــو مــن،دیــوانــه داری بــــه چشــــم نــرگسات،مــيخانه داری خــوشا بـــر مـــن کــه دارم چــون تــو يــارى خــــاز پــنجه خـــاز پــنجه بـــود نـاز تـو بـر عـاشق،شكـنجه بــــه درب خـــانهات،بـــندم دخــيلى تــــمنّایت کـــنم هـــر روزه،خــیلی مــــران از در،مکــن هـــرگز تـــو تـــردید کــــه مـــــىميرم ز هـــجران و ز تــبعید چــو صــيدى در قــفس،زنــدانـــام كــن گـــــهی بــــا یک نگــه،مــهمانیام کـــن بــهجز تــو،مــن از ايــن دنــيا چــه خــواهــم؟! دلم خـــواهــد كـنى گـاهى نگـاهم مكــــن آزادم از زنـــدان و بـــندت نشــــانم دِه گــــهی،زلف بـــــلندت مـــرا زنــدانــی و حـبس ابـد کـن

ســـپس مــحکوم بــه اعـــمال اشــد کــن

گـــــــهى پــــــيشم بـــــــيا،وقتِ مــــــلاقات

مكن منجنونِ خود،هرگز مراعات

بكـــن بــا قـلب سـنگت،سـنگسارم

بـــه جــانت،جــان مــن،مــن جــاننثارم

بــــزن بـــر مــن بــه زلفت تـازيانه

بـــــيازارم،وليكـــن عــــاشقانه

لبِ لعـــــل تــــو هــمرنگ شــراب است

شــــرابـــي دِه مــرا،حــالم خــراب است

بــه نـــازِ خـــود،کـــمی حــالم تــو بــد کــن

بــــمیران و نـــمیب،ســنگ لحَــد کــن

دهـــم جـــانم بـــه پـــای تـــو ســـرانــجام

خـــوشا بـاشى تــو جـــآدم،گـــلانـــدام

بــــزن تــــير خـــلاصم،تــير مـــژگان

بــــبین آنگــــه مـــرا،بــا روی خــندان

شـــده «نـادر»،ز عشـقت،دائــمُالخَــمر

بــه قـــربانِ تـــو گـــردم،گـــر كـــنى امــر

دزد دل

طـــرزِ نگـــهت دیـــدنی است،دلبـــر طـــنّاز

بازآ کے ببینم نگےت،بار دگےر باز

ســـوگند بــه زيــبائي چشــمان ســياهت

هــرگز نکِشــم نـاز،بــهجز نـاز نگـاهت

چشــم تــو بــود سـاحِر و زيـبا و سـخنگو

تـو دزدِ دل مـن شـدهای؟!،راست بـه مـن گـو!

هــرگز نــبوَد نــغمهی بــلبل چـو صـدایت

تــو جـان مـن و روح مـنی،جـان بـه فـدایت

ایکاش کے میداشتمی قدرت پرواز

مـــــــى آمدَمى تـــــا شـــــنوم از لبت آواز

با من نشده،هیچکسی،چون تو صمیمی

هـــجران و فـــراق تـــو بـــوَد رنـــج عـظيمي

چشـــمم شـــده از دوري چشـــم ســيهت،تــر

بازآ کے کینارِ تو شود روز و شیم سر

لبــخندِ قشــنگ تــو مـرا،سـخت نـياز است

کاشانهی منن،ناز گلم،روی تو باز است

گــرمای نگــاه تــو بــود چــلّهی مُــرداد

بازآ كه شود هر مه من،چون مه خرداد

«نــادر» ز خــدا مــیطلبد شـادی و شـورَت

شاداب باماند صنما، چهره چو حورت

دشمن

اگــر كــار تــو بــا مـن،دشـمنى نـيست؟!

بگـــو ای دوست،آیـا دشـمنی چـیست؟!

نگـــاهت روز اوّل،مــهربان بــود

نـــدیدم دشــنه در دســتت نــهان بــود

تــو بــودی مــار زیـبا،خـوش خـط و خـال

ولی مـــن آن پــرنده،بــی پَـر و بـال

چــــو دیـــدی دل بــه دام تــو بــدادم

رهـــايم كـــردى و از پــا فــتادم

نــــدانســـتم مـــرا تــنها گــذاری!!

بـــه پـــيماني کــه بســـتي،پـــا گـــذاري!!

دلم از تــــو بـــتى زيـــبا تــراشــيد

جــــفای تــــو،دل تـــنگم خــراشــيد

تــــو رفـــتی و مــرا دیــوانــه کــردی

بـــــرايـــــم مــــيکده،کـــاشانه کـــردی

بـــه زيــر پـا نـهادي قـلب عـاشق

دو چشمم کسردهای،رنگ شهایق

نـــه شـوقِ مـاندن و نـه پـاى رفـتن

نــــمىآئى بـــه خــوابــم،وقت خــفتن!!

نــــمىسوزد دلت،ديگــــر بـــــرايـــم

نــمىخواهـــى كــه شب،خــواب تــو آيـم!!

چــه شبهـائی کــه بـا یـاد تـو خـفتم

ز رنــــج عشـــــق تـــو،بــا کس نگـــفتم

گـــــمانم رفــــته نــــامِ مـــن ز يـــادت

نـــــمیآئی کـــــنی از مـــــن عـــیادت!!

نــخوانـــدی جـــز جـــفا،آیـــا تــو درســی؟!

كـــه از مــرگِ مـن عـاشق نــترسى؟!

اگـــــر از دور،ز احــــوالم بــــپرسی

ســــــيهروز چـــون زغــالم زيــر كــرسى

كـــــجائي تـــــا بـــدانـــي مـــاتم مـــن؟!

بے پایان کے رسانی تے غےم من؟!

خـــوشا بـــى تــو ســرآ يــد زنــدگانى

نـــــمانَد از غــــم «نــــادر» نشـــانی

دفن خاطرات

کــنم از هــر دو چشــم،اشکِ خـود پـاک نـــــداری لامــــروّت،هــــيچ انــــصاف دلم بُــــردی،بــــرایــــم مـــیزدی لاف!! بے پایت عہم خسود را صرف کردم ســــــهمويم بـــــرايت بــــرف كــــردم دو ابــــروی کــــمانت هـــمچو دشــنه بــه خــونِ قــلب تــنگم،گشــته تشــنه! حــــنای دستِ گـــرمت،رنگِ خــون است نــمى پرسى كــه حـالم بـى تـو چـون است؟! اگــرچــه بــر دلِ مــن خــنجری نـیست بگــو خــونی کــه از دل آیــدم چــیست؟! تَـــرَکهــای دل مـن،بـیشمار است ز جَـــورِ تـــو،دل مـــن داغــدار است تــــمام روزهــايم شــد غــمانگــيز تـــــمام ســـالِ مـــن شـــد فـــصل پـــائيز تـــو بــودى روزگــارى هــمزبانم شــــدی حـــالا دگــــر،نـــامهربانم گــــهی از بـــهر بـــودن،رفت بــاید

مــرا هــر آنــچه پــيش آيـد،خـوش آيـد

بـــرو،دیگـــر هــمان بــیگانه هســتی

دروغــــــين مــــــثل يک افســـانه هســـتی

کـــنم کـــاری،بــه دل یـادت نــیاید

دو روزی بـــــیش،رنـــــج تـــــو نـــپاید

نــخواهـــم شــد دگــر بــهر تــو دلتـنگ

لبــــم دیگـــر نـــباید از تــو گــفتن

بـــه خــواب مـن نـيائي،وقت خـفتن!!

زنــــم دل را بـــه خــنجر تــا بــميرم

قــــــيامتروز،دامــــان تـــــو گــــيرم

نــــمىچرخـــد بــه نــفرينت زبــانم

خــصومت بــا تــو دلبــر،كـــى تــوانــم؟!

بگــــير يــارَب ز مـن ديـوانـهدل را

نـــصیب و قســمتم کــن خـاک و گِــل را

بــــرای درد مــــن دیگـــر دوا نــیست

بکُش «نـــادر» خــدایـا،نـاروا نــیست

دلبرِ بيمثالِ من

بـــه شب،ســتاره مـــيشوى،دلبـــرِ بــــىمثالِ مـــن

قــوس دو ابــروی تـو شـد،ماهِ مـن و هـلال مـن

بــر ســر هــر كــوى و گــذر،مـعركه مــىكند بــه پــا

چشـــم قشــنگ و نــازِ تــو،مــهوشِ خــوشجمال مــن

چشـــم ز کـاسه بَـرکنم،چشـمهی خـون بـه پـا کـنم

چشـــم زنَــد اگــر كسـى،قشـنگِ چشـمغزالِ مـن

ســروِ ســـهی،قـــامت تــو،گــل نــبوَد چــو روی تــو

چــون تـو کسی،کـجا بـوَد؟،دلبـر بـا کـمال مـن؟!

غــنچهی بـاغ زنــدگی،لعـل لب چـو قـند تـوست

بـــی تـــو ز دست مــیروم،گــهی بــپرس ز حــال مــن

ثـــانیه و دقـــیقه و تـــمام لحــظههای مــن

رفت بـــه انـــتظار تـــو،گـــذشتهها و حـــال مـــن

شبی اگر به خواب من،به ناز و غمزه بگذری

شاد شـوَم،كـام بَـرم،چـه خـوش شـود به حال مـن!

شـــبى بـيا بــه خــواب مــن،بكُش بــه نــاز خــود مــرا

تــا كـه شـود وصـال تـو،تـعبيرِ خـواب و فـال مــن

بـــىخبرى زحــال مــن،بــيا دَمـــى نــظاره كـن

با دل ديــوانــه بــبين،بگــو مگــو،جـدالِ مـن

مـــىگذرد بــه يـاد تــو،لحــظه بــه لحــظه عــمر مــن

بى تـو چـه سـخت مـىرود،هـفته و مـاه و سـال مـن!!

چــين و چــروک صــورتم،دفـترِ خـاطرات تـوست

خــبر نــداری ز مـن و مـوی سـپید،چـو زالِ مـن

پـــير شـــدم،خســـته شـدم،ز دست ايــن دل حــزين

بـــی تـــو ز راه مـــیرسد،مـــرگ مـــن و زوال مــن

مگــر نگــفتم: «شـدهای، فکـر مـن و خـيال مـن؟!»

دور ز مــن چــرا شــدى،دلبــرِ بـــىخيال مــن؟!!

در ایسن دو روزِ زنسدگی،شد غم تو نصیب من

رنے و غےم فراق تے اسےم من است و مال من

آب ز ســـر گــذشته و شــهرهی شــهر گشــتهام

خــنده مکــن،طـعنه مـزن بـه روزگـار و حـال مـن

وصــل تــو و مِــهر تــو و نــوازش دو دست تــو

امـــــيد و آرزوی مــــن،دلخــوشي مـــحالِ مـــن

زدی ز مـــــژگان ســیه،تــیر بــه قــلب عــاشقم

تــيرِ خــلاص هــم بــزن،بـه مــغز و دست و بــال مــن

در رهِ عشقت ای صنم،سهل،سر و جان بدهم

طــناب دار عشــق تــو،طَــوق مــن و وَبـال مـن

گــرچــه بــه نــاز مــيکُشي، «نـادر» دلشکسـته را

بــــاد نگـــهدار،تــو را،ايـــزد ذوالجَـــلال مـــن

دلبرِ چادری

بـــــرایت شـــاخهای گُــل،کــنده بــودم بــــرای دیــــدنت،یک دنــــده بـــودم بـــه رويـــم پــنجرهای،بـاز كــردی بــــخندیدی و نـــاز آغـــاز کـــردی بـــه روی گـــيسوانت،چــادری بــود فـــضا پُــر شــد ز بــوی عــنبر و عــود بے زیے چادرت،صد دلبےری بےود نگـــاهی کـــردی و بُــردی دلم زود در آن دَم کـــه گـــل از دستم گـرفتی بــــه آســـانی دل از دســـتم گـــرفتی! تـــو سـلطان مـن و مـن بـنده بـودم بــــهجز تـــو از هــه،دل كــنده بــودم پس از آنکــــه بـــه دســتم دست دادی بــــه روی شـــانهی مـــن،ســر نــهادی نگے کے دم کے مان ابروی خےم را فـــــراری دادی از قــــلبم،تــــو غــم را مــــرا بــــردی بــــه بــاغ دلنشــينی نشـــان مــن تــو دادی غـنچهچینی چــــمنزار و گــــل و فـــرش حــصیری دلم بــــا خــود تــو مــیبُردی اســيری شــــدی ســاقی و در دســـت پــياله شـــــرخ دادی،رنگ لاله

دو چشــــم نــرگس و مستِ تــو شــيرين

شــــــرابِ تــــــلخ،از دست تـــــو،شـــيرين

دلم در شـــور و رقــه و پــایکوبی

دلم دیـــوانـــه مــیکردی بــه خــوبی!

بــه تــو گــفتم:«دل مــن عـاشق تـوست

پــــرستش مــــهلقايم،لايــــق تــوست

ســـعادت آن بـــود،يـارم تـو بـاشي

كــــنار دست و غـــمخوارم تــو بـاشي

بســــازیم زنـــدگی بـا هــم دوتـائی

ز دفــــتر خــط زنــيم نـــامِ جــدائـــى»

بگــــفتم: «بــا تــو دنــيا ســبزهزار است

تـــو هــرجـائي كــه بـاشي،لالهزار است

مــــيان عـــاشقان،عـــاشق ترينم

تــــو راخــواهــد دلم،ای مــهجبنم

بــــمان،الهــــام نــــاب شـــعرهايم

نــباشی،چــون شــود شــعری سُـرایـم؟!»

بــه مــن گــفتى:«بـرو،وصـلت،مـحال است

تــو را در سـر فــقط،خـواب و خـيال است»

تــــرا دادم قســــم بـــر شـاهِ مــردان

بـــمان و غـــم ز «نـادر»،دور بگــردان

دلبر عاشق آزار

ســــــرِ چشـــمه،ز چشــمم گـــریه آمـــد بـــه يـــادم خـاطر آن رفــته آمــد بــــامد خـــاطراتِ دلبـــر نـــاز دوبـــاره گــریههای مـن شـد آغـاز غــــــمِ آن نـــــازنينِ رفـــــته،دارم ز اوّل تـــا بــه خــتم هــفته دارم كــــنارم دلبـــر رعـناي مـن نـيست از ایـــن رو آســمان غــمگین و ابــریست پـــــناهِ بـــــىپناهى از بَـــــرم رفت بــــرفت و خـــواب،از چشــم تــرم رفت دلی دارم غــــمین و خســــته و زار دو چشمی پُسر ز اشک و تسیره و تسار ز دست آن دو چشــــم عـــاشقآزار نـــدارد چشـــم مـــن،جـــز گــریه،هـیچ کــار دلم دلتــــنگِ يــــار گـــــلعذاريست كـــه كـار مـن ز هـجرش آه و زاريست شــــدم بـــــى او ز دستِ غـــــم،كـــلافه دلم خــــواهـــد شــراب ســرخ كــافه دو چشـــــمی خـــــیس،رنگ لاله دارم هــــوس در ســـر،شــراب پــياله دارم

دلم را بُــــرده آن زیـــــبای طـــــنّاز

خــــدایـــا کـــی شـــود مـــیخانهها بـــاز؟!

نــــمىدانـــــم نگــــار مـــهوش مـــن

خــــبر دارد ز حـــال نــاخوش مــن؟!

فـــــتاده بـــــين مـــا صــد كــوه و درّه

جــدائـــي،گـــرگ و عشـــق مــا چــو بــرّه

جـــدائــــي!،ای جــدائــــي!،ای جــدائــــي!

تـــو خـصم عشـق و مِـهر و آشـنائي!

امـــــيد و آرزويـــــم رفــــته بـــر بــاد

ز هــــجر او صـــبوری کــی تــوانــم؟!

بـــــوَد آن دلشکـــــن،روح و روانـــــم

نــــه راهِ پس،نــــه راه پــــيش دارم!

نـــه هــمرازی،نـه قــوم و خــویش دارم

دلم تـــنگ است و مـــيخواهــم بــميرم

بــــمیرم،شـــاید آرامش بگـــیرم

خـــدایــا دلبــر «نـادر»،نگـهدار

تــــو نـــيکوحافظی،هــــم ربّ دادار

دل به درد نخور

دل شده عاشق و دگر،به دردِ من نمیخورد

فكــندهام بــه دردســر،بــه دردِ مــن نـمىخورد

هــوش و حـواس ايـن دلم،هـميشه پـيش دلبـر است

نـــمیکند ز عشـــق،حـــذر،بـــه درد مـن نـمیخورد

ایسن دلِ دیسوانهی مسن،به پسیش چشم ایسن و آن

كــرده مــرا فكــندهسر،بــه درد مــن نـمىخورد

دلم رَود بـــه هــركجا،كـه مـهلقا سـفر كـند

ایسن دل در بسه در دگسر،بسه درد من نسمیخورد

دل شـــده بــيگانه ز مــن،يــاور بــيگانه شــده

خــورَد غــم کس دگــر،بــه درد مــن نـمیخورد

حديث عشق و عاشقي،مسير و راهِ يُسرخطر

دلم رَود ســوی خـطر،بـه درد مـن نــمیخورد

فكــنده دل،در آتشــم،زنَــد صــدا،كــه عــاشقم

زنَــد بــه جـان مـن شَـرر،بـه درد مـن نـمىخورد

بــه پــای یــارِ دلربـا،بــه دست و پـا فـتاده دل

كــند تـــلاش بـــى ثمر،بــه درد مــن نـــمى خورد

دو دیــدهام هــمیشه تَــر،ز دست ایـن دل پـریش

دل نکــند تَــوبه اگــر،بــه درد مــن نــمیخورد

گـــرفتهام گــوش دل و بُـرون ز سـينهام كــنم

عـــمر مـــرا داده هـــدر،بــه درد مــن نــمیخورد

كـــجا بــود دلى دگــر،چـو قـلب «نـادر» ايـنچنين؟!

دلم اگــر شــود گُــهر،بــه درد مــن نــمیخورد

دل بیمعرفت

دل نــــمیگیرد دَمـــی،یک لحــظه آرام و قــرار

مـــــى بَرد عـــاشق دلم، آخــر مــرا بــر روی دار

از مـــــيان ايــــنهمه زيــــبارخ عـــاشقفريب

دل بـــدیده دلبـــر و عــاشق شــده،دیــوانــه وار

گشـــته دل دیـــوانـــه و زنـــجیری و شـــیدای یــار

خصصم مسن شد ایس دل بیمعرفت،ایس نابکار

آرزو دارد دلِ افســـرده و بــــىطاقتم

گـــوشهای در خـانهی دلبـر شـود خـدمتگزار

دل دگــــر از مــن گـرفته فـاصله،فـرسنگها

او دگــر از خــير مــن بگــذشته بـا عشـق نگـار

مـــاندهام تـنهای تـنها،دل مـرا کـرده جـدا

از خــود و از آشــنا و،زان هــمه خــویش و تــبار

مــن دلی دارم جســور،بــیمنطق و بــی بـند و بـار

نــه خـجالت مــىکشد از کس،نــه دانــد عــیب و عــار

دل،حـــزین و عـــاشق و رســوای شــهرم کــرده است

بُـرده از مـن حـيثيت،هـم آبـرو،هـم اعـتبار

هــــمچو مـــجنون در پــی لیــلی خــود آوارهام

گشــــتهام در بَـــرزن و بـــازار و شـــهرم شـــرمسار

کــرده کــاری تـاکــنم،هــر روزه مــرگم آرزو

كـــرده بـــيزارم دلم،زيـــن زنـــدگى،زيـــن روزگــار

گشـــتهام از دست دل،بـــیتاب و مــحزون و پـریش

مست و مـــدهوش و هـــمیشه دائـــمالخَــمر و خُــمار

كاش ميشد تا ببازم اين دل پُر از جنون

یک شــــبی در کــافهای،در خــانهای،پــای قـــمار

مــــــىدهد آزار مـــن،اذيّت كــند هـــر روز و شب

دل نـــــــمىترسد دگــــر حـــتّىٰ ز زخــــمِ ذوالفـــقار

ایــن دلم آخــر مــرا روزی بــه کشــتن مـیدهد

مسىزند ايسن دل مسرا زيسن زنسدگى،روزى كسنار

مسىبرَم با خود،دلِ ديوانه را،صحرا و دشت

مـــىگذارم دل بـــه جــا و بـــعد از آن،پـا بـه فــرار

مـــــيگذارم زيـــر ســنگى ايـــن دل زيـــباپرست

یا گـــذارم دل بـــه جــا در گـوشهای در بـیشهزار

زنـــدگانی پـــیشِ چشـــمِ مـــن ز بس غــمگین شــده

هـــيچ نـــدانـــم كـى بــوَد پــائيز و كــى آيــد بــهار!

آنــــقدر «نـادر» شـده خـونينجگر از دستِ دل

آرزو دارد بَـــرد بــا خـود دلش زيــر مــزار

۱۰۸

دل تنگ

لبـــاس تـــنگ مــن،بـخشيدني شــد به این و آن دهم،چون دادنی شد دل تـــــنگم،نــــدارد هــــيچ خـــريدار درون سينه،قلبم،ماندني شد تــــو رفـــتی و نـــبردی خــاطراتت ســــرِ سـفره،غــم تـو خـوردنی شــد بــــهارم بـــی تـــو دیگـــر شـــد زمســـتان غــــم بســـيار و پـــاروكردني شــد ز مــــيخواري،بــه پــيشت تَــوبه كــردم ز تـــو دورم،شــراب نــوشیدنی شــد نگـــاهِ مـــن نـــمىيند نگــاهت نگــــه کـــــن،روزگـــارم دیــدنی شــد از ایــــن دنـــیا دگــر دل کــندهام مــن از آن روزی کـــه قــلبت،آهـنی شـد نـــــدارم در دلم هــــيچ آرزوئـــــي ز دل جــــز خـــاطراتت،رانـــدنی شــد بــه تــو گــفتم: «بــمانم تــا تــو هسـتى» دگـــر آن عــهدِ مـن،بشكسـتني شــد دگــــر بـــى تــو نــدارم قــصدِ مــاندن شـــدم شـاعر،نـوشتم شـعر و ديـوان

بــه روز خــتم «نــادر» خــوانــدنی شــد

دلتنگتم

شـــدم دلتــنگِ چشــم و قــهر و نــازت دلم خـــواهــد صــدای دلنــوازت بـــــا بــــنگر دمــــى،رخسـار پــيرم غــــم عشـــقت ز عــالم كــرده ســيرم تــــو صـــــيّادی و در دامت اســـــيرم نـــــپرسی گــــر ز حــال مــن،بــمیرم نــــــمىبينم دلم،در اخـــــتيارم دلم بــــردی بــــه ســـرقت،گــلعذارم تــــوان چـــارهانـــدیشی نـــدارم گُــــمانم بُــــردی از کــــف،اخـــتیارم دلم مشــــتاقِ نـــاز و خـــندههایت مـــرا از پـا فكــنده غــصههايت قســــم بـــر قـامت و رخسـار مـاهت كُشـــــد روزى مـــــرا بـــــرقِ نگـــاهت چـــو گُــل بــينم،دلم يـادِ تــو افــتد بــه يـادِ تــو،دو چشــم خســته،خــفتد چـــــرا دلتـــــنگِ روی تـــــو نـــباشم؟! چــــرا خــاکِ رهت بـــر ســـر نـــپاشم؟! دو چشـــــم نـــازِ تـــو،ديـــوانـــهام كـــرد مــــرا دور از ديـــار و خــانهام كــرد

چــه کــردی بـا دلم،دیــوانــهات شـد؟!

مــــقیم کـــوی و درب خـانهات شـد؟!

ز دستِ خـــاطراتت،خـــون بـــبارم

هــــــزاران خــــاطره مـــــن از تـــو دارم

نســـــيم،بــــر شـــامهام بـــوی تـــو آرَد

مـــرا هـــر بـــوی خــوش،بــوی تـــو دارد

رَوم بــــی تـــو بـــه هـــرجـــائی و هـــرگاه

نــــمایان مــــیشود،آن روی چــون مـاه

قشـــــنگيّ جـــــمالت،يـــــادم آيــــــد

اگــــر بـــينم تـــرا،رنــجم نــپايَد

بــــه شب،خـــوابِ خـــوشی،هـــرگز نـــدارم

بــــه پــــایان کـــی رســانی انـــتظارم؟!

ز خــاطر كــي رَود يـادِ عــزيزت؟!

دلِ دیــــوانــــهی «نـــادر»،مــریضت

دلم خیلی گرفته

تـــو رفــتى،شـادمانى بـا تــو رفــته دلم بــــى تــو غـمين،هـر روز هـفته گــــــلم بــــــازآ،دلم خـــــيلى گـــــرفته بـــــبين اشک حــــالتِ سَــــيلى گـــرفته دو چشــــم اشک ریـــزد بــــیبهانه چکــــد بــــر روی گـــونه،دانــه دانــه قــــــرارم بُـــــرده چشـــــمت،بــــيقرارم تـــو را بــينم،بــه هـــرجــا پــا گـــذارم مــــنم آن عـــاشق آشــــفتهحالت هــــمه فكــــر و خـــيال مـــن،خــيالت كــــنارت بـــود زيــبا،چــرخ هســتى نــمىدانــم چــه شــد،يكبــاره جَسـتى؟! دلم بــــردی،بـــه جــایش غـــم بـــدادی مـــــرا دادی بــــه دست گـــــردبادی نــــبودی،دل بـــه یــادت نــاله مـــیکرد بــه حــالم آســمان هــم گــریه مــیکرد دلم تــــــنگِ تــــــو شــــــد،ای مــــهربانم بـــــيفتد درد و رنــــج تـــو بــه جـانم چـــو شـــمعی از فــراق تــو بســوزم ز تـــو دارم گـــل مــن،دیــدهی تـَـر چگــونه؟ چــون بــرانــم عشـقت از سـر؟! دو چشـــــم اشکـــــبارم رود جــــيحون

نــــدارد دوست «نـــادر»،چــرخ گــردون

دوری ز تو

لحـــظهای دوری ز تـو،انگـار سـالی مـیشود

با تـو بودن نازنین،به به،چه عالی میشود!

لحےظہی خےندیدنت،دل مے بَری وقیتی ہے ناز

ایـــن دل دیـــوانـــهام،حــالی بـــه حـالی مــیشود!

دیــدهام شــیرین تر از روی چــو مـاهِ تــو نـدید

كـــى دگـــر ايـــن ديـدهام،مـحو جــمالي مــىشود؟!

وصل تر ما را به سر افتاده و تو بیخبر

بــر ســر تــو بـا دلم،جـنگ و جـدالی مـیشود!!

آن شـــراب تـلخ و آن شُـرب حـرام مـيكده

گــر تــو بـاشي سـاقيام،شـيرين حلالي مـيشود

خـواب مـن آ،تـا کـه بـینم خـواب شیرین یک شبی

گــر نــيائي،وصــل تــو خـواب و خـيالي مـيشود

ماه سقف آسمان،زیباست،ولی ای ماهِ من

مــــثل ابـــروی کـــمانت،کـــی هــــلالی مــــیشود؟!

گــر كــنى عــزم ســفر،يــا دور گــردى از بَـرم

روز روشنن، تسار و تسيره، چسون ليسالي مي شود

آنهـــه رؤيـا و زيـاآرزوهاى قشنگ

گـــر نگـــردی مـــهربان،فـــرضِ مـــحالی مــیشود

خـواهـمت تـا زنـدهام،چـون جـان شـيرين،جان مـن

زندگی از شرور و شادی بی تو خالی میشود

رحــم كــن بــر حـالِ زارم،از بَــرم هــرگز مـرو

زنـــدگی بـا رفـتنت،رنــج و مـلالی مــیشود!

ای دریسغ زانلحسظه کسه،با من شوی نامهربان

قسلب عساشق،زیسر پایت،فسرش و قالی مسیشود!

در رهِ عشـــــقِ تـــــو گــر روزی روم بــالای دار

آن طــــنابِ گــردنم،پشــمینه شــالی مــیشود!

گــر بــه روی «نـادر» مسکــین بـخندی لحـظهای

از گــــدائــــی افــتد و ســلطان و والی مـــیشود

دوست

تـــــرا مــن دوست دارم،تــا كــه هســتم تـــــرا هـــــم دوست دارم،هـــم پـــرستم مـــــيان ايـــــنهمه،دارم تـــــرا دوست تــو کــه عشــقت نــهفته،در رگ و پــوست بـــه جـانِ تــو،قسَــم بــر چشــمهایت تــــــرا مــــــن دوست دارم بــــــينهايت نــــه راهِ پس،نــــه راهِ پــــيش دارم نـــه هــمرازی،نـه قــوم و خــویش دارم غــــمی دارم،کــــه از تــو یــادگار است دلم پُـــرخــون،ز دستِ روزگــار است قــد و بـالای تــو چــون ســرو نـاز است دو چشــــم مستِ تـــو،پُــر رمــز و راز است فــــدای تـــو شــوَم،شــيرينزبانم بــــهجز نــــامت،نــــيايد بـــر لبــانم تــــرا كــــمتر ز فــــردا دارمت دوست تـــرا ایکــه کــرشمه،عــادت و خــوست! تــــرا خـــواهـد دلم،تـا روزِ مـردن شـــده كـــار لبــم،نــام تــو بــردن اگــر دنــيای مــن زيـباست،از ايـن روست ك ـــه شــد زيـباتريندلبر،مـرا دوست شـــدم صــيدِ نگاهت،دانـهام كـو؟!

بـــــيا و لحــظهاي بـا مـن سـخن گــو

نــــدارم کس عـــزیز تر،از تــو ای جــان

اگـــر خـــواهـــى بـــمانم،پــيشِ مــن مــان

تـــو را از خـود،جـدا هـرگز نـدانـم

تــــــو را مــــن دوست دارم،هـــمچو جـــانم

کـــه دارم از غـــم هــجرِ تـــو،مـــی دوست

مگـــو ای جـان:«نــمیداری مـرا دوست»

کے بسی تسو،من ندارم این سرا دوست

بـــه قـــدرِ آه و اشکِ دیــدگانم

تــــو را مــــن دوست دارم،مـــهربانم

غـــــمت را چـــون خــودِ تــو دوست دارم

گــــواهِ مــــن،دو چشــــم اشکـــبارم

بـــــداری پـــــا نـــــداری دوست،مـــا را

دلِ «نــــادر»، تــــرا خـــواهــد نگــارا

دوستت دارم

تـــو و بــرق نگـاهت،دوست دارم دو ابــــروی ســــياهت،دوست دارم دو چشــــــمِ نـــــاز و مســـتت دوست دارم زدن بــــوسه، بــــه دســـت دوست دارم تــــــرا شـــــيرينزبانم،دوست دارم تـــــرا مــــن هــمچو جـانم،دوست دارم بـــه دام تـــو،اســارت دوست دارم ز چشــــمت یک اشـــارت،دوست دارم پـــــریشانمویت انـــــبوه،دوست دارم نـــــاشى،بـــــى تـــو انــدوه،دوست دارم تـــو را هـــمچون مــلائک،دوست دارم اداهـــایت،یکــایک دوست دارم نگـــاهِ دلبَــرت را،دوست دارم گـــــدائـــــى بـــــر دَرت را،دوست دارم صـــــدای پــــایت ای دوست،دوست دارم رخ بــــــيتايت ای دوست،دوست دارم غــــبار و خـــاکِ راهت،دوست دارم درخشـــان روی مــاهت،دوست دارم عــــــزیزی تــــــو،تــــــرا پس دوست دارم تــــرا بــــيشتر ز هـــر کس،دوست دارم

كــــويرم مـــن،كــه بـاران دوست دارم كـــــنارت،چشــــمهساران دوست دارم تـــو را هــمچون خـدایـان،دوست دارم شــــدم مــــجنون،بـــيابان،دوست دارم ـــرا تـــــا زنـــده هســتم،دوست دارم تــــو را چـــون مـــيپرستم،دوست دارم تــــرا مــن بـيشتر از خــود،دوست دارم ســــلیمانم،کــــه هُـــدهُد دوست دارم تــــــرا لايـــــقترين كس،دوست دارم تــــــرا بـــــيشتر از ايـــن پس،دوست دارم هـــوای کــویت ای جـان،دوست دارم تـــــرا بشكســــتهپيمان،دوست دارم چـــو مــاهي،آب دريــا دوست دارم وصالت گروست دارم تــــــرا،زیــــــبای دلســــنگ،دوست دارم بــــه قـــدر ایـن دل تـنگ،دوست دارم ــه يــــادت،شبغـــنودن دوست دارم نـــــباشی،مـــــن نـــــبودن،دوست دارم

ز بـــعد از ربّ قـــادر،دوست دارم

تـــــرا ای عشـــــق «نــــادر»،دوست دارم

دیدار در یلدا

عــــــزيز ومــــحرم رازِ مـــــن آمـــــد دو بـــال و شــوق پـرواز مـن آمـد شب یــــــلدای مـــــن گـــرم از حـــضورش چـــراغـــان،خــانهی مـــن شـــد،ز نـــورش از آن لحـــظه کـــه او از در درآمـــد زمان غصه و غصمها سرآمد چ___و آم_د،آشتی با دَهـر کـردم دگــــر بـــا غــــههایم قــهر کــردم بــــرای مــــن،خــوشی آورده ســوغات كــــنارِ او شـــده شـــيرينم اوقــات چــه خــوش بـاشد خــدایـا،وقت دیـدار!! اگـــر خـــوابـــم،مكـــن مـــن را تـــو بــيدار خـــوشا پـــيشم بــمانَد تــا هــميشه درآرَد ریشـــهی غـــم را،ز ریشــه اگــــر مــانَد،دگـــر تــنها نــمانم از ایــــن دل،نـــاامــــیدیها بــرانــم اگــــر بــاشد،نـــباشد دل پــریشان کــــنم جـــان ایشـان دلم خـــواهــد بـخندد تـا بـخندم کــــنارش در بــــه روی غــــم بــبندم

چــه ســخت است ای خــدایــم،درد دوری؟
تــو مــیدانــی گــذشت بــر مــن چــه جــوری؟!
نـــدید هـــرگز بـــه خــلوت اشکِ مــن کس
نگـــــهدارِ عــــــزیزِ مـــــن،تـــــو را بس
خـــــدای مـــــهرَبان،حــــــیّ تـــــوانـــا

پـــــرستم ذات بــــــيچونت،هــــــمانا

ز «نــــــادر» دور مکــــــن،دیگـــر عـــزیزم

مکــــن کــــاری ز دیـــده،اشک ریـــزم

رسوا

شـــــدم بـــــدنام تـــــو،نـــامي نـــدارم نـــــاشى،مــــن دلآرامــــى نــــدارم تـــو زيـبائي گــلم،خـارِ تــو هســتم دلم رســــوا،خـــودم خــوارِ تــو هســتم مــرا از تــرس رســوائـی چـه بـاک است؟! ســرم هــر لحـظه سـوى تـو بـه خـاک است ز رســـوائـــي،دگــر بـاکــي نــدارم ز جَـــور تـــو،دل شـــاكــي نــدارم بــــدنبالت بــــوَد هــوش و حــواســم ز هــــجرانِ تـــو دائــم در هــراســم شـــدم دیــوانـه،آب از سـر گــذشته ز حــــرف ایــــن و آن،دیگـــر گـــذشته ز تــــو دورم،غـــم مــنهم هــمین است غـــمت بــا مــن هــميشه هــمنشين است دگــــر کـــارم ز رســوائــي گــذشته دلم از دوریت دیـــوانـــه گشـــته شـــده از تـــو تــمنّا،کـار و بـارم کـــــه آئــــــی و نشــــــینی در کــــــنارم بــهجز عشــقت،بــه ســينه آتشــي نـيست نــــــباشى،شـــــادمانى،دلخـــوشى نـــيست از ایسن دنسیا دگسر جسز ایسن نخواهم كــــه بـــاشد زيـــر چــترِ تـــو پــناهم بـــــا،«نــــادر» ز هـــجرت،بــيقرار است

اســــير نــاز و خــال و مــوی يــار است

رفاقت

کسنارِ تسو،در ایّسامِ رفساقت

مسرا از پسا فکسنده،دردِ دوری

نسمانده بسیش از ایسنم،صبر و طاقت

دلم مسیخواست بسودم قابِ عکسی

کسه چسسبیده بسه دیسوار اتاقت!

چسه شبهائی ز هیجرت،گسریه کسردم

نسدانستم که در شیهرِ دو چشست

شسده آلوده مسعنای صسداقت

دلم از مسن جسدا کسردی بسه نسیرنگ

چسه نشت بسود ایسن دورنگسی و نسفاقت!

اگــرچــه،عـاشقت شــد،كــرد حــماقت!

رفيق نيمهراه

بـــه دســتم،دستِ گــرم خــود نــهادی ســــعادت را،نشـــان مــــن،تــو دادی شدی جاری به رگهایم،چو خونم تــــو مــــهمانِ عــــزيزِ انــــدرونم تــــو بـــودي وقتِ غــم،پشت و پــناهم كــــجائى تــــا بــبينى اشك و آهــم؟! نــمىدانــم چــه شــد از مــن گــذشتى؟! رفىيق نىسىمەرە،بىمر چىه گشىتى؟! هـــــمهشب كــــار مــن،شبزنــدهداري کـــنم شب را ســـخر،بـا گــریه،زاری نـــدارم طـاقتِ ايـن رنــج و حِـرمان تــــرا خـــواهــد دلم،بشكســته پيمان ز دستِ عشــــق تـــو دارم چــه رنــجی!! بــــرايـــم دُرّ و مــرجـاني،تــو گــنجي بــه هــر كـوى و بـه هـر بَـرزن،كـه رفـتم تــرا دیـــدم بــه خــود نــزدیک،چــو رخــتم ســـعی کـــردم!نشـــد عشـــقت فـــرامــوش هــــــمیشه عکس تــــــو،دارم در آغــــوش بــــــيا تــــــنديس لطـــــف و مــــهرباني

کــه تــلخ است بــی تــو عــمر و زنـدگانی

بـــــيا،چشـــم ز هــجرت،لالهگــون است

بــيا و پــرس كـه حـالم بـى تـو چـون است

اگــــرچــه گشــته مــنسوخ،بَــردهداری

اســـــير و عـــاشقى،چــون بــنده دارى

بـــه درگـاهت،دلِ مـن سـرنگون است

دلی دارم کــــه از دست تـــون است

بــــه دادم رس،کـــه از عشــقت نــمیرم

بـــــيا بـــــار دگــــر،دست تــو گــيرم

تــــو زيــــبا و عــــزيز و دلربـــائي

انـــــيس و هـــــمدم و مـــحبوبِ مــائي

شــــمارم لحـــظهها را،لحــظه

کے بازآئی کے نی صد ناز و غمزہ

تــــــمنّايم ز تـــــو،يک لحـــظه نــاز است

فــــغان و نـــالهام،كـــى چــارهساز است؟!

چــه کس جـــز تــو،غــم از «نــادر» بــرانَــد؟!

بــه شــوخی،عـاشقش دیــوانـه خـوانـد؟!

رنج جدائي

نـــــدارد زنــــدگی بــــی تـــو صــفائی کُشـــد آخـــر مــرا،رنــج جــدائـــی نشـــد ای نــازنین،ســیرت بـبینم ز بـــاغ خـــندههایت،غــنچه چـینم ـــه حــــالی دارم و حـــالم نـــدانـــی تــــو شـــادی و امــــيدِ زنــــدگانی تــــو شـــادي دلِ ديـــوانــه بــودی عــــزیز و مـــهربان،دُردانـــه بــودی هــمه خــواب و خــيالِ مــن،تــو بــودى تـــو بــودی دل ز دست مـن رُبـودی از ایـــــن پس،دردِ دل را بـــا کـــه گـــویم؟! مـــحبّت را ز دســـتان كـــه جــويَم؟! بـــه چشـــم زنــدگی،زنــدان تــنگیست بــه پـای مــن کـنون،زنـجیر و سـنگیست مــــن و تـــنهائی و اشکـــی چـــو بـــاران ز چشــــمِ مـــن شــده،پُــر،چشــمهساران كسيى كو،اشكِ چشمم را كند پاك؟! نـــباشد بــی تــو از مــردن،مــرا بــاک مـــرا بـــی تـــو هـــوس،جـــام شـــراب است بــه جــانت،جــان مــن،حـالم خـراب است اگـــر «نـادر» نــدیدی،یـادِ مـا کـن بــرايـــم مـــجلس خـــتمى بـــه پـــا كـــن

رنگینکمان

كــــنار مـــن بـــمانى،مــن بــمانم تــــوئي رنگــــينكمانِ آســـمانم دلم را بســــــتهای بـــــا تــــــار مـــــوئی نـــدارم جـــز تــو دیگـر،آرزوئــی نـــــاشد نــــازنین،جـــز ایــن گــناهم کــه خـــواهـــم بــعد از ایـن،بـاشی پـناهم نـــمىدانـــم كـــه تـــو بـــا دل چــه كــردى فــــقط دانــــم دلم ديـــوانــه كــردى دل و دیــــنم بـــه نــازی بُــردهای تــو بـــــمیرم تـــــا نـــــبینم مُـــردهای تـــو چــه خــوش جـا کـرده عشـقت در درونـم نـــــمیدانــــم بگـــویم بـــی تـــو چـــونم بـــــيا رحــــمى نــــما،بـــر حـــال و روزم كـــــه چشـــمم را،بـــه چشـــمانِ تـــو دوزم بــــهجز مــاهِ رُخت،مـاهی نــخواهــم تــو دنـــیای مـــنی،مـــن بـــا تـــو شـــاهم مكــــن مـــنع مــن بــيچارهعاشق تــو خــود كــردى مــرا ايــنگونه عـاشق بـــبَر بــا خــود مــرا،كــبكِ خــرامــان

بِ بِ بِ آنِ جا،ک به جــز تــو،کس نــباشد

جـــز ایــــنم آرزو،زیـــنپس نــباشد

بـــیا ای جــان،ک به جــانِ مــن نــثارت

رهــــایم کـــن از ایــن بــند و اســارت

بـــه یــــادم مــانده نــازِ خــندههایت

دلم خـــوش کـــردهام بــا وعــدههایت

بـــیا بــــنشین دَمــی را پــیشِ رویــم

کـــه درد ایــــن دلم را بــا تــو گــویم

تــــمامِ لحــــظهها را مــــیشمارم

بـــه امــــیدی کــه بــازآیــی نگــارم

بــــه امــــیدی کــه بــازآیــی نگــارم

بــــیا بـــــار دگـــر،عــطر تــو بــویم

کــــه دادم پــــای عشــــقت آبــرویم

کــــه دادم پــــای عشــــقت آبــرویم

چـه سـود پُـرسي در آن روزي کـه مُـرده!

روز آشنائی

دلم بــــردي،بــــه روز آشــــنائي طـــــلب كــــــردم وصــــالت در دعـــائي تــــرا دیــدم،چــه زیــبا،خــنده بـــر لب درون دل،ز عشــــق تــــو لبــالب شــــدی در دل،تـــو نــور و روشـانی بگ فتم: «ت و خدا، بعد از خدائی» گـــرفتی دل،تـو بـردی عـقل و هـوشم چـــو دريـا در تــلاطُم،در خـروشم تـــو زيـــباتر ز مــاهِ آســمانی تــرا خــواهــم بــه هــرجـا،هـر زماني تـــو شـادي و امـيد ايـن دل هسـتي بـــرای مـــن تـــو مـــقصد،مـــنزل هســـتی تــــو زيـــبای تــــمام دلبـــرانــی دلم دیـــوانــه، تــنها تــو،در آنــی تـــــــوئى زيبا،نگـــــــارم هــــمه شـــور و نشـاطم از تـو دارم بــرای مــن کــه چــون خـارم،گـُـل هسـتی مـــــان مــن،و شـادى،يک پُــل هســتى تـــو قــلب خـفتهام،بـيدار كـردي چـــو عــیسی،مُــردهای هــوشیار کــردی بــــه دل،حُبِّ تــــو بـــــىانـــدازه دارم ز عشــــق تــــو حــــياتی تـــازه دارم

کــــنم درب ســـرای تـــو،گــدائــی بــــــرای مــــــن،تـــــو گــــنج پُـــربهائی دلی دیــــوانــــه و بــــیتاب دارم دو چشــــمی تـــا سَــحر،پُــرآب دارم تــــو امــــيدى،بـــه امــيد تـــو مــانَم تــــرا حــوری،فــرشته،یــا چــه نــامم؟ تــو بـا هـر آنکـه دیـدم،فـرق داری بــــه چشــــم دلفــــريبت،بــرق دارى تــرا كــارى دگــر،جــز دلبــرى نــيست مــرا جــز عــاشقی،کــار دگــر چــيست؟! تــــرا چــون گُــل،دلم پــروانــه بــينم جـــهان بـــى تـــو،دگـــر ويـــرانـــه بـــينم مــــيانِ دلبــــران چـــون تــو نــبينم خـــوشا بـــار دگــر پـيشت نشـينم چـو مـن ديـوانـه،آيـا ديـده بـودى؟! كســـى عـاشقتر از ما ديده بـودى؟! ز «نـــادر» گـــر بگـــيرى،زنــدگى را

بگــــير،امّـــا مگـــير ديــوانگــي را

رهادل

نگــــه کــردی،دل از دســتم رهــا شــد

جـــهان زان پس،بـــه چشـــمم بــــىبها شـــد

در آن روز قشـــنگِ آشـــنائی

دو چشــم تــو،پُــر از شــرم و حــيا شــد

چــو دانســتی دو چشــمت کــرده مســتم

شــــدى دور و غــــمم بـــىانـــتها شـــد

تــــمام دلخـــوشيهايم تـــو بــودي

تــو رفــتی،دلخــوشی از مــن جــدا شــد

تــو گــفتى: «خــواهــمت تـا زنـده هسـتم»

دروغ تـــو،چــه آسان بـرملا شـد!

تـــــو بُت بــــودى بـــراى قـــلبِ تـــنگم

ولی آن بت،بـــرای مـــن،خـــدا شــد

ســــــرِ ســـــجّاده،يــــادم آمـــد

نــــماز از يــاد مـن رفت و قـضا شـد

تــو کــه چشــمت،هــمیشه مــهربان بـود

چـه شـد یکباره چشـمت بـیوفا شـد؟!

گـــــمان هــــرگز نـــمیکردم جـفایت

ولی کـــارَت کـنون،جَـور و جـفا شـد

بــــه چشـــمِ مـــن جـــهان،زيـــن بـــيوفائي

يُــر از حــيله،يُــر از مكــر و ريــا شــد

چــه کــردم بـا تـو ای نـامهرباندوست؟!

کــه ایــن ظـلم و سـتم بـر مـن روا شـد؟!

بـــــده تـــــعليم مـــــنهم،بــــيوفائي

کــه دلدادن بــه تــو جــرم و خــطا شــد

ز دستِ قـــــلبِ ســــنگت،قــلبِ «نــادر»

هــــــمين روزها خبر آيد،فنا شد

رهزن دلم

دل بــه دام و بـندِ تـو،بـی بـال و پَـر زنـدانـی است

مـــــبتلای رنــــج عشــق و دردِ بـــیدرمانی است

با نگاهی همچو رهزن،ناگهان دل بُردهای

گــرچــه کـار رهـزنان،در پـرده و پـنهانی است

مــــى پرستم روى مــاهت،تــو بـــراى مـــن بُـــتى

چــون بــرای عـاشقان،معشوق،خـدای ثانی است

مهربانی کنن گلل من،کسم بیازار عاشقت

مـــهربانی،کــار نـیکو،خــصلتی انسـانی است!

در جهان، تنها بهاند، عشق و خوبی، جاودان

مـــابقی بـــارزش و نــایایدار و فـانی است

چشـــم مشـــتاقم ز هـــجرانِ تـــو چــون ابــرِ بــهار

چــون ز تــو دورم،هــمیشه ابـری و بـارانـی است

رفتتم از شهر و دیارم،تا فراموشت کنم

ســهم مــن از عشــق تــو،هــر لحــظه ســرگردانی است

خــوب مـــىدانـــم،اگـــر روزى بـــمیرم از غــمت

در دل چــون سـنگِ تـو،آن روز،دستافشانی است

قـــصدِ جـانِ عـاشقت داری چــرا،ای دلبــرم؟!!

اين مكنن، چون كار جلّادانِ پست و جاني است

«نـــادر»ِديــوانــه،دست از عــاشقى،ديگـــر بكِش

چــون هــمه دانـند و گـويند،عـاشقى،نـادانـي است

زلزله

(برای همدردی با زلزلهزدگان ابهر در رمضانالمبارک ۱۳۹۱)

دوبـــاره زلزله،ويـــرانگـــری کــرد بـــهم ریـخت و بکُشت و بســتری کــرد بـــــه حُکـــــم داور و حـــــــــــ تَــــــبارَک نـــــمانده چــــند روز،از مــــاهِ روزه نـــــمانده آب افـــــطاری بـــــه کــــوزه گــــرفته شــادی از مـا ناگهانی خــدایــا،حکــمتِ ایــن غــم،تــو دانــی چـــه تــلخ است ای خــدا،خــرمای افــطار نــــموده چـــرخ تــو،مـا را گــرفتار پــــدر خســــته،بــــيامد از ســـر كـــار رســــيد و دفــــن شـــد،در زيـــرِ آوار بـــه جــای بَـربَری یـا نـان تـازه بــــه روی دست مـــادر،چــند جــنازه نشســـــتیم بــــر جــنازه،زار و غــمگین شكســـته پشتِ مـــا،ايــن ســوگِ ســنگين بـــــه جـــــای عـــــاشقی و یـــــاربوسی شــــده ســــرگرم شـــيون،نــوعروسي

بـــه دست خــواهــرم،ظــرفی غـــذا است

نــــمىفهمد عـــروسى يـــا عــزا است

هــــزارن قســطِ خـانه،مـانده بـاقى

شـــدیم بــــیخانمان،ای چــرخ یــاغی!

مـــــــــــــــــــــــانه راكــــــوبَد،خـــــدايــــا

مـــــؤذّن كــــو اذان گـــوید،خــدایـــا؟!

خدايا،سهم مظلومان همين است؟!

جــــــزای روزهداری،ایـــــنچنین است؟!

خـــبر از حـال ایــن مــردم،چــه داری؟!

بــه گــوشات مـــىرسد،ايــن گــريه زارى؟!

خدایا،این چه وحشتناک،مرگیست؟!

عـــــزا بــــهرِ عـــزيزان،ســخت درديست

خـــدايــا،مـا كــه مــظلوم و فــقيريم

مکـــــن کــــاری کـــه ایـــنگونه بـــمیریم

بــــه داد مـــا بــرَس آخــر،خــدايــا

نـــمىينى چــه غــمگينيم تــو آيـا ؟!

نــمىدانـــى چــه ســخت است،تــا نـبينى!

خـــدای آســـمان و کـــوه و دریــا

صــــبور گــــردان تــو مــا را در بــلایا

خــــدای لامکـــان و لایــــزالم

ب بخشا و ب بر «نادر» ز عالم

زمین لرزه

(برای همدردی با زلزلهزدگان ابهر در رمضانالمبارک ۱۳۹۱)

نے بے پران،نے بے طفلان کے رحم بـــه یک لرزش کـــنی،شــهری تــو آوار نــه ســقف بــاقی گـــذاری و نــه دیـــوار زمــــین،بــا مـا سـر یـاری نـداری بــــه از مــــابهتران،کــــاری نـــداری! نـــداری ای زمــین،هــیچ عــدل و انــصاف کـــــنی کــــاشانهی بــــیچارگان صــاف شـــــبیخون مـــیزنی،گــاهی بــه شبهــا گــــهی روز و گــهی هــم نــیمهشبها زمــــين،كـــار تــو تــخريب ديــار است گـــــمانم کــــار تـــو،نـــوعی ویـــار است! نـــمىسازى نــه بــا آن و نــه بــا ايــن نــه دیــن داری،نــه انــصاف و نــه آئـین كــــنى مـــدفون، جــوانان بـرومند عــــزيز و نـــوجوانِ آرزومـــند جــــدا ســـازی گــهی مـادر ز فــرزند گـــهی هـــم دلبـر از،مـجنونِ دلبـند!

نــــمىترسى مگــــر از ربّ دادار؟!

كـــنى دلداده و دلبـــر عـــزادار؟!

هــــمیشه پُـــر ز کـــینه،در نــزاعــی

نــــه فــــرصت مـــهدهي بــهر وداعـــي

كـــنى طـــغيان و گــوئى،پُــر ز مــينى

تـــو خـصم و دشمنِ هـر سـرزميني

تـــو حـــق داری زمـــین،قــلبت ز سـنگ است

دلت بــــا آدمـــيزاده بــه جــنگ است

زمــــين،كـــار تــو،كـار قـاتلان است

خــــصومت بــا هـمه خـونیندلان است

زمـــــن،تشــــنه بــه خــون مــردمانی

تـــو خــصم مـــردمی،بـــی هـــیچ گـــمانی

ك____نى ك__اشانهها،وي_رانه،يكدست

بــه هـــم ریــزی،زمــین،هســتی مگــر مست؟!

تـــو بـدذاتـی و جـلّادی و خـونخوار

شدی در پیش چشم مردمان،خوار!!

وطــــن را کـــردهای مــخروبه،ویــران

چـه مـيخواهـي دگـر از خـاک ايـران؟!

كــــنم نــــفرين تـــرا،ديگــر نــمانى!

شـــوی نـابود تـو هـم،در یک زمـانی

بَـــرد «نـــادر»،شكــایت بــر خــدایت

ز کــــازد جــدایت

زمین و زمانه

هــــزاران لعـــن و نــفرین،بــر زمـانه زنَـــد آتش ز قـــلب مـــن،زبــانه زمـــانه،بــا دل مــن جــنگ دارد نگــــارم،دل ز جـــنس ســنگ دارد شـــده کـــارم دگـــر تــنهانشستن دل ســنگش،تــوانــم چــون شکســتن؟!! ســـتم كـــى كـــردهام بـــر ايـــن زمــانه؟! كــــه آزارم دهـــد،بــا هــر بــهانه؟! بــــه دل دارم نـــهفته،بس حکـــایت ز جَـــور روزگــارم،صــد شكـايت مـــرا شِكـوه زگـردون،بـر زبـان است نـــــمیبم،دلبــــری نــــامهربان است خـــدایــا پس بگــیر از مــن،تــو جــانم نــــمىخواهـــم كـــه بـــى او،زنـــده مـــانم دلاً زارم،ســــــرِ يــــــارى نــــــدارد بـــهجز عـــاشقکُشی،کـــاری نــدارد بـــــه قــــلبِ خـــود،غـــمی بـــیهوده دارم چـــومــجنون،دلبــری،آسـوده دارم نــــمىدانـــد چـــه تـــنهای،چـــه تـــنها؟!! بــه يـادش سـركُنم روزم چــو شبهـا!!

نــــــصیبم شــــــد ز او،رنــــجِ جـــدائـــی نـــــه لبـــخند و نـــه شـــادی،نـــه صـــفائی!

كــــجا بـــايد ز دستِ دل،بَــرم داد؟!

بــــه مــــن،ايــن غـــصّهها را،دلبـــرم داد

بــه خــود گــفتم: «بــرَم عشــقش ز يـادم

کے مے دانے دھے د، آخے بے بادم»

ســــفر رفـــتم كــه تــا رويش نــبينم

فــــــرامـــــوشم شــــود،آن مــــهجبينم

نــــرفت،یک لحـــظه،یک دَم از خـــیالم

غـــــم هـــــجرانِ او،بگـــــر فته حــــالم

فــــرامــوشكردن او،كــار مــن نــيست

بـــهجز انــدوهِ او،كس يــار مــن نــيست

ز چشــــــمِ مــــــن فـــتاده دیگـــر عـــالَم

شـــده مــعبودِ مــن،آن بــيخيالم

بــــه پـــــيمانش،نگـــــارم پشتِپــا زد

از آن تـــرسم،غــمش كـارم بسازد

زمــانه بــا دلِ «نــادر» نسـازد

دل بشکســــــتهام،ســـنگِ جـــــفا زد

زنجير اُلفت

بـــه جــای دلبــرم،غــم در کــنارم پُـــر از بـــرگِ خــزان،بــی او بــهارم شـــــده زنــــجيرِ الفت،تـــــارِ مــــوئي بــــهجز مــــردن،نـــدارم آرزوئــــي نگــــاری ســـنگدل،گــــلچهره دارم دلی از مِــــهر او،بـــــیبهره دارم ز پــــيشِ خـــود،مـــرا ديگـــر بـــرانَـــد بـــــرای مـــن دگـــر،شــعری نــخوانَـــد غــــم دوری آن شــــيرينزبانم ز مـــن بگـــرفته لبــخندِ لبــانم شــــدم دور از رُخش،دلتـــنگِ دلتـــنگ دلم را تـــنگ خــواهــد،يـارِ دلسـنگ رخ او،عــــاشقی دیــــوانــــه دارد دلِ تـــــنگم،غـــــمِ پـــــروانـــــه دارد غـــــم عشــــقش درون ســـينه مـــهمان ز يـــادم كـــى روَد آن عــهد و پــيمان؟! شده اشک از دو چشم من سرازیر شـــــدم از زنــــدگی،بـــی دلبـــرم،ســیر بــــــه جـــــای اشکِ دیـــده،خـــون بـــبارم ز دل کـــــى مــــــىرود،يــــادِ نگـــارم؟!

ز خیلِ غیمزده،افسیردگانم
اگیرچیه زنیده،جیزء میردگانم
شیده خسیته زگیریه،دییدگانم
زدیانِ ایسین دلم،دلبیر نیفهمید
بیمه لطیف او نیدارم،دیگیر امید
زده بیرهم هیمه آرامشیم را
گیرچیه رفته خیواب و هیم آسیایشم را
اگیرچیه رفته،او را میکنم یاد
دو چشیم نیاد
هیمیشه پسیشِ چشیم،خیاطراتش
گیرامی هیم غیم و هیم خیاطراتش
گیرامی هیم غیم و هیم خیاطراتش

كــــند فــــرمان قـــتلم،ســاده صــادر

زیارتگاه

نگــــارِ نـــازنينِ مـــن،ســفر رفت بـــه دنـــبالش دل مــن،بــعخبر رفت دلم را دلبــــرم بـــا خــود سـفر بُــرد ولی مــا را نــبُرد و کـــلّی آزُرد خـــوشا قـــلبم کـــه بـــا او هـــمسفر شـــد انــــيس و هــــمرهِ آن يكـــنفر شــد خــــدا را گــــفتم:«ای پــــروردگارم بــــه دســـتت دلبــــرم را مـــىسپارم خـــدايــا،خـالقا،اي پــاکيــزدان نگـــارم را ســلامت بــازگردان» ولی یـــــارم دگــــر هــــرگز نــــدیدم گـــــلی بــــا آن گـــلم،دیگــر نــچیدم اجـــل نــاگـه،سـراغ دلبـر آمـد مـــرا هــم،فكــرِ مُــردن در ســر آمــد عـــزیزم،در ســفر،بــر تَــن کــفن کــرد مـــرا رختِ ســيه،دلبــر،بــه تــن كــرد نگـــارِ نــازنينم،بـــــىخبر رفت امـــــید و آرزوی مـــــن هـــــدر رفت عــــــزيز و مَــــحرم رازم نـــــيامد چـــه کـــردم ای خــدا،نـازم نــيامد؟!

امـــــيد و دلخـــوشيها،از دلم رفت رفــــيق خـــوب و يـــار مــحفلم رفت بـــرآمـــد آهِ ســردی از نــهادم! چگـــونه،چــون بَــرم او را ز پـادم؟! دو چشـــــمِ يـــارِ خــوبم،بســته ديــدم لبـــانش هــمچنان،چـون غـنچه ديـدم بــــه لبهــایش،دگــر خـنده نــدیدم درخت شـــادیام،از تَـــه بُــریدم دل تــــنهای مـــن،پُــر از جــنون شــد جگر،خونین و چشم،رنگ خون شد زمـــانه،دلبــر از دســتم گــرفته خـــوشی از قـــلب ســرمستم گـرفته قــــــیامت،مــــحشری در دل بـــه پا بــود گــــمانم،يـارِ مـن پـيش خـدا بـود ز هــــجر دلبـــر خـــوب و وفــادار ز دســــتم رفــــته يــــار مـــهربانم چـــرا و چــون دگـر بــي او بــمانم؟! قـــد و بـالای یـارم،زیـر خـاک است بــــرايـــم زنــدهماندن،دردنـاک است عــــزای مــــن،فــراق آن صــنم بــود لبــــاسى رنگِ بـــدبختى، تـــنم بــود نــــمىشد بـــاورم در خــاک،خــفته بـــه دل مـانده بســى حـرفِ نگـفته لبـــاس و جــامهام،دیگــر گِــلی بــود

زمـــان تســـلیت،هــم،هــمدلی بــود

بے زیرِ خاک و گِل،زیباگلی بود صــــدا آمـــد،صــدای بــلبلی بــود گــــرفتم ســنگِ قــبرش را در آغــوش بــــميرم، تـــا كــنم يــادش فـــرامــوش دگــــر،کــــی بـازآیــد،یـار رفــته؟! مـــــزارش جـــای مـــن،هـــر روز هــفته دلم مـــیخواست کــه چــون او،پـاک بـودم كــــنار او،بــــه زيــــرِ خـاك بــودم زدم بـــوسه بـــه يــاد بــوسههايش بـــه آن خاكــى گــرفته دست و پـايش غــــمش آنــــجا،بـــرای دیـــدن آمـــد بـــه قـــلبم،آرزوی مـــردن آمـــد چــــو روزِ آشــــنائی يــــادم افــــتاد مــــــــــــــر دلِ نـــــــاشادم افــــــتاد غــــمی آمـــد سـیهرنگ و فــراگــیر بـــه روی گـــونه،اشکـــم شـــد ســـرازیـــر خــــيال بـــازگشتِ يـــار ديــدم فـــــغان و نــــالهای از دل شــــنیدم نـــــدیدم دلبـــــرم را،هـــر چــه گشـــتم ز خــــير بـــودن و مــاندن گــذشتم تــــمام خـــاطراتش يـــادم آمـــد صــــــدای داد و هــــــم بــــــيدادم آمــــد نـــبود زیـــبا دگـــر چـــیزی بـــه چشـــمم ز دستِ زنـــدگانی پُــر ز خشـــم غـــــمِ او بـــــود و يــــاد و خــاطراتش

ســـــياهی بــــود و قـــلبی پُــر ز آتش

بــــرايــم آســمان شــد ســقفِ زنــدان

تــــمام مـــوی ســر شــد رنگِ دنــدان

ســــراپــایم گــرفت انــدوه و مـاتم

بـــه مـــرگِ او،شــدم سـير از حــياتم

جـــهنّم را بــــه چشــم،ديــدم آن روز

شـــدم آمــادهی مــردن،هــمانروز

چــه مـــیشد،مـــرگ،مـــیآمد ســـراغـــم

عـــزیزم کــو کــند،روشــن چــراغــم؟!

شـــده دنــيا بـرايــم،مــثل تـابوت

دو چشــــم پُــر ز اشکــم،رنگ یـاقوت

امــــيد و دلخـــوشي بـــي او چــه دارم؟!

کسے یے آشنا دیگر،کے دارم؟!

دگــــر کـاری بـه ایـن دنـیا نــدارم

كـــــنارم،يــــار خـــوشسيما نـــدارم

در ایـــن دنـــيا،کــجا غــمخوار دارم؟!

در آن دنــــا ولی آن یـــار دارم

ســـزَد نـــفرین کـــنم ایـــن چــرخ گــردون

ســـــتيزه مـــــىكند بــا قــلب مــجنون

امــــيد و آرزويــــم بـــاد بُـــرده

مــــرا آن دلســـتان،از پـــاد بُــرده

نــــدانســـتم چــه شــد!!،از پـا فــتادم

بـــه روی مـــرقدِ او ســر نــهادم

بــه قــلبم آنهــمه غــم،جـا نــمىشد

نگــــارم كـــاشكى تـــنها نـــمىشد

نـــهادم ســـر،چـــو ســـجده بـــر مـــزارش

هــــزاران اشکِ چشـــم،شــد نــثارش

مــــزار او زيـــارتگاهِ مـــن شـــد زمـــانه پُــر ز اشک و آهِ مــن شـد نے اشکے ماندہ بےر گریہ کے دن نـــــه تأثـــــيرى،گـــريبان پـــارهكـــردن گـــلم كــو تـا دلش سـوزد بــرايــم؟! دگـــر او كـــى زنـد درب سـرايــم؟! كــــجا رفت آن عـــزيز،تــنها كس مــن شــــود وقت ســـفر،دلواپسِ مـــن دلِ چــــون شـــيشهام،تـــنها نشســته مـــــم شکســــته ز دستِ غــــم،كـــنون پشــتم خــميده کســـــی بـــیچارهای چــون مـــن،نـــدیده دل دیـــوانــه تـا روزی بــمیرد بـــه جــای او دگــر یـاری نگـیرد اگـــرچــه مُــرده او،امّـا نــمُردم بــه يــادش مـاندم و جــز غــم نـخوردم پــــریشان حال و دلافســـرده بـــودم به جایش کاشکی،من مرده بودم چـــو شــيری در قــفس،درمـانده بــودم گـــذشت از رفــتنش،ســال و ســه هــفته عــــزادارم،عــــزا از دل نــــرفته نشســــتم گـــوشهای غــمگین و حــیران چــو بــدبختی کــه گشــته خــانه وَيــران

بـرو شـادی،دگــر بــر مــن حــرامــی!

بـــه يــادش زنــدهام،يــادش گــرامـــى

نــدانســتم چــه شــد.دنــيا عـوض شـد!!

دلم خـــالی ز هــر درد و مـرض شـد!!

کســـــی بــــر شـــانههایم،دست بگــــذاشت

ز دوشــــم غـــصّهها را،پـاک بــرداشت

دو چشــــم پُـــر ز اشکِ خــود گشــودم

شــــدم بـــيدار و ديـــدم خـــواب بـــودم!!!

نگـــارِ مـــهوشم بــالاسرم بــود

نگـــاهم مــحوِ چشــمِ دلبــرم بــود

صدایـــم زد:«کــه بـــرخــيز ای عــزيزم.»

دلم مـــىخواست،بـــه پــایش گـــل بـــریزم

غـــم و رنـــج دلم،از يــاد بــردم

ز دست او شــــرابــــی نـــاب،خــوردم

چـه وحشـتناکخـوابـی بـود،آن خـواب

عــــزیزم چـــهرهام را شست،بـــا آب

بــه خــود گــفتم:«دگــر نــادر،نــخوابـی

کــه خــوابت هــم بــوَد رنـج و عـذابـی!»

زیباترین گل

تـنها،مـيان مـهرُخان،بـر مِـهر تـو،دلبستهام

از دوری و هـــجران تــو،از دست غــمها خسـتهام

طاقت ندارم بیش از این،دوری مکن از من چنین

کاری ندارم با کسی،بر زلف تو وابستهام

زیسباتر از هسر گسل،توئی،من خار دامانِ گلم

تــو مــيوهى باغ بهشت،دورم فكـن،مـن هسـتهام

مــن بــا کـمند مـوی تـو،دربـند و زنـدانـی شـدم

گــــرچـه اســير و عـاشقم،آزادهای وارســتهام

هــر جـا رَوم بـی روی تـو،غـم مـیشود هـمراه مـن

مــن هــمچو آهـی در گـلو،یـا سـاغری بشکسـتهام

آن نـــیمهشب در خـلوتت،دادی بـه دسـتم جـام مـی

خــواهــم بــرایت جـان دهـم،ای سـاقی شـایستهام

گفتی مرا:«عاشق مشو،مجنون و رسوا می شوی»

گــفتم: «کـه پـروا چـون کـنم؟ از آبـرو بگسسـتهام»

بے بال و پر،در این قفس،با یادِ رویت سر کنم

صـــيّادِ شـــيرينم تـــوئي،در دام تــو،خـود جَسـتهام

هـــرگه کــه فــرمانَم دهــی،بــهر تــو جــانم مــیدهم

چـون بـا دو چشـم نـاز تـو،ایـن عـهد و پیمان بسـتهام

تا زندهام،شاید دگر،هرگز نبینم روی تو

مــن بــر مــزار آرزو،بـا يـاد تــو بـنشستهام

بــر روی تــو،ای دلبــرم،تـا زنـده هسـتم عـاشقم

مــن در مــيان عـاشقان،عاشقتر و سـردستهام

بــا اشکِ خــود شـویم اگـر،دیـوار و درب خـانهات

مسنعم مكن،مجنون شدم،من «نادر» دلخستهام

سرِ چشمه

ســـــــــــــــــــــــوا تـــــاریک و روشـــن بـــرفتم بــا نگـارم،باغ و گـلشن ز پشتِ کــــوه،مـــــيآمد نســـــيمي بـــه ســـقف آســمان،ابــر عــظیمی كــــنارِ چشــــمه در زيــــرِ درخـــتى ســــعادت بــــود و يـــار و نــيكبختى خـــدا بـــود و مـــن و او،هـــر ســـه بــا هــم کــــنار او گــــمان کـــردم کــه شــاهم نگے کے حردم سے رپا پے کرش را ثــــناگــــفتم دو چشــــم دلبَـرش را چـــــه زیـــــبا شـــــرم روی گـــونهی او رهـــا بـــر روی شـانه،خـرمن مـو بـــنوشیدم ز دســـتش جُــرعهای آب گــمان كــردم شــرابــي خــوردهام نـاب گــــوارا و خـــنک،چــون آب زمــزم مـــرا مســتى بــه ســر آمــد،هــمان دَم كـــــنارش بــــر درخــــتى تكــيه دادم گــرفت دســـتم،بـــمن گـــفتا:«كــه شـادم» گــــل خــنده بـه لبهـایش نشسـته ز دیـــــدارش نـــــمىشد دیـــده خســته بـــه دســتش،دســتبندی از طــلا بــود دلم در دام چشـــمش،مـــبتلا بـــود

دو دستش پُـر ز آب،سـوی مـن آمـد

هــــماندم،بــوی یــاس و ســوسن آمـــد

چـــو بـاران،از دو دســتش مـــيچكيد آب

بـــخندید و دلم را کــــرد،بــــیتاب

ز آب چشه به بسر مسن آب پاشید

دلِ مــــن را بــه نـــاز خـــود خـــراشـــيد

صـــــدای خـــــندهاش رفت آســــمانها

فــــرامــوشم شـود كــي آن زمـانها؟!

بشُست از آب چشــــمه روی مـــاهش

بــــزد بـــرقِ قشــــنگی در نگــاهش

صـــنمزيباي مـــن،آن مــاهِ گــلرُخ

نـــهاد بــر گــيسوانش،يک گــل ســرخ

بـــه روی مــوی او،گــل جــلوهای یـافت

به نازی،نازم از من، چهره برتافت

نــــمىشد ديــــدهام از ديـــدنش ســير

اگــــر تــرکم کــند،زود مــیشوم پــیر

نــبود آنــجا کســی،جــز مــا دو عـاشق

بــه ســرعت مـــيگذشت و خــوش،دقـايق

بـــه پــايان آمـد آن روز فـرحبخش

كــــنار دلبـــر زيـــباى خــوشنقش

کـــند گــر آن عــزیز،روزی مــرا تَــرک

کسنم ایسن زنسدگی را تسرک بسا مسرگ

ز خـــاطربردنِ او كــارِ مـن نـيست

کســـــی زیـــــباتر از دلدار مـــن نـــیست

دلِ «نـــادر» دگــر شــادی نــبیند

مگـــر آن لحــظه با دلبر نشيند

سفر رفتی؟!

سسفر رفستی؟!،خسدا پشت و پسناهت

نگسسهدارِ تسبو و نسباز نگسساهت

سسفر خسوش بگذرد،ای یسارِ طسنّاز

نسدارم جسز تسو دیگسر،یسار و هسمراز

سسفر رفتی،شدی از چشسم مسن دور

غـــــمِ دوری،گــــرفت آن شـــادی و شـــور

دل مــــــن مـــــهربان چـــون تـــو،نـــدیده

بـــــرای شـــــعر،تــــو الهـــامی و ایـــده

تــــو زيــــبا و عــــزيز و دلربـــائي

شــــــمارم لحــــظهها را تـــــا بـــــيائي

دلم،زیـــــباگــــلی را،چــون تــو چــيده

دو چشـــــم مـــــن بــــه راهت،نـــورِديده

چـــرا رفــتی،مــرا بـا خــود نــبردی؟!

بــــرايــــم غــصّه در آن دَم،نــخوردی؟!

شدم گریان به هنگامی که رفتی

نـــمىدانـــم چــه مـــىگفتم،چــه گــفتى!

فــقط دانـــم كــه گــفتم:«يــادِ مـــن كـن

گــــهی یـــاد از دلِ نـاشادِ مــن کــن

چ من یا باغ و گلزاری که رفتی

بـــه يــاد آور قــرار و آنــچه گــفتی»

۱۵۰

تـــو رفــتی،اشک چشــمانم درآمــد زمـــان دلخــوشیهایم ســرآمــد شــــدم بــــى تــو پُــر از آشــفتهحالى چـــو ديــدم نــازنين،جــاي تــو خــالي ســـــــپیدی رفت،ســــــیاهیاز در آمــــــد خـــوشی رفت،روزگـــاری دیگــر آمــد شــــدم دلتـــنگِ نـــاز چشـــمهایت دلم پُــــر شـــد ز دردی بـــــىنهايت ز دیـــده روی گــونه،اشکــم افـتاد ز چشــــمم زنــــدگانی،آن دَم افــــتاد نــــــمىشد رنـــــج هـــــجرانت،تـــحمّل ســـــرازيــــر اشکِ چشـــم،بـــي تأمّل چــــرا رفــــتی مـــرا تــنها گـــذاری؟! چــــرا کـــــردی نـــــصیبم آه و زاری؟! یکـــایک لحـــظهها را مــــیشمردم نــــمىدانــــم چـــرا بـــى تـــو نـــمردم!! نــــمىدانــــم گــل مـــن،در كــجائى؟! غـــم مــن كــم نگــردد تــاكــه آئــي بــــه اســــتقبالت آيـــم،چــون بــيائي بگـــویم بــعدِ خـالق،تـو خـدائــی چـــــراغــــانی کــــنم دل را،تــو آئــی تـــو كــه نـور و چـراغ قـلب مـائي بــــــچينم دســــته دســـته،گـــل بـــرايت گـــــــذارم فـــــرشی از گـــل،تـــا ســـرایت کــــنم تــــقدیم روی تــــو،گـــای را

زنـــم بــر روی زلفت،ســنبلی را

غــــبارِ رَه ز دامـــانت بگـــيرم ز تـــو خــواهــم بــمانی تــا نــمیرم شــوم خــیره بــه چشــمِ پُــر شــرارت بـــه یـــادت آورَم،قـــول و قـــرارت رَوم بـــا تـــو شــتابان ســوی خــانه بـــخوانــــم بــا تــو آواز و تــرانــه لبِ «نــــادر» شـــود خــندان دوبــاره کـــنی گـــر یک نــظر یــا یک اشــاره

سفر یار

ســـفر رفــتی،دل مــن در بــه در شــد بــــهارم بـــی تــو پــائیزی دگـــر شـــد نــــدانــــى دلبــرم دارم چــه حــالى؟! ز تـــو دارم هــمه آشــفتهحالی ز دل بـــــردی قـــــرار و صــــبر و آرام بـــــيا بـــــرگرد بــــه پــيشم،ای دلآرام تــرا خــواهــد كــه بــرگردى بــه خـانه قســــم بـــر عـــهد و پـــيماني كـــه بســـتي هـــــمیشه در دل دیــــوانــــه هســـتی مكــــن زنــدان بــه چشــم،خـانهام را مكــــن ويـــران،دل ديـــوانـــهام را به هرجا هستم و هر جاکه هستی خـــــــالت مــــــى بَرد مـــن را بـــه مســـتى دل مــــن تـــا تــو آئــی،بــيقرار است دو چشـــمِ خــيسِ مـــن،مشـــتاقِ يــار است بــــيا بـــا آن دو چشــم پُــر شــرارت بســــوزانــــم،پُـــرم کــن از حــرارت مــــن آن دیــــوانـــهی بــــیخانمانم كــــه دور از تـــو نــمىخواهــم بــمانم

در ایسنجا مسی تپد قسلبی بسرایت

نگسهبانی دهسم دربِ سسرایت

چسو بسرگردی بسه پسیشِ مسن دوبساره

شسوی در آسسمانم تک سستاره

چسه خسوش مسیشد اگسر بسودم،کنارت

تسسرا مسسیکردم،زیسارت

تسو را خسواهسم هسمیشه خسرّم و شساد

نگسهدارت،خسدای عساشقان بساد

دلِ «نسادر» بسرایت،تسنگِ تسنگ است

رخ زیــــای تــو،خـوش آب و رنگ است

سكوتِ من

سكـــوتِ مـن،پُـر از فـرياد و درد است دلم از زنـــدگانی،بـــی تــو ســرد است بــــه لب دارم بســــى،حـــرفِ نگـــفته بــــه دل،انــــدوه،خــــرواري نـــهفته سكـــوتِ مـن پُـر از شِكـوه،شكـايت نــــــدارد مـــــعنی خـــــوبِ رضــــایت فــــروبستم لبِ خـــود چـون کـر و لال نگـــویم بـا کسـی از حـال و احـوال غـــــمى دارم،غـــــم مـــن،غـــيبتِ دوست گــــرفته دل اگــــر،از دوری اوست دلم،دلتـــــنگ چشـــــمِ مــــــهربانش بــه جــانش،جــان مـــن،بسـته بــه جـانش ز مـــن دور است هــزاران زرع و فــرسنگ بـــــرای دیـــــدگانش دل شـــــده تـــنگ دل گـــردون،گـــمانم بـاشد از سـنگ کـــه کــرده روزگـار مـن سـيهرنگ غــــم دوری،دلم را کـــرده لبــریز تـــــمام چــــار فــــصلم،فــصل پــائيز دلم گــــریَد بــه هــر سـاز و نــوائــی بـــــرای دردِ ایـــــن دل،کــــو دوائـــی؟!

سکـــوتم را شکســـته،گـــریههایم

دلم خـــواهـــد نشــینم،گــوشهای مست

بـــه خـــود آیــم بــبینم،دلبــرم هست

سکـــوتمبشکـــنم،گــر یــارم آیــد

ولی تـــرسم دگـــر عـــمرم نـــپاید

اگـــرچـــه مــاندهام تــنها و بــیکس

بـــه عـــالم،عشــق او بــاشد مــرا بس

ز عشــــق او نشــــد «نـــادر» پشــیمان

ز دســتم گــرچــه بُــرده دیــن و ایــمان

سلام ای نازنین

هـــــمیشه در خــــیال خــود،تــو بــینم نـــــدارم جــــز تـــو هــمدم،آشــنائي تـــو مــهمانِ عــريز قـلب مـائي ــــبی بـــر بـــالش خـــود ســـر نـــهادم رُخ چـــون مـاهِ تــه،آمــد بــه يـادم بــــدیدم بــــالشم از گـــریه،خـــیس است بـــدیدم ایـــن فــلک،خــیلی خــبیث است نـــدارد چــرخ،مــن را،چشــم دیــدن نے گوشی،بے پر حرفِ من،شنیدن فــلک گــرچــه ز تــو،کــرده جــدايــم طــــلب دارم وصـــالت از خــــدايـــم نــــبودی تــــا رســـی آنـــجا بــه دادم نــــبودی تـــا کــنی یکلحــظه شـادم دلم رنــــجور و نـــازکتر ز شـــيشه ز هــــجرانت در انـــدوهم هـــمیشه كــجا هســتى كــه پــيدايت كــنم يــار؟! فـــــرده روزم را شبِ تــــار تــــرا در يـــادِ خـــود دارم عـــزيزم بـــه عشــقت،بـا غــم عــالم ســتيزم تــــرا از يـــاد خــود «نـادر» نــبرده

خـــوشا آئــي و بــيني بــي تــو مُــرده

سنگدل

دل مـــن شــيشه و قــلب تــو ســنگی نے یک نامہ،نے پیغامی،نے زنگےیا! ز دست ایــــن غــــم و ایــن بــیقراری نــــدارم چـــاره يـــا راهِ فـــراري دلم بُــــردی دلا،ارزان بــــه غــــارت بــه مــن گــفتى: «بــرو دنــبال كــارَت!» بــــهار و بــــوی روز آشــــنائی بــــرفت و آمــــد انـــدوهِ جــدائـــي نــــبودی.غـــصّه بـــا مـــن،هـــمنَفس بـــود دل دیــــوانـــه،گــوئی در قــفس بــود غـــمت بـــا مـــن كــند،هـــر لحــظه بـيداد دلم خـــواهــد زنـم از سـينه فـرياد گــناهِ مــن چــه بــوده يـا چـه كـردم؟! دلم بــــردی و دادی رنــــج و دردم؟! بــه حــال خــود چــرا كــردى رهــايم؟! چـــرا رفـــتى و بســتى دست و پــايم؟! شــــدم بــــى تــو دوبــاره،بــاز،تــنها نشســــــتم گـــــوشهای،در پـــیش غـــمها چـــه سـازم با غـم و انـدوه دوری بــمانم بـــی تـــو ای جـــانم،چـــه جــوری؟!

کسیی دلتین دل،نیدارد

دلِ آوارهام،مینزل نیدارد

نیظر بسر باغ و بسر دریا نیدارم

دگسر کساری بهایین دنیا نیدارم

دلم بسردی بسه قسصد دلشکستن

رسیده وقتِ رفستن،دلگسستن

شسده دنیای «نیادر»،میل زنیدان

شسده کیارت دورنگی،میل رنیدان

سنگدلنگار

بـــه عشــق تــو كــنم،روز خــود آغـاز دلم دارد بــــه ســـویت،مـــیل پــرواز بـــود عشـــقت قـفس،قـلبم قـنارى نــــدارد کس چـــو مــن،ســنگدلنگاری بــــه راهت،ديـــدهام در انـــتظار است غــــم دوری،مـــرا شــام و نــهار است دلم یک لحـــظه از یـادت جـدا نـیست ز حالم با خبر،کس جنز خدا نیست بــــرایت دیـــن و دنـــیا دادم از دست بــرفت بـــی تــو بــه ســرعت،عــمرم از دست! تـــو بـازیگر،فـقط بـازیچه خـواهـی دلم بشکســـتهای،دیگـــر چـــه خـــواهـــی؟! بــه دل،جــز عشـق و يـاد و خـاطرت نـيست ت___راگ_فتم:«اس_يرم»،خ_اطرت ن_يست؟! تــو گــفتى:«دلشكســتن،كـار مـن نـيست» دلم بشكســــتهاى،پس دلشكـــن كـــيست؟! هــــزاران لعــنت و نــفرین بــر ایــن دل ز دستش هـر دو پایم،مانده در گِال ز تــــو دورم،نـــــدارم هـــــمزبانی

نــــداری تـــو گــناه و جــرم و تــقصیر

زمـــانه کـــرد مــرا از زنــدگی ســیر

بــــوَد كــــار زمـــانه،كــــينهجوئي

بــــــرَد دلدادگــــان،هــــر یک بـــه ســـوئی

دلم هـــر روز و هــر شب،بـی تـو تـنگ است

بــه چشــم زنـدگی،بــی آب و رنگ است

اگــرچــه وصــل تــو وَهــم و خـيال است

گــــــــذشتن از تـــو و عشـــقت،مـــحال است

بـــه روی قــلب «نـادر» جـای پـائیست

بــه دل يــاد و بــه لب،نــام تــو بـاقيست

سنگِ صبور

تـــو بـودی شـادی و عشــق و سُـرورم بـــــه دل دارم غــــمی،چـــون از تـــو دورم كــــجائى،هـــمدم و سـنگِ صـبورم؟! بــــيا گــــم كــــردهام راهِ عــــبورم! كــــنارِ مـــن بــود،جـاى تــو خـالى نـــمىپرسى ز عــاشق،در چــه حـالى؟! نـــهادم یک گـــلی بـــا آه و زاری در آن گــــــلدان،کـــــه دادی یـــــادگاری اگــــرچــه دور ز تــو،بـا دیگــرانــم چـــو آتش زيـــر پــتکِ زرگــرانــم ز دوری تــــو در رنـــجی گـــرانـــم بگــو ایــن غــصّه از خــود چــون بـرانــم گـــــرفته رنگِ عشــــقت روزگــــارم تــــو بـــاشى در كـــنارم،غــم نــدارم خــوشی بـــی روی تــو،بـر مـن،حـرام است دل ديــــوانـــهام،پــيش تــو رام است ز تـــو دوری،هـمه رنـج و عــذاب است تــــمام آرزو،نـــقشِ بـــر آب است پُـــر از يـــادِ رخ تـــو،لحــظههايم!

ســــرازيـــر است،بــي تــو،گــريههايم

بـــــيا بـــــنگر دمـــــى،اشکِ روانـــــم

ز تـــو دوری،نگــارا،کــی تــوانــم؟!

مگـــو دلدادگــی ایـن دوره،جـهل است

گـــل مـــن،تَـــرکِ دنـيا،بــی تــو ســهل است

دلم تــــنگِ تــــو و نـــاز و ادایت

كــــنم روزى دلِ تـــنگم فــــدايت

صدایے کن کے من سن هستم گدایت

فــــدای نـــاز و آهـــنگِ صــدایت

دلم دارد،هـــــميشه شــــوقِ پـــــرواز

کے آیے سے وی تے و،تے بینمت باز

شــــدم دیــــوانــه از رنــج جــدائـــی

نــــمىخندم دگــــر،تـــا تــو بــيائى

تــو خــصمِ ايــن دل هســتى،اى جــدائــى

تـــــو كــــافركيش و ظـــالم،بـــىخدائـــى

دلِ «نـــادر» چــو طــفلی خــردسال است

بـــهانه گــــيرد و فكـــر وصـال است!

سنندج،زادگاهم

ســــنندج،خـــاکِ پـــاک و زادگـاهم گــــدا بـــاشم در آنــجا،مــثل شـاهم ز بـــعدكــعبه، آنـــجا قــبلهگـاهم تـــــمام مـــــردُمش را شـــاد خـــواهـــم مـــــردمانش،آريــــائي مَــــرام و ديــــنِ آنــــها،كــــبريائى بـــود آئـــينشان،يكـــتاپرستى بـــه درگــاهِ خـدا،در حـال مستى خـــداتـــرسانـــد و هـــم قـــانع بـــه روزی دلی دارنــــد،تــــهی از کـــــینهتوزی ســــــندج،شـــهرِ خــــوبی،مـــهربانی زبــــانِ كُــــرد،يــــعنى هـــــمزبانى تـــــبار مـــــــــــاوقارند چــو «آبــيدر»،چـو كــوهى اســتوارنــد ديـــارِ مـــن پُــر از عـاقل،خِــردمند ادیب و عـــارف و شــاعر،هــنرمند جـــوانــانش هـــمه،دانـا،دليـرند بــــــرای دفـــع دشـــمن،هـــمچو شـــيرند هــــمیشه در تـــلاشانـــد و تکـاپو هـــمه زيـــرک،هــمه چـــابک،چـــو آهـــو ــــمیمی،بــــا ادب،هــــم مـــهربانند بـــه خــوبی،قــدر خــوبی را بــدانــند

ســــنندج،روز و شـــبهایش قشــنگ است بـــــرای دیــــدنش،دل،تــنگِ تــنگ است غــــروبِ شـــهر مــن،هـمرنگِ آتش آرش ســــــلحشور مردمانش،مــــــثل غـــریبان را چــو مـهمان،مــینوازنـد ولى بــــر دشـــمن ظـــالم بـــتازند شكستِ ظــــالم آنگــــه،اعــــتقاد است ـــفای شــــهر مــن،شــهری نـــدارد گــــوارا آبش هــــيچ نــــهري نـــدارد چــــمن،صــحرا و بـاغش،دلنشـين است بے غرب کشورم،همچون نگین است درخــــتان در خـــزان،هـــریک بـــه رنگـــی زمســــتان، آتش و ســـرما، چــه جــنگی!! بــــهاران مـــــىشود يُـــــر از شكـــوفه بــــه تــابستان نــباشد،هــمچو «كــوفه» الهـــــى،نــــاظر پـــندار و كـــردار ز شـــــرِّ دشــــمنان،شـــهرم نگــهدار! خــــدايـــا،خــالقا،يـــروردگارم نگـــهدار از بـــلا،شــهر و دیــارم غـــریبم مـــن،دلم تــنگ است هــمیشه چــو مــاهی حــبسم انــدر تُــنگ شـیشه دلم پَــــر مــــارم اســــيرم،بــــالِ پـــــروازی نـــــدارم کــــند «نــــادر»،غـــریبی،دور از آنــجا

اگـــر مُـردم،كــنيد خــاكــم،هــمانجا

سورههای عاشقی

دلبــــــرِ مــــهپيكر و عــاشقكُش و نــاياب مــن

كــرده ايـن عـاشق،گـدا و خـود شـده،اربـاب مـن

آیـــه آیــه،سـورهها و رمـز و راز عـاشقی

مـــيكند نـــازل بـــه قـــلب عـــاشق و بــيتاب مــن

لحــظه لحــظه بـا كـرشمه مـيبَرد هـر سـو مـرا

آنکـــه دزدیــده دل و از دیــدگانم،خــواب مــن

مـــــى بَرد لذّت ز آزار دل چــــون شــــيشهام

بـــىخيالِ مــن شــده،آن دلبــر خــوشخواب مـن

گـــرچـــه او نـــاجی مــن بـــود،روزِ دلبــردن،ولی

مـــــى كند از دور نگــــه،بگــــذشته از ســـر آب مـــن

او خــدای مــن بــوَد،هـرجـا کـه هسـتم،هست او

گـر رَوم در خـواب هـم،آيـد بـه شب،در خـواب من

خــــتم كـــلِّ دلبــران است و بَــرَد دل از هــمه

پُـــر شـــده از نـــام او،در شـــعرهای نـــاب مـــن

«نــادر» هـرگز،کـی تـوانـد وصـفِ آن دلبـر کـند!؟

او بــــود شـايستهتر از شــعر و از القــاب مــن

سوزم چو عود

تـــو كــه چــون رهــزنى،قــلبم ربــودى بـــه خــلوت،گــوشهای از غــم بســوزم ز هــــجرانِ تــو ای گـــل،هــمچو عــودی اگــــرچــه شـعلهور گشــتم ز عشــقت نــــه آتش در مــــيان بـــيني،نـــه دودي جــــوان بــــودم بــــه روز آشـــنائي ولی چـــون گـــل،مــرا پــرپَر نــمودی اگـــرچـــه غــایب و دوری ز یـیشم کــنم یــادت بــه هــر سـاز و سـرودی شــود غـم،قـطره قـطره اشک و آیـد روان از دیــــدهام،جـــاری چـــو رودی نے تے نہا خےوش بے قصلبم جاگے فتی کــه تــو،چـون خـون،روان،در تـار و پـودی بسیی شبها،ندیده چشم من خواب ولی تــــو بـــیخیال و خــوش غــنودی گـــهی هــم نـازنینم،دیـدمت خـواب شــــــدم بــــــيدار،ولى پــــــيشم نـــبودى مــــرا كـــــمتر بــــيازار،اى دلآزار ز آزارم بَـــری،دلبـــر،چـــه ســودی؟!

ت و ک ب بردی دل و ایسمان و دیسنم

بگ و ک افر،مسلمان یا یهودی؟!

ن می خواه ی دگ ر شادم ببینی

مگ ر ظالم،بخیلی یا حسودی؟!

ن می آئی بیرسی حالِ « نادر»

ب میرم از ف راقِ ت و به زودی

سه نقطه ...

سیگار

نـــمانده جــز غــم و جــز دودِ ســيگار كــــنارِ مـــن انــيس و يـارِ غــمخوار كِشـــــم رنــــج فـــراوان،زيــن زمــانه کِشــــم ســيگار هــم،بــا ايــن بــهانه بَــــرد ســــيگار،غــــم مـــن،از دلم زود چــو ابـری در هـوا،خـود مـیشود دود چــــه نـــــيکو مـــــیکند دردِ مـــرا درک ولی خـــود مــیرود تـا مــقصدِ مــرگ اگــــر غـــم در دلم آتش فـــروزد شـــود یـار و بـه پـای مـن بسـوزد بســـوزد،تـا دهـد لَـختی مـرا کـام كــــند شـــايد،دل بـــــىتابم آرام بـــه پـای مــن بســوزد،روز و شبهـا بـــه وقت پُکزدن،بـــر روی لبهـــا بــــوَد دلســـوز يـــار نـــاامــيدش چـــه زیـــبا،قــامت و رخت ســپیدش! بــــرهنه مـــــهشود در دستِ ســـردم بـــــه امـــــينه دردم بـــه وقتِ بـــيكسى و رنـــج و انــدوه نــــبينم جــــز غــــم و آن دودِ انــبوه

شــودگــه،حــلقه در هــواگــم
بـــه شکــلِ ابــر وگــاهی در تــراکُــم
روَد تــا پشتِ بــامِ آســـمانها
بـــرَدگــاهی مــرا هــم آســمانها!!
بـــرزد گــاهی مــرا هــم آســمانها!!
بـــروزيم و بســازيم هــر دو بــا هــم
ولی مـــا رامگـــر ول مــیکند غــم؟!!
بـــود ســـیگار،یک عـــادت،اســارت
خـــودم دانـــم،نــدارد جــز خســارت
دلم خــواهــد دهــد،بــر بــادم ایــن دود
نـــدارد بـــهرِ «نــادر»،زنــدگی ســود

شاەبىت

نـــام تـــو،شــد شــاهبيتِ دفــتر اشــعار مــن نـــام تـــو بُـردن،مــداوای دلِ بــيمار مــن از فــــــراق و دوري ســــــيمای بـــــــیمانندِ تــــو گـــریه و زاری شـــده،هــر روز و هــر شب،کــارِ مــن عـــاشق و ديــوانــه و بــيمارِ چشــمانت شــدم با نگاهی کی کنی، زیبانگه، تیمار من؟! يــــادگارىها ز تـــو دارم،درونِ قـــلبِ خــود ياد كن از عاشق خود،گاهگاهي،يارِ من گر بخواهی یا نخواهی،من به یاد تو خوشم خاطرات و سادِ تو بنشسته در افکار من با خیالت میروم،هر لحظه سوی میکده مــيكده،چشــمان تــو،سـاقى تــوئى،دلدار مــن! مـــن نـــدانســـتم کـــه دل،بــهرِ شکسـتن مــیبَری دل چــــرا بشکســـته پس دادی،امــانتدار مــن؟! صـــد هــزاران عـاشق دلخسـته داری دلربـا مـــن ســياهىلشكرم،تــو نـــازنين،ســردارِ مـــن نازِ تو زیبا،ولی نازت کُشد آخر مرا کے کے از نے از نگاھت،کے بیدہ آزار مین

ای کے چشمت بُردہ دل،روزی بے پایت سے دھم

ای خـوش آن روزی کـه خـود،بـرپا بـه داری،دارِ مـن

مــن جــوانـــي در رهِ تــو دادهام،ديگــر كــنون

کــــــردهای پــــیرم،نـــدارد رونـــقی بــــازار مــــن

کشتنِ «نادر» به غمزه،قتل عمد است،این مکن

مـــىكُشى عـــاشق بـــه غـــمزه،دلبـــر عـــيّارِ مــن

شبانه بی تو

شب است و خسته،امّا چون بخوابم؟!

ز هــــجرانت،شب و روز در عـــــذابـــم

غــــمت بگـــرفته خــواب از دیـدگانم

نشــــينم تــا سَـحر،نــامت بـخوانــم

تــو در خــواب و مـن ديـوانــه،بـيخواب

پُـــر از رنــج و غــم،بــيمار و بــىتاب

شب است و بـــــى تـــو مــن،آواره و مست

مـــــان کــــوچههای تــنگ و بــنبست

نـــمىدانـــى كــه هـــر شب،مستِ مســتم!

در آن آشــــفتگی،یــادِ تــو هسـتم

بــــه بــــيداري و خــواب و وقتِ مســتي

چـــو انـدیشم،در افکـارم تـو هسـتی

چــه شبهــائی بــه یــادِ تــو سَـحر شـد

دو روز زنـــدگانی،بـــی تــو ســر شــد

چــه شبهـا بــی تــو چشــمانم نــخفته

بــــه ســـــينه آتش عشــــقت نـــهفته

وصـــال تـــو شـده خـواب و خـيالم

شب و روز از فــــاالم؟!

دل دیــــوانـــه،بــــىتاب تــو بــينم

دلم خــواهــد كــه شب،خــوابِ تــو بـينم

خــوشا خــوابــيدن و خــواب تــو ديــدن

بــه خــوابِ خــوش،بـه وصـل تـو رسـيدن

خـــوشا آئـــى بــه خــوابــم،نـازنينم

بــــه خـــوابــم،در کــنار تــو نشــينم

صــــفا دارد تــــرا یک لحـــظه دیــدن

ز تـــو نـاز و ز مـن نـازت خـریدن

ولی آن دَم کـــه مــیخواهــم بـخوابــم

بــه هـــم ريــزد غــمت،حــالِ خــرابــم

دهـــد هــجرانِ تــو،رنــج و عــذابــم

خـــيالت كـــى گـــذارد،مــن بــخوابـــم؟!

شـــده نــامت هــمی ورد زبـانم

شـــده روزم ســـيه،هــمچون شــبانم

شـــود هــر شب دلم،شـبگردِ كـويت

خـــودم در خـانه،دل آیــد بــه ســویت

دلم بُـــردی،مـــبر نـــامم ز خـاطر

نگے کے ن گےوشہی چشےمی بے «نادر»

شبنشيني

مــــن و شـــمع و شـــراب،شبزنـــدهداری مــــن و يــــادِ عـــــزيزِ خـــوشنگاری ــن و بـــختِ ســـياه و شبنشــيني نـــــدانـــــى رنــج هــجران،تـــا نـــبينى ز يـــارم دورم و غــم،يـارِ مــن شــد فـــــغان و نـــاله بـــى او،كـــار مـــن شـــد دلی دارم لطـــــیف و جــــنسِ چـــــینی نــــدارم بــــي حـــضورش،هــمنشيني مـرا جـز غـصّه دیگـر،هـمنشین کـو؟! دو چشم پُر ز آبم،گشته چون جو غـــم او،عشــق او،در دل نــهفتم غــــم او جـــز خـودم،بـا کس نگـفتم غـــم و دلتــنگیام،از عشــق یـار است دو چشـــــمِ دلبــــرم،زيـــبا،خــمار است بـــه زیــبائی،کســی هـــمتای او نــیست نـــمىدانـــم كــه بــى او،چــون تــوان زيست؟! گُـــلم،ســـروسهی،بــالابلند است لبـــان غــنچهی او مـــثل قـند است بـــه يــادِ او دل مــن در تب و تـاب لبـــان غـــنچهاش،هـــمرنگِ عــنّاب

مـــــرا رســــوای عــــالم کـــرده يـــارم

بــــهجز او دلخـــوشی دیگـــر نــدارم

چـــو مــن در کــوی او آوارهای نــیست

بهجز مُسردن،به راهش،چسارهای نیست

خــودم در خـلوت و دل پـيشِ يـار است

نگارم گوید این عشق،خندهدار است

عـــجب دلبــرا ا،ز حـالم بـاخبر نـيست

زمانی آید او،کز من اثر نیست!

دلِ «نـــادر» اســـير و جــاننثار است

چــو شــيری در قــفس يــا در حـصار است

شراب میکده

دلم بگــــرفته و آزرده بـــودم بــــه مــــيخانه، پـــناه آورده بـــودم بــــرفتم مــــيكده،در بســـته ديــدم خُـــم و خُــمره هــمه،بشكســته ديــدم نــه سـاغر مـانده،نــه بـاده،نــه ساقی بــــه مــيخانه فــقط غــم مـانده بـاقى نـــه عــاشق ديــدم و نــه مــردِ مســتي جــهان بـــی مـــی،پـــر از نــیرنگ و پسـتی در مـــــيخانهها را قـــــفل ديــــدم هـــمه مســتان،بــه حــالِ غســل ديــدم درِ مـــــيخانهها،ديــــدم پُــــلمب است بـــه رنگ زشتِ زنــجیر،رنگ سُــرب است دلم مـــــىخواست،كـــوبم ســـر بـــه ديـــوار جــــــهان بــــــى مـــى بــــديدم،مـــثل آوار دلم پُــــر شـــد بســــى از آه و نـــاله نــــبود نـــوشم شــرابـــى،يک پــياله! گِـــله کـــردم بــه درگــاه خــدایــم تــو مـــىبينى؟!،تــو مـــىدانـــى كــجايم؟! بـــــرَس يـــــارب بــــه دادِ بـــادهنوشان

خـــــر يداران مـــــى، تشــــنه لبان انــــد تــــــمام دلبــــــران،نــــــامهربانانـــــد. شكــــايت از زمـــانه،بـــــات از زمـــانه،بـــــا فــــغان و نـــالهی دل،بــــیثمر بــود دل دیــــوانـــهام دیــدم چــه بـــیتاب!! گــــرفت چشــمانِ گــريانِ مــرا،خــواب! بــــرفتم خــانقاه و مســـجد و دَيــر بــــديدم شــــاهراهِ مَـــنطِقُ الطَّــير!! بـــــدیدم گـــــوشهی دِنــــجی،ســبوئی بــــيامد عــطر و بـــو،امّــا،چــه بـــوئى!! بـــه جــای ساقی آمـد،یک فـرشته شـــــرابــــم داد و یک نــــانِ بـــرشته بــــه نــام مــن درآمــد فــال و قُـــرعه کــه نــوشم زان شــراب،یک یـا دو جـرعه بــــنوشيدم شــــرابـــــى ارغــــوانـــى مـــرا مســتی بــه ســر آمــد در آنــی! نــــدیدم عـــالم بــــیداری و خــواب مــــــثال آن شـــــراب كــــهنه و نــــاب شـــــدم مست از شـــراب و نـــان آن حُـــور بـــــبُرد بـــا خـــود مـــرا،تـــا عـــالمي دور ز مــن پــرسید:«کــه آیــا روزه هسـتم؟!» بـــه اوگــفتم: «بــلی،هــر روزه مســتم!» دوباره باز پرسید:«عاشق هستم؟!» بگــفتم:«مــن ز عشــق،ایــنگونه مســتم» چـــو فــهمید عـاشقم،از در بـرانـدَم

كـــــبوترگونه از آنـــــجا،پــــرانــــدم

مــــرا چـــون عــاشقان،تكـفيركردند

نشـــان ســوی دلم،هــفتتیرکردند

گـــــناهم عــــاشقى،در پــــيش رو،دار

شـــدم مــحكوم ايـن گـردونِ غــدّار.

از آنــــــجا آمـــــدم،دلتــــنگ و نـــالان

بـــدیدم زنـــدگی،تــاریک چــو دالان

ولى زيــــن عـــاشقى،تَـــوبه نكــردم

قســــم خــوردم ز عشــق،نـادِم نگــردم

صــــدا كــــردم خــــداى لامكـــانم

هــــمانکه داده چشـــمِ خـــونچکانم

«اگـــــرچـــه عــاشق و غــرق گــناهم

چـــو شبهــای سـیاهت،روسیاهم

مگـــــير از مـــــن دل و چشــــم تَـــرم را

مـــــبَر از يـــــاد،يــــادِ دلبـــــرم را

خـــــدای عــــاشقان و بتپـــــرستان

مــــرا مــحشور كــن،در جــمع مســتان

خــــدايـــا،خــالقِ ايــن چــرخ هســتى

۱۸۰

شعر دلتنگی

کـــار هــر روز و شــبم،دلتــنگی و زاری شــده

شـــعرهای قــلب تــنگم،از قــلم،جــاری شــده

هــجر او،چــون آتشــي،بــر پــيكرم دامــن زده

آتشـــــى چــون آتشِ دوزخ،بــه قــلب مـــن زده

تـــا زمـانی در کـنارم بـود،دل را غـم نـبود

زندگانی پُر ز نعمت،شادی من کم نبود

دست بـــه دامــانش شــدم،از دستِ ایــن انــدوه و درد

بـــىوفادلبر،مــرا از دامــن خــود كــرده طَــرد

مــن نــمىدانـم چـرا يکباره عـهد خـود شكست!

رفت و غــم آمـد بـه جـای او،کـنار مـن نشست

او نـــمىآيد دگـــر تــاكــو بـــرَد،بـا خـنده غــم

زنـــدگی دور از رُخش دیگـــر شــده،پُــر پــیچ و خــم

بارِ خود بندم،روم بهیچ وداعی،زین سرا

چـــون نــمى پرسد دگــر آن بــيوفا،حـال مــرا

ای اجــــل مشــــتاقتم،بـــهر خــدا از در درآ

چــون شــدم بـیزار از ایـن دنـیای چـون مـهمانسرا

لحظه لحظه،هر كجائى مىروم،يادش كنم

كــاش مـــىمُردم بــه زودى،تــا كــمى شــادش كــنم!

هــر شــبی را تــا سَـحر،بـا یـاد او نـوشم شـراب

چــون شـراب دستِ سـاقی،کـم کـند رنـج و عـذاب

گـــرچــه رفت و دل نــدارد از فــراقِ او شكــيب

دلبـــرم را،خـالق مــن،شـادمانی کــن نــصیب

گـــرچـــه راحت دلبـــرِ بــدعهدِ مــن،از مــن گــذشت

ای خـــدا،راحت تــو هـم،زیـن بـیوفائی کـن گـذشت

دل ز «نــادر» بُـرد و بشكست،دلبـرِ پـيمانشكن

ریشـــهی جَـــور و جـــفا را،ای خـــدایــــم،بَـــرفکن

شهيد عشق

زمـــانه بـــا شـــتابی در عــبور است دلم غــــمگین و خــالی از سُـرور است تــو نــيستى و جــهانم،ســوت و كـور است دگــــر دســـتم ز دســتان تــو دور است ز تـــو صــد خـاطره در پـاد دارم بـــــه ســـــينه نـــــاله و فـــــرياد دارم دلم خـــون و دو چشــم پُـر ز آب است مـــرا ایــن زنـدگانی،چـون حـباب است دلم بشکســــتی و بُـــردی ز یـــادم از آن پس،تــــيرهبخت و نـــامُرادم دو چشــــــم ِنـــــازنينت،قـــــبلهگـــاهم خــوش آن روزی،کـه بـودیم،هـر دو بـا هـم غـــــم و رنــــج فِـــراقت كـــرده پــيرم كــــنم ايــــن آرزو،بــــى تــو بــميرم كــــنون تـــنها و غـــمگين در اطـاقي نـــــمانده بــــر حــــياتم اشــــتياقى دگــــر افـــتادهام در حــال و روزی

کــــنون افــــتادهام در بســـتر مــرگ

بـــــقای عـــــمر خـــود بــینم دو روزی!

بے پاد تے کے نم،ایے زندگی تےرک

در آن لحـــظه،کــه مــیخواهــم بــمیرم

دلم خـــواهـد،کـه دسـتان تــو گــيرم

بَـــرم بـــا خــود تــمام خـاطراتت

كــــنم يــاد از دو چشــم پُــر شــرارت

شدی آگے اگے رامے ہے تے مُردم

بـــدان جـــز عشـــق تـــو،بـــا خــود نــبردم

گـــــــذر کــــــن بــــــر ســـر آرامگـــاهم

بــــبين بــا چشــم خــود،پــايان راهــم

نـــمىخواهــم بـريزى قـطره اشكــي

از آن چشــــم خُـــمار و نــاز و مشکـــی!

بگـــــــيرم دست تــــــو،وقـــتى كـــه آئـــى

بگـــویم:«بـاز هـم،در قـلب مـائی!»

بگـــویم:«عــاشقِ آن چشــم مسـتم

بــه دنــیای دگــر،بـاز عـاشق هســتم!

بے زیرِ خاک ہے،یاد تو ہستم

شـــــرابت خـــوردهام،مــن مستِ مســتم»

بـــه خــاکِ مـن نـریزد کس گــلابی

بــــریز خـــود دلبـــرم،جــام شـــرابـــی

دلم خـــواهـد کـه بـر رَختِ سـپيدم

نـــویسی در رهِ عشـــقت شــهیدم!

غــــمت دادی بـــه «نــادر»،پـادگاری

نگـــهدارِ تـــو بــاشد،ذاتِ بــاری

شيدا

نــــدیدم راه و افــــتادم بـــه چـاهت شـــدم شـــيدا و مــفتون نگـاهت بے ہے ہے جے مے میں وم،با من تو ہستی تـــو صــيّادی قشـنگ و چــيرهدستی كـــــنارم لحــــظهاى تـــــنها نشســـتى بـــه زنـــجیرت،دل دیــوانــه بســتی دو چشـــمت،پُــر ز نــاز و شــيطنت بــود لباسی نرم و نازک بر تنت بود فــضا پُــر شــد ز بــوئی خـوش تر از عـود تــــبسّم،رنگ غـــنچه،بـــر لبت بــود نگـــاه و چشــم زيــبايت پُـر از راز ادا و خـــنده و،گـــفتارِ تـــو نــاز فســــون و نــاز و اطــوارِ تــو شــيرين غــــمت شــيرين و رخســار تــو شــيرين بـــه لبــخندت،دلم خــوش كــرده بــودم بـــه عشــقت،دل ز عــالم كــنده بــودم ولیکـــن نــاگـهان،تـرکم نــمودی تــــو را جُســـتم ولی دیـــدم نــبودی تـــو در پــيش و دل مــن در پس تــو دلِ دیــــوانــــهام دلواپس تــــو

صـــــدایت دلنشـــــین تر از رُبــــاب است

غـــمت دريـا و عــمرِ مــن حــباب است

دلِ ديــــوانـــه ديــدارِ تــو خــواهـــد

كــــــه ديــــــدارت ز رنـــجِ مـــن بكـــاهد

تـــو سلطان و،دلِ مـن در ركـاب است

طـــــبيبِ مــــن،نـــياز مـــن،چِکـــاب است

لبــــم هـــرلحظهای،نــام تــو خــوانَــد

بـــه دل تــا زنـدهام،یـاد تــو مـانَد

شـــــانه تــــا سَـــحر،بــيدار هســتم

بــــه زنــــجیرت،دلی وابســــته دارم

ز دست غــــم،دلی بشکســـته دارم

نــــمىخواهـــم بــه ايــن زودى بــميرم

مگـــر گـــوئی کـــه:«نـــادر» از تـــو ســـيرم

شيرينكلام

تــــو زيــــبادلبرِ شــــيرينكلامي كــــنم بــــر خـالق چشــمت،ســلامي تــــو شـــور و اشـــتياق وقتِ ديــدار شَــوم هــر روزه بـا عشــق تــو بــيدار بـــه عشــق تــو كــنم روز خــود آغـاز بــــه دل دارم بــه ســویت،شــوق پـــرواز تـــو الهـام قشــنگِ شـعر نـابي بـــــرای ایـــــن لب تشــــنه،تـــو آبـــی اگـــــر روزی،دَمــــی،آئـــی ســرایــم ز تـــنهائي،ز مـــحزوني،درآيــم بــــيا مـــهمانِ مـــن شــو،نـازنينم كـــــنار مـــــن نشــــين،رويت بـــبينم تــو خــود نـازی،مکــن شـیرین مـن،نـاز خــوشا بــا مِــهر تــو،یک لحــظه پــرواز لبِ ســــرخ تـــو هـــمرنگِ انـار است ز مـــن دوری،شب و روزم چــه تـار است! ز تـــو دارم نشـاط و شــور هسـتی بـــه يــاد تــو،حــياتم پُــر ز مســتى نشســــتن بـــا تـو شـيرين،آرزويــم بگـــو تـا كــى نــمىآئى بــه ســويم؟!

خـــوشا آن دَم كــه رخسارِ تـو بـينم

بــــخندی،گــــل ز لبهــای تــو چــينم

بگــــير دست مــــرا،دردت بـــه جـانم!

بگــــویم بـــا تـــو اســرار نـهانم

دلم خــواهــد ز دســتت،مَــي كــنم نـوش

بــه پــندِ ایـن و آن،مـن کـی دهـم گـوش؟!

نـــباشی،مـــن نــخواهـــم دیگـــر هســتی

بكِش از لطـف،بـه سـر،مـا را تـو دسـتى

بــــــيا شـــــيرين تر از،شــــيرين فـــرهاد

تــــرا هــر روز و هــر شب مـــيكنم،يــاد

دل «نــــادر» هــــمی گــــيرد بـــهانه

رَود بـــا تــو دمــي،شـانه بــه شـانه

طُرّه

ديــــدمت اي مــــهلقا،در خـــواب دوش طــــــر هات زيـــــبا،رهـــا،از روى گــوش تـــاكــه ديـدم آن يـريشانموي تـو دادم از دســــتم،هــماندم عــقل و هــوش در رگ و در تـــار و پــود و جـان خـود مـن عـيان ديـدم،كـه خـون آمـد بـه جـوش دل ز مــــن بگــــرفت بـــهانه،زلفِ تــو گـــــفتم:«ای دل،آبـــرو دارم،خـــموش!» مـــوی تـو بـا بـاد مــیرقصید و مـن ديـــدم از دل نـاگـهان،آمــد خـروش دل بگـــــفتا: «بـــا چــــنین زلفِ رهـا! چـون تـوانـم مـن دهـم،پـندِ تـو گـوش؟!» گشــــتم آشـــفته،بـــه دل گـفتم:«دلا تـــو ز خـيلِ مــردمی يــا از وحــوش؟!» گـــوش دل بگـــرفتم و گـفتم بــه دل «تــو مــرا بــيچاره كــردى،اي چــموش!» دل بــــرفت،رنـــجیده و مـات و حــزین دیـــدمش یک گــوشه کــز کــرده،چــو مــوش! ب___ ت___و گ_فتم:«دلربا،بــهر خــدا

خـــرمن گــيسوی خــود از مــن بــيوش»

گــــفتم:«ای دلبــــر،مکــن دیــوانــهام
طـــــرّهی زیــــبا بــنِه در پشتِ گــوش!»
تــــو بـــه جـــای زلفِ زیــبا و رهــا
خـــواهشــم،انـــداخـــتی در پشتِ گــوش!
رفــــتی و رفــــتی و رفـــتی در پشتِ گــوش!
ســــاقی آمــــد در کــنارم بــا شــراب
ســـاقی آمـــد در کــنارم بــا شــراب
گـــفت مـــرا:«ای عــاشقِ شــیدا،بــنوش»
هـــر دو چشـــمم،پُــر ز بــاران شــد ز غـم
در هـــــماندم ز آســمان آمــد ســروش:

بــــهر آزادی دل،«نــــادر» مکــــوش»

طريقت

كـــنم يــادِ تــو در وردِ ســحَرگاه تــــنم لرزد،بـــرَم نـــام تــو هــرگاه چـو مـهمانی بـیا،پـیشم تـو نـاگـاه کــــه از عشــقم کــنم،روزی تــو آگـاه تـــوئى روحـــم،تـــوئى عشـــقم،تـــو جــانم بگـــو بــی تــو چگــونه،چــون بــمانم؟! دو دستِ پُـــر نـــيازم،مــانده خـالي نـــــيايد بـــى تـــو شـــادى،ايـــن حـــوالى بــــمانی بــــا دلم،مـــن زنــده مـانم کسیی را جےز تے میں،دلبےر ندانے بَـــری دل را بــه یک غــمزه،تــو در جـا ســـپس دل مــــیبَری بـــا خـــود بـه هــرجــا هــمیشه،هــر زمـان،هــرجـا کـه هسـتم تــرا بــينم،نــه خـود را،مـن چـه هسـتم؟! ز تـــــو دورم،دلی دارم هـــــراســـــان غـــم عشــق تــو مــردن كــرده آسـان مــــرا جــــز ايـــن نــباشد انــتظارى دَهـــــــى تسكــــــين مـــــــن در آه و زارى چــرا چشــم مــرا پُــر گــریه خـواهـی؟! دل بــــيچارهام بـــا نـاله خـواهـي؟!

دلم آوارهی کــــوی و طـــریقت

مـــرا شــد عـاقبت،عشــقت،«طَـريقت!»

بــــفرمائی کُـــنی هــر آنــچه تــقدیر

نـــدانـــم چــارهای یـا راهِ تــدبیر

بـــــيا ای گــــل،کســـی جـــز تـــو نـــدارم

بـــــيا،فـــــريادرسي جـــــز تـــو نـــدارم

اگـــــرچــه مــن گــدا هســتم تــو دارا

بــــيا بـــا عـاشق خـود كـن مُـدارا

مـــــدارا بـــــا دلِ بـــــيچارهام كـــــن

مــــداوای دلِ صـــدپارهام کــــن

بــــــيا پــــــيشم،بـــــده روزى مُـــــرادم

بگــــو،کــــی مــیرسی آخـــر بــه دادم؟!

بــــوَد عُــــمرِ مـــفيدم آن زمـــاني

کــــنی بــــا «نــادر»،ای گـــل،مــهربانی

طنّاز

گــــل زيـــبای طـــنّازم،چــه نـازی!! كـــنم بــا خـاطراتت،عشـــقبازى نگـــارنــازنین،خــوش آب و رنگــم زدی بـــا تـــير مــژگان،قــلب تــنگم تــو كــردى عـاشقم بـا عشــوه و نـاز بـــيا چــيزى بگــو،حــرفى بـــزن بـــاز! فــــقط یک روز،یک شب،یـار مـن بـاش بــه دست خــود بگــيرم دسـتت ای کـاش! نـــــدارم جـــــز وصــــالِ تـــو نــيازى مگــــر طــفلی،دلم گــیری بــه بــازی؟! خــيالت هـــر شــبی بــا مـــن بــخوابــد سَـــحر آيـــد،جـــمال تـــو بــتابَد غـــمت هــر شب،بــه بــالين مــن آيــد مـــــرا بــــی تـــو دگـــر شـــادی نشـــاید خــوش آن خــوابــی کــه در خــوابــم،تــو بــینم بـــهشت آنـــجا بــود، پـيشت نشــينم دلم بــــردی،نــه ســر دارم نــه ســامان دلم پـــــيشت امــــانت،مـــاهِ تـــابان غـــمت شـــد روز و شب،خـــورد و خــوراكــم در ایــــن دنـــيا فــقط دارم،تــو را كــم

بــــه يـــادت بـاده مـــانوشم پــياپَى

بــــه امـــيدي مـــرا تسكـــين دهـــد مـــي

حـــــياتم بـــــى رُخت از هــــــم بـــپاشد

تـــرا خـــواهــــم،کســـی چـــون تــو نــباشد

بگــو ای بســته بــا مــن عــهد و پــيمان

کـــجا و کـــی شـــوی مـــن را تــو مـهمان؟!

غـــــم دوری،قـــــرارم بُـــــرده از دل

بـــود نــاديدن رويت،چــه مشكــل!

ز رنــــج و دردِ «نــادر»،گــرچــه گــفتم

ولی یک قـــطره از دریــاچه گـــفتم!

عاقل

عـاقل آناست،كـه عاشق نشـود،هـيچ زمان

بــه دلِ عــاشق و ديــوانــه،حــرام است امـان

نــرود غــم ز دلِ عـاشق بــيچاره،بــرون

کس نـــبیند دلِ دیـــوانـــه کــه گــریَد ز درون

کے شنیدہست کسی جان بدھد بھر کسی

مگر آن عاشق درمانده که شد خوارِ کسی

عالم عشق و جنون پُر ز غم تنهائيست

ســـهم ديـــوانــهدلان،عـاشقي و رسـوائـيست

قـــصّهی عشـــق نگـوید بـر بـیگانه و خـویش

آنکــه از دلبــرِ خــود،نــاز نـمىبيند بـيش

جــــز خــدا مَــحرم اســرار نــدارد دلِ او

بـــى رُخ يـــار،چـــو زنـدان و قـفس،مـنزلِ او

بـــهرِ عــاشق نكـند فـرق دگــر،شــام و سَـحر

مگـــر آیـــد بـــه کـنارش صـنمَش بــار دگــر

ز ســـرِ «نــادرِ» آشـفته،دگـر عـقل گـریخت

آبرو داشتم امّا،گل من،عشق توریخت!

عشق پیری

كــــنارم بـــاش دلبـــر،گـــرچــه پــيرم بـــــيا يک لحــــظه دامـــان تــو گــيرم اگــــرچـــه پــيرم امّـا،دل جــوان است بـــه يــاد تــو دلم روز و شــبان است پـــــرىرو،نــــازنين،زيـــــباتر از حـــور مـــرا پــيرى ز عشــقت كـــى كُــند دور؟! تــــو مـــعبودی و مــعشوقی و مــنظور بـــــيا،عشـــقت كُــند يـــيرى ز مـــن دور زمان با عشق تو گردد فراموش زمانه کی کند عشق تو خاموش؟! بَـــری دل از جــوان و آن کــه پــیر است دل مــــن هـــم بـــه دام تـــو اســير است چــو بــختِ تــو،اگــر مــویم سـفید است بــــه يـــاد تــو شبِ تــارم ســپيد است گـــذشته گـــرچـــه از مـــن ســن و ســالی دلم دیـــــوانـــــهی روی تـــــو گشـــته كـــه گــويد عـاشقى از مــن گــذشته؟! بـــــه ســـــينه،يک دل ديـــــوانــــه دارم

لبـــــى بـــــا خــــندهها بـــــيگانه دارم

بـــه چشـــمت عــاشقم،هــمچون گـــذشته

ز هــــجرانت،دلم در خـــون نشســــته

نــــمىدانـــــد دلم شـــــرم و خـــجالت

مـــرا عـــاشق نـــموده بــر جــمالت

كـــنون انگشتنـــمای خـاص و عـامم

تـــــرا جـــز رهـــزنِ دلهـــا چـــه نـــامم؟!

مـــــرا از ره بــــه در،کــافر،تــو کـــردی

مــرا خــاکِ رهت،بــر ســر،تــو کــردی

دو چشــــــمِ دلفـــــریب تـــو قشـــنگ است

بـــرای تـــو دلِ «نـــادر» چـــه تـــنگ است!!

عشق جاوداني

بـــه دنـــيا آمـــدم،در مـاهِ آبـان گــــرفت جـــانم ولی،آن مــاهِ تـابان ز او دارم بـــه دل،عشـــقی نــهانی غـــم و رنــجی بــزرگ و جـاودانــی بـــه دست و پـای مــن،زنــجیر مــویش دو دستِ پُـــر نــياز مــن بــه ســويش دلم در دام زلفش بســــــته بــــــينم ز كــــف دادم دگـــر دنــيا و ديـنم امــــيد دل،دوبــــارهديدن او بــــه کُــــنج خــــلوتی،خــــندیدنِ او جــــفایش،رشــــتهی الفت بُــــریده خـــوشی بـــی او ز قــلب مــن پــریده جــــفا ديـــدم،از ايــنرو،مــن حــزينم رَوم غــــربت، دگـــر، خـــلوت گــزينم دگــــر بـــيگانه او چــون ديگــران است جـــفا،خـــوی و ســرشتِ دلبــران است خــوشی گــرچـه دگـر بـر مـن حـرام است مـــرا دوری ز دلبــر،کــی مَــرام است؟! وفـــای دلبـــران،نــاپایدار است!! جـفا از سـوی عـاشق،عـیب و عـار است شــود «نـادر» بــه ایــن زودی فـرامـوش رَود در لیستِ انســـانهای خـــاموش

عشق و عقل

ســــتيزِ عــقل و عشــق و صــد شكــايت نــــمیگنجد،دو شَـــه،در یک ولایت یکــــی حــاکــم شــود،آن یک فــراری ســـــتیزه بــــر ســـر زیــــبانگاری از ایسنرو عاشقان،دیسوانسه خسوانسند کـــــه مـــــعنای تـــــعقِّل را نــــدانـــند نگــــاری بُـــرده از مــن دل،کــه دانـــم بـــه نـاز خـود كُـند،خسـته ز جـانم بـــه نـــازِ چشـــمِ خـــود بـــيچارهام كـــرد نـــخوانــده نـامهای،صـدیارهام کـرد لبـــان غـــنچهاش،تــنگ و دلم تــنگ فــتاده بــين مــا صــد كــوه و فــرسنگ زمســــتانِ فــــراق او چــه ســرد است!! ز او دورم،دل مـــن پُـــر ز درد است دل مــــن هــــمزبان بــــى او نـــدارد ز چشــــم،قــطره قـطره،غــصه بـارَد دلِ مـــن تــاب هــجر او نــدارد غــــم او کــــی مــــرا راحت گـــذارد؟؟! غــــمش دست از ســــرِ مـــن بــرندارد مگــــر روزی کـــه در خـاکــم ســپارد

حـــديثِ عشـــقِ او شـــد مشـــق و درســـم

ز رســـــوائــــــى،ز بـــــدنامى نـــــترسم

قَســــم خــوردم کــه دیگــر دل نــبندم

بــــهجز او،بـــا کســی دیگــر نــخندم

هــــــمى تـــــرسم رَود،نــــامم ز يــادش

ز جَـــور خــود زنَــد،در قـلبم آتش

اگــــر «نــادر» دهــد جـان،بــهرِ دلدار

فــــــدای تــــــاری از گـــــیسوی آن یـــار

عكسِ آتشزا

مــــــــرند عكست مــــرا آتش،نگـــاهش چــون كــنم؟!

دل کُند دیـوانگـی،گـو سـر بـه راهش،چـون کـنم؟!

تـــا زدم عكسِ قشــنگت روى ديــوارِ دلم

شد هیاهو،غلغله،وصف و بیانش چون کنم؟!

درددلها میکنم با عکس تو هر روز و شب

چــون نـدارم مَـحرمي،بـا كس عـيانش چـون كـنم؟!

شعلهور گــردد دلم،وقــتى كــه يـادت مـىكنم

يادِ تو از لوح سينه، حذف و پاکش چون کنم؟!

كــــاش مـــــىآمد دلم،عكس تـــرا آتش زنـــم

من که نتوانم چنین،جائی نهانش چون کنم؟!

آن دو چشــــم پُــر شــراره،هســتىام آتش زده

مــن مــهار ايــن درون پُــر ز آتش چـون كـنم؟!

آرزو دارم كـــنم جــانم نـــثار چشــم تــو

چشم تو دور مانده از من،جان،نثارش،چون کنم؟!

پُــر ز بـــاران مـیشود،چشــمم چــو بـیند عکس تــو

این دو چشم منتظر،شبها به خوابش چون کنم؟!

دل بــهانه گـــيرد و خـــواهـــد كـــه آيــد خـانهات

چــون نــمىدانـم كـجائى،رهسـپارش چـون كـنم؟!

تا تو رفتی،زندگی با من شده ناسازگار

زندگی،نامهربان است،مهربانش چون کنم؟!

رفـــتی و دیگـــر نـــدارم دلخـــوشی جــز عکس تــو

ایـن دل دیـوانـه،بـی عکس تـو،شـادش چـون کـنم؟!

عکس روی ماه تو،صد خاطره آرَد به یاد

«نادر»ت دیـوانـه شـد،از غـم رهـایش چـون کنم؟!

غروب

غـــروب،یــعنی ز تــو دوری،جــدائــی طــــــلوع،يـــعنى زمـــانى كـــه تـــو آئـــى نــــبودت،آبِ چشــــمِ مــــن گـــرفته غــــمت،صــبر و قـــرار از تـــن گـــرفته غـــروب آمــد،دلم بــی تــو گــرفته مكــــن مـــنع دلم،عـــاشق،خِــرفته غـــروب آســمان،هـمرنگ خـون است نــمىدانـــى كــه حـالم بــى تــو چــون است! دل مــن تــنگ و دنــيا بـی تـو شـد تـنگ زنَــد غــم بــر دلِ مــحزونِ مــن چــنگ غــــم دوري ز تـــو،صــدها كــتاب است دل مـــن تــنگ و غـــهه بـــعحساب است بــــه لب دارم بســــى حـــــرفِ نگـــفته بــــه دل راز و غــــم عشــــقت نــهفته بے هرجا میں روم، یاد تے هستم بـــــه چشــــمِ تـــو،دلِ ديـــوانـــه بســـتم بــــه شـــوق ديــدنِ تــو زنــده مــانم تــــرا خـــواهـــد دلم،آرام جــانم عـــــــزيز نــــــازنين،دردت بــــــه جــــانم نگــــفتی مـــنتظر تــا کــی بــمانم؟!

بگـو تـا كـى ز ديـده،خـون فشانم؟!

نــــيائي،خـــط خــورَد،نـام و نشـانم

نـــــمىميرم،بـــــه امـــــيدى كـــه آئـــى

حـــــجاب از چـــــهرهی مــاهت گشــائی

نـــــدارم جــــز تـــو کس،دلبـــر،کـــجائی؟!

بے پایان کے رسے فصل جدائے؟!

پـــــرستی نــــازنینم گــــر خــدائــی

نــــجاتم دِه ز رنـــج ایـــن جــدائـــی

اگــــر مــاندم،تــرا ديـدم دوبـاره

دَهـــم جـان پـيشِ پـايت بـا اشـاره

بــــــپرس از حــــالِ «نـــادر»،گــاهگاهی

نـــخواهـــم جـز پـناهِ تــو پـناهی

غم باوفا

ز او دارم بــــه دل،زخـــمی،عــمیق است

غـــم او تـا ابـد،بـا مـن رفـيق است

مــــن و انــــدوهِ او بـــا هـــم رفــيقيم

ز روزی رفــــته او،یـــارِ شـــفیقیم

دلم چـــون چــيني و چــون شـيشه مـانَد

چــو بــلبل از غــم و از غــصّه خــوانَــد

نگـــــارِ مـــــن،ز گـــردون،پُـــر جـــفاتر

غــــم دلبــــر ز دلبــــر،بـــاوفاتر

شکســـته گـــرچــه قـــلبم را چـــو شــيشه

بـــود يــادش مــقدّس تـا هــميشه

ز دلبــــر دورم و تـــنها و دلســـرد

دلم شـــاكـــى ز دستِ چــرخ نـامرد

غــــــمي دارم كــــــه خـــــيلي بــــاوفا است

هــــــمیشه در کـــــنار و یـــــار مـــا است

غــــم و انـــدوهم از دلبـــر امــانت

بـــــرای حــــفظِ آن،جــــانم ضـــمانت

شــده شـامم هـمه،شام غـريبان

ز دست عـــاشقی،ســـر در گــــریبان

غــــــمِ يــــــارم ز مــــــن،دست بـــرندارد

مگـــر آندَم کــه در خاکـم سـپارَد

ز او دور و دلم از او جــــدا نــــيست

کسیی برتر ز او،غیر از خدا نیست

بـــخواهـــم از خــدا،خـندان بـمانَد

ز غــــم دور و جـــوان،شــادان بــمانَد

خــــدای بــــی شــــریک و بــــینیازم

نگـــــهدار از بـــــلا،زیـــــبای نــــــازم

شـــده گـــرچـه نگـارم رویگــردان

غـــــمِ «نـــــادر» ز دلبــــر يــادگار است

هــــمیشه،تــا کــه هســتم،مــاندگار است

غم دوری

غــــمی دارم،غـــم مــن دوری از تــوست

کسی چـون تـو بـه عـالَم،کـی تـوان جُست؟!

بـــــانا كـــــه تــــو آرام جــانى

تــــرا خــواهــم در ایــن دنــیای فــانی

بــود چشــمِ تَــرِ مــن،تــا سَــحر بــاز

بـــه امــيدى،ســحَر مــويت كــنم نــاز

تـــو بـاشى در كـنارم،دل شـود شـاد

شـــود ديـــوانـــهدل از غــصّه آزاد

خــــوشا در خــــلوتی پــــيشم نشـــينی

نــــباشد جـــز تــو آنــجا هــمنشيني

هـــــمیشه در تب و ســــوز و گــــدازم

كـــجائى تــا بــه پــايت جــان بــبازم؟!

بے یادِ تے چے شبھا گریہ کردم

بـــهجز عشــقت نــدارم كـار و پـيشه

تــــرا در يـــاد خـــود دارم هــميشه

تـــو سـلطان،مــن نگــهبانم بــه درگــه

خــوشا آئــی بــه خــوابـــم تـــا سـحَرگه

بـــــــپيچم دَورِ دســـــتم،مـــــوى نـــرمت

بــــبینم نـــاز چشـــم و رنگِ شــرمت

دلم جــــز یک نگـــه از تــو نــخواهــد

نگـــاهِ تـــو فــــقط،رنـــجم بکــاهد

بــه دل جــز عشــقِ تــو دیگــر نــدارم

هــوس،جــز وصــلِ تــو در ســر نــدارم

تــــوئی آن دلبـــرِ فــــتانهی مـــن

بـــمانَد عشـــقِ تـــو،افســانهی مــن

کـــنی تَـــرکِ مــنِ دیــوانــه هــرگاه

ســـراغِ «نـــــادر» آیــد،رنــجِ جــانکاه

غم هجران

تـــو رفــتى،آســمان پــيوسته ابــرىست

غــــم هـــجران و دوری،سـخت دردیست

كــــجائى؟! چــرخ گـــردن،دشـــمنم شـــد

غــــم تـــو،وصــلهی جــان و تــنم شــد

گــــرفته رنگِ مـــاتم،هــرچــه بــينم

غــــم و انـــدوه و غـــــضه،هــمنشينم

تــــو رفــتى،بـــى تــو تــنها،تــيرهروزم

ســــحَر تـا شب،بـه عکست،دیــده دوزم

فــــــتاده بـــــين مــــا،بُــعد و مسافت

نـــــدارد زنــــدگی،بــــی تـــو لطــافت

بگـــو ای مـاهر مـن،یارِ عـزیزم

ز دست غــــم،كــــجا بـــايد گــريزم؟!

بگـــــيرم چــــرخ گــــردون را گـــريبان

كــــند دل را غــــمين و ديــده گــريان

بــــه ایــن چــرخ فــلک،بس کــینه دارم

غــــم هــــجرانِ تــــو در ســينه دارم

شــــدم بــــيزار از ايــن چــرخ دلآزار

نــــدارد عـــاشقی،هـــيچگونه بــازار

نــــــيَم راضــــــى ز دستِ چـــــرخ غـــدّار

از ایسن گسردون نسسازیبای مکسار

زنــــم دادی کــنم کـــرّ،چـــرخ گـــردون

ك ند رنج مرا هر لحظه افزون

۲۰۸

كـــــنم نــــفرين ايـــن گـــردونِ لجـــباز

جـــدايـــم كـــرده از،غــمّازِ طــنّاز

غــــم هـــجران،كــه مـــن دارم،كــه دارد؟!

کســــی از رنــج جــانکاهم چــه دانــد؟!

كـــجائى؟! از كــه پــرسم مــن نشــانت؟!

دهـــم بـارِ غـم سـنگين نشانت؟!

خــوش آن روزی کــه در پــیشم تـو بـودی

نــــبودی دشــمنم،خــویشم تــو بــودی

بـــه نــازی،مست و مـدهوشم نــمودی

از آن پس،مســــتی و عــیشم تـــو بـــودی

بـــود ایـــنک امـــید و آرزویـــم

کے بازآ ئے،غےم را با تے گےویم

نــــباشى،دردِ دل را بـــا كــه گــويم؟!

چــو آئـــى،ديگـــر از غـــمها چـــه گــويم؟!

ك____ ه غــرقم در غــم و رنــج و مشــقّت

اگــــرچــه مـــىدهد بــر بــاد،عشــقم

بـــه پـاد تـو خـوشم،اسـتاد عشـقم

وجــــودِ نـــازنينت بــــىبلا بــــاد

دلم دائــــم بـــه عشــقت،مــبتلا بـاد

هــــمیشه یـادِ تــو در دل،گــرامــیست

حــدیثِ عشــق مــن،غــمگیندرامــیست

تــو خــوش بـاشى،دلِ «نـادر» شَـود شـاد

دلم در ســــينه،نــــامت مـــــيزند داد

غم يارم

نگــــارم،خـــواب مـــىديدم،غـــمى داشت

بــــه ســــينه آه و در دل،مـــاتمي داشت

دلم بگــــرفت و گـریان شـد دو چشــم

نگــــارم حــال در هــم،بــرهمی داشت

_____ع گـــــنارش

عـــــزیزِ مـــن،چــه غـــمگینهمدمی داشت

بـــــدیدم ابــــــرِ بــــــارانزائــــی آمـــد

صــــدای نـــاخوشایند و،بَـــمی داشت

بــناگــه اشکِ چشــمم شــد ســرازیــر

دلم آشــــفته،حــال دَرهـــمى داشت

نـــــبودم تـــــا شَــوم ســنگِ صـــبورش

خـــوشا آنکس کـــنارش،مَــحرمی داشت!

چــه مـــیشد زنـــدگی هـــم،مـــهربان بـود

بــــرای رنــــج عشّـاق،مــرهمی داشت؟!

زمـــان،آرام و غـــمگین راه مــــیرفت!

غـــم بســـيار و شـــادى هـــم،كـــمى داشت!

ز خـــواب،نــاگــه پــريدم،يــار ديــدم!!

كــــنارش،زنـــدگانى عـــالَمى داشت!

نگــــارم بـــود و «نــادر» دیــد او را

بــــه روی گــــونه،غـــمگینشبنمی داشت

فتنهگر

ای کے با ناز و ادا،در قلبِ من،جا کردهای

دلبَــری،بــا چشــم خـود،از پـیر و بُـرنا کـردهای

چــهرهی زیــبای تــو،در جــمع خــوبان بـینظیر

با دو چشم نرگسات،صد فتنه برپا کردهای

با دو چشم دلفریب و رهزن و با نیم نگاه

ایسن دل سسرگشته را،مسفتون و شسیدا کسردهای

ایـــنهمه زیــبائی و نـاز و کـرشمه،نـازنین

از خــدای خــود گــرفتی یـا کـه پـیدا کـردهای؟!

هــركجا و هــركسي از چشــم تــو گــويد سـخن

يار شهرآشوب من،در شهر،غوغا كردهاي

مـــن کــه دانــم رهــزنی،غـار تگر دیــن و دلی

بُــرده چشـــمت دل ز مــن،بـيهوده حـاشا كـردهاى

مـــىكُشى بــا نـاز و بـا لبـخندِ خـود جـان مــىدهى

دیسن و ایسمانم شدی، چون کار عیسیٰ کردهای

مــن ز تــو آمــوختم،احسـاس خــوب عـاشقى

با اشاره،با تبسّم،عشق،معنا کردهای

شــــعلههای آتشــــی دارم نــــهان،انـــدر دلم

آتش عشـــــق،در دلِ دیـــوانـــه بـــرپا کـــردهای

بـــهر تسكــين دلم،حــتّى نكــردى يك نگــاه

خـــود زدی آتش مــرا،از دور تــماشا کــردهای

نـــاامــيدم كــردهاى بـا وعــدههاى دلفــريب

بسكــه بـا مـجنون خـود،امـروز و فـردا كـردهاى

كار من بر درگهت،خواهش،تمنا،التماس

عادت و خروی مرا،همون گداها کردهای

روزگــاری عـاقل و مـحبوب بـودم پـیشِ خـلق

تــو مــرا از رَه بــه در،بــدنام و رســوا کــردهای

آتشــم زد چشــم تــو،ديــنِ مــرا از مـن گـرفت

آ تشــــــم روز جـــــزا،گــــویا مــهیّا کـــردهای

ساحل از منن دور و فانوسی نمیبینم به چشم

چشـــم «نـــادر»،نــازنین،از گـــریه دریــا کـردهای

فراق

فـــــراقت كـــــرده بـــــيزارم ز دنــــيا تـــــمنّای تـــــرا دارم ز دنــــیا فـــــراقت بُـــرده دلبـــر،از ســـرم هـــوش صـــــــدای شــــــيونِ دل،آيــــــدم گـــوش مـــــرا آخـــــر کُشـــد،ایـــن دردِ دوری نــــــدارم بــــيش از ايـــن تـــابِ صـــبورى مــــرا کــوی تـو لیــلی،گشــته کــویم بگـــو رنـج فـراقت بـا كـه گـويم؟! دلم تـــنها و مــحزون،بــی تــو بســيار چــه خــواهـد شـد،نشـينم بـا تـو يكـبار؟! چــه کــردی مــن شـدم دیـوانـه،ای یـار؟! چــه کــردم مـن،کـه کـردی روز مـن تـار؟! از ایـــن دنـــیا،غـــم تـــو ســـهم مــن شــد وصــــالِ تـــو خــيال و وَهـــمِ مـــن شـــد چــه مـــیشد ســهمم از دنـــیا تـو بـاشی؟! چـه مــیشد روز و شب بـا مـا تـو بـاشی؟! بـــــمیرم از فـــــراقت،گـــــر نـــــیائی ز دامَت كــــى بـــود دل را رهــائى؟! دلم دیــــوانـــه،چشـــمانم شــده زار ندارم جےز تے ای گےل،با کسے کار

وصال تو،اگرچه،یک خیال است

ز خـــاطربُردنت دلبـــر،مـــحال است

دلم را پس مــــده،پــــيشِ تــــو بــاشد

نگـاهِ تـوبـر آتش،آب پـاشد

از آن تـــرسم اجَــل،عــمرم بگــيرد

نـــــبینی عــــاشقت،از غـــــم بــــمیرد

دلم نـــــزدت امــــانت مــــــیگذارم

تـــــرا دست خـــــدایت مـــــیسپارم

ســزَد «نــادر» نــهَد ســر پــيش پــايت

کــــند بــــا یک اشــاره،جــان فـــدایت

فرشته

تـــو كــردى بـا دل مـن مـهرباني چ به زیب با شد،کنارت زندگانی! شـــــدى زانپس،تـــــمام آرزويـــــم فـــرشته بــعد از ایــن،نــام تــو گــویم تـــو لذّت،تــو سُــرور و شـادماني تـــو مــعنای خــوشیّ و زنــدگانی تـــو زیــبا کــردهای،روز و شـبم را تـــو درمـان کـردهای،تـاب و تــبم را رَود كـــــى يـــاد آن لحـــظه زيـادم تـــو بــردی نـازنین،غــصّه ز یـادم دلم شـــاد و غـــم از دســتم فــراری گـــــرفتم از لبـــان تــــو قــــراری ز شـــادی تــا سَـحر آن شب نـخفتم ز لبهـــای تــو پــيمانی گــرفتم تـــو گــفتى:«يــار و غــمخوار تــو مـانم هــــــمى يـــــار وفــــادار تـــو مــانم» گــــاتوبودن على المـــاتوبودن تـــو و نــاز و نگـاه و دلربـودن تـــــمام لحــــظههايم بــــا تـــو لذّت بـــخواهـــم از خــدا،بــهر تــو عــزّت

فـــــدایت مـــــیشوم،از بس عـــــزیزی

گــــنَه نــــبوَد،اگــــر خــونم بـــريزى

نکُشـــــته تــــا مــــرا نــــاز و ادایت

بــــفرما تــــا كــــنم،جــانم فــدايت

صـــــدای خـــــندهی تـــــو،دلبـــر نـــاز

بــــود زيــــباترين آهـــنگ و آواز

صــدایت چــون نــوای تــار و عــود است

غـــم عشــقت مــرا،در تــار و پــود است

درونِ دل،بـــــــــــــــــــازم

بے پای تے کے خصوبی،جان بےبازم

تــــرا خـــواهــم هــمیشه از خــدایت

خــــدای مــــن ز غــم ســازد جــدایت

اگــــر روزی بَــرد «نـادر»،تــو از یـاد

هـــــزاران لعـــن و نـــفرينت بـــر او بـــاد

قاصدک

قـــــاصدک از کـــوی تـــو،ایکـــاش،آرَد یک خـــبر

تـا دهَـم ایـن شـعر و گـویم،پـیش دلدارم بـبَر

ای خــوشا،آن روزگــاری یـار مـن بـودی،گـلم

روزگارم گشته اکنون از غصت زیسر و زِبَسر

چـــون تــمام دلخـوشی و آرزوی مـن شـدی

دست ز عشــــقت نـــازنینا،بــرنمیدارم دگــر

تــو گــرانــقدری،چـو مـرواريـدِ پـنهان در صـدف

از هـــه زیــباتری،زیــباتر از دُرّ و گُـهر

آرزو دارم شـــــــبی دیگــــر،شَـــوی مـــهمان مـــن

تا نشان تو دهم،این دیدهی بیخواب و تَر

بــــــى توبودن، زنــــدهبودن، بـــاتوبودن، زنــدگى

آرزو دارم کــــنارت،عـــمر خــود آرَم بــه ســر

گـــر تـــو بـــازآئــي،نشــيني لحــظهاي در پــيشِ مــن

التــماست مـــىكنم،ديگـــر مكـــن از مـــن حـــذَر

آنقـــدر از تـو خـبر بگـرفتهام از ایـن و آن

رفــــتهام از يــادِ خــود،از حــال و روزم بـــيخبر

آرزو جـــز ایـــن نـــدارم،مـــن در ایــن دنــیای دون

لحظهای در خواب خوش،یکدم ترا گیرم به بَـر

مـــرگِ خـــود بـينم كــه بــى تــو،تُـند،مــىآيد ز دور

صــبرِ مــن آمــد بـه پـايان،صـبر،كـى دارد اثــر؟!

ناامید و خسته هستم،عاشقم،حالم پریش

كــى كــنم بـاور گــلِ مـن،مـعنى صـبر و ظـفر؟!

از خـــود و از آبـرو،از جـانِ خـود بگـذشتهام

چـونکه دانـم عـاشقی،سـخت است و راهـی پُـر خـطر

تا به روزی زندهام،یادِ تو را دارم به دل

مــن بــه يـادِ تـو خـوشم،يـادم كـن،از يـادم مـبَر

گــــرچــه در انــبارِ دل،دارم بســی نــاگــفتنی

مـــى سُرايـــم بـــيت آخـــر،ســاده،كــوتَه،مـختصر

هــيچ شكــايت،شِكــوهاي هــرگز نـيارَم بـر زبـان

گــر کُشــی،یـاگـر زنـی بـر قـلبِ «نـادر» بـا تـبَر

قرار

ز تـــنهائی،ز غـــربت،خســـته بــودم قـــــراری بـــا نگـــارم،بســته بــودم بــــه كـــنجى مــنتظر بــنشسته بــودم ســـــــرِ وعـــــده،گــــل خـــوشبو نـــيامد عــــزيز و دلبـــر خـــوشرو نــيامد بــــه جـــای او،ز دور،انـــدوه آمـــد بــــه ســــينه غـــــصّهای،انـــبوه آمـــد دلم در ســــينه بــــىتاب و حـــزين بـــود نـــــيامد او،غــــم و رنـــجم از ايـــن بـــود گــــمانم كـــرده آن وعــده فــرامــوش گـــــــرفته بســـــترِ خــــوابش در آغـــوش بـــــلورِ اشکِ چشـــــم،مـــــثل شـــبنم بــــرای گـــریه بــود آمــاده کـــم کـــم بـــه خــود گــفتم: «بــرو، دیگــر نــیاید اســـــــــــــــــــــــــازه پـــــــــدا کـــــرده شــــــاید!» ســــراپـــايم پُـــر از دلواپســي بــود كـــــنار دلبــــرم،شـــايد كســى بـــود! صـــــدای دلشکســــتن مــــــیشنیدم ز دنــــيا و ز هســـتى دل بُـــريدم

کــــند بســــيارِ بـــــى تـــو،آه و زارى»

اگـــــر «نــــادر» دَمـــی تــنها گـــذاری

قسمنامه

قســــم بـــر تـار تـارِ مــوی نــرمت

بــــه ســـرخــى قشــنگِ رنگِ شـــرمت

قســـم بـــر جــامهی خــوش عـطر و بـویت

نــــباشد مــاه،زيـــبا هـمچو رويت!.

قسم بر غمزه و بر قمر و نازت

بــــه گــــيسوی،پـــريشانکرده بـازت

بے آن گیسوی در هر سو پریشان

جـــدا کــردی مــرا از قــوم و خــویشان.

بـــه گـــفتارت،كــه خــيلى دلنشــين است

بــه چشــمانت،کــه دائــم در کــمین است

قســـــم بـــــر دلنشـــــينى صــــدايت

تــــرا مــن دوست مـــىدارم،بـــه غــایت.

قســــم بـــر سـرو بـالای بـلندت

بـــه گـــيسوى بـلندِ چــون كــمندت

ســــــپيدگردن،قســـم بـــر آن گــلوبند

تـــو کـــاری کـــردی از کس،نشـــنوم پـــند.

قســـــم بـــــر عشــوه و بـــازارِ گـــرمت

بـــه دســتان قشــنگ و نــاز و نــرمت

قســــم بـــر نــيمنگاهِ دلربـايت

نــــيَم راضــــى،روَد خــارى بــه پـايت.

بـــه ایـــمانم،بــه آئــینم،بــه دیــنم

دلم خــواهــد بــه شب،خــواب تــو بـينم.

قســــم بـــر آن غـــبار و ردِّ پـایت

كســــى در قــلب مــن نگــرفته جـايت.

قســــم بـــر طـاق ابـروی کــمانت

بــــه آن دل کـــه،بــه تــو دادم امـانت

قســــم بـــر طــره و مــوی رهـایت

تـــرا خـــواهـد دل مـن،بـينهايت.

بـــه آن چشـــمان شــهلا و فــريبا

بے رخسارت کے هست چےون ماہِ زیبا

بـــه خَـــيل عـاشقانِ سـينه چـاكت

كُشــــى مــن را و اصــلاً نــيست بــاكت.

ب___ ه چشهان قشنگ و پُر فروغت

بـــه پــــهان و قسَـــهای دروغت

قســــم بـــر قـلبِ از عـاشق،جـدايت

تــــرا مـــىخواهـــم اى گـــل،از خــدايت.

قســــم بـــر چشــم مست و دلربایت

قســــم بـــر آن دروغـين گـريههايت

بـــه مـــژگانت،بــه ابـــرویت،بــه خــالت

دلم دارد،تـــــمنّای وصــــالت.

بـــه آن لبـــخندِ نــاز و دلبـرانـه

كــه شــد الهـام ايــن شــعر و تــرانــه

قســــم بـــر قــامت و نـاز و ادايت

بـــده رخــصت شــود «نــادر» فــدایت.

قصّهی عشق

دلِ عـــاشق،تَــرک دارد،غــمین است

جــهنّم پــيشِ چشــمش،ايـــن زمــين است

نـــمىيند بــه جــز غــم،چشــم عــاشق

غـــــم عشـــق در يســار و در يـــمين است

هــــر آنکس مــــیشود دلدادهی یـــار

مــــعلّق در مــــيانِ كـــفر و ديــن است

دهـــد دلبــر تـرا جامي و گـوید

بــنوش از ایــن شــراب،ایــن انگـبین است

اگــــر خــوردی شـراب از دستِ دلبـر

طـــرف بـا تو،كِرامُالكاتِبين است

شـــود عـاشق،مـيانِ مـردمان خـوار

ز رســـوائــي،نشـانش بــر جــبين است

بـــه چشــمِ عــاشقان،در مكــتبِ عشــق

خــــدا اوّل،و دلبــــر،دوّمـــين است!

بــــــرای کشـــــتنِ عــــــاشق،هـــــمیشه

غـــمی نــزدیک و دائــم،در کــمین است

بــــرایت سـاده گــویم،قــصّهی عشــق

«یکـــی بـــود و یکـــی نــابود!»،هـمین است!

مشـــو «نـادر»،تـو هــرگز عـاشقِ کس

کــه هــر کس عـاشق است،پـا روی مـین است!

قلب من

قـــلبِ مــرا روزِ ازل،در ســمتِ چپ بــنهادهانــد

دســــتور «راهِ راست رَو»،از راست و از چپ دادهانـــد

ایکاش،میگفتند بُرو،هر جاکه میخواهد دلت

مسى رفتم آنــجا كــه هــمه، ديـوانـه و دلدادهانـد

در ایسن دو روز زنسدگی،یسارم همیشه درد و رنسج

انگار مارا روز نخست،همزادِ غمها زادهاند

گــر تــرس و لرز آخـرت،در كـار ايـن دنـيا نـبود

بـــرمىگُزيدم آن كســان،در كــار عـيش و بـادهانــد

دنـــــياپرستان جـــهان،دلدادهی ســيم و زرانــد

آنان که عاشق میشوند،حسّاس و صاف و سادهاند

مستان عشق و عاشقی،از خود ندارند اختیار

افـــتاده چـــون شــير اسـير،در بـند و در قــآادهانــد

نـــام و نشان عاشقان،پایندهتر از دیگران

هــرچـند بـه رسـم عـاشقی،در زیـر پـا افـتادهانـد

دلدادگان بینوا،هر روز و شب،غیم میخورند

در گــوشهای افــتاده و بــیطاقت و درمـاندهانــد

مــهر و صـفای گـلرُخان،امروزه یک افسانه است

آنان که عاشق گشتهاند،تنهای تنها ماندهاند

ارزش نـــدارد زنـــدگی،در چشـــم خـــیس عـاشقان

بهر عزيمت زين جهان،هر لحظهاي آمادهاند

هـر کس چـو «نـادر» عـاشق است،کارِ گـدائی میکند

۲۲۴

کاه و کهرُبا

از شبِ تــاریک و مــحزون،تــا سَـحر،وقتِ پگـاه

چــون ز تـو دورم،کِشـم از هـجر تـو،هـر لحـظه آه

ای خـــوشا بـار دگـر آئــی کــنارم،تـا کــنم

با دو چشم پُر ز اشکم،چشم زیبایت نگاه

كه به ماه آسمان بنگر،گل زيباي من

چــونکه روی مـاهِ تــو،زيـباتر است از قـرصِ مـاه

مـــىشود درمـــان،دل ديـــوانـــه و پُـــر دردِ مـــن

گـــر بــبینم،روی زیــباتر ز مـاهت،گـاه گـاه

كـــى شـــود عــاقل دوبــاره ايــن دل ديـوانــهام؟

کے پندیرد پند و کے گردد دوبارہ،سر به راہ؟!

تـو بـه هــر جـائي كـه بـاشي،رو بـه دان سـو ميكنم

چــون بـوَد آنـجا بـرای مـن،چـو قـبله،سـجدهگـاه

مـــال دنــيا در نگـاهِ عـاشقم،بــيارزش است

چشـــمپوشی کــردهام،در راهِ عشـــق،از مـال و جـاه

گــر نشــينم لحـظهای،بـر صـخرهای در پـيش تـو

آن بــوَد خـوش تر مـرا،از تـخت و تـاج پـادشاه

مــن شــدم از ره بــه در،گــمراهِ چشـمانت شـدم

در مسير عاشقي،سخت است شناسي،چاه و راه

عاشقی، جرم و گناه و کفر و عصیان، معصیت

قــلب عــاشق دارد از بــين گــناهان،ايــن گــناه

قــدرتِ جــذبِ نگـاهت،دل چــه آسـان مـىبَرد

چشــم تــو چـون کـهرُبا و قـلب «نـادر» مـثل کـاه

کو؟! کو؟!

بـــرفتم بــــی تـــو در بــاغی،کـه روزی فــــــراری دادی از مـــــن تــــــيرهروزی در آن خـــلوت،تــو بـودی و صفا بـود لبت خــــندان و چشــــمت،يــــارِ مـــا بــود کـــــنارت در دلم،شــــوری بــــه پـــا بــود دلم از غـــــصّه و از غــــم،رهـــا بـــود نگے کے ردی میرا،دی سورا، نگے اهت شـــدم عــاشق بـــه حُسـنِ روى مـاهت بــــيفتادم بـــــه دامِ چشــــم مســــتت گـــــرفتی دستِ لرزانـــــم،بــــه دســــتت بــــدیدم مــــوی تــــو، آشــــفته در بـــاد دل ديـــوانـــهام،ديــدم،شــده شــاد بــــر آن بـــادِ صـــبا،صــد آفــرین بـاد کــــه بــــوی زلفِ پُــر چــينت،بــه مــن داد گــــل ســـرخ لبت را غـــنچه كـــردى دلم بـــــردی،نـــــمیدانـــــی چـــــه کـــردی! اســـــيرم كـــــردى اى،زيـــــباى دلبــــند در آن لحــــظه، کــــه دیـــدم، از تــو لبــخند فکــــندی قـــلب تـــنهایم تـــو در بــند اثــــر در مـــن نــدارد،دیگــر هــیچ پــند

ولی افســـوس کـــه دیگــر،رفــتهای تــو چـــو بـــيگانه،چــو خــصمم،گشــتهای تــو تـــــو دیگـــــر رفـــــتهای،نـــــیستی کــــنارم بــــه جــــای تــــو،غـــم تـــو گشـــته يـــارم کــــــمی آنســــوتر از مــــن،یک پــــرنده هــــمى نــــالَد،ز گــــردونِ درنــــده زنَـــد پــرسه،پَــرد هــر ســو،در ایــن بـاغ گــــمانم دارد از دلبــــر،بــــه دل،داغ ش___ود ك____ خس_ته از بيهوده گشتن؟! حـــرام بـــر عـاشقان،آسـوده گشتن! دمـــادم مــــي پَرد،زيــن ســو،بــه آن ســو کــند تکــرار ایــن پــرسش،کــه کــو کــو؟! نــــمیخوانَـــد بـــجز ایـــن،هــیچ آواز دگـــــر يـــــارى نـــــدارد،تـــــا كــند نـــاز يــــرنده غــــصّه دارد،مـــــــرند زار شـــده عــاشق در ایـــن،آشـــفتهبازار نــــدارد هـــمچو مـــن،او هـــم قــراری دلش خــــوش كــــرده بــــر يک،گـــلعذاري پـــــرَد در بـــاغ غـــــم،بــــا نــــامیدی هــــمى پــــرسد:«خـــدا، پـــارم نــدیدی؟!» جـــوابـــي نشــنود چـون مـن،پـرنده بـــه بـــزم عــاشقى،مــعشوق،بــرنده چـــو او،مـــنهم نـــميدانــم گــلم كــوا ولی دانــــم کـــه گــــل،دارد از او بـــو بس است «نـــادر» دگـــر از عشـــق،گــفتن

اجــــا،پشتِ در است و وقتِ رفــــتن

کوچەباغ دل

کــــوی آن زیـــبانگارم،کــوچهباغ دل شــده

ایــــن دل آوارهام در کــــوی دلبــر ول شــده

کــوچهی گــلچهرهام،بـاغ است و فــردوس بَـرین

دور از او انـــدوهِ عـالم،بـا دلم گشــته قــرين

رنگ زیــــبای لبش،از هــر گــلی،رنگــينتر است

زنـــدگی بـا دلبـرم،از انگــبین،شــیرینتر است

يــــادِ چشـــم او فـــتادم،اشک،از چشـــمم فـــتاد

يـادِ او انـدوه و غـم،بـر قـلبِ مـحزونم نـهاد

ك___ رسـد آن مـهوش سـيمينبدن،آخـر بـه داد؟!

زنـــدگی،شــيرين،ولی بـــی او،ز چشـــم مــن فـتاد

خــــندههای دلفـــریب و نـاز او مسـتانه است

دل بــــرای خـــندهی روی لبش،دیــوانــه است

عــطر و بــوی گــل نـباشد،هـمچو بـوی پـیکرش

مـــىكند ديـــوانـــه،عـــاقل،ديـــدهى افســـونگرش

مــو پــريشان مـــىكند،عــاشق،پــريشان مــىكند

گــر بــخندد،ایــن دل دیــوانــه،درمـان مـیکند

ســـرو بــالای بـاندش را نــدارد هــيچکس

قـــدر آن چشـــم ســيه،جــز مــن،نــدانــد هــيچكس

نازِ چشمانِ خصارش،کارِ مصحشر میکند

دل بــه يــادش روز و شب،بـا خـاطره،سـر مـيكند

گرچه خاموشم،ولی آهم رَود تا آسمان
بسالبِ بسسته بسرآرَم،ناله و آه و فضان
باش می شد تا بگیرم مین گریبانِ فلک
تا شکایتها کیم از غیصههایم،تک به تک
کاش دیوارِ جدائیها فیرو ریزد،که او
آید و گویم غیم و اندوهِ «نادر» را،به او

کوهکندن و دلکندن

چشـــم عــاشق،روزهـا بــيدار و شب،بــيدارتــر وقتِ دیـــدار نگــار،از هــر کســی هــوشیارتر كــندن كـــوه،كـــارِ عشـــق و هـــمّتِ فـرهاد بـود كـــــندنِ دل از رخ شــــيرين،ولى دشـــوارتـــر كارٍ سارق،بُـردن امـوال و مال ديگـريست رهــــزن دلهـــا مــيان رهــزنان،طــرّار تــر هــــر كــه بــيمار است و رنــجور،عــاجز است عـــاشق،از هــر دردمـند و عـاجزی،بـیمارتر نــزدِ هــر عـاشق،بـود معشوقهاش،بـیتای دَهـر دلبـــــرِ مـــــن در مـــــيانِ دلبـــران،عـــيّارتر دیــــدگانم از فــــراق و دوری چشــــم نگــار مـــــىشود ابــــرى،ز هــر ابــرى،ولى پُــربارتر کــم شــود پــیداگــلی،بــیخار در گــلزارهـا گــــلعذار مـــن ولی،از هــر گـلی بــیخارتر چشـــــم تــــاری دارم از اشکِ فـــراق روی دوست شـــام تـارِ مـن بـوَد از شـام يـلدا،تـارتر در حـــضورِ دلبـــرِ خـــود،يــادِ جـنّت چـون كـنم؟!

هــــرکجا آن گُــل رَود،آنــجا شَــود،گــلزارتــر

ایسن دلِ دیسوانسهی مسن،یادِ لیسلی چون کند!

از دل مستخزونِ مستخنون مسیشود،غسمبار تر

گسل بسوَد مسعبود و پسروانسه بسوَد زوّار او

مستن بسته دَور پسیکرِ مسه پیکرم،زوّار تسر

مسیستیزد چسرخ گسردون،لحسظه لحسظه با دلم

«نسادر» از جَسور فسلک،از هسر کسسی بینار تسر

کوی تو

دلم دیــــدارِ رویت آرزو کــــرد بــه هـــر جــائي،جـــمالت جســتجو كــرد تـــــمام روز را،کــــوی تـــو بـــودم چـــرا؟!..چــون عـاشق روی تــو بــودم بـــه كـــويت آمـدم، دلتـنگ، ديـروز کـــــه شــــاید بــــینمت،ای آتشافـــروز نگـــاهِ مــن بــه دنــبال تــو مــيگشت گُـــــلِ زیــــــبای صــــحرا و در و دشت در آنــــجا،انـــتظارت را کشـــیدم ولی افســـوس کـــه رخسـارت نــدیدم هــــزاران آه،در كـــويت كشــيدم نــــبودی،حســـرتِ هـــجران چشــيدم نـــــبودی و نـــــدیدی و نـــــدانـــــی چـــه اشکـــی آمــد از چشــمم،نــهانی! نــــمىدىدى دلم چـــون گــريه مــيكرد! دو چشمم از غمت،خمون گریه می کرد شــــدم آســان اســـيرت،نــازنينم بگ و کی قد و بالای تو بینم؟! نــــدارم بــــى تـــو دیگـــر هــمزبانی بــه يــادت ســرخــوشم،در هــر زمـاني

تـــو کـاری کـردهای،پـیوسته مســتم

بــه عشــقِ تــو خــوشم،تــا زنـده هســتم

اگـــرچــه از غــمت،افســرده هســتم

فــــرامــــوشت کــنم،نــامرد و پســتم

بـــبینم یـــا نـــبینم روی مـــاهت

ز خـــاطر کـــی بَــرم بــرق نگــاهت؟!

دل مــــن مــــیطپَد در اشــــتیاقت

دکشـــد «نـــادر»،غــم و رنــج فِــراقت

گدائی

نـــــياز مــــن شــده،از تــو گــدائــي كــــنم بــــا غــصّهى عشــقت،صـفائي هــــمیشه بـــا غـــمی در انـــتظارم کــــه شـــاید نــازنین،از در درآئــی بـــه يـادت داغ ايــن دل تـازه گــردد هــــمیشه،هــــر کــجا،در فکــر مــائی ز تـــو دور و دلم پُــر رنــج و درد است خـــوشا دانــم کــه اکــنون در کــجائی؟! شـــــبم بــــی تـــو،سَــحر گـــویا نـــدارد مگـــــر از در،درآئــــــى،رخ نـــــمائى بــــه بـــــيداري،ز حـــال مـــن نـــپرسي ولی وقتی که خوابم، خوابم آئی بگــوحــوری،فــرشته،یــا چــه هســتی؟! کــــه داری رنگ و بــــوی کــــبریائی؟! بے صحراگے رَوم پا سےوی دریا بــــه پــيشِ چشــمِ گـــريانم،تـــو آئـــی چ_را خواهی مرا گریان و نالان؟! مگـــر سـرزد ز مــن،جُــرم و خــطائي؟! فــراقِ تـــو بـــرايـــم تـــلخ و ســخت است

مَــده آزار مــن،بـا ایـن جـدائــی

بـــه ســر آیــم بــه مــهمانيّ چشــمت
اگــــر روزی رســــد از تـــو نــدائــی
اگــــرچـــه مـــیکُشی از غــصّه مــا را
بــــهجز تــــو کــی پــرستم دلربــائی؟!
دلِ «نـــــادر» بــــه دامِ تـــو اســير است
تـــــو ســـــلطانی و مــــنهم بــينوائــی

گریه کردی؟؟!

نــــــمىدانــــم،سَـــحر يــا نـــيمهشب بــود دل دیـــوانــهام،در تـاب و تب بـود تــرا دیــدم بــه خــوابــم،گــریه کـردی چـــرا ای مــاهتابم،گــریه کــردی؟! بـــــدیدم اشکِ چشـــــمت،چـــون ســـتاره دلت را پُــــر ز غــــم ديـــدم دوبــاره مگـــر مـــن مُـــرده بـــودم،گـــریه کــردی؟! ز یــادت بُـرده بـودم،گــریه کــردی؟! پـــــریشانموی تــــو،ژولیــــده دیــدم غــــم ســـنگينِ نــــورِديده ديـــدم بـــه دل،انـــدوهِ بــــانانه آمــد بــه چشــم،سـيل اشكــي تــازه آمــد بـــناگــــه از غـــمت،بــيدار گشــتم ز خــــوابــــيدن،دگــــر بــيزار گشــتم بـــريزم بـــر ســـرم،مشـــتى پُـــر از خـــاک نــــبودم تـــا کـنم،اشک تــو را پـاک دلم خــــواهــد دَهــم،دار و نــدارم بــه پــای تـــو،کــه کس جـــز تـــو،نــدارم تـــو تــنها يـارِ يكرنگ و شفيقم بـــــه وقتِ گـــــریهام،بــــودی رفـــیقم

بـــه وقتِ گـــریه پـا در وقتِ شادی

بــــه روی شـــانهام،ســـر مـــینهادی

بـــــرای گــــــریههایم،گــــــریه کــــردی

چگــــونه مــــن بـــبینم در تــو دردی؟!

زدى لبـــخند بـــه وقتِ خـندهى مـن

فدای تــو کــنم،مــن بــاید ایــن تــن

شَـــوم قـــربانِ اشکِ چــون بـلورت

شب و روزان،دلم خـــواهــد سُـرورت

نــــبینم ســـرخــی چشــم تــو هــرگز

بــــبينم خــــنده بـــر لبهـاى قــرمز

دلم خـــواهــد،دلت شـادان بـمانَد

ز دستِ غـــــــــــــــــــــــنهان بــــــــــانَد

تـــنت ســالم،دلت را شـاد خـواهـم

غــــمت ای مـــهربان،بـــر بـــاد خـــواهـــم

تــــو هســـتى آن عــــزيز دلسِــتانم

بــــــــلا و درد و رنــــــج تــــو بـــه جـــانم!

زبانم لال،اگر خواهی بسمیری

دهــم جـان تـا دوبـاره،جـان بگــيرى

بـــخواهـــم از خــدايــم،ربِّ يــزدان

تــــرا «نـــادر» بــبيند،شـاد و خــندان

گریه نکن

مكسن گسريه،مكسن زارى،گسل نساز ز چشــــم زنـــدگانی را مَـــينداز نــــبینم بــــر دو چشـــمت،اشک و زاری تـــو زیــائی و نـازی،گـاعذاری فـــدای چشـــم و اشکِ چــون بــلورت دلم خـــواهـــد هـــميشه شــوق و شــورَت از آنِ مــــن،هــــمه رنـــج و غــم تــو نــــمىخواهـــم كــه بــينم مــاتم تــو تــــمام غــــــصّههایت را بــــه مـــن دِه كــــه حــالت،نــازنينِ مـــن،شــود بــه ســــــراپـــــا نــــازی ای شــیرین طـــنّاز بـــخند و کــن گــره،از کــار مــن بــاز بــــه دیـــناری نـــیَرزد بـــی تـــو هســـتی تـــو ليــلى مــنى،تــو عــيش و مســتى بــــــبوسم هـــــــر دو دستِ مــــــهربانت گــــــــــذارم خــــــندهای،روی لبــــــانت نـــــبينم اشكِ تـــــو،آرام جــــانم بـــخند ای نـــازنین،تــا زنــدهمانم بے ھے رجے،ھے زمان،با ھے کہ ھستم بــــه يـاد چشــم مســتت،مستِ مســتم نــــبینم غـــصهات،ای جـان بــه قــربان

تـــرا خــواهــد دل «نـادر»،بــه قــرآن!

۲۳۸

گفتمان

گـــفتم:«بـــيا آرام جــان،حــال پــريشانم نگــر»

گــفتا:«مگــو از عــاشقی،در پـیشِ مـن بــارِ دگــر»

گفتم:«اگرچه رفتهای،عشقت به دل دارم هنوز»

گـــفتا:«اگـــر خـواهــی مــرا،در آتش عشــقم بســوز»

گفتم:«مرا آخر کُشد،این حسرت و محنتکِشی»

گــفتا:«نــمىخواهـم تـرا،ديگـر چـرا،مـنّتكشى؟!»

گـــفتم:«نـخواهـم زنـدگی،بـی روی تـو در حسـرتم»

گــفتا:«مگــر دیـوانـهای؟از عـقل تـو در حـیرتم!»

گفتم:«خوش آن ساعت که تو با قهر و با نازم کُشی»

گفتا: «که کی باشد روا،بر مِهر خوبان دلخوشی؟!»

گـــفتم: «چــرا خـوش آیــدت، از رنــج و از آزار مــن؟!»

گسفتا:«کسه رونسق گسیرد از آزارِ تـو بـازار مـن!!»

گـــفتم:«بـــنازم چشــم تــو،آســان دلم را بُــرده است»

گفتا:«که عاشق آنکس است،در پای دلبر مُرده است»

گــفتم:«نــمیآید بـه یـاد،آن گـفتهها،قـول و قـرار؟!»

گ_فتا:«دگ_ر آن خاطره،از یاد و افکارت درآر!»

گفتم: «چـرا خـواهـی مرا اینگونه محزون، گلعذار؟!»

گفتا:«برو از پیش من،سر به سر من،کم گذار»

گفتم:«به عاشق کی دهی،یک وعدهی دیدارِ خود؟!»

گفتا:«که دل را خوش مکن،بیهوده با پندارِ خود»

گفتم: «گرفتی با نگه، یک لحظه ای ایسمان و دین»

گفتا:«اگر تو عاشقی،باید دَهی هم آن،هم این!»

گـــفتم:«نــــيَرزد زنـــدگی،دور از رخِ تــو یک تــومن»

گــفتا:«نــمیآیم دگــر،یک لحـظه،نــزدیک تــو مــن!»

گـفتم:«چـرا پـا مـینهی،بـر قـلبِ «نـادر»،نـازنین؟!»

گفتا:«که می ترسم رَود،خاری به پایم از زمین!»

گلچهره

هـــرگز نــدیدم چـهرهای،چـون چـهرهی زیـبای تـو

کـــی مـــینشیند در دلم،جــز خـاطر و رؤیـای تـو؟!

ای کـــه دلم را بُــردهای،جــانم فــدایت مـــیکنم

جـــز ایـــن نـــدارم تــاکــنم،قــربانی سـیمای تــو

ژرف و عـــمیق و بــیکران،چشـم قشـنگ و مستِ تــو

رُخـصت بـده تا غـرق شَـوم،در چشـم چـون دريـای تـو

بــنگر دَمـــی،یکلحـظهای،بـر دیـدهی مشتاق مـن

خـواهـم کـه خـود را گـم کـنم،در دیـدهی شـهلای تـو

مـــعنا نـــدارد زنـــدگی،بـــی روی تـــو،مـــهپیکرم

عـــقلم گــــرفتی و شــــدم،دیــــوانــــه و شــیدای تــو

ای پُــرشراره چشــم تــو،دادم بــه تـو دیـن و دلم

آتش بـــه جـــان مـــن زده،انـــدیشهی سـودای تــو

آئـــی اگـــر از روی لطـف،مـهمان شـوی در خـانهام

مـــن بــرندارم ديــدهام،از قــامت و بــالای تــو

مــن خــاکِ پـایت مـیشوم،بگــذار،پـایت بـر دلم

خــواهـی اگـر جـان مـرا،آسـان دهـم در پـای تـو

عصمرم دگسر با پادِ تو،دارد به پایان میرسد

رُخــصت بــده آیـم شـبی،در خـلوتِ شبهـای تـو

مسنعم مكسن گويم اگر،خواهم بميرم در بَرت

چـون پـیشِ چشـم ایـن و آن،دیگـر شدم رسوای تـو

«نادر» نگروید با کسی،از درد و از رنج و غمش

روزی کے می میرد بدان،با خود بَرد غیمهای تو

گل رُز

غـــــمى دارم،ز عشــــقت يــــادگار است دلم پُـــر خــون،ز دستِ روزگـار است نـــدارم بـــی تـــو دیگـــر عـــقل و هـــوشی شـــده كــارم بــه يـادت،بـادهنوشي ز دستِ عشــــق تـــو یک دم نــرستم تـــــرا،چــــون بت پـــرستى،مــــي پرستم نـــــدارد بـــــى تـــــو زيـــبائى،بـــهارم بـــهاری بــی تــو دیگـــر مـــن نـــدارم دلم بـــردی و غـــم دادی بــه جـایش دلم بشکست و نشــــنیدی صـــدایش چـــه آزاری ز مــن بــر تــو رســيده؟! كـــه عشــق تــو دلم از هــم دريـده؟! شـــده ایــن زنـدگی بـیهوده و پــوچ دلم خــواهــد از ایــن دنــیا،کــنم کــوچ هـــــميشه رنــــج هـــجرانِ تـــو خـــوردم اگــــر مُــردم،بــدان،بــهرِ تــو مُــردم اگــــر مُـــردم ز رنـــج انـــتظارم بــــنِه یک شـــاخهی رُز بــــر مــزارم ســــيهچادر بــه ســر كــن،بــا كــرشمه مـــــزارم،آب ريـــــز،از آبِ چشــــمه دلِ «نــادر» هـــمیشه بـــی تـــو تـــنگ است

نـــباشی،زنــدگی هــم،مــثل مــرگ است

۲۴۲

گل زیبای من

گــل زیــبای مــن،خـوش عـطر و بـو است مــــيانِ خـــوبرويان،او نكـــو است دل دیـــوانــهام در کــوچهی عشــق فــــقط احـــوال او را پُــرس و جــو است دو دســــتش،پُـــر ز عـــطر مــهربانی مـــــرا خـــــنديدنِ او،آرزو است شــــود زیـــــبا،کــــنارش زنـــدگانی تــــمام دلخـــوشیهایم،از او است نــــدیدم هــــیچکس،مـــثل و شـــبیهاش نگــــارم،مـــهربانی،خُـــلق و خــو است دلم هــــر لحــظه در بـیداری و خـواب هــــمى بـــا يــادِ او،در گــفتگو است ز دستِ ایـــن غــم و ایــن رنــج هــجران روان اشکــــم ز دیــده،مــثل جُــو است تــــــمام مســـــتىام،از چشـــــم مســـتش بـــه عشــق او،شــرابــم در سَــبو است دو روزی گــــر نـــبینم قــــامتِ او بـــه چشـــم زنـدگانی،زیــر و رو است اجَـــل بـــنشسته بــــى او،در كــنارم مــــرا ایـــن فــاصله،کـــمتر ز مــو است دلِ «نـــادر»،تـــمام لحــظهها را بـــــرای دیــــدنش در جســـتجو است

گل لبخند

گــــل لبـــخندِ آن دلبــر،مـليح است بــــرايــم چــين دامــانش،ضــريح است بـــه روی گــونهاش،یک خـال،نــقش است كســـــى لبــــخندِ زيـــــبايش نــــدارد رخ و چشــــم فـــریبایش نـــدارد لبش هــــمرنگ گـــلهای شـــقایق كــــنارش خـــوش رَود،آسان دقايق خــــازار بــه بـازار خـــازار هـــــزاران دل،ز نــــازِ او در آزار ســـــياهىلشكرى دارد بـــــه دنـــــبال هــــمه ديــوانــهی روی و خــط و خــال روَد چــون آهــوان،زيــن سـو،بـه آن سـو بســــــى دلهـــــای حــــــيران،در پس او بـــه هــرجائی رَود،گـل سـر در آرَد جــــمالِ يـــار مــن،هــيچ گــل نــدارد بــــلندبالای او چـــون سـرو نـاز است دو دســـتم چــون گــدا،ســویش دراز است مــرا بــا خــود بَــرد هـــرجــا خــيالش

شـــدم دیـــوانــهی حُسـن جــمالش

دلم عـــاشق شــده بـر روی مـاهش

شـــــدم دلبســــتهی چشـــــم ســـياهش

خـــوشا بـاشد هــمیشه،پـیشم آن یـار

بگـــــردم دَور بــــالایش،دوصــــد بـــار

بــــه روزِ روشــــن و در هــر شبِ تــار

دو دســــــتم كـــاش بــاشد گـــردنِ يـــار

كــــنارِ او،دل مـــن در ســـماع است

تـــــمام تـــــرسم از روزِ وداع است

چـــه ســازم،گــر فــرامــوشم کــند او؟!

بــــــه روی قـــــلبِ تـــنگم،پـــا نـــهَد او؟!

اگــــر روزی ز در،«نـــادر» بـــرانَــد

نــــمىخواهــــم ز مـــن،نــامى بــمانَد

گل نازم

گـــــل نـــــازم،بگـــــير دستِ دلم را تــو حــل كــن،صــد هــزاران مشكـلم را ز تـــو دورم گـــلم،بـــيطاقتم مــن هـــــمیشه خـــــیره روی ســـاعتم مــن ب___ه دری_ای غـمت،گشـتم شـناور از ایـــن دریـای غــم،عـاشق درآور بــــيا پــيشم،صــنم،مــعبودِ مــن بــاش تـــو تــنها مــنجى مــوعودِ مــن بــاش نــــدارم بـــى تـــو ديگـــر شـــوق مـــاندن نــــدانــــم راهِ از خــود،غــصّهرانــدن تـــو هســـتى آرزوى آخـــرينم ســـــزاوارت،هــــزاران آفــــرينم بـــــيا و ســــرنوشتم را عــــوض كــن درآوَر ریشـــهی انـــدوهم از بُــن تـــوئی بـــا مـــن بـــه هــــرجــا مــثلِ ســایه كـــــــلام تـــــــو مــــــقدّس،مـــــثل آيـــه جــــفا بــر عـاشقان،جـرم كــبير است دل عـــاشق،لطــيف و چــون حــرير است بـــــار دگــــر،پــــار دلم شــو رفــــــــق و يــــــار و غـــــمخوار دلم شــو

کسنم امسروز و فسردا تا تو آئی تسوکسه زیسبا و بی تا،کسیمیائی ولی تسسرسم گلسلم،هسرگز نسیائی کُشسی مسن را ز رنسجِ ایسن جسدائی اگسسر مُسردم زعشسقت،نازنینیار نسمیخواهسم شوی غسمگین،زنسی زار حسلالت مسیکنم یسارِ دلآزار اگسرچه کسردهای روزم چو شب تار اگسرچه کسردهای روزم چو شب تار نسمیخواهسم شوی در مسحشر آزار بسبخشاید جسفایت ربّ دادار دل «نسادر»،دلی دیسوانسه بسوده بسوده بسوده بسوده

گل یاس

تـــو گـل يـاسي و خـواهـم بـويَمت بـــــى تــــو مـــىميرم،حــقيقت گــويَمت ــاشقم،مــــجنونصفت،ديـــوانــهام تـــو گــــلِ زيــبا و مــن پــروانــهام کـــافرم کـــردی بــه نـازت،نـازنین دل ز دستِ چشــــم شـــهلایت،حـــزین كـــار تــو طــنّازى و دلبـردن است گــــر نـــباشی،آرزویـــم مـردن است از تــــمام دلبــــران،دلبـــرتری بـــر ســر مـن سایهی بالاسری مستي چشم خمارِ تو عجيب نــــيمنگاهِ پُـــر ز شــرمِ تــو نــجيب طــــعم شــــيرين كــــلام تــو عســل مــــــىنويسم از نگـــــاهت صـــــد غـــزل تـــو طــبيب و مــن ز عشــقت نـاخوشم حـــرفها دارم،وليكـــن خــامُشم خـــواهشـــي دارم،بــرآرَم بــر زبـان ای تــــمام هســــتیام،بـــا مـــن بـــمان تـــو نــباشي هــمدم مــن،چــي كــنم؟!

درددل بــــى تـــو دگـــر،بــا كـــى كـــنم؟!

۲۴۸

وقتِ قــــهرت،چشـــم مـــن گـــریان شـــود

شــــادی و شــــور از دلِ مـــن مـــیرود

چـــــون بــــيائي دردِ مـــن درمـــان کـــني

مـــــيكنم آنـــچه،كـــه تـــو فـــرمان كـــنى

در کـــــــلاسِ درسِ عشــــــق،آمـــــوزگار

خـــواهــمت هــر روز و شب از کــردگار

مــن تـــرا خـــواهـــم هـــميشه شــادِ شـاد

ای گـــلِ مـــن،عـــمرِ تـــو،چــون گــل مـباد

هـــر كــجا هســتى،خــدايت يــار بــاد

خـــندهات،هــر روز و هــرشب،كــار بـاد

ك____ار «نــادر» روز و شب شــد التــماس

نــازنینم،پس تــو کــی گــیری تــماس؟!

گمشدهی عزیز

شــــدم تــنها،نــدارم بـــی تـــو دمســاز عـــــزیزِ گــــمشده،کــی بــینمت بــاز؟ دلم يـــادِ تــومـافـتد،گــل مــن بــه هـــر شــعر و تـــرانــه يــا هــر آواز رفىيقِ نــــيمەراهِ مــــن،كــــجائى؟ نــــمىخواهـــد دلم،غــير از تــو هـــمراز اگـــــر آئـــــى نشـــينى،رو بـــه رويـــم شـــود عــمرم دوباره،با تـو آغـاز گــــدای تـــو مــنم،ای شـاهِ خــوبان نگــــاهی،نـــــیمنگاهی،بـــر مـــن انـــداز نگـــاهی کـــن بــه حـال و روز زارم نگــــاهت ســاحِر و عشــق تــو اعــجاز اگــــر بــال و پَــر صـيدت گشـائي كــنم بــا عشــق تــو،تــا عــرش،پـرواز بـــه هـــر در مــانزم،در،بسـته بــينم درِ شادی به رویسم،کسی کسنی باز؟! تــو کــه دل بُـردهای،دیگـر چـه خـواهـی؟ بـــــا و بـــا دل ديــوانــهام سـاز تــو كــه دانــي بــهجز تــو كس نـخواهــم

مـــرا دیگـــر مــرَنجان و مکــن نــاز

بــــــدِه رُخــــصت كـــنم مـــويت نـــوازش

حـــــجاب از زلفِ پُـــرچـــينت بـــرانـــداز

اگـــــر مُـــردم بـــدان،عشـــقت مــــرا كُشت

نـــدانـــد کس بـــهجز تـــو،دیگـــر ایـــن راز

نگــــــيرد چـــــهرهات،رنگ غــــــم و درد

بـــــه حـــــقِ شـــهچراغِ شــهرِ شــيراز

اگــــــر آئــــــى دوبــــاره پـــيشِ «نــــادر»

بــه پـــایم نـــه،بــه ســر آیــم،بــه پــیشواز

گناه دلبری

نـــمىدانـــى دل تــنگم،چــه تــنگ است!!

دلم انـــــار بـــاروت و فشـــنگ است

ز عـــمرم،بـــيست ســالى،عشــق تــو كــاست

گـــناهِ عــاشقی،بـر گـردن مـاست

بــــه يـــادِ تــو دلم،هــرلحظهاي بــود

دلم تـــنگ و بـــه قــدر ذرّهای بـود

زدی بــــا تــــير مــــژگان،از چپ و راست

گـــــناهت،دلبــــری،دلبُــردن از مــاست

تـــو زیــبا و دو چشــمت پُـر ز افسـون

شـــود مِــهر تــو هــر دَم،در دل افــزون

چــو مــن دیگــر بـه عـالم،عـاشقی نـیست

گــناهِ مــن بــهجز ايـن عـاشقي،چـيست؟!

تــو خــورشيد و ســتاره،هــم مَــه هسـتي

گــدایــم بــر در تــو،تــو،شــه هســتی

بـــــرای مـــــن،تـــمام هســـتی،هســـتی

خـــوشا با من بخندی،وقت مستی

دلم بشکســــتنی،نـــازک چــو شــیشه

بــــــرای دل،دلم ســـــوزد هــــــمیشه

دل بشکســـــته درمــــانی نــــــدارد

غــــم عـــاشق كـــه پـاياني نــدارد

غــــــمِ عشــقِ تـــو دیگـــر شـــد رفــیقم
عــــــزیز و مــــــونس و یــــــارِ شــــفیقم
خــــــیالت هــــــرکجا،هـــرلحظه بـــا مــــن
بگــــــوید قــــــــــــــــــانه بــــا مـــن
دلم دیـــــــوانـــــــه،عـــــاشق،بـــــیپناه است
مکــــــن آزارم،آزارم گـــــناه است
دلِ دیـــــوانــــــهی «نـــــــادر» مــــــیازار

گناه عاشق

كــه مــيگويد كــه عـاشق بــيگناه است؟!

چـو طـفلی،بـی زبان و سـر بـه راه است؟!

هـــمه دانــند بــه خــوبی،ایــن حــقیقت

كــه عشــق،بـالاترين جــرم و گــناه است

بـــــه پـــــيشِ داور و ديـــــوانِ قـــاضي

عـــــــلیه عــــــاشقان،عـــــالَم گـــواه است

هـــر آنكس عــاشق و دلداده گــرديد

رفييق او هيميشه،اشک و آه است

رســـد هـــر عــانگذشته

بے آن روزی کے بیند،قعر چاہ است

بـــــدان.آغــــازِ دلبســـتن بـــه دلبـــر

تــــبسّم يــــا اشـــاره يــا نگـاه است

نــه ســرخــی،نــه ســپیدی و نـه سـبزی

هــــه دنــيا بــه چشــم او ســياه است

فـــريبِ عــاشقانِ دلشكســـته

جــــمال و جــلوهی روی چــو مــاه است

پــــناه آرَد دل عـــاشق بـــه مــعشوق

ولی بـــــیند کــــه روزی بــــیپناه است

بــه خــود آیــد در آن روزی کــه دیگــر

امـــــيد و آرزوهـــايش تــــباه است

شــــود آواره،عـــاشق در پــــي يــار کــه دلبــر بــاد و عــاشق،مــثلِ کـاه است هــــرآنکس دل نــــمىبندد بـــه دلبــر

بـــرایش عـــیش و عشـــرت،رو بـــه راه است

هــــجومِ غــم بــه قــلبِ تــنگِ عــاشق

نـــــبرد یکــــنفر بــــا یک ســپاه است

دلِ ديـــــوانـــــه و زنـــــجيري مـــــن.

شــــدى عـاشق ولى عشــق،اشــتباه است

کـــند امـــفای حکــم قـتلِ «نـادر»

هـــمان دلبـــر کـه حکـمش،حکــم شـاه است

گيسوكمند

گــــرفتار تـــوام،بـــالابلندم شـــدم ديــوانــهات،گــيسوكمندم اســـــيرم كــــرده گــــيسوى كـــمندت چـــه زيـــبا ســرو بـالای بـلندت حـــــجاب از روی زلفِ تـــــو چـــو افـــتاد دلم دیـــوانــه شـد،پـای تـو افـتاد كــــمندِ مـــوى نــرمت شـانه كــردى نــــدانســــته،مــرا ديــوانــه كــردى بـــــرای صــــيدِ دل،زلفت کـــــمند است نگـــاهت دل بَـرد،چـون دام و بـند است دلم تـــا ديــده آن زلفِ پــريشان چــو دیــوانــه،صـدا زد:«خـواهـم ایشـان» س_____هزلفت،ب___ه روی ش__انه افش_ان کـــه تــا بـینم شب و روزم درخشـان بـــه تــار زلف خـود،سـازی کــمندی کــــنی مــا را اســيرت،چــون بــخندی! كـــــمندِ گــــيسوانت،آبشــــار است تـــو بـاشی،شـادی دل بـرقرار است گــــرفتم خـــرمن مــوی تــو در مشت

بــــدیدم نــــرم و زیـــبا است و پُــرپشت

گــــرفتم مـــوی زیــبایت بــه بـازی

ســــه نـازى!!

زگــــيسويت،گـــره تــا بـاز كــردى

گــــره از مشکـــل مـا،بـاز کــردی

از آن پس،دل ز مــــن گـــــيرد بــــهانه

کِشــــم دســتم بــه زلفت،جـای شـانه

نشـــــينم در كــــنارِ تـــو بــه كــنجى

شَـــوم غــرقِ نگاهِ تــو،تــو مُــنجى

به دست و پا ندارم گرچه زنجیر

ولی گـــــیسوی تــــو دل کــرده زنــجیر

بگــو جــز دل،ز «نادر» تـو چـه خـواهـی؟!

مــــزن بــــر روزِ مــــن،رنگِ ســياهي

لُعبتِ ناز

شــــدم ديــــوانـــهات،اي لعــبتِ نــاز صــــدایت دلنشـــین،چــون سـاز و آواز قــــــمَر هـــــرگز نـــــدارد روی مــاهت شـــــده زيـــــبا جــــهانم،بـــا نگـــاهت كُـــند بـــرق نگــاهِ تــو قـيامت بـــود ســرو سـهى،آن قـد و قـامت بــــه چشــم مــن بــوَد زيــباترين رنگ فـــــقط رنگِ لبت،آن غــــنچهی تــــنگ هــــمان رنگـــی،لبت را کـــرده خـــوشرنگ دل زیــــباپرستم را زنـــد چـــنگ چـــو گــل خــندان و خــوشبوتر از آنــی خــــدا کـــاری کــند بــا مــن بــمانی تـــو زيـــباتر ز مــاهِ آســماني صــــمیمی،بـــا صـــفا و مـــهربانی كـــدامــين گُــل،گــلم،بــوى تــو دارد؟! دلِ مـــن حســرتِ روی تـــو دارد قشـــــنگى،نــــازنينى،پُــــر كــــرشمه یگــــانه دلبــــری،زیــــبانگاری تـــو یکـــتائی و هـــمتائی نـــداری

هــــمانروزی کــه ســیمای تــو دیــدم
دلم دادم،غـــم عشــقت خـــریدم
بـــیا زیـــباترینگل،گـــلعذارم
کـــه ســر بــر شــانهات،یک دَم گـــذارم
نگـــه کــــن،بــا نگــاهت آتشــم زن
اگــــر آرامشـــی دارم،بـــه هــم زن
تــــو بـــردار از دلم دیـــوانگــی را
حـــجاب و پـــردهی بــیگانگی را
اگـــرخــواهــی کُشــی روزی بــه نــازم
بکُش طــــنّازِ مــــن،نــــازت بـــنازم!
تــــمام هســـتی «نـــادر» تـــو هســـتی

ز تـــو دارد نشـاط و شـور و مستى

مادر

دلِ تــــنگم،هـــوایت کـــرده،مـادر ز هــــجرانت،دلم پُـــر درده مـــادر تـــو رفــتى،بُـردهاى گــرما،مــحبّت هـــوا بــ تـو هـمیشه،سـرده،مـادر نــــــمىيينم تـــــو را،چــون دستِ تــقدير کشــــیده بــین مــا،صــد پــرده،مــادر دو روزِ زنـــــدگی،دور از تـــــو ایجـــــان نـــــمانده رنگِ ســـــرخ گـــــونههایم رُخــــم دور از رُخ تـــو،زرده مــادر تـــو رفــتى،زنــدگى شــد مــثل زنــدان فــــقط بــــينم بـــه دَورم،نَــرده،مــادر اگــــر روزی تـــرا بـــينم دوبــاره بگـــویم رنـــج خـود،بــیپرده،مـادر ب___ه درگاهت خيجل،شرمنده هستم ســــيَهروی و زبــون،چــون بَــرده مــادر هــــمیشه در دل مــن،تــرس ایــن بــود ز مــــن رنـــجی،خــدانــاکــرده،مــادر تــــرا چـــرخ فــلک از مــن گــرفته فـــــلک،بــــــىمعرفت،نـــــامرده،مــادر بــــرايــــم قــاصدک از خــاکِ پــاکت خــــبرهای خـــوشی،آورده مـــادر خـــبر ایـن است،تـرا بـینم بـه زودی! و «نــادر»،دل بــه ایــن،خـوش کـرده مـادر!

ماه تابان

خـــدایت مــاه تــابان آفــریده تــــرا زيــــبا،دو چـــندان آفـــريده شـــدم مـــجنون تــو،ای مـاهِ تـابان نـــــائی،ســـر گـــــذارم بـــر بــيابان نـــبينم گـــر تـــو را،عـــمرم مـــن تـباه است شـــبم تــاریک و بــخت مــن ســیاه است بــه جــان تــو،كــه ديگـــر جــان مـائي نـــخواهـــم از غـم عشـقت،رهـائي ســــــراپـــــای وجـــودم پُـــر ز خـــواهش دو دستِ مــــن بـــه ســویت در نــیایش مــــرا مـهمان خـود كـن،مـاهِ تـابان ز نـــور روی خــود بـر مـن بـتابان دلم خــواهــد كــه بـاشيم هـر دو بـا هـم جــهان را بـــی تـــو ای هســـتی،نـــخواهــم بگــــردانــــى اگــــر رو،نـــازنينم جــــهانم را،جــــهنّم،مــــن بــــبينم خــــدانــاکــرده گــر بــی تــو بــمانم دگــــر بــاید بشــویَم دست ز جـانم دلم دارد نگـــاهی از تـــو خــواهش بــــه دســـتانم،دو دســتم کــن نـــوازش

هــــمه در فکـــــرِ دنـــــيا و زر و زور ولی مــــن از غــمِ تــو کــی شَــوم دور؟!

دلم یک لحــــظه از یــادت جــدا نــیست کســی جــز تـــو،مـــرادم در دعــا نـیست

غـــــم تــــــو در دل مــــــن،لانــــه دارد

دلم در تــــابِ زلفت،خــــانه دارد

ز آزارِ دلِ مــــن،دست بـــــردار

بـــه زيـــرِ چــترِ خــود،مـــن را نگــهدار

مـــــيازارم،اگــــر خـــواهـــي نــميرم

خــــوشا آئـــــى و دســــتانِ تـــو گـــيرم

دل دیــــوانــــهی «نــــادر»،مــــیازار

خـــــــدا را خــــــوش نـــــــمىآيد،دلآزار

مجنون

پَـــرد رنگــــم،دلم لرزَد،چـــو آئـــي بــــرای مـــن کــه مــجنونم،خــدائـــی تــو كــردى چــون غــلامم،حـلقه درگـوش كــنم كــارى شــود مــجنون فــرامــوش مــــرا از دستِ عشــقت،چــارهای نــیست بـــه ســينه جــز دل صــدپارهای نــيست اگــــر یک ســاعتی،رویت نـــبینم روَم بــاغـــته،یک گــوشه نشینم شـــده كـــار دل مــن،غــصّه خــوردن تـــرا خــواهــم،تــو را !،تـا روز مــردن غــــــمِ شــــــيرينِ تـــــــو،در ســـينه دارم در ایــــن ســــينه،دلی بـــــیکینه دارم خــــودم مـــجنون،دلی دیـــوانــه دارم بــــه شب،جـــائی درِ مــــيخانه دارم ز عشـــق تــو مــرا،ایــن شـور و حـال است اگــرچــه وصــل تــو،دانــم مــحال است دو چشــــم پُـــر شــرارت،آتشافــروز تــو را در هــر دعـائي خــواهـم هـر روز بـــود كــار تــو دلبــر،غــمزه و نــاز نـــمىدانـــم چـــرا مـــىخواهـــمت بـــاز!

چــــرا بـــا نــاز و غــمزه،نـازنينم

دلم بُـــردی،چـــنین کــردی حــزینم؟!

كِشــــم نـاز تـرا،امّـا چـه حـاصل؟!

نشــــد یک نــامه از ســوی تــو واصــل!

دو چشــمِ تــو ز جـانِ مـن چـه خـواهـد؟!

چـــرا خــواهــد ز عــمر مــن بكــاهد؟!

ز عشـــــقِ خـــود كــنم عــالَم خــبردار

شَــــوم رســـوا،روَم تـــا چــوبهی دار

چــو «نــادر»،در جــهان،کس بــينوا نـيست

اگـــــر مُـــردم ز عشــقت،نـــاروا نـــيست

محتاجتم

مــن،بــه تـو مـحتاج شـدم،مـرا ز خـود،جـدا مكـن

ايــنهمه ظــلم نــاروا،بــه خــاطر خــدا مكـن

بــيا و دستِ مــن بگــير،بُـرون كـنم ز قـعر چـاه

بــه روز و روزگــار مــن،بــتاب،عــزيز مـثل مـاه

تــرا پــرستم،بــه خــدا،کــه کـافرم تـو کـردهای

شــراب عشــق و عـاشقی،به ساغرم تـو کـردهای

بــه جـــز شـــرابِ دستِ تـــو،لبــم دگــر نــميچشَد

نگاهِ هيچکس دگر،مرابه خود نميکِشد

خـــدای عشـــقِ مـــن تــوئی،دیــن و دلم،فــدای تــو

ز مـــن بــخواه،کـه جـان دهــم،تــا بــدهم،بــرای تــو

هـــمچو گـــدای عـــاشقی،بـــه پـــای تـــو،فــتادهام

بــــرای چشـــم دلبَــرت،دیــن و دلم نــهادهام

خانه و کاشانهی ترو،معبد و بستخانهی مسن

نگے کے نی،مست شےوم،چشم تے میخانهی مین

در ایسن سسرای غسم چسرا،دگسر نبرسی خسبرم؟!

از ایـنهمه جَـور و جـفا،شكـایتت كـجا بَـرم؟!

چـه مـیشود اگـر شـوی در ایـن جـهان،تـو قسـمتم

اگــر نــمیشوی نــصیب،بــیا و کــن،دو قسـمتم!

بــرای جــانفشانیات، آنکــه هــمیشه حـاضر است

اگــر تـو فـرمان بـدهی،بـه یک اشـاره،«نـادر» است

مده آزارِ من

مـــده آزار مــن،نــازکدل هسـتم شــــدم آوارهات،بــــىمنزل هســـتم ز هـــجرت،نــغمهخوان،چــون بـلبل هستم چــنان پــروانــه،عـاشق بــر گُـل هسـتم غـــــمت را نــــازنين،هســـتم خــريدار کے عشے تے مے اشے فکے و پندار دلم دیــــوانــــهات شـــد،نـــازنینم غــــم عشــــقت درونِ ســــينه بـــينم پــــرستيدن بـــهجز رويت روا نـــيست در ایــن سـر،جـز هـوایت،هـیچ هـوا نـیست دلم خـــواهـــد بـــه پـــيش مـــن،تــو بــاشي تـــو بـاشي، تـا غــم از هــم بــپاشي چــه خــواهـد شـد اگـر پـیش تـو بـاشم؟! تــو شـيخ و بـنده درويش تـو بـاشم؟! نـــباشی پـــيشِ مـــن،گـُــل،هـمچو خـار است بـــه عشــق تــو،دل تــنگم دچــار است نشــــد یکدم ز دل،یــادِ تــو بـیرون دلم را آن دو چشمین،کسیرده افسون بــــيا هـــمراز ايــن ديــوانــهدل بــاش بـــه راهت کشــته گــردَم،روزی ایکـاش! ســـراپـا عشــقم،از عشــق تــو لبــريز

دل «نـــادر» مــرنجان،ای دلانگـــیز

مرو

مــــرو،بـــا تــو رَود شــور و نشـاطم كــــنار مـــن نشــيند رنــج و مـاتم صــــدای پـــای رفــتن،دلخــراش است بـــــرای مــــاندنت،دل در تــــلاش است شـــده کـــارم ز هـــجرت،آه و زاری ز دیـــوانــه چــه داری انـتظاری؟! چــــرا دوری؟!چــــرا رویت نــــدیدن؟! خـــوشا هـــر دَم،صـدایت را شـنیدن غـــم دوری ز رویت،مشکـــل مـــن بـــــمان،بـــــينم جــــمالت،نـــوگلِ مـــن تــــو تسكـــين و دواى رنــــج و دردم فــــدای قـــد و بـــالای تــو گــردم ش____مارم لح___ظهها، ت___ا وقتِ مُ_ردن بــــه امــــيدِ دل از دست تــــو بُــردن دلم خــــواهــد تــرا در خــواب،ديــدن پَـــرم از خـــواب و از دنــيا بُـريدن رَوم بـــا تـــو كــنار جــويباري زنــــم غــــم را كـــنارِ تــو كــنارى شــــراب ســرخــي از دســتت گــرفتن ز مســــتی تــــا سَــحر،یک دم نــخفتن

رَوم بـــا تــــو درونِ کـــوچهباغی
بگـــيرم از تـــو قـــلبم را ســراغــی
بـــيايم پـــا بــه پــايت،زيــر بــاران
نشـــان هـــم دهــيم،چشــمانــتظاران
خـــم ابـــروی تـــو،مــحرابکــردن
دو ديـــده،از غـــمت،پُــرآب کــردن
بــخندی تـــا بـــخندم لحــظهای را
بگـــویم بـــا تــو حــرفِ تــازهای را
ســپس ديــوانــه از عشــق تــو گشــتن

بــــرای تــــو،ز جــانِ خــود گـــذشتن امــــيد و آرزوی «نــــادر»ی تــــو

بــــه زیـــبائی و خـــوبی،نـادری تــو

من و تو و دل

چشم گسريانِ مسرا،چسون نَسهرِ زمسزم ميكند

دشــــمنیها مـــیکند بـــی تـــو دلم،بـــا دیـــدهام

ديـــده را پُــر از غــم و،بــارانِ نــمنم مــيكند

عشـــق تـــو بـا قـلب مـن،گـوئي تـباني كـرده است

مــوجبات مـــرگ مـــن،عشــقت فـــراهــم مــيكند

رسـم ایـن چـرخ فـلک،ظلم و ستم،عاشق کُشیست

عساشق از دلبسر جسدا،بسی یار و همدم میکند

خاطراتی را کے بنهادی به پیشم یادگار

ایــــن دل دیـــوانــه را آزرده،هــر دَم مــیکند

آرزو دارم بــــميرد ايـــن دل بــــيتاب مــن

چــون مــرا غــرق و اســير رنـج و مـاتم مـىكند

مــــىزند ديـــوانـــهدل،ســر بـــه بـــيابان جـــنون

مـــىشود عـــاصى و ســركش،نــاگــهان رَم مــىكند!

ایسن دل درمسانده و دیسوانسه و حسسرتنصیب

عـــاقبت رســوا مـرا،بـدنام عـالَم مــيكند

عــاشقی دارد مگــر،کـاری بـهجز آزار دل؟!

آه بــــر لب مـــىنشانَد،دل پُــر از غـــم مـــىكند

زنـــدگی نــاسازگار و خــصم جـانِ مــن شــده

ساغرم را خالی از می،بعد پُر از سَم میکند

مـــــىكنم ســـجده بـــه درگـــاهِ خـــداى عـــاشقان

دل ولیکـــن سـر بـه سـجده،پـیش تـو،خـم مـیکند

تــا بــه كـــى،امـروز و فـردا بـا دل مـن مـىكنى؟!

ایــن ادا و نـــازِ تـــو،از عـــمر مــن کـــم مـیکند

كـــــم بــــيازارم،نـــمكپاشِ دلِ «نـــادر» مـــباش

مـــهربان بـــاش،مـــهربانی،کـــارِ مـــرهم مـــیکند

مونس جان

اجــــل آیـــد بــه ســویم،در شـــتاب است بــه ســرعت،مـــثل یک سـنگِ شـهاب است

حــــياتِ مـــن دگـــر،دور از تـــو اي جـــان

بے روی مروج دریا،چون حیباب است

دگــــر دلســـردم از ایــــن زنــدگانی

نگے چےون مے کنم، بے تے سے اب است

نــــداری بـــاور امّــا راست گـــویم

روانافســـرده و حــالم خــراب است

مـــــداوای دلِ غـــــمگینم ای یــــــار

بـــه دست سـاقی و جـام شـراب است

تــــمام آرزوهـــای دل مـــن

دگـــر بـــی تـــو هـــمه نــقش بــر آب است

اگـــــر از غـــــصّههای دل نـــــویسم

مـــصیبتهای ایــن دل،صــد کــتاب است

ز دست ایـــــن دلِ پُـــــر از بـــــهانه

ســــراپـــایم هــمیشه در عـــذاب است

نـــــمىپرسى ز حـــالِ زار و روزم

اگـــر پــرسی بــدان،خــيلی ثــواب است

بگــــو تـــاكـــى،گــل نــاز عــزيزم

دو چشمت با دل من،در عتاب است؟!

صـــــدایــــم زن گـــلم،هـــمچون گـــذشته

صــدایت خــوش تر از چــنگ و ربـاب است

در اشـــــعاری کــــه در دیـــوان،سُـــرودم

فــــقط نـــام تـــو مــنظور و خــطاب است

کــند «نـــادر» ز تـــو صـــد خـــواهش امّـــا

تـــو مـــىگوئى بــرواااايــن كــى جــواب است؟ا

مهمان

خــوش آن روزی کــه مـهمان تــو بـودم ســـعادت يـــار و در خـان تــو بــودم بــه مـــن گـــفتی:«بـــيا،ديـــوانـــهی مـــن صـــفا ده كـــلبه و كــاشانهى مــن» مـــدا کــردی مــرا،پــیش تــو آیــم حــــجاب از چـــهره و رویت گشـــایم بـــه ســویت هــمچو پــروانــه پــریدم در آن خـــلوت بــهجز مـا،کس نــدیدم تــــرا ديـــدم،چــه زيــبا پشتِ شــيشه نگــــاهت مــــهربان تر از هــــمیشه در جـــنت،بـــه روی مـــن گشــودی بـــه نـــاز و غــمزه قــلبم را ربــودي حــــياطِ خـــانهات،بــاغ بــهشتى بــــه قــــلبم،يـــادگارى مـــــىنوشتى ز بــــاغ خـــانهات،یک غــنچه چــیدم چـــه آهـــنگ و نــوائــی مــیشنیدم!! س___عادت ي___ار و گش___تم هــمزبانت بـــدیدم خـــنده آمــد بـر لبـانت لط___یف و ن___رم و زی___با،گ_یسوانت چـــو مـــحراب خــمیده ابــروانت

نـــهادم دستِ خـــود،در دستِ گــرمت بــــه رنگ ســـرخ لاله،رنگِ شـــرمت نـــــهادم ســــر،دَمـــی بـــر دامـــن تـــو نشست بـــــر جــــامهام،عـــطر تـــن تــو بـــه روی شــانه گــیسویت رهـا بـود طـــــــلای گــــــردنِ تـــو پُـــر بـــها بـــود در آن مـــحفل،کــنارم مــيوهها بـود تـــــرا در بُــــردنِ دل،شــــيوهها بـــود بـــه مـــن دادی شـــراب و شــهد و انـــجیر دل دیـــــوانــــــهام بســـتی بـــه زنـــجیر هــــمه عــالَم بــه چشــمم بــاصفا شــد حــــان تـازهای بــر مــن عــطا شــد نگـــاهت بـانگـاهم،مـهربان بـود دل تــــو بــا دلِ مــن،هــمزبان بـود دلم مـــهمان و چشــهمان و پ نگـــاهت بــهر مـن،آرام جـان بـود عـــــزيز و مــــهربان،مـــهماننوازي مــرا بــا تــو دگــر نــيست هــيچ نـيازي ســـــراپــــا شــور و عشــقى،دلنــوازى بـــرای مـــن تـــو مـــيکردی،چـــه نـــازی!! ز يسادم رفسته بسود آنسجا غسم و رنسج گـــدائـــی شـــد در آنـــجا صــاحب گـــنج دلم دیــــدم چـــه شـادان در کــنارت!! نگــــهدارد خـــدایـــم بـــرقرارت بـــه پــايان آمــد امّا،وقت ديـدار

اذان صـــبح، «نـــادر» كـــرد بـيدار!!

مهماني

در آنشب مــاه،سـقفِ آسـمان بـود شبی زیبا،نه چون شبهای دیگر کــــنارم دلبـــری رعـــنا،فســونگر در آن شب،ماه،چون خورشید،پُر نور كــــنارم دلبـــرى،زيــــباتر از حـــور دو چشـــم دلبــرم،دیــدم چــه نــاز است! ســــــياه و دلفـــــریب و پُــــر ز راز است دو چشـــــم او،دلِ مــــن را صـــدا کـــرد مـرا مـجنون و عـاشق،هـم گـدا كـرد بـــه تــارِ زلف او،دل شــد گـرفتار تــــبسّم بــــر لبش،در وقتِ گــــفتار تــــبسّم كــــرد و افكــــارم بـــهم زد نگـــــارم،ســــرنوشتم را رقـــــم زد مرابا عشق وباغم آشناكرد شـــدم عــاشق اگــر،آن مـهلقا كــرد دو چشـــــم نــازِ او،چــون چشــم آهــو شــــــد از عشـــــقش دلم،پُــــر از هـــياهو نگـــاه و نــاز چشــمش،آتشــين بــود كـــــنارش،هـــــمنشيني،دلنشـــين بــود

دلم چــــون بــــچهای،بگـــرفت بــهانه

كــــه بـــيند مــوى و زلفش روى شـانه.

شــــدم بـــيدار نـــاگـــه!!،خـــواب بـــودم!

كــــــنارم او نـــــبود،بـــــىتاب بــــودم

عـــجب خـــواب خــوشي!،افسـوس!افسـوس!!

نشـــد قســـمت،زنـــم بـــر دستِ او بـــوس

خــوشی در خــواب هــم،یک نــعمتی بـود

ز ســـوی دلبـــرم،یک رحــمتی بــود

نشـــد دیگــر مـرا آن خـواب،تکـرار

نشـــد پــيشش كـــنم،رنــجِ خــود اقـــرار

غـــهش بســــيار و در دل جــا نگــيرد

خـــدای او،غـــمش از مــا نگــيرد

شــــده «نــادر» دگــر از خــواب،بــيزار

بـــــمانَد هـــــر شــــبى،بــيدارِ بــيدار

ميازارم

بـــه يــادِ روزهـای بـا تــو بــودن

بـــه قـــمدِ غــمه از ایـن دل،زدودن

نـــهادم ســر بـه صـحرا و در و دشت

دل دیـــوانـــه دنــبال تــو مــیگشت

غـــــمت را بـــا گـــل و پـــروانـــه گـــفتم

چــه ســخت است،یـادِ چشــمانِ تـو افـتم

بـــه روی گـــل،نــظر کـــردم،تـــو دیـــدم

بـــه یـادت غـنچهای از شـاخه چـیدم

تـــرا هـــر لحـظه دل گـيرد بـهانه

كــــــا شــوم ســويت روانــه؟!

غــــمی دارم کـــه در ایـن دل نگــنجد

چ____و آب ب___حر،در س_احل نگ_نجد

تـــرا خــواهــد دل مــن لحــظه لحــظه

ب____ا و مشك_لم حـل كـن بـه غـمزه

جــــمال و جـــلوهی تــو بــینظیر است

دل عاشق به پیشت سر به زیر است

بــــيا ديــوانــهام كــن بــا كــمى نــاز

دمــــی مســـتم کــن و در گـــریه انـــداز

مــرا بــا خــود بــبَر در خــلوتِ خــويش

مــرا ديــوانــه تر كــن،بـيشتر از پــيش

بــــيا يک شب بــــزن دربِ ســـرايـــم

بگــــو از غــــصّههای خـــود بــرايـــم

بـــزن بــر در،کـه بگــريزد غــم از در

بـــزن لبــخند و بَــر،هــوش مـــن از ســر

کــــنم رازِ دلم پـــيشِ تــــو افشــــا

بـــخوانــــم غـــصّههايم،مــثل انشــا

ظــــريفی،خــوشنگاری،چــون زبَــرجَــد

مــــيازارم کــــه دل از تــــو نـــرنجد

اگــــر مـــرهم بــه زخــم مــا گـــذاری

شـــوم خــاکــی کــه بـــر آن پــا گــذاری

دلِ «نـــــادر» نگــــردد هــــرگز عــاقل

نشـــد یک لحـظه از یـادِ تـو غـافل

نامهربان

اتـــاقم تــنگ و تـاریک و پُـر از غــم ســــرازيـــر از دو چشــم،اشکِ مـاتم شـــدم ديــوانــه،شــد حســرت نــصيبم در ایـــن دنــیا دگــر بــی تــو،غــریبم نکــــردی بــا دلم،هــرگز تــو سـازش نشــــد قســـمت ز تـــو،مِـــهر و نـــوازش بــه تــو عـاشق شـدم،بـا مـن چـه كـردى؟! نـــــمیدانـــــی جــــفا دارد چــه دردی!! جــــفا کــــردی و مــن کــردم مــدارا ز تـــو دارم بــه قــلبم،زخـم كـارا بــــه روزِ آشــــنائي،دوست گشــــتي بــه مــن نــزدیکتر از ایـن پـوست گشـتی گــــل مـــن،روز اوّل مست بـــودی؟! تـو بـا چـرخ فـلک،هـمدست بـودی؟! تــو چــون چــرخ فـلک،بـا مـن شـدی بــد بے جای پُال،بے یکبارہ زدی سے نــــبودی روز اوّل،دشـــمن مـــن کــــنون آتش زدی بــــر خــرمنِ مــن چــه شبهـائی دلم بـا گــریه خــوابـید ز تـــو نــوری بـه دل هــرگز نــتابید

گـــــریزانــــم تـــو کــردی از دیــارم گــــرفتی صـــبر و آرام و قـــرارم بــهجز جــنگ و جــدَل از تـو چـه دیـدم؟! امــــيدِ دل!،تـــو كــردى نــاامــيدم شـــدم زیـــن زنـــدگانی بـــا تـــو دلســـرد نـــصیب مــن تــو کــردی،ایــنهمه درد شکســــتی دل،مـــرا آزرده کـــردی چــــنین پــــــژمرده و افســـرده کـــردی بـــــهارم را تـــــو کـــردی فـــصل پـــائيز شــــده جــــام دلم از غـــــصّه لبــــريز دگــــر زیـــبا نـــبینم روی گـــل را دگـــر بــی تـو نـبویم بـوی گــل را كـــنم هـــر روز و هـر شب بـيقراري اثــــر در تـــو نــدارد اشک و زاری جـــوانـــي،زنـــدگاني،بــا تــو ســر شـــد دگـــــر بــــودونبودم بـــــاثــر شـــد بــهجز جَــور و جــفا دیگــر چــه دانـی؟! بــــرو،قــــدرِ دلِ عــــاشق نـــدانـــى روم جـــائی نــدانــي رنــج و دردم فــــدای تـــو دگــر هــرگز نگــردم نــــمىخواهـــم بـــه دل يـــاد تـــو مـــانَد تــو كــه قــلبت،چــو سـنگ سـخت مـاند اثــــر در تـــو نــدارد شِکــوههایم گـــــرفتی شـــور و شـادی،خــندههایم ز تـــو رنــجیده و آشــفتهام مــن

ز خاطر بر،هر آنچه گفتهام من

گـــــلایه از دلِ ســــنگ تــــو دارم

ســـیه کــــردی تـــو روز و روزگــارم

زدی بـــاخـــنجرت،بـــر دل عــلامت

شــــدم رســــوا،شـــنیدم بس مــلامت

نــــمیارزد بـــه دنــــبالت دویـــدن

بــــرابــــر شــد تــرا دیــدن،نــدیدن

دلم تـــنگ و غــــمی دارم بـــزرگ است

دل تـــو بــا دلِ «نــادر»،بــه جــنگ است

نبودَنت

هـــوای دل پُــر از ابـــر و بُــرودت بـــه هـــرجا بـنگرم،بـينم نــبودت تـــو بــودى مــرغ خــوش اَلحــانِ بــاغم بــــه گــــوشم مـانده آواز و ســرودت اگــرچــه دشــمنی کــردی تــو بــا مـن بــــميرد خــــمم بـــد ذات و حســودت تـــو مـعبودي و چشمت قبلهگاهم كــــنم گــاهى ركــوع،گــاهى ســجودت ز آزارِ دلِ چــــون شــــيشەى مـــــن چـه حـاصل آمـدت دلبـر،چـه سـودت؟! وجـــودم را بــه غــم در هــم شکســتی الهـــــى بــــــى بــــــــلا بـــاشد وجـــودت! بـــه خــلوت با دلى تـنها و غــمگين فــــرستم از دل و از جـــان،درودت كـــنم نـفرين و لعـنت،چـرخ گـردون کــه چــون دزدی لعــین،از مــن ربــودت كــــنم جـــانم نـــــثارت،يــار رفــته بــــه وقتِ آمــــدن،وقتِ ورودت بـــــزن مــطرب،بـــزن بـــر ســيم آخـــر دلم تـــــنگِ نـــــوای تـــــار و عـــودت خــــدایـــا،دلبــر «نـادر» نگـهدار

قســــم بـــر گــنبد و ســقف كــبودت

نتوان غم تودیدن

شــده رؤيـا و خــيالم،قــد و بـالاي تـو ديـدن

شــده آرزویــم ای گــل،گــلِ پـیرهنِ تـو چـیدن

اگــر آئــی و بـــپرسی ز غـــم،بگــویم ای جـان

بــهجز ایـــن غـــمی نـــدارم،غــم مــن تــرا نــدیدن

چـه شـود بـه خـلوتی خـوش،بـه کـنار تـو نشسـتن؟!

كــه بــرايـــم آرزو شــد،ز لبت ســخن شــنيدن

غـــمِ تـــو نـــمیگذارد،کـــه شـــبی،دَمــی بـخوابــم

کے بے خواب خوش ببینم،بے وصال تو رسیدن

نـــتوان غـــم تـــو ديــدن،غــم خـود نــثارِ مــن كــن

کے مرا خوش است جانا،غم تو بہ جانخریدن

طـــپشِ دلم نـــخواهـــم بـــرسد بگـــوش،ای جـــان

مگــر آن دلی کــه بـاشد،ز بــرای تــو طــپيدن

بَــرَدم دلم بــه جــائي،كــه تـو حـاضري در آنـجا

شده کار تو ولیکن، من و دلم، رمیدن

ز مــن و دلِ شکســته،تــو دگــر خــبر نــداری

بـــه كــنار غــصّههايت،شــده كــارم آرمــيدن

خـــــبری دگـــــر نــــدارد،دلِ بـــيقرارم از تـــو

چـه خـوش آن زمـان،گــلِ مــن،خــبری ز تــو رسیدن

تــو مـــرا اشـــارتی کـــن،بـــه نگــاهِ پُــر شــرارت

کے بے جای پا بیایم،بے بَرت،بہ سردویدن

تـــو بـرای زنـدهماندن،شـدهای مـرا بـهانه

نـــتوان ز دستِ عشــق و ز غــمِ تــو دلبــريدن

چــو كــنم دَمــى نگـاهت،طــلبد دلم وصـالت

چــه خــوشا بــخاطر تـو،مـن و دل بـه هـم پريدن

شب و روزم آرزو شد،که رسد ز تو ندائی

شـــده کـــار و بـــار «نــادر»،هــمه نــاز تــو کشــیدن

نگاهِ آتشین

نگـــاهِ پُــرشرارت،آتشــين است مــــرا چشـــم فـــریبایت کــند مست صــــدایـــم زن،صــدایت دلنشــین است خـــوشا روزی رســد بــا تــو دهــم دست تـــــرا دارم هـــــميشه در خـــــيالم ســــراپـــا مـــحو و مستِ آن جــمالم دلم عــــاشق،گـــرفتار تـــو گشـــته تــــرا خـــواهــد، خــریدار تــو گشــته تـــرا بـا خود،غمت همراه بينم چـــو يــوسف،دل درونِ چـاه بـينم چـــه شـــيرينغصّهاي،يـادِ تــوبودن بـــه شب در گــریه بـا یـادت غــنودن بـــود عشـــق تــو در دل جـاودانـــ، بـــــيا،بـــــى تـــــو نــــيَرزد زنـــدگانى كــــنار دست خـــود،جــائى مــرا دِه كـــنم غـــم را بــه زيــرِ پــاى تــو له كِشـــــم دســـتى بــه مــويت،نــورديده کــه دل عــمریست بــه عشــق تـو طـپیده خــوشا بــاشم هــمان آبــي كــه نــوشي شَــوم پـيراهـن و رخــتي كــه پــوشي

نــــدارم مـــونسی جــز اشک و آهــم

نــــــباشى،نــــــازنين،بـــــى تـــو تـــباهم

نشـــــينم روز و شبهـا بــى تــو تــنها

رهـــايم كـــي كــنى از دست غــمها؟!

بـــه روز و شب،دعـای مـن هـمین است

کــــه بــاشی در کــنارم،دل غــمین است

كــنار تــو خــوش و دنــيا بــه كــام است

اگــــر تــرکم کــنی،کــارم تــمام است

بـــــميرم عــــاقبت روزى بــــه راهت

فــــــدای مســــــتی و نــــــاز نگــــــاهت

بــه يــاد تــو خــوشم در خــلوتِ خـويش

اگـــرچــه غــم،دلِ «نـادر»،زنَــد نــيش

نگاهت

نگـــاهت دل گــرفت از مــن بــه يــغما بــــهار مــــن تـــوئى،در فـــصل ســـرما نگـــاهت،رنگ جــنگل،رنگ دریــا کسیے زیبہاتر از تہو،بہودہ آیہا؟! دو ابـــــروی ســـــیه،پـــــیوسته داری تــــبسّم بــــر لبت هـــر لحــظه داري دهــــد زلف بــــاندت بـــوی ســنبل صـــدای خـــندهات،آوای بــلبل بگـــو چشــمت كــند بــا مــن مــدارا مكــــن تــــرکِ دلم،دلبــــر،خـــدا را دل وایـــمانِ مـن بـردی بـه یک نـاز دوبـــاره شــد حــياتم بـا تــو آغـاز گــــمانم آن نگـــاه و چشــم و رخسـار بَـــرد مـــحشر مــرا،تــا چــوبهی دار دل دیــــوانـــهام کـــردی گـــرفتار كــــنم روزه بـــه لبــخند تــو افــطار شكســــتم روزه تـــا دستِ تــو بـوسم فـــــرامــــوشم كـــنى،از غـــصّه پـــوسم بــــود زيـــــباترين رنگ،رنگِ چشــــمت عــطا كــن بـا حــضورت،جـاه و حشـمت بـــــيا، «نـــادر» کســـی جـــز تـــو نـــدارد اگـــــر آئـــــى دگــــر اشكـــى نـــبارَد

نقاش

خـــوشا نـــقاش بـودن،پَــر کشــيدن ز غـــــــــــــا دو چشـــم تـــر کشـــيدن کِشــــی آن پَـــر،چــو پــرهای پــرنده ســـپس تــا ســوی دلبــر،پَــر کشــيدن ـــــمی ارزد بـــــرای دیـــــدن یـــــار بــه هــر رَوزن،بــه هــر در،سـر کشـیدن رســــی وقـــتی بـــه مـــقصد،در بـــر یـــار ز دستِ او،شـــرابــــى ســركشيدن نشــــــيني پـــــيشِ او،مــــحو جـــمالش مَــــهِ رخســارهاش،از بــــر کشــيدن رُخـــــى زيـــــباتر از مــاهِ رُخش نــيست چــــرا بـــاید رُخــی دیگـــر کشــیدن؟! مـــــيان دلبــــران،چـــون بــهترين است ســــعی بــــاید،رُخش بــــهتر کشــیدن نے با رنگ و نے با روغین،کے باید جــــمالِ او بــــه آبِ زر کشــــيدن اگـــــر هــــم،آبِ زر پــــيدا نگـــرديد بـــه آب زمـــزم وكـــوثر كشــيدن دَهــــــ بـــر دلبــرت،آنــچه کشــيدی دوبــــاره بـــهرِ خــود،از ســر کشــيدن بــود هــر لحـظه،هــر دَم كـار «نـادر» چـــو مــجنون،نـاز آن دلبـر کشــيدن

نماز باران

دارم غـــــم فــــراوان،از شـــام،تــا ســپيده

از دوري عــــزيز و از هــــجرِ نــــورديده

دانـــم کــه بــی رخ او،دیگــر خــوشی نــبینم

بـــخت و ســعادت انگــار،از بــام مــن پــريده

ایـــن قـلب عـاشق و زار،بشکسـته و عــزادار

بس لحــــظههای بســـــيار،بـــا يـــاد او طـــپيده

او رفـــــته و دلِ مـــــن،گـــــيرد ســــراغ او را

خـــواهـد فـقط نگـار و از دیگــران بُــریده

دلبــــر،اگــرچــه رفــته،امّــا نــبرده يــادش

بــر بــوم خـاطراتــم،ســيماي خــود كشــيده

آن مـــهجبين زيـــبا،بــهر اسـارتِ مــن

بــر قــلب و دست و پـایم،تـاری ز غــم تـنیده

زخــــمى نشسته بـر دل،از تــركِش نگـاهش

آرامشــــمگـــرفته،خــوابــم دگــر پــريده

عشق آمد وبه ناگاه، چون مار خوش خط و خال

آرام و بـــــىهياهو،در قــــلب مــــن خـــزيده

حُســن جــمال آن گــل،پـيش هــمه زبـانزد

در وصفِ آن دو چشم،زیبا و پُسر فسونش

باید سُرایے هر شب،صدها غزل،قصیده

بـــــر زلفِ او زدم دست،از روی مــــهربانی

هـــمچون غـــزال زيــبا،نــاگــه ز مــن رمــيده

ديـــــريست،فــــرارســـيده،قــحطى مـــهربانى

رحــــمى نـــمىكند يـار،بــر قـامتِ خــميده

ایکـــاش رســد زمـانی،آیـد از او پـیامی

یـــا خــواب بـبینم از او،یک نـامهای رسـیده

وقـــتى نـــوشتم ايــن شـــعر،از ســوز و نـالهى دل

دیـــدم بــه روی کـاغذ،خــون از قــلم چکــیده

ديـــوانــهبازي دل،كــي مــيرسد بــه پـايان؟!

يارب مدد نَاما چون،عقل از سرم پريده

اشکــــم ز دیــده نـاید،«نـادر» بگــیرد آرام

وقتِ نـــــماز بــــاران،گــــویا فـــرا رســیده

نىمكت

بـــه پـادت مـانده آنروز روی نــيمکت؟! كـــنار هــم نشســتيم گــرم صـحبت؟! گــــــذشته ســـاليان ســـال،زان روز بے پادم ماندہ حرفهای تے آن روز كـــنون آن عــاشقت،آن دلشكســـته كــــنار خـــاطراتِ تـــو نشســـته بــــه جــای تــو،نشســته بـــرگِ پــائيز شـــده دشت و دَمَــن،بــيتو غــمانگــيز کــــــنارت،راهِ هســـــتی بـــــود هــــموار تـــو رفــتی و نــدارم بــی تــو غــمخوار نــــبودی،پـــیر گشـــتم بـــی تـــو از غـــم خـــوشی کــرده دگــر،از پــیش مــن رَم هـــوا ابـــرى،ز بـــاران هـــيچ اثـــر نــيست نـــمىدانـــم كـــه اشكِ عـــاشق از چـــيست! مــــرا ای نـــازنین،از مـــن گــرفتی هــــمان دَم،جــان مــن رســماً گــرفتی چـــو شب،روزم ســيه کــردی و رفــتی خـــوشیهایم تـــبه کــردی و رفــتی چـــه كــردم دلبـرم،قـلبم شكســتى؟! مگــر بـا قـلبِ مـن،پـيمان نـبستى؟!

بسه قسلبم آتشی بسرپا،تسو کسردی
مسیانِ مسردمان،رسوا تو کسردی
دلم بسردی و مسین بسازنده هستم
ز انسدوه و ز غسم آکسنده هستم
هسیزاران شعر ز هم پر تو سرودم
ولی فسرقی نکسرده تسار و پسودم
تسراگ رچه نسمی بینم،نگارم
ولی عشیق تسرا در سینه دارم
بسرو هرجا که میخواهی،سلامت
بسرو هرجا که میخواهی،سلامت
بسرو هرجا که میخواهی،سلامت
دوباره دیستر،بساور نسدارم

کـــویرِ چشـــم «نـادر»،پُـر ز بـاران

غـــــم مــــن شــد فـــزونتر از هـــزاران!

قــــــمارِ زنـــــدگی،دســــتت دهـــد آس

واژگونپنج

بيا پائين خدايا،حال من بين گـــــرفت از مـــن تـــو را،آن رهـــزنِ ديـــن نــــجاتم دِه از ایـــن درد و از ایــن رنــج بــــــــلاها مــــــيكِشم زيــــــن واژگـــونپنج دلِ دیــــوانــــه دســـتم داده کـــاری شــــدم شــــيدا و مــــفتونِ نگـــارى بــه هــر گــل بــنگرم،دلبــر در آن است نـــــياز مــــن بــه او تــا بــيكران است لبــــم تشـــنه،دلم مــيخانه خــواهــد ز دستِ دلبــــرم،پــــيمانه خــــواهـــد صــــدای خــــندههایش دلفـــریب است دلم بــــى او بــه هــر جـائى غــريب است صـــفا بــــى او نـــدارد بـاغ و صــحرا نـــــدارد فــــرق،بــــی او،زرد و خَــضرا س____یه م____ژگان چشهانش بـلند است لبـــانى غـــنچه دارد،مــثل قـند است دو چشــــم پُـــر شـــرارش،آتشــم زد شــــدم بـــيمار عشــقش،حـــالِ مـــن بـــد بے پادش سے کے مسر روز و شب را بــــه امــــيدي كـــه بــينم،خــال لب را

غـــم عشـــقش بــه قــلبم آرمــيده

بــــه زيــــبائي چشـــمش،کس نــدیده

شــدم ديــوانــه،چــون مــجنون و فـرهاد

زنــــم نـــامش درون ســـينه فــرياد

بــه ســر،شــوری،بـه دل،دردی گـران است

مـــــپرس از غـــــــقههایم،بــــیکران است

نـــمىدانـــم دلم از مـــن چـــه خـــواهـــد!

گــــمانم دلبـــر لبغــنچه خــواهــد

دلم دادم بــــه دلبــــر،دل نــــدارم

شـــــدم آوارهاش،مــــنزل نـــــدارم

شــــدم گــــلدان خـــالی،گـــل نـــدارم

دگـــــر بـــــى او،گـــــلِ ســنبل نـــدارم

دلم گــــرید،چـــو یـادش،یـادم آیــد

مـــــرا ایـــــن زنـــدگی،بـــی او نشــاید

دلم خـــواهـــد از ایـــن هســـتی کِشــم دست

نــــمیآید دگــــر،مــــن را کــند مست

چــــرا بـاید کــه بــی او زنــده بـاشم

دلم خـــواهـــد بــه ایـــن زودی فــنا شــم

دلم بـــــى تاب و تـــــابِ غـــــم نــــدارد

دلِ «نـــادر» بــهجز او كـــم نــدارد

وداع

رســــيد وقتِ وداع و وقتِ رفــــتن غــــم و زاری،زمــانِ ســختِ رفــتن ز هــــجرانش،ز غـــم،بســـيارگفتن كــــنارِ خـــاطراتش،شبنـــخفتن چـــه تـــقديرِ ســياه و سـرنوشتي!! دو دست و راهِ مـــا،از هـــم جــدا شــد مســــير آهِ مــا،عـــرشِ خـدا شــد ز لبهـــای نگــارم خــنده پَـر زد گــــــانم نــــاکســــی،مــا را نــظر زد ورق بــــرگشت و شـــادی از دلم رفت ز عــــمر خـود بـدیدم،کــمتر از هـفت صـــــدای گـــــریهی دلبــــر شـــنیدم در آن لحـــظه،چــه رنــجی مــیکشیدم!! نــــوا و نـــاله از نــــى مــــىشنيدم جـــهانم را ســـيه،بـــيهوده ديـــدم غـــم دنــيا،در آن دَم مـال مـا بـود نـــوای نـــی،صـدای حـالِ مـا بـود ســـــراپــــا غـــرقِ مــاتم شـــد دل مـــا پُـــر از انــدوه و از غــم شــد دل مـا نـــدیدم چــاره،جــز بـاران اشکــم نشــــد امّــا زبــار غــصّهاش كــم

دو چشم ما،یکی اشک و یکی خصون

بــــه رنگ لاله بـــود و رنگِ گـــلگون

در آن خــــلوت،دوتــائی گــریه کــردیم

ز دست ایــــن جـــدائـــی،نــاله کـــردیم

شـــدیم از زاری و از گـــدیه،خســته

قــــفس بـــود و پَــر و بــالى شكســته

بســــوزی ای فــــلک از ایـــنهمه غــم

جـــدا کـــردی چـــرا مــا را تـــو از هـــم؟!

بگـــو ای چــرخ گــردون سـتمکار

چــرا مــجنون،جــدا کــردی تــو از یـار؟!

بــــدان چــرخ فــلک خــيلی حســودی!

بَـــری از رنــج عــاشقها چــه ســودی؟!

ز حـــال مـا،خـدا هـم بـيخبر بـود

فــــغان و گـــریهی مــا بـــاثـــر بــود

نشـــد او را دَهــم قــدری تسـلّیٰ

نــــهادم روی خــــود ســـوی مــصلّیٰ

تــــمنّا كــــردم از پـــروردگارم

بگـــــيرد غـــــصّه را،از قـــــلبِ يـــــارم

دو دســــتش را،بــه دست خــود فشــردم

دل عـــاشق،بـــه آن دلبــر سـيردم

بــــرفت و مــــن بـــرفتم بــا دلى پُــر

جــــدا مـــــىشد ز دريــــا،دانــهای دُرّ

نگـــارم،حــالتِ ســر در گــمی داشت

دلِ مـــــن،حــــالِ ســـوزان هـــيزمى داشت

نگــــارم گـــفت:«دلم تــنگ است نــادر»

ب___ه او گ_فتم:«نگهدار تـو قـادر»

وداع،تلخ است

وداع،یک واژهی تـــــلخ و غــــمانگــــیز بــــه رنگ بــــرگهای زرد پـــائیز چـــو طـعمِ تــلخِ جـانسوزِ جــدائــي ســــــاه و شــــوم،چـــو رنگ بــيوفائي بــــوَد واو وداع،ويــــرانگــــر دل كُشــــد عـــاشق،بـــوَد زهـــرِ هـــلاهِل بــــــوَد دالِ وداع،چـــــون دردِ دوری الف،چـــون آهِ ســردی از تـــهِ دل اجــــل شـــاید کـــند،حـلّ مسائل بـــه دور گـــردنِ عـاشق،طـناب است دلِ دیــــوانــــه،بــدجوری پــریش است غــــمی دارم کـــه از انــدازه بــیش است بـــود لبــخندِ لبهــايم،دروغـين دلی دارم از ایسن گسردون،پُسر از کسین نــــمیگنجد بـــه کــاغذ،رنــج و دردم بـــه كــام مـن نگشت،گــردونه یک دَم جــــدائــــى،اى جـــدائـــى،اى جـــدائــــى تـــو خـصم عشـق و دوســتى،آشــنائى دل «نـــادر» نگـــيرد هـــرگز آرام مگــــر بـــيند دوبـــاره آن دلآرام

وردِ زبانم

هـــــمیشه نــــام تــــو،شــــیرینزیانم بـــود هــر لحـظهای،وردِ لبـانم اگـــــر بــــينم تـــــرا،گــــيرد زبـــانم شــــوم بـــيچاره گــر،دور از تــو مـانم خـــوشم مــــيآيد از تكــــرار نــامت مكــــن آزادم از زنــــجير و دامت نگــــه کــــردی،رُبــودی دل ز دســتم نــــدادی جـــام و دیــدم مستِ مســتم در آن خـــــلوت،کــــنارِ تـــو،کــه بـــودم پُـــر از عشـــقِ تـــو دیـــدم تـــار و پـــودم تــــماشاكــــردن تــــو،لذّتــــى داشت دقـــایق در کـــنارت،عـــزّتی داشت نگـــاهِ پُــر ز نــاز و مــهربانت ســخن مـــيگفت بــا مــن چــون زبـانت! مــــحبّتهای تــــو دیــوانــهام کــرد بـــه خــود تـا آمـدم،بـيچارهام كـرد تــــراخـــواهـــد دل مــن بـــينهايت شــــوم قـــربانِ نـــازِ چشـــمهایت دلم خـــواهـــد هـــمي پــيشِ تـــو بــاشم

غــــلام و بَـــرده يـــا خـــويش تـــو بــاشم

تــــوزيــــبائي،قشـــنگي،مــــهجبيني بـــــــلاهــــــرگز،گـــــلانــــدامـــم نـــبيني دلم بــــردی تـــو بــا شــيرينزبانی بـــــيا و كـــــن دوبــــاره،مــــهرباني بـــــا و عـــاشقت را كــــن نـــوازش نـــباشى،چـــون كـــنم بـــا غـــصّه ســـازش نگـــه کــن زیـر پـا،مـن را بـبینی! تــــراخــواهـــم بــرای هــمنشینی شــــــبم را بـــــا خــــيالت مــــيبَرم ســـر بــه امــیدی،بــه خــواب،گـیرم تـو در بَـر بــــه پـــای دارِ عشــقت،مـــیدهم ســـر اگــــر از قـــلبِ تــنگم،غــم كــنى در دهـــند عـــمرم دوبـاره بـار دیگــر بـــهجز تــو كــى گُــزينم يــار ديگــر؟! شَـــــوم رســــوای عشــقت،افــتخار است نــــباشی،فکــــر و ذکــرم،انــتحار است شـــود عشــقت بــه دل،هــر دَم فــزونتر

مکــــن آزار «نـــادر»،ای فســـونگر

وقتی که دلتنگِ توام

اشكـــم چـو بـاران مـىشود،وقـتى كـه دلتـنگِ تـوام

دنیا چے زندان میشود،وقتی کے دلتنگ توام

لبــخند و شـادی و خــوشی،شـور و نشاطِ زنـدگی

دور از تــو پـنهان مـیشود،وقـتی کـه دلتـنگ تـوام

انـــدوه و رنـــج و غـــصّهام،دور از رخ چــون مــاهِ تــو

خــيلى فــراوان مــىشود،وقــتى كــه دلتــنگ تــوام

بـــر پــردهی چشــمانِ مــن،چشــم پُــر از افسـون تــو

هــر دم نــمایان مــیشود،وقـتی کـه دلتـنگ تـوام

يادم چو مي آيد گلم، آتشگ چشمان تو

دل چــون نَـيستان مـىشود،وقـتى كـه دلتـنگ تـوام

چشـــمان مشـــتاقم دگـــر،وقـــتی نـــمیبیند تـــرا

چـون چشـمهساران مـیشود،وقـتی کـه دلتـنگ تـوام

ياد سيه گييسوي تيو،وقتي که ميافتد دلم

قــلبم پــریشان مــیشود،وقـتی کـه دلتـنگ تـوام

دور از تــو غــم مـیآید و بـر قـلب مـن در مـیزند

ناخوانده مهمان میشود،وقتی که دلتنگ توام

وقستی کسه یسادت میکنم،یک ابر بارانزا ز دور

آنے نے ایان مے شود،وقتی کے دلتنگ توام

آندَم کے میں تازَد غیمت،دیگیر دلم از زندگی

بے تے پشیمان می شود،وقتی کے دلتنگ توام

با رنے هے رانت عے زیز،فصل بھارِ من دگر

بـــى تــو زمسـتان مــىشود،وقــتى كــه دلتــنگ تــوام

وقتی زتو دورم گلم،هر گل چو خاری میشود

صحرا،بیابان میشود،وقتی که دلتنگ توام

آنگے کے دل خےواہد تےرا،امّا تے دوری از بَرم

دل،طــفل گــریان مـیشود،وقـتی کـه دلتـنگ تـوام

ای آرزوی آخـــرم،کــاخ امــید و آرزو

یکباره ویسران میشود،وقتی که دلتنگ توام

خــواهــم نــویسم نـامهای،امّـا دریـغ،دسـتان مـن

چــون بــيدِ لرزان مـیشود،وقـتی کـه دلتـنگ تـوام

«نــادر»،شــده تــنها دگـر،انگـار وقتِ مُـردن است

قلبم هراسان میشود،وقتی که دلتنگ توام

هجران پرستو

امـــان و داد و فــریاد از جــدائــی كــــجا بـــايد بَــرم،داد از جــدائـــي؟! بـــرآمــد از دلم،فــریاد و افــغان ز دست مـــن پــرید،آن مــرغ خــوشخوان دلم مـــاتم گــرفته،کــنج پســتو بـــه لانـه،بـاز کــی گــردد پــرستو؟! شب هــــجران و دوری،کـــی ســرآیــد؟! از ایسین در،دلبیر مین،کسی در آیسد؟! مـــنم آن بـــيکس از يـــاد رفــته امــــــيد و آرزو بــــــر بـــــاد رفـــــته مــــنم آن مـــاهی دورمــانده از آب خـــودم بـــيدار و بــختم رفـــته در خـــواب شبِ شـــادی و روزِ خـــوش نـــدیدم اگـــــر خـــواب خــوشی دیـــدم،پـــریدم ز مـــن صــبر و تـــحمّل بــرنيايد شـــدم خســـته از ایــن،بـاید،نــباید خــــدایــا،کــی صــدای دلبــر آیــد؟! مــــرا دلبــر،فــرامــوش كــرده شــايد هـمان دلبـر،کـه عـمرم داده بـر بـاد

دلم را بُـــرد و عشـــقم بُــرده از يـاد

بـــرفت و چشــم مــن،دلتــنگِ او شــد

بـــه چشــمم زنــدگانی،زیــر و رو شــد
زمـــانه بـــا دلم،نـــاسازگار است

جـــفا،گـــوئی ز رســـم ِ روزگــار است
وجـــودم پُــر ز زخـــم ِ تـــازیانه

بــهجز غــم،مــن چـه دیــدم زیــن زمـانه؟!
درون ســـینهام افســـوس و آه است

دل دیـــوانــــهی مــــن بــیگناه است

دل دیـــوانـــهی مــــن بــیگناه است

دلی در خـــونِ خـــونِ خـــود،آغشــــته دارم

دلی در خـــونِ خـــونِ خـــود،آغشـــته دارم

گـــریزانـــم دگــر از خـلقِ عــالم

نـــمیدار در چــه حــالم!

نـــمى پرسد دگـــر،از حــالم،آن پـار

هفت بيت هفته

شــنبه،روز آشــنائي،عــيش و بــزم و خـنده بـود

در كسنار آن پــرىرو،لحــظهها،فــرخــنده بــود

روز یکشــــنبه،نــــيامد دلبـــر پــيمانشکن

با دلم گـفتم:«ز سـر،ایـن عـاشقی،بـیرون فکـن»

بــــاز هــــم روز دوشـــنبه،روزِ تــلخ انــتظار

آرزویـــم زیـــر خــاک و مــن نشســتم بـر مــزار

غــصههای قــلب تــنگم،در ســه شــنبه،بـیشمار

زنـــدگی،دور از رخ او شــد بـرایــم،زهــرمار

روز چــارشنبه نــمىدانــم چــرا،قــلبم گــرفت!

تازه فهمیدم که هستم عاشقی،ساده،خِرِفت!

چــون رســيد پــنجشنبه رفـتم دكـترى،بـيند مـرا

گــفت:«فــردا،دلشکســته،مــیروی از ایـن سـرا!»

روز جــمعه،روزِ مــرگِ «نــادر» آمــد،درگــذشت!

مُـرد و پایان آمد این غمنامه و این سرگذشت

هوای چهارده به در

هـــوا تـا قسمتی ابـری و سـرد است

رُخ مـــن هــمچو بــرگی،خشک و زرد است

شـــــان مـــن بـلند و شـام يـلداست

ز رخســـارم غــم غـربت،هـویداست

هــــوا طـــوفاني و گـــرد و غــبار است

هــوای خــوش فــقط،در کــوی یــار است

نگے کے آسےمان،پُےر رعد و برق است

خــودم در غــرب و دلبـر،سـمتِ شـرق است

دلم پُــــر از غـــم و انــدوه و درد است

هـــمیشه،عـاشق از مـعشوقه،طـرد است!

دو روز زنـــدگی،چــون بـاد و بـرق است

زمـــانه،دشــمن دلهـای خـلق است

شـــده بــازارِ گــرم عـاشقی سـرد

صفا در این زمانه،کی توان کرد؟!

عــجب حــال و هــوائــي دارد ايـن عشــق!!

چــه خــصم بـــى حــيائى دارد ايـن عشــق!!

هـــــوای قــــلب تــــنگم،ســـوز دارد

از ایــــن ســامانهها،هـــر روز دارد

دمـــای قــلبِ تــنگم مــعتدل نــيست

بــه دور از پــار و هـمدم،کــی تــوان زیست؟!

بــــه قـــلبم غـــشههای تـازه آیــد

هــــوای کــــوی دلبـــر کــرده شــاید

هــــوی دلبـــر،دلپـــذیر است

دمــای عشــق،در آنــجا،بــی نــظیر است

هـــــوای قـــــلبِ تـــنگِ مـــن،مـــهآلود

خــوش آنروزی کــه دلبــر،پـیش مـن بـود

دلم تـــــنها،هــــوای گـــــریه دارد

هــــزاران غــــم،هـــزاران نــاله دارد

بـــه دل،عشـــق و بـــه ســـر،دارم هـــوایش

بـــه گـــوش آيـــد خـــوشا،يک دَم نـــوايش

خـــوشا آن لحـــظهها،آن روزگـــاران

بــــه زيـــر چــتر دلبــر،وقتِ بــاران

دلم دريـــائي و سـاحل چـه دور است!!

جـــهان بـــی او دگـــر،خــالی ز نـــور است

هـــوا غــمگین و «نـادر»،پـای دار است

هــــنوز مشــــتاق ديـــدارِ نگــار است

یادت

كـــنار دست مــن،جـاى تــو خـالىست نـــبودِ تــو،عــجب رنــج ومــلالىست!! ز مـــــن دوری،ولی هســـــتی کــــــنارم هــــمیشه یــادِ تــو در ایـــن حــوالیست درون قــــلب مــــن از دوری تــــو نـــمىدانـــى چـــه بَــلوا و چـــه حــالىست! دو روز است رفــــتهای،ای گــــل،ز پــیشم ولی دوری ز تـــو،انگــار،دو سـالیست بــه يــاد دارم كــه گــفتى:«خـواهـم آمـد» از آن روز،كـــار قــلبم،خــوش خــيالىست نــــمىدانــــم دگــــر فــرق شب و روز نــــالىست ليـــالىست دل مــــن شـــد گــدای چشــم مســتت دو چشـــــم تــــو،مـــرا،ســلطان و والىست از امــــــروز نــــــازنين،تــــــا روزِ ديـــدار روان از چشــــم مــــن،آبِ زُلالیست دلم بــــردی و از رویش گـــــذشتی گـــمان كـردى كـه قـلبم فـرش و قـالىست؟! نــــدارد بــــى تـــو ارزش زنــدگانی بـــهای آن فـــقط،یک،پــنج ریـالیست!

بـــــرای رفـــــتن از زنـــــدانِ عشـــقت

مــرا نــه شــوقِ پــرواز و نــه بـالىست

بــــــرای مــــــهربانی،بـــــعدِ مــــــرگم

دگـــر کـــی فـــرصت و وقت و مــجالیست؟!.

اگـــــر پــــرسی ز حــال و روزِ «نــادر»

بگــویم یک دروغــی:«خــوب و عـالیست!»

یادم کن

شـــدم بــیمارِ تــو،پس کــو عــیادت؟! چـــرا کــردی مــرا دیــوانــهی خــود؟!

بُـــرون از شــهر و از کـاشانهی خــود؟!

شــــدم ديـــوانـــهات،حـــالم خـــراب است

گــــهی پـــادم کــن ای،زیــبای رفــته

بے پیش چشم من،دریا سراب است

اگــــر بــــارِ دگــــر،دستِ تـــوگــيرم

ز بــــعدِ آن رَوم،راحت بــــميرم!

دلِ عــــاشق زدی بـــا چـــوبِ چَــوگان

بـــه زخــم ِ دل کشــیدی،سـطحِ ســوهان

نشـــاندی بــــر دلم،تـــیری ز مـــژگان

ز دســــتت مـــیگریزم تــا بــه گــرگان

چــــه آشــوبی بــه پــا کــردی نگــارا!

بــــزن تـــیرِ خــــلامی،قــلب مــا را

دگـــر خـــواهــم بــمیرم،بــا اجــازه!

نــــماند از «نــــادر»ت،جـــز یک جـــنازه!

یار بیخبر

يار از من بي خبر اخواهم غم افشا كنم

با تو صدها درددل،از این دلِ شیدا کنم

کــوچه و پسکــوچهها را،یک بــه یک،دنــبال تــو

مــــــىگذارم زيـــر پــايم،تـــا تـــرا پـــيدا كـــنم

گــر فــقط یکروز هــم،از عــمر مـن بـاقی بـوَد

آيـــم و بـــينم تـــرا،بـــهرِ تـــو خــود،رســوا كــنم

گـــرچـــه دل،تـــنگ است بـــرای دیــدنِ مــاهِ رُخت

با همه تنگی،غمت را درددل خود،جاکنم

قــصد آن دارم کــه بــا آن چشــم شـوخ آتشـين

آتشــــی در ســینه چــون آتشکــده،بــرپاکــنم

خـــواهـــم از رنـــج فـــراق و دوري رخســـارِ تـــو

چشــمهی چشــمم،ز اشکِ هــجر تــو،دریـا کـنم

روزگـــارم بـا قـلمموئی و با رنگِ سیاه

بـــىحضورت تـــار و تـــيره،چـــون شب يــلدا كــنم

تــرس رســوائــی نشــد مـانع ز عشـقت بگــذرم

پس چگـــونه راز قــلب عـاشقم،حـاشا كــنم؟!

گــــر بــپرسی رمــز و رازِ عــاشقی،از عــاشقت

عشــــق را زیـــباتر از هـــر عــاشقی،مــعنا کــنم

مـــن کـــه دارم قـــصدِ جـــانبازی بــرای چشــم تــو

كـــى دگـــر در راهِ تــو،از مـرگ خـود،پـروا كـنم؟!!

نـــازنینم،زنـدگی با نام تو زیبا شده

نام خود از زندگی،بی نام تو،منها کنم

گــــر نــباشی ای بتِ اعــظم،چگــونه مــيتوان؟

چـــارهای بـــهر دلِ بــيچاره و تــنها کــنم؟!

گـــر مـــقدّر ایـــن بـــوَد،هـــرگز نـــبینم روی تــو

روی خــود را هــمچو مــجنون،جـانبِ صـحرا کــنم

بے تے زیبائی ندارد پیشِ چشم زندگی

گـر شـوی غـمخوارِ مـن،دل خـوش بـه ایـن دنیا کـنم

در دلم دارم فــــقط ایــــن آرزو،یــارم شَــوی

گــر نگــردی هــمدم مـن،تَـرک ایـن دنـیا کـنم

در دل «نـــادر» نـــمانده آرزوئـــی،ای خــدا!

خــواهــم از تــو زنــدگی بـا دلبــر بـی تا کـنم

دوبیتیها:

آتشِ دل

تــــنورم،کــــورهام،آتشـــفشانم فـــقط دلبـــر،تـــوئی آتشنشــانم اگـــر روزی تـــرا بـــينم دوبــاره نـــماند دیگـــر از آتش،نشــانم

آتش سوزی

دردِ هـــــجرانت،شـــــبانهروزی است
در دلِ ایــــــن عــــاشق،آتش ســوزی است
نـــــیستی از حــــالِ «نــــادر» بـــاخبر
رنــــج عشــقِ تــو بــرایــم،روزی است!

آتشفشان

كــــوهِ غــــم، آتشــفشانم، آتشـــى دارم نــهان
مــــن ز دستِ دلبــــرم، زيــبارُخم، شــاهِ شَــهان
خـــونِ دلهايم شــده، اكــنون دگــر، اشكِ مُــذاب
تـــرسم ايـــناست آتش عشــقم، بســوزانَـد جـهان

آرام جان

بــــه خــــوابـــم آمــد آن شــوخِ دلآرام بــــه ســــرقت بُــــرد دلم،آرامِ آرام بــــه لبــــخندی دلم افکــــنده در دام کــــنار او فــــقط،دل گــــیرد آرام

آشفته

تــــو در خــواب و مــنِ آشــفته،بـــى تاب خـــيالت تــخت،هســـتم بـــى تــو بــىخواب بـــــه رنگِ سُـــرمه خــال گــونهى تـــو مـــزن بـــر گــونه،اى گــل،رنگ و سـرخـاب

احسان

یک نگے از لای در،یے پے نجرہ،بے مین فکن آتشے از آن نگے و پُےر شَےرر،در مین فکن آتشے از آن نگے و پُےر شَےرر،در مین فکن گے خواهی دور گےردد از تو هے رنج و بلا جے ای احسان،تار موئی،هدیه زان خرمن فکن جے ای احسان،تار موئی،هدیه زان خرمن فکن

۳۱۴

اسير

کــــبوترِ بـــام،مـــنم،اســير و در دام،مــنم ســادهدل و خــام،مـنم،بـه دستِ تــو رام،مـنم ســـنگ تــوئی،جـام مـنم،عـاشقِ نـاکـام،مـنم ســحر تـــوئی،شــام،مـنم،«نــادر» بــدنام مـنم

اشتباه

بــــه تـــورِ تــو فــتادم،هــمچو مــاهی
شــــدم عـــاشق،چــه کــارِ اشــتباهی!!
اگــــرچـــه رفــتی و قــلبم شکســتی
بـــــه قــــربانت شـــود «نـــادر»،الهـــی!

اشک شیانه

مــــن و یــــادِ تــــو و اشکِ شـــبانه ز چشـــم قـــطرههای،دانـــه دانــه رهــــایم کــــن ز غـــم،دردم دوا کــن دلِ «نــــادر»،تــــرا گــــیرد بــــهانه

اشكم درآمد

دلبری و خندههایت، چنون میرا آمید بنه یاد اشکیم آمید روی گنونه، بنیز زمین ناگه فتاد هیم دلم دادم بنه تنو،ای دلبرم، هیم دینِ خود میرود عیمرم به سرعت، بی تو دیگر مثل باد

اعتياد

بــــه دل،دیگــــر نــــمانده،اعـــتمادم ز دســـتم بُـــرده عشـــقت،اعــتقادم تـــو شــيرين،مــثل قــندِ چــای تــلخی شــــده ســـودای عشـــقت،اعــتیادم

افسرده

بــا تــو شــادم،بــی تـو غـمگین و پـریش بــــیخبر از زنــــدگی،از حــالِ خــویش گــــر نــــیائی و نــــبینم چشــمِ تــو مــــیشوم افســــردهتر،از روز پـــیش

انتظار در باران

کِشــــم در زیــــر بـــاران انــتظارت بـــبینم تـــا جــمالِ گـــلعذارت چـــه شــیرین مــیشود،آن لحــظه آئــی بـــبینی عـــاشق غـــمگین و زارت

انگشتنما

شــــدم انگشتنــــمای کـــوی و بــازار ز دستِ چشـــمِ شـــوخت،ای دلآزار هــــمی گــریَم بــه یــادت،روز و شــبها تــــو کــــردی چشــمِ مشــتاقِ مــرا،زار

ای دل

کُشــــی آخـــر مــرا،ای دل،تــو از غــم زنــــی آرامشــم،هــر لحــظه بــر هــم کــــنی یکبـــار دیگــــر،«نــادر» آزار بَـــرم از بَــین تــرا،بــا جُــرعهای سَــم

ای یار

تـــــرا زیـــــباتر از گـــل،دانـــم ای یـــار
بــه شــوقِ تــوست،کــه خــواهــم مــانم ای یــار
دلِ «نــــــادر»،فـــــقط دارد تـــــرا دوست
چگـــــونه از دل،عشـــقت،رانـــم ای یـــار؟!

باران

دل بــه یــادِ خــاطراتِ دلبــرم،افـتاده است آرزوی خــوبِ مُــردن،در ســرَم افـتاده است ایــنهمه بـاران کـه مـیبارَد ز سـقفِ آسـمان غـصّهای بـودهست،کــز چشــم تـرَم افـتاده است

بازَنده

مــــــباش دلواپسِ مـــــــن،زنــــده هســـتم ولی دور از تــــــو،دور از خـــــنده هســـتم قــــــماری کــــــردهام بـــا چشـــم نـــازت بــــــرنده تــــــو شـــدی،بـــازنده هســـتم ۳۱۸

با منی

گــرچــه مــاندم بــی تــو،امّــا بــا مــنی

بُــــردهای از یــاد و هــرجــا بــا مــنی
کـــــی رَوی از قــــلبِ «نــادر»،نــازنین؟!
تـــــو هـــمیشه،روز و شبهــا بــا مــنی

برف

دلم خــــواهـــد،بــه زودی بــرف بــارَد

ســــپیدی،شـــادمانی،بــا خـــود آرَد
تــــو بــاشی و مــن و بــرفِ زمســتان
کـــــنارت،لیـــزخــــوردن،کَــیف دارد

به یادِ تو

ب یاد تو،چه شبها که نخفتم غصم را با کسی،هرگز نگفتم بسه پاس خاطراتِ با تو بودن تسمام لحظهها،یاد تو افتم

بیا

بـــــيادلبــــر،بــــهارم را كـــن آغــاز چـــو بــلبل،خــوان بـــراى مـــن تـــو آواز مـــرا بــا خـــود بـــبَر تــا شـــهرِ شـــادى بـــــياموزم نگـــــارا،درس پـــــرواز

بيتا

بــــه زيــــبائی، تــــو بـــيتا،بـــی مثالی نــــدارد خــواهش ايـــن دل، جـــز وصـــالی بـــــمانم مــــنتظر تـــــا آخـــــرین دَم اگــــرچــه مــانده از عـــمرم، دو ســالی!

بيخوابتم

بيست

دهسم من نسمرهی نساز تسرا بسیست فسراق تسو،عسجب رنسج و عسذابسیست اگسرچسه مسیکُشی،«نسادر» بسه نسازت مسرا جسز وصل تسو،هسیچ آرزو نیست

بيمارِ عشق

ز غـــصّه،بـــیمار شـــدم،عـــیادتم بـــیا،دمــی
بــارِ دگــر نشــان بــده،ز نــاز و غــمزهات کــمی
هــمچو گــذشته ار ز لطـف،پــا بــنَهی بــه خـانهام
خــانه دگــر نــمیکند،در دلِ «نــادر»،هــیچ غــمی

پابوس

تــو رفــتى،زنــدگى پُــر شــد ز كــابوس شــده پُــر پــيچ و خــم،چـون راهِ چـالوس چـــو بــرگردى دوبــاره،پـيشِ «نــادر» گـــاى آرَم،بــه پــيشوازت،بــه پــابوس

ياكباخته

ت ت ت را بشناختم،من سر ز پا نشناختم دین و اینمانم به آسِ چشمِ نازت باختم بعد از آن،دیگر ندیدم چشمِ زیبای تو را بی تو من هر روز و شب،هم سوختم،هم ساختم

یای دار

میروم با پای خـود،در پای تـو،تـا پای دار گـر عَـلَم سـازند بـه درب خانهی تـو،جـای دار مُــردنِ «نـــادر» بــه راهِ تــو،بــوَد پـیمان مــن عــاشقی هســتم بــه عــهدِ بســته بــا تــو،پــایدار

پَرزدن

بــــرای دیــــدنت،دل مــــیزند پَـــر

نـــمیافــــتد خــیال و یــادت از ســر

تــو کــه تَــرکِ مــنِ دیــوانــه کـــردی

بــــیا و خــــاطراتت بـــا خــودت بَــر

پشیمانی

عمری چو مجنون با غم و رنجِ فراقت،زیستم آخر تو لیلای منی،بی تو دگر من کیستم؟! دانهم ز آزارِ دلِ «نهادر» ،پشهان میشوی آن روز تو میآئی ولی،بینی دگر من نیستم

پیرم تو کردی

بــــه دام و بــند و زنـــجیرم،تـــو کـــردی بــــه جُـــرمِ عـــاشقی،پـــیرم تـــو کـــردی نــــــدانســـــتم فســـــونگر،دلفـــــریبی از ایـــن چـــرخ فـــلک،ســیرم تـــو کــردی

پیشمَرگتم

بـــــيا ای کـــــه ز هـــــجران تــــو زارم نــــــثارت جــــان کــــنم،ای گـــلعذارم اگـــــر روزی،اجَـــــل آيـــــد ســراغت! شـــوم پــيشمرگِ تـــو،مـــن کــی گــذارم؟!

تاب

یساد دارم،تساب دادم،مسن تسرا،بسر روی تساب تساب و خواب تساب و خواب تساب و خواب تساب و خواب یساب و مسن مسانده،گسرفتم عکسسی از لبسخندِ تسو رفستهای تسو،«نسادر» امّسا،عکس تو،بگرفته قاب

تحويلِ سال

روز نــوروز،دوری از تـو،شـادی از ایـن دل،گـرفت غــصّههای بــی تــو بــودن،در دلم،مــنزل گــرفت کـی تـوانـم سـالِ نـو،تـحویل بگـیرم،بـی تـو مـن؟! رنـــج هـــجرانِ تــو،کــاخِ آرزویــم،گِــل گــرفت

تقدير

تـــدبیر بـــوَد نـــوکر و تـــقدیر،امـــیر است
تـــقدیر بـــوَد غـــالب و تــدبیر،بــه زیــر است
عشـــق،حـــاکـــم و عــقل،خــوار و ذلیــل است
«نـــادر» شـــده عــاشق،مگــو آزاده،اســیر است

تمنّا

دعـــاکـــردم،بــه امــیدی کــه گــیرد

بــــیازارد تــــرا هــــر کس،بــــمیرد
تــــمنّائی دگــــر کــــردم بـــه زاری
خــــدای تــــو،تــــرا از مــن نگــیرد

تنهای تنها

غــــنیمت دان،ایــــن ایّــــام و دَم را

رهـــاکــــن از بـــغل،زانــوی غــم را

تــــوکّل کــــن بـــه آن تــنها

کــه قســمت مــــکند هـــر بـیش و کـم را

تو؟!!

تــو ســوّم شــخصِ مـفرد،غـایب هسـتی؟!

چـــرا پس بـــر دلِ مـــن،غــالب هســتی؟!

تـــــو اوّل شــخصِ حــاضر،فــرد و بــیتا

اگـــرچــه رنــج «نــادر»،طــالب هســتی

توشهی راه

بـــــهر آن دنـــــیا،نــــــدارم تــــوشهای
تــــــا اجــــــل آیــــد،نشــینم گــوشهای
مــــــیگذارم یـــــادگاری بــــهرِ تــــو
صـــــد غـــــزل از عـــاشقی،در پــوشهای

تو میآئی

مــــنم دلداده و تــــو دلربـــائی
شـــدی دور و نـــمیدانــــم کــجائی!
بـــه روزِ رفـــتنِ بــــیبازگشتم
اگــــرچـــه دیـــر،امّــا دانــم آئــی!

جاننثار

تــــو مــــاندی بــــیخبر از حــالِ زارم ولی مــــن هــــمچنان،یک جـــاننثارم تــــمام لحـــظهها،هــر روز و هــر شب بــــه شــــوقِ دیـــدنت،در انـــتظارم *چ*هارده به در *چ*هارده و در

جُرم عاشقی

چــه ســخت است عــاشقی و غــصّهخوردن از آن بــــدتر،بــه جــرمِ عشـــق،مُــردن خـــوشا آن لحـــظهی پــایانِ هســتی بـــه وقتِ مـــرگ،نــام یـار بُـردن

جهان،بی تو

الف بـــــى تـــــو نـــدارد ايــن جــهانم بــــياگــــويم بــــه تــــو،راز نــهانم ز بس زيــــبا و طــــنّاز و قشــــنگى ز بس زيــــبا و طـــنّاز و قشـــنگى

چرخِ گردون

مـــثلِ تکـــرارِ نـــوای،آن گـــدای دورهگــرد کــاش مــیشد زنــدگانی را،دوبــاره دوره کــرد بــهرِ «نـادر»،ایـن فـلک،هـرگز نـزد دَوری بـه کـام قســمتم چــیزی نشــد،جــز غـصّه و انـدوه و درد

چرخ گردونت به کام

نازنینِ مسهربانم،چسرخ گردونت به کام لحظهای مسحضر بیا،دل را زنیم،بهرَت به نام از شبِ تساریک،تسا وقتِ سَسحر در یسادمی از سَب عشق تو سر میکنم،تا وقتِ شام

چشم

ای که مستم کردهای،با یک نگه،با نازِ چشم در نگاه و خندهات،خواندم حدیث و رازِ چشم گر بخواهی جان دهم در پای تو،گویم به چشم اشک میافتد ز چشم و،تو نمیافتی ز چشم

چشمِ پُر خون

دو چشمم،پُسر ز اشک و لالهگون است دلم از دست عشمت،پُسر ز خون است دریسغ و درد و صد افسوس که دیگر ناست؟!

چشم پُر شراب

مــــىكنى عــــاشق،جـــوان و پــيرِ يكــصدساله را كــم بگــريان ايــن دو چشـمِ سـرخ و رنگ لاله را گــوشهى مــيخانهى چشــمت بــه مـن جـائى بـده شـــدا و مست و واله را

چشمهایت

بــه تــنهائی،دگــر خــو کــرده ایــن دل

در ایــن دنــیا بــه تــو رو کــرده،ایــن دل

دو چشــــمت،قــــبله،مـــعبد،خـانقاهم

از ایــن رو،رو بــدان ســو کــرده ایــن دل

چهارشنبهسوری

دلی از دستِ عشــــقت،ســـوخته دارم بــــه دربِ بســـته،چشــمی دوخــته دارم هــــمیشه در دلم،چـــارشنبهسوریست بــــه ســــینه آتشـــــی،افــروخته دارم

حُبابِ عمر

عــمرِ خــود بــینم ز نــازِ دلبــرم،هــمچون حُـباب دل بـــوَد دیـــوانــه و دانــم نــمیگردد مُــجاب دل ز دامِ دلبـــــرم هـــرگز نـــمیگردد رهـــا چــون کــبوتر،شــد اســیر،در پـنجهی تـیزِ عـقاب

حذر و گذر

در مـــیانِ جــمعِ خـوبان،داشــتم بـر تـو نـظر
کـردهای امّـا ز عشـقِ عـاشقی چـون مـن،حـذر
چون ندانستی چـه دردیست،رنجِ عشـق و عـاشقی
قــلبِ «نـادر» را شکســتی و از آن کـردی گــذر

حسادت

کِشــــم از دست عشـــقت،هــر دمــی آه

مـــرا افکـــنده عشــقت در تــهِ چـاه

ز بس پُـــر کـــردهای فکــر و خــیالم

نـــمیدانــم،کــدام چـاه است،کــدام راه

حسودي

گــه حسـودی مـیکنم بــر حـالِ نــابینا و کــور چـــون نـــمیبیند جــمالِ دلبــرانِ هــمچو حــور نـــه نگـــارِ مــهوشی بــیند،نــه عــاشق مــیشود آرزو در دل نـــدارد،تـــا کــه بســپارد بــه گــور

حصار

از دستِ دلِ تــنگ،بــه تــنگ آمــدهام مــن بــا عـقل،ســرِ عشــق،بـه جـنگ آمـدهام مــن دَور و بـــرِ مــن،نــرده و ديــوار و حــصار است مــن صــيد و شكــارم،كــه به چـنگ آمـدهام مـن

خاطرات

گفتمت:«من خاطرت میخواهم ای یارِ قشنگ»

لیک دادی خاطراتت،تا شود دل بی تو تنگ

خاطراتت،خاطرم را پُر ز ماتم کرده است

در نظر بی تو نیاید،هیچ گلی خوش آب و رنگ

خاطرخواه

ایکـــه مــیخواهــم تــرا مــن بــیکران عـــاشقِ دیـــوانــهات،از خــود مــران بسکـــه خـاطرخــواهِ چشــمت گشــتهام آبــــرویم رفـــته نــــزدِ دیگــــران

خاطره

تــــو تَـــرکم کــردی و بــردی ز یــادم بــــه یـــادِ خـــاطراتِ تـــو فــتادم خـــوشا آن خـــاطره،تکـــرار گــردد کـــه ســر بــر چــينِ دامــانت نــهادم

خدایت،ناخدا

چـون حسـابت از حسـابِ دیگـران کـردم جـدا مــــیسپارم نــازنینم،دست تــو،دست خــدا آن زمـان کـه چشـمِ «نـادر» مثلِ دریا میشود وقت طـوفان،جـزر و مَـد،بـاشد خـدایت،نـاخدا

خنده

سـرخــي گــل،هــمه از سـرخـي رنگِ لبِ تـوست غــنچهلب!،ايـن دلِ مـن،هـميشه تـنگِ لب تـوست خــندهات،مـــثل شكـــوفائی گـــلهای بـــهار خــنده كــن،كــه دوّمــين كـار قشـنگِ لب تـوست

خواب مرگ

خـواب دیــدم مُــردم و از دستِ دل،راحت شــدم

لحــظهای شــادان و خـندانلب،از ایـن بـابت شـدم
نــاگــهان بیداری آمـد.خـوابِ خـوش،کـوتاه بـود!
بــعد از آن،از دوریَت،گــریان و بــیطاقت شــدم

خواب و بیدار

یکـــــی خــــواب و یکــی بــیدار مــانَد

یکـــــی شــــادان،یکـــی بــیمار مــانَد

چــــو «نــادر»،هــر کســی،دلداده گــردد

بــــدانــــد عـــاقبت،بــی یــار مــانَد

خواب و بیداری

تـرسم بـیائی خـوابِ مـن،بـیدار بـاشم،نـازنین در وقتِ بــیداری بــیا،ای دلربــای مــهجبین طـاقت نــدارم بـیش از ایـن،یکدم بیا،بینم تـرا از بهر چه خواهی مرا،محزون و غمگین این چنین؟!

خوشا آئی

عــــزیزم،نــــازنینم،گــــلعذارم تــــو کــی آئــی،کــه بــینی،حــالِ زارم؟ از آن تــــرسم بــــیائی،مُـــرده بـاشم بــــریزی قــــطره اشکــی بــر مــزارم

خيالِ خام

نشد قسمت ز عشقت،لحظهای کیام شدم آواره و رسوا و بیدنام نیدانستم وصال و بیا ترو بیودن تیدوهم بیود،خیالی بیخود و خیام

دام و چاه

گشتهام دلدادهی آن خال و خط،آن روی ماه در از شهرِ خود،آواره در هر کورهراه در به در از شهرِ خود،آواره در هر کورهراه من به دام و تور و چاهِ عشق تو افتادهام کی درآری ماهِ من،این عاشقت از قعر چاه؟!

دردِ بی درمان

درد را،از هــر طــرف خــوانــدم،دوبـاره،درد شـد خــوانــدن درمــان بــدین شــیوه،ولی نـامرد شــد چــون نشـد هــرگز عــلاج،ایـن دردِ بـی درمـانِ دل «نــادر» از ایـن زنـدگی،دور از طبیب،دلســرد شــد

درگذشتِ من

عـاشقت،دیشب ز کـویت،با دو چشـمِ تـر گـذشت
بی تو،اشکِ چشـمِ او،سَـیلی شـد و از سـر گـذشت
رنــجِ هــجران و فــراقت،شــد بـرایش سـرگذشت
ای خــوش آن روزی بگـویند،از فـراقت درگـذشت

دشنه

دلی مــــحزون و خـــیلی خســـته دارم بـــه عشـــقِ دلبـــری،وابســته دارم ز دستِ آن عـــزیزِ رفـــتهناگـــاه بـــه دل،یک دشـــنهی تــا دســته دارم

دفتر خاطرات

دفـــترِ خـــاطرههایم،هـــمه تــوصیفِ تــو بــود
دل دیـــوانــهی مــن،عــاشق و تــوقیفِ تــو بــود
آخـــرین بـــیتِ غـــزلهای دلِ عـــاشقِ مـــن
وقت جـــاندادن مــن،آمــد و تــعریفِ تــو بــود

دلا بس کن

دَهــــی آزارِ مــــن ای دل،دَمـــادم تــــو آری یــــادِ آن دلبـــر،بــه یـــادم دلا بس کـــــن!،مگــــیر دیگــــر بــهانه نشــــین یک گـــوشه ســاکت،مــثل آدم!

دلباختن

کـــارِ تــو دلبــردن است و کــارِ مــن،دلبـاختن کــار چشــمت،قــهر و نــاز و،کـارِ عـاشق،سـاختن! جـــانِ مــن قــابل نــمىدانــى،ولى اى جــانِ مــن قـــصد دارم جـــانِ شــيرينم،بــه پــايت،بــاختن

دلبر عيّار

صیدِ دو چشیمِ نازِتَم،اذیتم ای یار،مکن جیار مکن جیار مکن جیار مکن جیار مکن جیار مکن جیار مکن دوانده عشقِ تو،به پیکر و خون و رگم عاشقِ خود خوار دگر،به پیشِ اغیار مکن

دلبر نادیدنی

لالهی خـــونین جگر، یــعنی، دل صــدپارهام بـــیخبر مــانده نگــارم، از دلِ بــیچارهام دیــدنِ یک لحـظه، روی دلبـرِ نـادیدنی مـــیدهد آرامش و تسکـــین، دلِ آوارهام

دل بهانهگیر

اگـــــرچــــه رفـــتی و،دادم تـــو از دست
دلم در اخــــتیارِ تـــــوست،دربست
دلم گـــــیرد تـــــرا هــــــر دَم بــــهانه
هــــمی مـــاند،بـــه یـــادت،تـــا ابـــد،مست

دلِ بیتاب

بــه خـــوابِ دیشـــبم،خـــوابِ تـــو دیـــدم لبـــــانِ رنگِ عـــــنّاب تـــــو دیــــدم نــــــمیدانـــم چــه شـــد،بـــیدار گشـــتم! دلِ ســـــرگشته بــــــیتابِ تـــــو دیـــدم

دل تبدار

نـــامِ تــرا نــوشتهام،تــا بــه ابــد،بــر لبِ خــود ز غــم،سـیه،تـو کـردهای،روزِ مـرا،چـون شبِ خـود کـــاش کــه پــاشوره کــنی،ایــن دلِ تــبدارِ مــرا تــا کــه نسـوزم هـمهشب،در آتش و در تب خـود ۳۳۸

دل زبانبسته

زبـــانبسته،دل بـــیچارهی مـــن
دل بشکســـته و صـــدپارهی مـــن
شـــود آســوده از رنــج و غــمِ عشــق
رســـد گــر سکــتهی،یکبــارهی مــن

دلشكسته

بــــــديدم عــــــاشقى مــــجنون و خســـته بــــــه دربِ خـــــانهى ليــــــلى نشســـته هــــــمى نـــاليد:«بـــرَس اى خـــالقِ عشـــق بـــــه دادِ عــــاشقانِ دلشكســــته»

دل صدپاره

کــــم دلِ مــــجنونِ خــود را،طــعنه زن لحـــظهای بــــر شـــانههایم،تکــیه زن جـــای ســوزن بــا مـــژه،بــا تــارِ زلف ایــــن دلِ صـــدپارهام را بـــخیه زن

دنیای من

گفتی:«اگـر لب،تَـر کـنی،دنیا بـریزم پـای تـو»
مـن دیـده را،تَـر کـردهام،از دوریِ سـیمای تـو
پس کی تو آئی پیشِ مـن،دنیای مـن زیبا کـنی؟!
طاقت ندارد بیش از ایـن،ایـن «نـادر» شیدای تـو

دو خط موازی

مــــن و تـــو،قســمت و تـــقدير و بـــازى
دو خــــطِ تــــا ابـــد،بــا هـــم مـــوازى
بـــــرو اى يـــارِ مـــن،يـــارت خـــدا بـــاد
کـــــنم بـــــا غـــصّهات،مـــهمان نـــوازى

دَور زدن

ز چـه رو،دلبـرِ مـن،سـنگِ جـفا،جَـور زنـی؟! مـن بـه دَور تـو بگـردم،تـو مـرا دَور زنـی؟!! گـرچـه رسـمِ هـمهی دلبـرَکـان،جَـور و جـفاست خـوش نباشد کـه مـن آنـطور و تـو ایـنطور زنـی!

دور مشو

کی کنی بوسه به دستانت،برای من حلال؟

دوری از تو،قسمتِ من میکند،رنج و مَلال
کردهای با هر دو چشمت،روزگارم زیر و رو

ملیسپارم چشم تو،دستِ خدای ذوالجلال

دوش

نشست م گریه کردم از غیمت دوش

نسبودی،درد دله ایم کینی گیوش
غیم بسیار و گشتم بسی تیو دلتنگ

گیرفتم زیر اشکِ چشم خیود دوش

ديارِ من

دیسارِ مسن بسوُد آنسجا کسه یسار است غسمم بسی او،بسه غسربت،بسیشمار است سسسراغسسی گسر ز «نسادر»،او نگسیرد مسرا بسا زنسدگی،دیگسر چسه کسار است؟!!

ديدارِ يار

تــا نــيائی،ايــن دلِ ديــوانــه كــی گــيرد قــرار؟!
تـــا نــينم روی تــو،كــی بــاورم گــردد بــهار؟!
چـــونكه دانـــم نــيستم شــايستهی ديــدارِ تــو
قـــانعم در خـــواب هـــم،بــينم تــرا زيــبانگار

دیوانگی

جـــدایــــم گـــرچـــه کـــردی،از هـــمه کس ز یــــادِ مـــن نـــخواهـــی رفت،از ایــــن پس شــــــدم دیـــــوانــــــهات،دل دادم از دست مــــــرا ایــــــن نـــعمتِ دیـــوانگـــی بس

ديوانِ من

در آن روزی کـــه دیــوانــم بـخوانــی

کـــمی از رنــجِ مــن،شــاید بــدانــی
اگـــر پــرسیدی و مــن زنــده بــودم
بـــیا شـــاید ز «نــادر»،غــم بــرانــی

ديوانِ نادر

چشمهی چشمم شده،از دوریِ چشمت، چو رود بــر تــو و آن چشـمِ شـهلا و فـریبایت درود دل رُبــود از مــن،نگـاه و شـیوهی دلبـردنت آن دو چشـم نـرگست، دیـوان «نـادر» را سُـرود

رفتگر

کساش بسودم آیسنه،بسینم دمادَم روی تو یا رَوم چون شانهای،در پسیچ وتاب موی تو دیسدنِ روی چسو ماهت،آرزوی «نادر» است کساش باشم رفتگر،جارو زنم در کوی تو

رفتي

زدی لبــــخند و مـــن دیــوانــه گشــتم

بــــرای عشـــقِ تــو،از جـان گــذشتم

ز «نــــادر»،دل بـــریدی،رفــتی نــاگــه

کــــنون آواره در صـــحرا و دشـــتم

رفيقِ راه

رفــــيقِ راه و دلداری نــــدارم غــــمم بســــيار و غــــمخواری نـــدارم ز يــــادم بُــــردهای شـــاید،خــدایــا هــــمه دارنـــد و مـــن یــاری نـــدارم

رنج هجران

مــــرا غـــــصّه،فـــــراقِ گـــلعذار است

هـــــمان شِش حـــرفِ تــلخِ انـــتظار است
چــــو بــازآ يـــد،بــپرسد حــالِ «نـــادر»

بگـــــویم رنــــج هـــجران،صـــدهزار است

رؤیای من

تــارِ زلفت،بســته زنــجیری بـه دست و پـای مـن لحـــظهای دیـــدارِ روی مــاهِ تــو،رؤیــای مــن کاش میشد قـلب سـنگت،نـرم و یک کـم،مـهربان تـــا بــیائی و بــبینی،چشــمِ چــون دریــای مــن

روسييد

روسفید آمد بُرون از عشقِ تو،موهای من گرچه یک لحظه نبودی نازنین،جویای من روزگارم را سیه کردی و موهایم سید ای که هستی لحظه لحظه،روز و شب رؤیای من

رها

نگــــه کـــردی،دل از دســـتم رهـــا شـــد جـــهان بـــی تـــو،بــه چشـــمم،بـیبها شــد جــــواب مــــهربانیهای چشــــمت ســــــپاسِ بــــــیکران!،بـــــیانـــتها شـــد

رهزن

دو چشـــــم نــــرگست،بـــرق دارد انگـــار!

ســــهفازِ بـــرقِ چشـــمت،پُــر ز گـــفتار!

نگـــــاهت مـــــــىبَرد دل را،چـــو رهـــزن

خـــــداى رهــــزنان،چشــــمت نگـــهدار

زلزله

دو چشمی زلزله در دل بیه پیاکیرد

دل دی جوانیه ام سیر بیه هیوا کیرد

نگیاهت،زلزله،ده ریشیتری بیسود!

دلم از سینه یکبیاره جیدا کیرد

زلفِ يار

ز مــــن يــــارب مگـــير دلدارِ مــن را

کـــند شـــيرين،شــبانِ تــارِ مــن را
تـــو کــن کــوتَه ز عــمرِ مــن،وليکــن
بـــيفزا طــــولِ زلفِ يـــارِ مـــن را

زيباترين زيبا

بـــــيا،زيــــباترين زيــــبای عــــالَم غــــم دوری ز تــــو،بــد کــرده حــالم اگــــرچـــه بُــردهای دیگــر ز یــادم تــــرا دارم هـــمیشه در خــــیالم

سازِ رفتن

آتشـــم بــا چشــمِ شـهلا و سـياهت مــىزنى طــعنهها بــر عـاشقِ ديـده بـه راهت،مــىزنى چـون بـديدى گشته «نادر»،عـاشقِ آن روى مـاه گـرچـه سـاكت،سـاز رفـتن،بـا نگـاهت مـــــزنى

ساعت

بــــرایت ســـاعتی زیــــبا خــــریدم

نـــه زیــبا،مـــثل آن ســاعت تــو دیــدم

تـــو خــندیدی و گــفتی:«وه،چــه زیـباست!»

نــــدیدی تــــو،ز شــادی پــر کشــیدم

ساقى

لبـــانی ســـرخ و رنگِ لاله داری تـــو پـاکــی،دَور ســر،یک هـاله داری ولی افســـوس،نـــمیپرسی ز «نـــادر» چــرا در ســـینه آه و نـــاله داری؟!

سبزهزار

جــــنگل و بـــاغ و چـــمن،یـــا ســبزهزار

کـــــوه و دریــــا و دَمـــن،یـــا بــیشهزار
بـــــا تـــو خـــوش بـــاشد روم ای گـــلعذار
هـــــر کــــجا بــاشی تـــو،گــردد لالهزار

سرگذشتِ من

چـه تــلخ و پُــر ز غــم شــد،سـرگذشتم ز خـــيرِ زنـــدگی،دیگــــر گـــذشتم ز کس «نــــادر» نـــدیده مـــهربانی خـــوشا آیــد زمــانِ درگــذشتم

سکوتِ مرگبار

بـــه لب،دارم سکـــوتِ مـــرگباری ز جَــور و ظـــلمِ یــارِ خــوشنگاری نـــدارم آرزو،جــز ایــنکه یــارم دهــد پـاسخ مــرا و گــوید،آری ۳۴۸

سل

دلم خــــواهــــد کــــنم روزی ادب،دل کــنم مــدفون دلم،چــون مُــرده در گِــل از آن تــــرسم ز دست ایـــــن دلِ زار بگــــیرم عــــاقبت،بــــیماریِ سِـــــل!!

سنگدلِ عزيز

سنگِ صبورم

تــــو بــودی مــحرَم و ســنگِ صــبورم

هــــمی کــــردی ز غـــم،پــیوسته دورم
از آن روزی کــــه رفــــتی و شـــدی دور
غـــمی دارم،کــه بــی تــو،کــنده گــورم

سوزان

تــــو اخــــتر،در شبِ تــــارم،فــروزان نگــــاهت،گــــرميِ خـــورشيدِ ســوزان مگــــو بــا مــن دگــر،از عــزمِ رفــتن مــــرا در آتش هــــجران مســـوزان

سیل آمد

نگــــارم رفت و آهــــی،از دل آمـــد

هــــزاران غـــم،هــزاران مشکــل آمــد

زنــــید ای عـــاشقان،خـــود را کــناری

ز چشــــم ســیلِ اشک،بـــیحاصل آمــد

سَيل غمت

یادِ تو آمد شبی،در گوشهی تنهائیام زد به سر دیوانگی،مجنونی و شیدائیام رفتنِ تو،همچو سَیلی،بُرد با خود شادیام تنگِ تنگ است بی تو دیگر،این دل دریائیام

سيَهروز

نـــــباشی،چــــرخِ گــردونم غــمین است تــــو بـــاشی،روزگـــارم بــهترین است چـــه فـــرقی مــیکند،روز است یــا شب؟! کــه بــی تــو،شب،سـیه،روز هــم،هــمین است

شاد زی

الهـــــى روز و شبهـــایت،هـــمه شــاد
غــــم و انــــدوهِ قـــلبت را بَــرد بــاد
کــــنم شُکـــر و ســپاس آن خــدائـــى
بــــه «نـــادر»،مــهربانی،چــون تــرا داد

شعر سیاه

شفای عاشق

شــــدم بــــيمارِ تــــو،ای بـــيوفايم بـــه بـــالينم بــــيا،گـــيرم شــفايم بــه خــوابــم آمــدی،گــفتی بـه غـمزه: «صــبوری کــن،بــه ســر آیــد جــفایم!»

شقایق و دریا

خـــوشا آن لحـــظهها و آن دقــایق

کــه خـوش بــودیم دوتـائی،روی قــایق
بـــرای شـــادیِت،ای شــادیِ مــن
نشــان دادم بـــه تـــو،از دور شــقایق

شكار

بگــو چشــمِ تــرا بــا مــن چـه كــار است؟!

بگـــو،دانـــم كــه قـــصدِ تـــو شكـــار است

بـــــراى تـــو،دلم خـــواهـــد،دهـــم جـــان

شــــهیدت گـــر شَـــوم،ایـــن افـــتخار است

شكرلب

شِکــــر مـــــىريزد از کـــنجِ لبـــانت خـــوشا نــــام مـــن آری،بــر زبــانت چــه خــواهــد شــد اگــر آئـــى کـنارم؟ بــــبوسم آن دو دستِ مـــهربانت

شكستِ سكوتت

بـــيا بشكـــن سكـــوتِ ســخت و ســنگين ســـخن آغـــاز كــن،مــحزونِ غــمگين غــــمت از دل بــــرون كــن،دور انــداز كــــه بــيني زنـــدگي،شــيرين و رنگــين

شمع

ز تــــو دورم،ولی هســــتم هـــنوزم
مــن آن شــمعم،کــه از هــجرِ تــو سـوزم
عــــزیزِ دل،دلم مــــاتمسرا شــــد
کــــجائی تــــا بـــبینی حــال و روزم؟!

شمع شبافروز

روزگارم تیره شد، شمع شبافروزم کجاست؟! سوختم زین آتشِ دل، یارِ دلسوزم کجاست؟! او ز «نادر» دور و من هر روز و شب یادش کنم سوزم و سازم ز غیم،امیدِ هر روزم کجاست؟!

شُهرهی شهر

بــه زیـــبائی،تـــو هســـتی شـــهرهی شــهر

بــه مـــجنونی،مـــن هســـتم شــهرهی دَهــر

ز بس زیــــــبا و طـــــنّازی و رعــــنا

ز دستِ تــــــو بــنوشم،گـــر دَهـــی زهـــر

شيرينِ فرهاد

تـــو شـــيرينِ مــنی،شــيرينِ طــنّاز بـــرای مــن کــه فــرهادم،مکــن نــاز اگـــر خــواهــی بــه جــنّت،راه يــابی در کـــاشانهات کــــن،روی مـــن بــاز

صدای قلبِ تو

صـــــدای قـــــلبِ تــــو،ای دلبـــرِ نـــاز

بـــــود زیـــــباترین آهــــنگ و آواز

ســــحرگاهِ مــــنِ دلداده،ای گـــــل

بـــــه یــــاد تـــو،هـــمیشه گـــردد آغـــاز

صيّادِ من

یکشب بیا صیبّاد مین،زنیجیر ز قلبم،باز کن یکدم به چشم مین نگر،یک کم،برایم ناز کن پایم ز دام و بیندِ تیو،هرگز نخواهم زد برون حیتیٰ اگر بالم دهی،گوئی برو،پرواز کین

صید و صیاد

صیاد بود دلبر و مین صید و شکارم
هیر سوی پریدن،چو پرنده،شده کارم
مین ماندهام و یک قیفس و عشق و اسارت
دور از رُخ صیریاد،سید،لیل و نیهارم

طعنه مزن

طعنه چـرا زنـی گـلم،بـه روز و روزگـار مـن؟!

مگـر تـو خـود نکـردهای،گـریه و زاری کـار مـن؟!

بــه یــادِ تــو بـیاورم،خـاطرهی گـذشته را؟!

مگر نگفتی که:«تـوئی،صـبر و شکیب،قـرار مـن؟!»

طواف

تــو بتِ نـــاز مـــنی و مــن نــمیگویم گــزاف عــاشقم بــر تــو،کــنم قــدِ چـو سَـروَت را،طـواف کـــم بگــو بــا عــاشقت،امــروز بــرو،فــردا بــیا کی اجل فـرصت دهـد،یـا کی کـند،عـمرم کـفاف؟!

عسل

حـــرفِ شــيرينِ لبــانت،چــون عســل چشــــمِ زيــبايت شــده،ضــربُالمــثَل بسكــــه زيـــبا و قشـــنگى و عــزيز كــى تــوان وصــفِ تـو بـا شـعر و غـزل؟!

ع ش ق

نــــدارد چـــرخِ گـــردون،هــيچ انـــصاف کُشـــد عــاشق،بــه دردِ عـين و شـين،قـاف تــــظاهر مـــــىکنيم شـــاديم و خـــرسند زنـــــيم لبــــخند و دائـــم مــــىزنيم لاف!

عشق،زهرِ شيرين

تــو را مــن زهــرِ شـیرین،خـوانــم ای عشــق
تـــو را مـــن خـــصم دیــرین،دانــم ای عشــق
اگــــــرچــه مـــیکُشی «نـــادر»،تـــو روزی
فـــدای تـــو،ســـر و هـــم جـــانم،ای عشــق

عشق و هیاهو

شـــدم صــيدِ تـــو ای،چشـــمت چـــو آهــو گــــــرفتی از لبـــــانم،وردِ يــــاهو نــــــدارم کس کـــــه گـــویم از تـــو بـــا او دل «نـــــادر» پُـــــر از عشــــق و هـــیاهو

عقربهها

هـــر دو زیـباعقربه در سـاعت،عـاشق،بــیمثال چـــون دوازده بــار دارنــد،روزهـا وقتِ وصـال هشت هزار و هفتصد و شـصت وصـلتِ فـرخـنده را میگذارنـد پشتِ سـر،ایـن عـاشقان،در طـول سـال!!

عکسِ تو

بــه شب تـــا صـــبح،بـــىخوابِ تــو هســتم ســــحر تـــا شـــام،بــــىتابِ تـــو هســـتم نــــــمىدانــــــى چــــه غـــمگينم،زمـــانى كـــه مـــحوِ عكسِ در قـــابِ تـــو هســـتم!!

غلط كردم

غـــلط کــردم شــدم عــاشق،خــدایــا
بــه ســرآمــد مــرا زیــن عشــق،بــلایا
ز امــــروز تــا بــه روزی زنــده هســتم
نـــخواهــــم رفت ســـراغ ایــن قــضایا

فدائي

دلم پـــــابندِ چشــــمانِ تــــو کـــردم در افکــــارمــــنی،هـــرلحظه،هــر دَم چــنان دیــوانــهام کــردی کــه خـواهـم فـــدای قــلب چــون ســنگِ تــو گــردم

قبله گاہِ من

دل،پریشان همچو آن زلفِ رها،بر دوشِ توست تو طبیبِ دردِ من هستی و دل بیهوشِ توست هر کجا باشی و باشم،دل همیشه پیشِ توست سجدهگاه و قبلهگاهِ قلبِ من،آغوش توست

قبلهی عالم

خـواب،نـدارم هـمه شب،خـواب و خـيالم شـدهای بـه پـيشِ چشـمِ عــاشقم،قـبلهی عـالَم شـدهای بـــيا کـه جــای خـالیات،کسِ دگــر پُـر نکــند در ایـن جـهانِ چـون قـفس،تـو،پَـر و بـالم شـدهای

قرص خواب

دل نگــو،انـبارِ آه و حسـرت و رنـج و عــذاب آرزوی مــن فــقط او،غــصّههایم بــیحساب خـوابِ خـوش،بـا چشـمِ مشـتاقم دگـر،بـیگانه شـد ای خوشا یکدم بخوابم،گرچه با،صد قـرص خـواب

قفلِ دل

دیـوانـهدلم کـی شـود عـاقل؟!،کـه خـامِ تـوست روزم ســـیه و بــخت،سـیه،رنگِ شـامِ تـوست مســـدود شـده،رَه نـدهم،کس بـه دلِ خـویش قـفلی زدهام بـر دل و رمــزش بـه نـام تـوست

قلب من

دل، پــریشان دیــدم و افســرده و حـالش چـه زار! غـــصّههایم را شـــمردم،بــیشتر از سـیصدهزار قلبِ هیچکس در جهان، چون قلبِ من،دیوانه نیست عـــاقبت کــاری کـند،جــانم کـنم، پــیشت نــثار

قهر مكن

قــهر مکــن،نــاز مکــن،غــمزهی بسـیار مکــن
بـــاز بــیا،چــهره نــما،چشــم مــرا،زار مکــن
دل شــده دیــوانــهی تــو،دستِ مــن و دامـنِ تـو
دلشکـــنم،رحـــم نـــما،«نــادر»ت،آزار مکــن

قهوهی تلخ

گـــرفت عشـــقت ز مـــن،عـــمر و جـــوانــی

بـــــه يــــادت گـــريهها كـــردم نـــهانی
كـــــنارت خـــــوردنِ يک قـــهوهی تـــلخ

بـــــوَد شــــيرين تر از ايـــــن زنـــدگانی

كافر

با عشقِ تو شد،کافری،آئین و سرِشتم بر باد تو دادی،صنما،آنچه که کِشتم شرمندهی درگاهِ خدایم شدم اکنون باگریه و زاری و غم،این شعر نوشتم

كبوتر عشق

چــون کــبوتر،دل بـرای دیـدنت،پـَـر مـیزند
هـمچو دیـوانـه،بـه دیـوارِ غـمت،سـر میزند
صــبح و ظــهر و عــصر و مـغرب،نـیمه شب
هــمچو مــهانی،خـیالت بـر درم،در مـیزند

كتابِ عشق

کــــتابی پُـــر ز دردِ دل نـــوشتم ز دستِ روزگـــارِ تـــلخ و زشـــتم تــوبـا «نـادر» چــه کـردی یارِ رفـته؟! کــه شــد عشــق تــو آئـین و سـرشتم؟!

كجائى؟!!

کـــجائی،آرام کــنی،ایــن دلِ دیــوانــهی مــن؟! چــه مـیشود بــار دگــر،پــا بــنهی خــانهی مـن؟! اگـــر بـــیائی و زنـــی،زنگِ در و ســرای مــن شــود فــراری غــم و رنــج،از در کــاشانهی مــن

کلبەي تنھائى

کـــلبهی تــنهائی مــن،پُـر ز انــدوه و غــم است رفتی و پشتم شکسـتی،پشتِ مـن از غـم،خـم است «نـادر»ت بـی تـو نـدارد،هـیچ امـید و،شـور و حـال تــا تــو بــازآئی،غـمم بسـیار و لبـخندم کـم است

کمین

ســـــرِ کــــوی تــو هــر دَم،در کــمینم
کــــه شـــاید لحــظهای،رویت بــبینم
نــــمیدانــــم تــو از در،کــی درآئــی؟!
کــــه چشــــمانم بـــبیند،مـــهجبینم!

كنج غم

روبروی خیاطراتت،کینجِ غیم بینشستهام بسی تیو از تسنهائی و از روزگیارم خستهام دلخوشی بسی تیو نیدارم،ای تیو تنها دلخوشی خسنده بسر لب دارم امّا،از درون بشکستهام

كودتا

عــــلیهِ مــــن،دلِ مـــن،کــودتا کــرد
تــــو را دیـــد و ز مــن،راهش جـــدا کــرد
شـــدم عــاشق،شــدم دیــوانــه،مــجنون
نـــدانســتم،تــو کــردی،یــا خـدا کـرد؟!

کوہِ غم

ماندهام از تو تمنّا،یا که خواهش،چون کنم؟! زندگی با این دو چشمِ پُر ز بارِش،چون کنم؟! من ندارم طاقتِ این غصّه و این کوهِ غم با زمانه،با غمِ تو،صلح و سازش چون کنم؟!

کویر

بــــيا،بـــى تـــو كـــوير و شـــورهزارم كـــــنار تــــوست بــهشت و لالهزارم نـــباشد بـــى تـــو زيــبا،بـاغ و صـحرا ز تـــو ســـبز است و خـــرّم،سـبزهزارم

گاز اشک آور

خاطراتت،گازِ اشکآور شده،دلتنگتم،میخواهمت من بسی رنجور ز دستِ قلبِ سخت و سنگتم،میخواهمت من که میدانم،تو لذّت میبری،از اذیت و آزارِ من تا به روزی زندهام،همچون اسیر در چنگتم،میخواهمت

گلِ زیبا

ای کــه جـانم،غــمِ هـجرانِ تــو آورده بـه لب من به یادِ تـو خـوش هستم،هـمه روز و هـمه شب کـی بــوَد مــثلِ تــو دیگــر،گـلِ زیبا بـه جـهان؟! نکـــنم وقت دعـــایم،ز خـــدا،جــز تــو طـلب

گلی برای گلم

بــــرفتم گـــــل خــــرَم بــهرِ نگـــارم کــــنم تـــــقدیم بــــه یــارِ گــلعذارم نـــــدیدم هــــیچ گـــــلی شــایستهی او خــودِ او گــل بــوَد،مــن هـــم چـو خــارم

گمراه

دل شـــده از رَه بــه در،گــمراهِ تــوست چشـــمِ مــن مشــتاقِ روی مــاهِ تــوست مـــیکند «نــادر» هــمیشه آرزوی دیــدنت دیـــدهی او مـــنتظر بـــر راهِ تــوست

گیتار

خــوشا آئــی کــنم مــن بــا تــو دیـدار بــــمانیم تـــا ســحَرگه،هــر دو بــیدار بـــخوانـــم شــعری از دیــوانِ «نــادر» زنـــی بــا ســوزِ دل،پــیشم تــو گــیتار

لبخندِ تو

دلم عــــاشق شــد و ســوی تــو پَــر زد
بــــيا ای مَــه،جــهان بــی تــو نــيَرزد
بــــيا لبــــخندِ تـــو،یک لحــظه بــینم
کــــه یک لبـــخند تــو،یک عــالَم ارزد

لبِ دریا

لبـــم ســاکت،لبِ دریــا،نشسـتم روی مـاسه بـیامد اشکِ چشــمم،قـطره قـطره،کـاسه کـاسه نـــبود آنـــجا دلآزارم کـه گــویم ایــن حــقیقت کــه تــا هســتم،شــده در نــامِ او،هســتی خـلاصه

مجلس ختم دل

هرچه غم دارد جهان،گوئی نصیب و مال ماست در دلِ تنگ و حیزینم،میجلس ختمی بهپاست گرچه در هر کوی و برزن،این و آن،شادی کنند لیک گردون بهر من،جز غصّه و جیز غیم نخواست

مُخلص

بــــه هـــر جــا مــــىروى،دل در پسِ تـــو خـــــدایت کــــرده مـــن را،مــخلصِ تـــو گـــــدائـــــى مــــىکنم از چشـــمِ مســـتت تــــــو ســــلطانى و «نـــادر»،مــفلس تـــو

مزَن نیشتر

مَــزن نــیشتَر بــه قــلبِ تــنگم،ای یــار

کــــه دارم در دلم،عشــــقِ تـــو بســیار
دلم بــــردی و ریـــختی آبـــرویم

شـــدم رســـوای تــو،در نــزد اغــیار

مژدهی بینقطه

ز روزی رفــــته او،آشـــفته هســـتم

پُـــر از حـــرفِ دلِ،نــاگــفته هســتم

نـــمیپرسد،نـــمیدانـــد نگـــارم

کــه بــی او،مـــژدهای،بــی نــقطه هسـتم!

مستِ عشق

مـن مستِ عـودِ عشقم،هـوشیار،کی شـوم مـن؟!
در خـوابِ نـازِ عشـقم،بـیدار کـی شـوم مـن؟!
گـرچـه دو چشـمِ نـازش،رسـوای عـالمم کـرد
زان چشــم دلفـریبش،بـیزار کـی شـوم مـن؟!

۳۶۸

مشتاقِ دیدار

تیرِ نگاهت میکُشد،چشمت مگر،کانگستر است؟! آتش زدی قلبِ مرا،قلبم کنون خاکستر است مشتاق دیدارت شدم،بازآ طبیبِ دردِ من برگرد و حال من نگر،بیمار تو در بستر است

معبد

کوی تو فردوس و جنّت،خانهی تو،معبد است این دل دریائیام،هر روز و شب،جزر و مَد است من که بیمار توام،از من نمی پرسی،چرا؟! ای طبیب حالِ «نادر»،مرهمی،حالم بد است

معمّای نگاهت

نگاهت،کیهکشان،پُیر رعید و برق است دلم در بیسمرِ چشیمانِ تیو غیرق است میدانیم نگارا مید،نیسمیدانیم نگارا میان میان میاه و روی تیو،چیه فیرق است؟!!

ملوس

نگــــــارِ مـــــهوشم،نـــــاز و مـــلوس است قشـــــنگ و دلربـــــاتر از ونـــــوس است نــــــمىميرم،مگـــــر آن روزی آيــــــد کـــــنار ديگـــــری،بـــينم عـــروس است

مه

قـــلبِ عـــاشق،زیــرپا،لِــه مـــىشود
آهِ ســـردش در هـــوا،مِـــه مـــىشود
گــــر نـــمانَد عــاشقى انــدر زمــين
حـــال و روزِ آســـمان،بِـــه مــــىشود

مهرباني

دلم خصواه حد رَوم تانها به جائی

نداند کس،که هستم در چه جائی!!

نصیمیداند نگارم،مصهربانی

مگور «نادر»،چه حرف نابهجائی!!

مەلقا

بازآ به برم،دلبر من،یار مهلقا تو عشق منی،بسته به تو،هستیام بقا من چون کویر و تشنهی نوشین لبِ توام بازآ و مرا،مست کن ای،ساقی و سقا

مهمانِ من

دوبــــــــاره یک شبِ دیگــــــــر،ســـــرآمـــد

غــــــم عشــقت چـــو مـــهمان،از در آمــــد
غـــــــمت،آزارِ «نـــــــادر» داد و دیـــــدم
ز ســــــینه،آهِ جـــــانسوزم بـــــرآمـــــد

مىترسم

دل،پُــر از غــم کــردهای،بـا نــازِ زیــبا کــردنت پُــر ز شــعرم کــردهای،بـا جــان به لب آوردنت مـــن نـــمی ترسم بـــمیرم از غــمِ هــجرانِ تــو مــن فــقط تــرسم بــیُفتد خــون «نــادر» گـردنت

ميخوار

میخوارگی

دلتــنگِ تــو شــد،ایــن دلِ تـنها و حـزینم از بـهرِ چـه خـواهــی،غــم مـن،بیشتر از ایـنم؟! خــواهــم بــروم بــی تــو و بــا یــادِ تـو هـر شب مــــیخوارگـــی و خـــلوتِ مـــیخانه گـــزینم

نازِ دلبر

کــرده دلبــر،دیــدگانم را،بـه نــازش،پُــر ز آب داده عکســی تـاگـذارم رو بـه روی خـود بـه قـاب رفــته و مــن مــیکِشم بــا دیـدنِ عکسش عـذاب بـــیوفائی در گــمانم گشــته بــاب

ناگفتهها

هـــــزاران دردِ دل،نــــاگــــفته دارم بـــــه دل،بس غـــــصّهی بــــنهفته دارم بـــــه بـــــاغِ آرزوهــــای دلِ خـــویش بـــــه بــــاغِ آرزوهـــای دلِ خـــویش

نامهربان

تا رسد دستم به دامن،میکِشی از من تو دامن به دامن،میکنی اینگونه با من؟! بهرِ چه،آخر خدا را،میکنی اینگونه با من؟! من که بهرِ تو زجان و،هستی و خویشان گذشتم خود بگو،نامهربانی،کار کی بوده؟،تو یا من؟!

نامههای بیجواب

نامههای بی جوابیم،از هیزار و صد گذشت صبرِ من آمد به پایان،رنج و غم از حد گذشت خیسالقِ آن خیاطراتِ میاندگارِ عیاشقی! من نمی خواهم بمانم،بی تو بر من بد گذشت

ندانستم

نــــدانســــتم بــه قــلبم،پــا گـــذاری
کــــنی تــــرکم،دلم تـــنها گــــذاری
نـــدانســتم بــه قــلبِ تــنگِ «نــادر»
هــــزاران خـــاطراتت،جـــا گـــذاری

نقّاش عالم

خــدایــا،زنــدگی گــاهی چــه شــوم است!! گــهی ســخت و گــهی هــم،مـثل مــوم است اگـــــر خــواهـــی،تـــو ای نـــقّاشِ عــالم هـــــمیشه رنگ شــــادی،روی بـــوم است

نگاہِ تو

کــردهای بــاز بـه پـیشِ هـمه عـالم،مشـتم بــاز بـه پـیشِ هـمه عـالم،مشـتم بــر پشـتم کُشــته و مُــردهی چشــمانِ سـیاهِ تــو مـنم مـــکنی فـخر،کـه «نـادر»،بـه نگـاهی کُشـتم

نگه بر حالِ من کن

خـــوشا بــرگردی پــیشم،یــارِ غــمخوار نشــــینیم گـــوشهای،در یک شبِ تـــار نگــــه بــر حــالِ مــن انــدازی و مــن بگـــویم بـــا تــو از غــمهای بســیار

نمازِ عشق

تـــو راهــرلحظهدیدن،شــد نـیازم رُخت بــینم هــمیشه در نــمازم بــیا ای بُــرده دل،از دستِ «نــادر» کــه جـان و هسـتیام،پـای تــو بـازم

نمكي

شدهام عاشقِ چشمانِ سیاهت،نمکی شده دیروانیه،دل از دستِ نگاهت،نمکی ندهم تا به ابد،دل به کسی،جز تو یکی ماندهام منتظر و چشم به راهت،نمکی

نمىفهمد دل من

مـــــرا کـــرد عـــاشق و نـــاشادم ایـــن دل رســـــانده تـــا فـــلک،فـــریادم ایـــن دل نــــــمیفهمد،نـــــمیدانـــــد کــــه روزی دهـــد از دستِ عشـــق،بـــر بـــادم ایـــن دل

نوبرانه

سُـــرايـــم از لبــانت،صــد تــرانــه بَــــرم بــا خــود تــرا،تــا بــيكرانــه لبــــانت غــنچه،رنگِ ســيبِ ســرخ است بــــده زان ســـيبِ ســرُخت،نــوبرانــه

نهرِ زمزم

روان از دیــــدهام،بــــارانِ نــــم نـــم دو چشــــم پُـــر ز اشکــم،نــهرِ زمــزم دو چشــــم پُــر ز اشکــم،نــهرِ زمــزم دلِ بــــى مـــنطق و بـــى بــند و بــارم کُشــــد آخــر مــرا،از غــصّه کــم کــم

نياز

بگ فتم با خدا، آگ و رازم: «ز تو خواهم خدا، آن سَروِ نازم نسمی خواهم ز تو، جز دلبرم را نسیازم را بسرآور، بسینیازم»

ویرانهی دلم

دلم ویـــــرانـــهای،چــون ارگِ بــم شــد

ز شـــادیها تُــهی و پُــر ز غــم شــد

از آن روزی کــــه رفـــتی،ای حـــیاتم

ز عــمرم،نــصفِ عــمرم،بــی تــو،کــم شــد

ویس و رامین

چــه مــیشد مــیشدیم،چــون ویس و رامــین؟! خــــدا قســـمت کـــند،وصـــل تـــو،آمــین تــــو شـــه بـــاشی و «نـــادر»،بَــردهی تـــو کـــــنم اجـــــرای دســـتور و فـــرامــین

هديه

بـــه چشــــمانت،دلم را هــــدیه دادم بــــه امــیدی کــنی،گــاهی تــو یــادم شـــدم عــاشق،بــه دل،عشــقت نــهادم نـــدانســـتم دهــی آخــر بــه بــادم

هشت و پنج

نشـــــينم بـــى تـــو بـــا،انـــدوه و رنـــجم ز تـــــو دور و رفــــيقِ هشت و پــــنجم در ايـــــن دنـــيا،تـــوئى تـــنها گـــرانـــقدر تـــــو المـــاسم،تـــو مـــرواريـــد و گـــنجم

همیشه،پائیز

کــــاسهی صــــبرم دگـــر،لبـــریز شــد زنــــدگی در چشـــمِ مـــن،نـــاچیز شــد از فـــــراق و دوریت،نــــامهربان روزگــــارانـــــم هـــــمه،پـــائیز شـــد

هندوانهي يلدا

نــــــدارم پـــــول و دل بگــــرفت بــهانه شب یـــــلدا،بگــــیرم هــــندوانــــه ز بـــــی پــــولی،کشــــیدم،عکسِ آن را چکـــــید اشک از دو چشـــمم،دانــه دانــه

یادِ تو

من تُنهی از خود شدم،امّا پُر از یادِ توام عشقِ تو دارم به دل،غمگین و ناشادِ توام بس کن این جَور و جفا و،کم بده آزارِ من پا به قلب من منه شیرین،که فرهادِ توام

يارت خدا باد

ب ه هــرجــا مـــىروى،يــارت خـــدا بــاد ز قـــــلبِ مـــــهربانت،غـــم جـــدا بـــاد نـــــبینی هـــــمچو «نــــــادر»،دردِ دوری دلت از رنــــج تــــنهائی،رهــــا بــــاد

یارِ جانی

رهـــزنِ دیــن و دلم،اکــنون خــدای ثــانی است در فــراقش،دل حــزین و چشـمِ مـن بـارانـی است گـــرچـــه گشــته یــارِ جــانی آن عــزیزِ بــیوفا گــر کُشــد از غـم مـرا،هـرگز نگـویم جـانی است!!

یک اتّفاق ساده

دیـــدنِ روی چـــو مـاهت،اتّـفاقی سـاده بــود عـاشقی دیــوانــهسر،دل را به چشـمت داده بـود تــا بــه خــود بــازآمــدم،دیـدم ز مستی بیخودم مستی مـن از دو چشـمت،یـا شـراب و بـاده بـود؟!

یلدا مبارک

خـــــزان رفت و زمســــتان ســــررسیده

ســـپاس ایــــزد،کـــه یـــلدا آفــریده
شب یـــــلدای تــــو،گــــرم از مـــحبّت
مــــبارک بـــــاد بــــر تـــو،نـــوردیده

آثار دیگری از همین مؤلّف:

کلمه به کلمه با قرآن (فرهنگ جامعِ لغات قرآنی) چاپ دوّم ۱۳۹۲

> دیوانِ دیوانه (اولین مجموعه شعرِ فارسی) چاپ دوّم ۱۳۹۲

به زودی از همین مؤلّف،منتشر خواهد شد

ع ش ق (مجموعه شعرِ کُردی)